

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Cadı olunmaz, cadı doğulur! Uçan Süpürge
Serisi

SANAL CADİ

DEBORA GEARY

Sayfa 6

Uçan Süpürge
Serisi

SANAL CADI

DEBORA GEARY

Roman

İngilizceden çeviren
Rana Keskin Saldi

Sayfa6

Sayfa6 Yayın No: 82

UÇAN SÜPÜRGE SERİSİ 2 / SANAL CADİ

Debora Geary

Özgün Adı: A Hidden Witch

Fireweed Publishing ve Kayı Telif Hakları Ajansı vasıtasıyla

© 2011, Debora Geary

Türkiye'de yayın hakkı

© 2014, **Sayfa6**

Bu kitabın her türlü yayın hakları Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince İnkılâp Kitabevi'ne aittir. Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Yayıncı ve Matbaa Sertifika No: 10614

Genel yayın yönetmeni: Senem Davis

Editör: Silya Zengilli

Kapak tasarım: Berrak Hümmet

Sayfa tasarım: Yasemin Çatal

14 15 16 17 7 6 5 4 3 2 1

ISBN: 978-975-10-3398-7

İstanbul, 2014

Baskı ve Cilt

İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ

Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No. 8

34196 Yenibosna – İstanbul

Tel : (0212) 496 11 11 (Pbx)

Faks : (0212) 496 11 12

e-posta: editor@sayfa6.com

Sayfa6 Yayınları, İnkılâp Kitabevi Yay. San. Tic. AŞ'nin tescilli markasıdır.

Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No. 8 Yenibosna – İstanbul

MANDOLİN

www.mandolin.com.tr

İNKILÂP

www.inkilap.com

Sayfa6

www.sayfa6.com

Debora Geary

İki çocuk annesi Debora Geary, eğer çocukları dizüstü bilgisayarının üzerine su dökmeyi bırakırsa *Uçan Süpürge* hikâyelerini devam ettirmeye hevesli bağımsız bir yazar. Kitapları dünya çapında 450 binden fazla satan; Almanca, İtalyanca, İspanyolca gibi pek çok dile çevrilen yazarın bir de *Witch-Light* isimli bir üçlemesi bulunmaktadır.

Rana Keskin Saldi

1987'de Balıkesir'de doğdu. 2010 yılında Bilkent Üniversitesi İngilizce-Fransızca-Türkçe Mütercim-Tercümanlık bölümünden mezun oldu. Bir Avrupa Birliği projesinde mütercim-tercüman olarak görev aldı. Kanada'da yaşamaktadır.

Sayfa₆'nda *online cadılar...*

Kızıma.
İçinde yaşayan sihre her zaman dokunabilmen dileğiyle.

BÖLÜm 1

Elorie'nin içinden 'keşke ben de sihir yapabilseydim' diye ilk kez geçişi değildi bu ve muhtemelen sonuncusu da olmayacaktı.

"Sean James O'Reilly, cezayı çekeceksin, ahbap." Elorie'yi bir korsana döndüren yanılsama sihri, homurtulu bir ses ve pırl pırl parlayan dişlerin de eklenmesiyle tamamlanmış oldu. Yani Elorie'nin başarabildiği tek şey, Sean ve iki sınıf arkadaşını kahkahalara boğmak olmuştu.

Sean'ı suçlayamazdı aslında – cadı tarihi dersleri biraz uzun ve sıkıcı oluyordu. Büyük annesi, öğretmenlik yıllarında cadıcıklardan oluşan bir sürü serserinin hakkından gelmişti, ama onda aynı zamanda en utanç verici numaralara sihir yoluyla karşılık verecek güç de vardı.

Elorie onun kadar şanslı değildi ama on yaşındaki bir oğlanla baş etmenin tek bir yolu da yoktu. Oturma odasının köşesindeki kitaplığa doğru yürüdü ve cadı tarihi kitaplarının arasından bulabildiği en kalın cildi çekip çıkardı. *Şifacı Medyum Edward C. Millgibbons'un Kırsalda Çektiği Sıkıntı ve Güçlükler*. Bu, uygun bir silah gibi görünüyordu.

Koca kitabı sehpanın üzerine koydu, bir parça kâğıt çıkardı ve büyük harflerle yazmaya başladı. ÖDEV. Sonra kitaba baktı, Sean'a baktı ve kötü kalpli bir korsan gibi gülmeye başladı.

Sean kitaba, dehşete düşmüş gibi bakıyordu. “Bize ödev veremezsin, Elorie Teyze. Yaz tatilindeyiz!”

Sean’ın ikiz kardeşi Kevin kitaba ilgiyle baktı. Anlaşılmıştı. Oğlanın muhtemelen okuyacak bir şeyi kalmamıştı. Elorie, Sean’ın sihir üzerinde bir kere daha düşünmesini sağlama görevini yerine getirdikten sonra, kitabı el altından Kevin’e verebilirdi. Elorie en sert korsan bakışını takınıp, kâğıdı kancasına geçirdi. Güzel bir ayrıntıydı kanca – çok gerçekçiydi. Sean’ın sihirleri iyi yönde gelişme gösteriyordu.

Altı yaşındaki Lizzie ise pek de aptal değildi. “Onu normal bir insana döndürsen iyi olur, Sean. Annem diyor ki kızlar kızmamış – öç almırmışız biz.”

Bebeklerin ağzından çıkan laflara bak sen, diye düşündü Elorie.

Sean endişeli görünmeye başlamıştı. “Bu noktada ufak bir sorunumuz olabilir.”

Aha.

Kevin kafasını iki yana salladı. “Sihri nasıl tersine çevireceğini bilmiyorsun, değil mi?” Kardeşinin omzuna bir yumruk attı. “Geri zekâlı. Ben gidip şu sihir çalışma kitabını bulayım.”

Lizzie oturduğu kanepeden hoplayıp indi. “Bu çok zaman alır. Ben gidip Moira Nineyi çağırayım.” Lizzie, Moira’nın gerçek torunu olmaktan en az bir nesil ve birkaç kuzen uzaklıktaydı ama Nova Scotia’daki cadı topluluğunda bunlar ufak detaylardı.

Moira, aile reisi ve cadı tarihçisiydi. Muzip cadılar konusundaki zaafı pek de gizli olmamakla birlikte, kötü sihir kararları konusundaki toleransı çok daha azdı. Sean, endişelenmekte haklıydı.

Elorie, çaydanlığı ocağa koymaya gitti. Büyükannesi çay içmek isterdi. Sonra bir ara aynada kendine baktı. İnsanın her gün kırılmış bir bıyığı ve göz bandı olmuyordu. Görüntüsü karşısında sırtıttı ve oturma odasına girdiğinde Lizzie’nin kapıda zıp zıp zıp-

ladığını ve büyükannesinin de daha sakın bir şekilde onun arkasından gelmekte olduğu gördü.

Elorie büyükannesinin yanaklarından öptü. “Geldiğin için teşekkür ederim.”

Moira küçük bir kız gibi kıkırdıyordu. “Bu sen misin, Elorie’ciğim? Bunun sorumlusunun küçük Sean olduğunu tahmin ediyorum. Lizzie, onun bir sihri tersine çevirmede küçük bir sorun yaşadığını söyledi.”

“Evet, ahbap,” diye homurdandı Elorie. Sonra da sessizce ekledi, “şimdi de soğuk terler döküyor.”

“Biraz geç kalmış bu konuda.” Moira oturma odasına girdi.

Sean kanepede Kevin’in yanında, süt dökmüş kedi gibi otuyordu. “Merhaba, büyükanne. Sanırım yardıma ihtiyacım var. Elorie Teyzeyi korsana çevirmek istememiştim.”

Bu söylediği karşısında, odadaki herkesin şüpheli bakışlarına maruz kalmıştı. “Tamam, onun bu şekilde kalmasını istememiştim. Bunu bir dakikalığına yapmayı istemiştim ama bir yerde hata yapmış olmalıyım.”

Moira sert sert baktı Sean’a. “Sihrin ilk kuralı nedir, Sean O’Reilly?”

“Zarar vermemek.” Sean başını öne eğdi ve Moira’nın gözlerindeki parıltıyı göremedi.

“Ayrıca, eğer Elorie sonsuza kadar bir korsan olarak kalsa, hayat onun için nasıl bir hal alırdı sence?”

Sean hoşaf gibi olmuştu. “Tamam, bir elinde kanca olunca mücevher yapması zor olurdu. Aaron Amca da bir korsanla yaşamak istemezdi.”

Elorie, Sean’ın, kocasının absürde olan düşkünlüğünü hafife aldığını düşündü. Büyükannesinin de zavallı oğlana ettiği eziyeti sonlandırmak üzere olmasını umuyordu – göz bandı kaşındırma ya başlamıştı.

Moira, Sean'ın yanına oturdu. "O halde, sihri nasıl yaptığını anlat bana ki nasıl tersine çevirebileceğini bir düşünelim."

"Bu sihri sen düzeltemez misin, Moira nine?" diye sordu Lizzie.

Moira çok ciddi görünüyordu. "Hayır, canım, düzeltemem. Sean, sihir yapma konusunda oldukça yetenekli. Hem ben onun sihrini tersine çevirecek kadar güçlü değilim." Bir elini Sean'ın omzuna koydu. "Güç, sihrini akıllıca ve güzel kararlar vererek kullanma sorumluluğunu da beraberinde getirir."

Bir deftere sinirli sinirli bir şeyler karalayan Kevin kafasını kaldırıp diğerlerine baktı. "Sanırım ben onun ne yapması gerektiğini biliyorum."

Hem Moira hem de Elorie onaylar gibi, başlarını öne doğru salladılar – cadıların, kuvvetli bir topluluksal sorumluluk hissi geliştirmesi güzel bir durumdu. Kevin defterini sehpanın üzerine koydu. Karmaşık bir akış diyagramı çizmişti. Elorie'nin gözleri, çizime bakarken bile şaşıya dönüyordu.

Kevin ve Sean, anlaşılmayan bir ikiz diyalogu içerisinde konuşmaya ve el-kol hareketleri yapmaya başladılar. Lizzie Moira'nın kucağında oturuyor, onun antika kolye ucuyla oynuyordu. Sonunda Sean diğerlerine döndü. "Tamam, sanırım artık ne yapmam gerektiğini biliyorum. Fakat bir çembere ihtiyacımız olacak."

Moira onun kafasını okşadı. "Aynen öyle. Bazen bir sihri tersine döndürmek, ilk başta yaparken kullandığından daha fazla güç gerektirir. Bunu hatırlaman iyi oldu. O halde ben de çemberinize katılayım mı?"

"Evet, lütfen." Sean'ın yüzü memnuniyetle ışıldıyor, Elorie de aynı ışıltıyı kalbinde hissediyordu. Son zamanlarda büyükannesinin bir eğitim çemberine katıldığı pek görülmemiştir. Hepsi birden, Moira hiç yaşlanmıyormuş gibi davranmaya çalıştılar.

Çemberleri, uzun zamandır yapılan alıştırmaların verdiği kolaylıkla toplandı ve elementlere erişti. Gücü Sean'a iletiler ve

Sean tersine döndürme sihrini yapmaya başlarken çemberin istikrarını sağladılar. Her günkü sihir çalışmalarıydı bunlar.

Elorie, her zamanki gibi dışarıda bırakılmanın ufak acısını hissederek, onları izliyordu. Başarı hissi ise daha yeniydi. Dünyanın bu ücra köşesinde cadıcıkların eğitiminin koordinatörlüğü rolünü büyükannesinden neredeyse tamamen devralmıştı. Bir sonraki nesil çok hoş bir şekilde yetişiyordu ve o da bunun gerçekleşmesine sağladığı katkı yüzünden kendisiyle gurur duyabilirdi. Amacını bulup kabullenmesi biraz zaman almıştı ama en nihayetinde nereye ait olduğuna karar verebilmişti.

Elorie onları izlerken, Sean'ın parmakları titremeye başladı ve Elorie bunun sihrin hazır olduğu anlamına geldiğini biliyordu. Görüşünde hafif bir titreme oldu ve sonra Lizzie'nin gülümsemesinden, korsan Elorie'nin yerini eski, normal Elorie'nin aldığını anladı.

Ocaktaki çaydanlığın düdüğü ötmeye başladı. "Sean ve Kevin, gidip çay yapın büyükanneye. Lizzie, sen de şu kutunun içinden kurabiyeleri çıkart da hep beraber yiyelim."

Cadıcıklar birden toz oldular. Moira, Elorie'ye göz kırptı. "Sean'ımız güzel bir sihir yapma deneyimi ve çember çalışmasının üstesinden geldi."

Elorie gülümsedi. "Aynen öyle, Kaptan."

Moira, kulübesine geri dönmek üzere yolda yürürken gülümsüyordu. Elorie, harika bir cadıcık eğitmeniydi. Topluluktaki diğer cadılar özel sihirlerin eğitiminin üstesinden gelebilirdi ama Elorie herkesi bir arada tutan bir tutkal gibiydi. Moira'nın torununun güç sahibi olmaması tam bir utançtı – hâlbuki o, bu gücü, saygıyla ve sağlam bir gelenek anlayışıyla kullanırdı. Modern cadıların çoğu kökenini unutuyordu.

Öte yandan yaşlı cadılar da modern araçlar kullanmamak için direniyordu. Moira Teyze kendine güldü. Dizüstü bilgisayarının karşısına geçti ve onu Cadı Sohbetleri'ne taşıyacaktı, artık alıştığı tıklamaları gerçekleştirdi. Küçük Sean'ın soytarlıkları yüzünden birkaç dakika geç kalmıştı. Nell ve Sophie, halihazırda onu bekliyorlardı.

*“Benimle aynı yetenekleri paylaşanları arıyorum
Konuşmak ve öğrenmek için.
Bu portal benim gücümü tanıyacak
Üç kişiden biri olarak beni içeri al.
Dilerim ki öyle olsun.”*

Sophie: Moira Teyze, hoş geldin!

Moira: Merhaba, Sophie. Sana da merhaba, Nell. Birazcık geciktiğim için
özür dilerim – tersine çevrilmesi gereken bir sihrimiz vardı da.

Nell: Aha.

Moira: Cadıcıkların serserilikleri işte. Küçük Sean, Elorie'nin üzerinde bir korsan yanılsaması denedi. Aslında çok başarılıydı – Elorie'nin görünüşü de, sesi de bayağı bir vahşileşmişti.

Sophie: Oğlan çok yetenekli.

Moira: Gerçekten de öyle. Onunla uzun süre aşık atacak birisi de yok.
Sana bir teklifim var, Nell.

Nell: Can kulağıyla dinliyorum.

Moira: Bu yaz senin ufaklıkların bazılarını küçük bir tatil için buraya getirsen nasıl olur? Düşünüyorum da, bir parça yaz toplantısı ve yoğun cadıcık eğitimi yapabiliriz bu sayede. Sean yetenekli bir sihir yapıcıdan çok şey öğrenebilir – sen bu iş için biçilmiş kaftansın.

Nell: Tabii ya, sen bütün baş belalarını benim üstüme sal zaten :)

Nathan'ın yaz tatili oldukça yoğun geçecek ama kızları ve Aervyn'i getirebilirim. Tatile çıkıp çıkamayacağımızı düşünüyüm ben biraz.

Moira: Çok güzel olur. Bu açık bir davet — bize katılmak isteyen herkesin başımızın üstünde yeri var, buna sen de dâhilsin Sophie. Elorie mücevherlerini satmak için bir internet sitesi açmayı düşünüyor. Eminim senin uzmanlığından bir parça da olsa yararlanmak isteyecektir.

Sophie: Gayet tabii ki kendi sitesini açabilir ama onun çalışmalarını kendi sitemde satmaktan da memnuniyet duyarım. Topladığı o deniz camlarında kesinlikle sihir var. Ayrıca benim şu anki malzeme yelpazem de genişlemiş olur.

Moira: Kızlarımın yeniden birlikte çalıştığını görmek ne büyük bir keyif olurdu.

Sophie: Adım adım, Moira Teyze.

Moira: Ya tutarsa diye ben de göle maya çalışıyorum işte, canım. İkinci arasında büyük bir sevgi var ama bunun karmaşık bir durum olduğunu biliyorum.

Sophie: Maya tuttu bil.

Nell: Sitenden bahsetmişken, Sophie. Cadı Sohbetleri'nin yakalama sihri için bir-iki geliştirme yapmayı düşünüyordum.

Sophie: Gayet güzel bir şekilde çalıştığını sanıyordum yakalama sihrinin. Son zamanlarda sohbet odasında aramıza harika cadılar katılmıştı.

Nell: Katıldılar ama hepsi de cadılığını aktif bir biçimde kullanan insanlar. Aklıma, Lauren'ı yakaladığımızda kendisinin gücünden haberdar olmayışı geldi.

Moira: Lauren cadılar topluluğu için harika bir kazanç oldu.

Nell: Aynen öyle. Düşündüm de, onun gibi daha başkalarını da bulabiliriz.

Sophie: Sen cesur bir kadınsın. Diyelim ki bulmak istiyoruz, nasıl yapacağız bunu?

Nell: Son zamanlarda sohbet ettiğimiz cadıların güç imzalarına baktım ve onları Lauren'a ait ilk değerlerle karşılaştırdım. Onun de-

ğerleri güçlüydü ama çok daha az disipline edilmiş durumdaydı.
Sophie: Bu da zaten anlaşılabilir bir durum – Lauren daha önce hiç eğitim almamıştı.

Nell: Doğru. Bence bunu kullanabiliriz. Sihri, daha az disipline edilmiş güç izleri olan kişileri arayacak şekilde değiştirebilirim. Bu sayede ya daha az eğitimi olan cadıları bulmuş olacağız, ya da yeteneklerinin farkında olmayanları.

Moira: Geçen sefer biraz sorunlu geçmişti, Nell. Sonra her şey çok güzel oldu ama Lauren kapıyı yüzümüze kapatmadığı için şanslıydık diye düşünüyorum.

Sophie: Ben de aynı fikirdeyim ama bu, insanı cezbeden bir şey – buna ihtiyacımız olduğunu biliyoruz hepimiz. Elbette ki bu kişileri değerlendirmeye hazır birilerinin olması gerekecek, tıpkı Jamie'nin Lauren'a yaptığı gibi. Eğitilmemiş bir cadıya yardım etmek, onu buluvermekten çok daha zahmetli bir iş. Ayrıca geçen sefer öyle adam akıllı bir planımız da yoktu.

Nell: Kızlarla birlikte, insanları uzaktan değerlendirebilmeye yarayan sanal bir tarama üzerinde çalışıyoruz ama henüz çalışmalarımızı bitirmedik. Ayrıca bu sefer Jamie'nin seyahat edebilecek vakti de yok – Nat'ın sabah bulantıları oluyor, bu yüzden Jamie'nin onu yalnız bırakmak isteyeceğini hiç sanmıyorum.

Sophie: Keşke bana Nat'ın sıkıntıları olduğunu söyleseydiniz. Bu konuda işe yarayacak taşlarım var. Çay karışımı da hazırlarım.

Nell: Bu harika olur, Sophie. Ginia'yı senin yanında eğitim görmesi için göndermem lazım – burada şifacı kıtlığı var. Ayrıca ben, onun böyle bir yeteneğinin olup olmadığını öğrenmek istiyorum.

Sophie: Toprak gücüne ve bitkilere duyduğu yakınlığa bakılırsa, böyle bir yeteneğinin olması beni hiç şaşırtmaz doğrusu.

Moira: Ginia'yı bu yaz yanıma getir, Nell. Burada şifacılarımız var, üstelik Sophie de gelecek. Ginia'nın iyileştirme yetenekleri varsa,

bir süreliğine bir araya gelmemizi gerektiren sebeplere bir tane daha eklenmiş olur.

Nell: Kumsalda tembellik yapmamıza yarayacak bir haftalık bir ziyaret bence de iyi olur. Ben bir plan-program yapayım bakalım. Bu arada, sizce, yakalama sihrini aktif bir biçimde cadılık yapmayan cadıları bulacak şekilde değiştireyim mi, yoksa hiç ellemeyeyim mi?

Moira: Mademki eğitim amaçlı olarak bir araya geliyoruz, bu da eğitimsiz bir kimseyi bulmak için tesadüfen uygun bir zaman gibi görünüyor.

Sophie: Sihri ne zaman değiştirebilirsin, Nell?

Nell: Sanırım kızlar bu konuda gizlice çalışıyorlar. Ağımızda 'Kod adı: Gizli Cadı' olarak adlandırılmış şifreli bir klasör var.

Sophie: Ginia harika bir sihir kodu yazıcısı oldu. Realm'da hepimizin canına okuyor.

Nell: Benim kızım işte. Neler yaptıklarına bir bakacağım. Bu akşam yapacağımız düzenli sohbete zamanında girebilecek durumda olursak da hiç şaşımam yani.

Moira: O halde ben de az bir şey akşam yemeği yiyeyim. İkinizle de birkaç saat sonra görüşürüz.

Elorie, ellerinin kasıldığını hissedebiliyordu. İçerideki ışık, birbirine doladığı hassas gümüş telleri görmek için gözlerini kısmasını gerektirecek kadar loşlaşmıştı. Aklına Venedik'i getiren, parlak mavi renkteki bu deniz camı parçası özellikle en sevdiklerinden biriydi.

Kumsalda buldukları arasında en nadir rastlananlar, mavi camlardı. Elorie onları biriktirir, özel bir parça yapmak istediğinde kullanmak üzere bir kavanoza doldururdu. Bu sefer büyükannesi için bir kolye yapıyordu ve bundan daha özel bir şey de olamazdı.

Büyükannesi de onun gibi, tarihi ve deniz camlarının da temsil ettiği, zorluklara karşı direnme gücünü seviyordu.

Elorie, üzerinde çalıştığı her bir hazinenin uzun süren hayat hikâyesini düşünmeyi seviyordu. Bir cam parçasını kaybolan ışığa doğru kaldırdı ve bir kez daha şeklini inceledi. Belki de bu parça, Venedik'teki hoş bir hanımefendinin tuvalet masasında duran ya da bir gemiyle birlikte Atlantik'i geçmekte olan bir şişeye aitti. Belki gemiden düşmüştü, belki de gemi beklenmedik bir sona sürüklenmişti. Sonra kırık cam parçaları okyanusun sularına karışmış, çakıllar ve kumlarla savaştıktan sonra nihayet dinlenmek üzere تنها bir Nova Scotia kumsalına ulaşmış ve belki de Elorie'nin gözlerinin onu bulabilmesi için asırlarca oracıkta beklemişti.

Elorie, birkaç arkadaşını yakın zamanda yemeğe çağırması gerektiğine dair bir not düştü aklına. Camlarıyla ilgili hayallere dalıyor olması, son zamanlarda epey inzivaya çekildiğinin açık bir göstergesiydi. İyi bir amaç için yalnızlaşmıştı; San Francisco Sanat Fuarı için giderek artan miktarda, bir yığın göz kamaştırıcı yeni çalışma hazırlamıştı.

Elorie, memleketinin sınırlarının ötesinde iş yapmaya nadiren cesaret ederdi. Fakat Aaron'un hafiften baskı yapması sonucunda Amerika'nın en saygın sanat sergisine tasarımlarını göndermiş ve çıkış yapan sanatçılara ayrılan yerlerden birine layık görülmüştü. Bu, büyük bir onur olmasının yanı sıra, güzel ve istikrarlı hayatında bir parça hareketlenmeye de sebep olmuştu.

Doğrusunu söylemek gerekirse, bu gelişme daha ziyade korkutucuydu.

İçerinin doğal ışığı artık tamamen kaybolduğundan, büyükannesi için yaptığı kolyenin düzenlemelerini tamamlamaktan vazgeçti ve çalışma alanını toparlamaya başladı. Her zaman

için, bir sonraki gün ilham alabilmek amacıyla halihazırda üzerinde çalıştığı bir işi masasının üzerine bırakırdı. Mücevher mavisi cama son bir dokunuşta bulunup, parmaklarının sıcaklığından uzak bir şekilde soğuması için masaya bıraktıktan sonra kullandığı araçları yerleştirme ve yerleri süpürme gibi daha sıradan görevleri yerine getirmeye başladı.

Dizüstü bilgisayarından anlık mesaj sesi duyuldu. Bu, Aaron'un, onun dikkatini çekebilmek için evden çıkmak zorunda kalmamak amacıyla bulduğu bir yöntemdi. Arka kapıdan seslenmesi de işe yarayabilecek bir yöntemken onun bu şekilde bir çözüm bulması biraz salakça görünüyordu ama Elorie'nin o seslenmeleri defalarca duymazdan gelmişliği vardı. Muhtemelen akşam yemeği hazırdı. Birazdan eve çıkacağını haber vermek için bilgisayarının başına oturdu.

Nell: Sihir şu anda birini yakalıyor... Adı Elorie.

Sophie: Merhaba, Elorie. Cadı Sohbetleri'ne hoş geldin. Aramıza katıldığın için çok mutluyuz!

Elorie: Bu ne hoş bir sürpriz! Merhaba Nell ve Sophie. Büyükannem sohbet odanızdan çok bahsetti. Uzun süre kalamayacağım — tam da Aaron'a, akşam yemeği için yukarı çıkmak üzere olduğumu yazacaktım.

Moira: Merhaba, benim tatlı kızım. Burada olman çok güzel, biraz da şaşırtıcı. Nell'in yakalama sihri tutukluk yapmış olsa gerek. Sohbet odamıza yeni cadılar getirmeye çalışıyorduk. Belki de öğrenci cadılardan biri daha önce senin bilgisayarındaydı.

Elorie: Hiç şaşırmam. Kevin, elektronik olan her şeye hayranlık duyuyor.

Nell: Bekleyin bir dakika; hemen bakıyorum koda. Kusura bakma, Elorie — tam olarak nerede hata olduğunu bilemiyorum. Yine de seni tekrar “görmek” çok güzel.

Sophie: Yakında sergini açıyorsun, değil mi?

Elorie: Evet. Bir haftaya kalmadan yola çıkacağım. Nell, bana yer var mı evinizde?

Nell: Her zaman yerimiz var. Gerçi biraz daha sessiz bir yerde kalmak istersen, Jamie ve Nat da seni misafir etmekten memnuniyet duyarlar. Evleri, yavaş yavaş içinde yaşanılmış bir hal alıyor ama yeni ev kokusundan kurtulması için bir-iki misafir ağırlaması gerekebilir.

Elorie: İki seçenek de bana uyar, teşekkür ederim.

Nell: Pekâlâ, bu saçma lafı etmek istemezdim ama yakalama sihrinin kodu, senin tarafından açık bir güç değeri alıyor, Elorie.

Moirâ: İyi de, bu Elorie'den geliyor olamaz. Cadı olsa, biz bunu çok uzun zaman önce tespit ederdik.

Elorie: O zaman, belki de bir öğrencidir?

Nell: Hayır, sihir bireylere yönelik, bilgisayarlara değil. Bu arada, yine eğitilmemiş güç imzası görülüyor. Kevin, son zamanlarda sohbet ettiğimiz, aktif olarak cadılık yapanlarınkine benzeyen imzalar bırakacak kadar eğitim almış durumda.

Elorie: Bu ne demek şimdi, anlamıyorum.

Nell: Bu, kodumun senin eğitilmemiş bir cadı olduğunu söylediği anlamına geliyor, ancak bu mantıksız.

Sophie: Son zamanlarda üzerinde tarama yapan oldu mu hiç, Elorie?

Elorie: İkimiz de çocukluğumuzda yeterince taramaya tabi tutulduk.

Şu an sihir gücümün olduğuna inanıyor olamazsın, Sophie.

Sophie: Özür dilerim, düşünemedim. O zamanlar bunun senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum ve yine bir şekilde bu işe burnumu sokmayı başardığımız için de gerçekten çok üzgünüm.

Elorie: O çok eskidendi, özür dilemene gerek yok. Senin sihrinin gelişmesinden mutluluk duyuyorum. Ayrıca kendimde sihir gücü bulunmadığı için ağlayıp durmayı da uzun zaman önce bıraktım.

Şu an da cidden acele etmem lazım – yemekte börek var ve benim karnım zil çalıyor. Herkese iyi geceler.

Sophie: Tüh.

Moira: Ah, canım.

Nell: Galiba yarasını deştik. Ayrıca ben hikâyenin tamamını bilmiyorum. Biri beni bilgilendirme inceliğini gösterir mi acaba?

Moira: Elorie çocukluğundan beri hep cadı olmak istemiştir. Şu an bu isteğini çok güzel bir şekilde saklıyor ama gerçekten vazgeçip vazgeçmediğinden emin değilim. Onun güce erişeceğinden o kadar emindim ki ona, alternatifleri kabul etmesi konusunda yeterince yardım edemedim.

Sophie: Bizim için cadı olmayanlar da cadılar kadar makbuldür, Moira Teyze – sen bunu her zaman hissettirmişsindir.

Moira: Tabii ki makbüller ama sihir onu hep cezpt etmiştir. Normalde bir cadıcık cadılığa karşı bu tür bir alaka duyduğunda, gücü bir noktada kendini gösterir. Lakin onun gücü hiç göstermedi. Ayrıca Sophie ile bu kadar yakın olmaları bu durumu onun açısından iki kat zorlaştırdı. Sen üçüzlerini çok güzel idare ediyorsun, Nell – ben senin kadar iyi idare edemedim.

Nell: Anlattıklarını umursamadığımdan değil ama belki de onun tekrardan taranması lazım. Anlaşılan bir süredir taranmamış. Yemin ederim ki kodum onun bir cadı olduğunu söylüyor. Belki de içgüdülerinde yanılmıyordun.

Sophie: O hep, aktif olarak cadılık yapan kişiler ve aktif çember çalışmalarlarıyla muhatap oldu. Elorie'nin, hepimizin gözünden kaçan gizli cadılık yeteneklerinin olduğuna inanmak zor.

Nell: Evet, aktif güç akımları genellikle yakınlarındaki eğitilmemiş yetenekleri açığa çıkarır.

Moira: Bunu söylemekten utanç duyuyorum ama Elorie zannettiğinden çok daha yakın bir zamanda tarandı. Bu onu üzdüğü için,

tarama yaptığımı ona haber vermemeye başladım. Gerçi en son kontrol edişim, taş çatlasın birkaç ay önceydi.

Sophie: Ve biz, onu ve seni bu gece bir kere daha üzdük. Özür dilerim, Moira Teyze.

Nell: Hay aksi. Kodumu hatalardan arındırıp, bu işi bir daha yüzüme gözüme bulaştırmamaya çalışacağım. Özür dilerim – işin çoğunu kızlar yapınca, belli ki bir yerde bir şeyi atlamışım. Bahane olamaz tabii bu, ama yarın iyice kontrol edip sorunu çözeceğiz.

Moira: Özür dilemene gerek yok. Aaron onun kalbini okşayacaktır; o çok iyi bir adam.

Elorie stüdyosunun kapısını kapattı ve kapıya sırtını yaslayıp, keskin okyanus havasını dolu dolu içine çekti. Kahretsin, hayır. Bunun onu esir almasına müsaade etmeyecekti. İsteyip de sahip olamadıkları güçler için ergenler ağlardı. Yetişkin kadınların, sahip oldukları hayatı kabullenmeleri gerekirdi.

Onun da güzel bir hayatı vardı ve o an hayatına koca bir tabak dolusu börek de dâhil olmuştu.

BÖLÜM 2

Elorie, daha yirmi altı yaşında olmasına rağmen, birçok insanın dünyaya üç kere gelse bile göremeyeceği küçücük taşları görebildiğini fark etti. Kumsalda deniz camlarını bulmak, gözünün gri ve kahverengi çoğunluğun arasında farklı duran o parlak rengi yakalamasına izin verme ve tarama sanatıydı.

Gerçi okyanus çakılları tam anlamıyla gri ve kahverengi olsalar her şey daha kolay olurdu. Kumsaldaki taşlar özellikle ıslak olduklarında, altın sarısı ve yeşilin parlaltılarından, doğada yer yer kendini gösteren diğer bütün renklere kadar, büyüleyici bir renk yelpazesine sahipti. Buna, güzel deniz kabuğu parçaları ve tanımlanamayan deniz çöprü yığınları da eklenince, denize düşen camların gizli parçalarının yerini saptamak düşünüldüğü kadar kolay olmuyordu.

Elorie, çocukluğundan beri cam avına çıkmayı çok seviyordu. Annesi onu kumsala getirir, camlara ve onların daha önce nerede olduklarına dair hikâyeler uydururdu. İlk kez hazine değerinde bir cam bulup, onu diş ipi yardımıyla siyah bir ayakkabı bağcığının ucuna astıktan sonra annesine Anneler Günü hediyesi olarak verdiği gün daha dün gibi aklıdaydı.

Annesini o küçük mor cam parçasını doğru düzgün, el yapımı bir gümüş zincire takmaya ikna etmesi için, on beş sene geçmesi

ve ayakkabı bağcığının kopması gerekmişti. Yine de annesinin ayakkabı bağcığından geriye kalan parçaları bir yerlerde sakladığından oldukça emindi.

Annesi duygusal bir kadındı belki. Fakat kendi bebeği olduğunu hayal edince, annesinin on beş sene boyunca boynunda neden bir ayakkabı bağcığıyla gezdiğini anlamak biraz daha kolay oluyordu.

Elorie, kumsal boyunca yürürken, karnını okşadı ve bebek büyütmenin nasıl bir şey olduğunu düşünmeye başladı. Yetişme çağındayken etrafında bir sürü çocuk olunca, insan çocukları pek de gizemli yaratıklar olarak görmüyordu ama insanın karnında kendi çocuğunun olması ona tam bir harika gibi geliyordu. Aaron son zamanlarda bu yönde imalarda bulunur olmuştu. Belki San Francisco'dan gelince...

Su mavisi bir cam parçası dikkatini çekti ve taşı alıp ıslak soğukluğunun gitmesi için cebine attı. Bu kumsalın her yerine, tuhaf bir şekilde, okyanus sularının bıraktığı parçalar serpilmişti. Elorie, kahverengi ve yeşil camları görmezden gelip nadiren bulunan özel renkleri aramayı başarabiliyordu – maviler, kırmızılar ve asırlardır yapılmayan morlar.

Dikkatini çeken bir sonraki parça, mükemmel bir yuvarlaklığa sahip, gök mavisi bir camdı. Bir çocuğa ait, asırlar öncesinden kalma bir bilye, okyanus seyahati sonrasında pütür pütür bir hal almıştı. Eğer bu camdan ayrılmaya dayanabilirse, ondan muhteşem bir kolye olurdu. Stüdyosu ve evi, dayanamayıp kendine sakladığı küçük hazinelerle doluydu.

Elorie bu parçayı da cebine koydu ve güneş alan bir kayaya doğru yürüdü. Öğle yemeği yeme ve bir süreliğine dalgaların sesini dinleme zamanıydı.

Sabah sisi kaybolmuştu ama hava hâlâ nemliydi – nemi kovalayacak rüzgâr yoktu o gün. Kumsalın bu tarafında rüzgâr olma-

ması tuhaftı. Sular alçalmış, öğlen güneşinin altında deniz yosunlarının ve tuzların kokusu biraz daha duyulur olmuştu.

Elorie, bu sabah kaçamaklarının asıl amacının deniz camı zulasını zenginleştirmek olmadığına gayet de farkındaydı. Sakinleştirici hazine avı ritüeline ihtiyaç duyan, kalbindeki eski yaralardı. Yetişkin bir kadın olarak öğrendiği bir şey daha vardı – harekete geçmek, çoğu kez ağlamaktan çok daha rahatlatıcıydı.

Cadı olmayan biri olarak halinden tamamen memnun olan Aaron bile, çocukluk hayalinin asla gerçekleşmeyeceğini bilmenin nasıl bir duygu olduğunu tam olarak anlayamıyordu.

Elorie, aklı erdiğinden bu yana hep cadı olmak istemişti. Büyükannesi bir cadıydı. Yani cadılık tarihi ve becerisi onun kanında vardı. En azından, güçlerinin ortaya çıkmasını bekleyen küçük bir çocukken Elorie hep böyle düşünmüştü.

Soluğu her daim cadılar topluluğundaki bütün küçük çocukların katıldığı derslerde almış, oturup, büyükannesinin cadıların geçmişiyile ilgili yaptığı konuşmaları saatlerce dinlemişti.

Ergenlik döneminde, etrafındakilerin çoğu güçlerine kavuşurken, o sabırlı olmaya çalışmıştı. Sophie'nin güce erişmesini, kıskançlığın verdiği bir ıstırapla izlemişti. Büyükannesi pek sevgili torununda yetenek izleri arayarak onu düzenli olarak taramaya tabi tutmuştu ve Elorie büyükannesinin bunu yapmaya devam ettiğinin de farkındaydı. O taramalardan da bir şey çıkmamıştı.

Deniz camı arayışıyla kumsallarda gezinmek, çocukluktan kalma bir hazine arayışından, önce bir tür terapiye dönüşmüş, ardından da yetişkin hayatının amacı ve yönü olmuştu. O bir sanatçı, bir eş, bir dansçı, bir eğitmendi. Ama cadı değildi ve bu gerçekle barışmıştı artık.

Çoğu zaman barışıkta yani.

Ama öyle günler vardı ki yakalama sihri bir hata yapıyor ve yüreğinin saklı köşelerinden söküp atamadığı umut ateşini alev-

lendiriveriyordu. O bir cadı değildi ama cadı olma arzusundan da bütünüyle kurtulamamıştı.

Duyduğu acıyla, bir an gözlerini sıkıca kapattı.

On üç yaşında bir kızken, cadı olması gerektiğine inanıyordu. Bu gerçekleşmeyince ve büyükannesi de hafiften ısrar edince, kendisine sihir gerektirmeyen bir yol, bir amaç bulmuş, bir aidiyet hissi yakalamıştı. Cadı olmayan biri için hiç de kolay bir beceri değildi bu.

Gel gelelim, bu beceri onu cadı olma arzusundan kurtaramamıştı.

Elorie, sessiz sabah güneşinin altında, kumsalda otururken acı bir gerçeği daha kendine kabul ettirebildi. Bebek istemesinin bir sebebinin de, gücün bir nesil atlayıp çocuğunda kendini gösterebileceğini umması olduğundan korkuyordu.

Sonra kederli bir halde kafasını iki yana salladı. Büyükannesi ona hiçbir şey öğretmediyse, şunu öğretmişti: her çocuğun kendi yolunu çizmesi gerekirdi. Eğer berbat, homurtucu bir anneye dönüşürse, büyükannesi yönetimi ele alır ve onu alaşağı ederdi. Nova Scotia'da hâlâ 'çocuk dediğin eş-dost arasında büyütülür' mantığı hâkimdi ve bu da çok güzel bir şeydi.

Büyükannesinin, çocuklarının büyüdüğünü göremeyecek olma ihtimaline dair o saçma sapan düşünceyi kafasından attı. İrlandalı cadılar genelde çok uzun yaşardı.

Aaron da vardı hem – ondan harika bir baba olurdu.

Bir gün bu kumsalları kendi bebeğiyle gezecek, birlikte cam parçaları arayacaktı. Bu da başlı başına bir sihir olacaktı zaten.

Nell, üçüzlerinin karşısında kafasını iki yana salladı. "Bir hata olmalı, kızlar. Yakaladığımız kişi Elorie. Hatırlıyorsunuz değil mi onu? – Moira'nın torunu."

Mia gözlerini devirdi. "Biliyoruz, anne. Doğum günümüze gel-

mişti. Ancak biz kodumuzu birçok kez test ettik. Kod hatalı değil, yani Elorie cadı olmalı.”

Ah, şu gençlerin küstahlığı... Kızları harika kod yazıcılarıydılar ama hiçbir programcı yenilmez değildi. “Tıpkı bizim gözümüzün sizin üzerinizde olduğu gibi, Moira da Elorie’yi çocukluğundan beri test edip durmuş. Eğer kodunuz doğruysa, o zaman bu, Moira’nın hatalı olduğu anlamına gelir. Bunu mu demek istiyorsunuz yani?”

Üçünün de kaşları çatıldı. Her biri bilgisayarının başına döndü. Beyinleri, odayı dolduran bilgisayarlardan daha yüksek sesle homurdanıyordu. Moira’nın sözünün cadılar dünyasında kanun olduğunu ve onun haklı olduğunu bilecek yaşıydılar – Moira nadiyen yanılırdı.

Sonunda Ginia bilgisayardan kafasını kaldırıp baktı. “Hâlâ bir hata göremiyorum. Belki de bir test yapmamız gerekiyordur.”

Genelde üçlünün karamsarlık zırhını takınan Shay, kafasını iki yana salladı. “Kendi üzerimizde de bir sürü test yaptık. Sen yakalandın, Mia ve ben yakalanmadık.”

“Biliyorum,” dedi Ginia. “Fakat şu an birinin cadı olup olmadığını anlamanın tek yolu, yakalanıp yakalanmadıklarına bakmak. Babam buna dolaylı sonuç diyor. Babam, sadece en sondaki sonucu görüyorsan kodun çalışıp çalışmadığını anlamanın zor olduğunu söylüyor – arada olan biten her şeyi görmem lazım.”

Nell gülümsememeye çalıştı ve bu küçük dedikoduyu Daniel’le paylaşmak üzere kendine sakladı. Ginia’nın, kod yazma becerileriyle, gelişmekte olan element güçlerinden daha fazla gurur durmasında Daniel büyük rol oynamıştı. Ayrıca diğer iki kızlarının cadı olmadığı düşünülürse, bu iyi bir şeydi.

“Peki, bunu nasıl yapacağız?” diye sordu her daim yeni bir deney yapmaya hazır olan Mia.

Ginia sırttı. “Anneme diğer sürprizimizi gösterelim.”

Bu dokuz yaşta ne vardı da böyle üzümleri kıkırdayan sır küplerine dönmüşlerdi? Nell tek kaşını kaldırdı ve bekledi.

Ginia bir an bilgisayarında bir şeyler yazdı. Bütün monitörler paylaşım halinde olduğu için, Nell kızının “Uzak Durun – Sadece Kız Kod Yazıcıları Bakabilir” adlı, şifreli bir dosyaya giriş yaptığını görebiliyordu. Bu durum Nell’in gülümsemesine sebep olsa da, Ginia’nın dosya üzerindeki şifreleme katmanları Nell’i şaşırttı. Kocası, kod yazma derslerine başlangıç düzeyinde bilgisayar kor-sanlığı bilgisi de eklemiş olmalıydı.

Shay köşedeki dolabı açıp, dolaptan üzerinde prenses çıkartmaları olan eski bir bilgisayar faresi çıkardı.

Nell tek kaşını kaldırdı. “Nereden buldun bunu? Bu şey antika resmen.”

“Aervyn’in oyuncak kutusunda’ydi. Tarama yapmanın farklı yollarını denedik ve en iyi çalışan da bu oldu.”

Nell henüz olan biteni anlayamadığından oldukça emindi. “Ne taraması?”

Shay, Nell’in yanında, fareyi yerleştirip boşta olan bir USB girişine taktı. “Al, dene. Fareyi, kullanacakmışsın gibi tut ama hiçbir şey yapma.”

Nell talimatları yerine getirdi ve bilgisayarın ekranına baktı. Birkaç saniye içerisinde ekranda bir dizi tablo ve grafik değeri ile yanıp sönen pembe renkli bir “Yaşasın, Sen Bir Cadıydın!” yazısı belirdi.

Tanrı aşkına. Nell hemen telefonunu çıkarıp kardeşine mesaj attı.

Saniyeler içerisinde Jamie odaya geldi. Işınlanma, hızlıca bir yere varmak için çok kullanışlı bir yetenektir. “Selam benim en sevdiğim yeğenlerim, ne var ne yok?”

Ginia ona sarıldı. “Biz bir cadı taraması hazırladık!”

Jamie’nin sürprizleri karşılamak konusunda bir sürü deneyimi olmuştu. “Harika. Nasıl bir şey?”

Genia onu Nell'in sandalyesine götürdü ve fareyi eline verdi. "Al, tut şunu."

Jamie'nin prenses çıkartmalarına pek de sahte bir iğrenmeyle baktığı söylenemezdi. "Kızlar, ben size yeni bir fare almaktan memnuniyet duyarım. Bu şey antika resmen."

Mia güldü. "Saçmalama, Jamie Dayı. Artık kimsenin fare kullandığı yok. Bu bizim tarama cihazımız. Şuraya otur ve fareyi tut, yeter."

Jamie de talimatları yerine getirdi ve kısa süre içerisinde ekranda bir kez daha "Yaşasın, Sen Bir Cadısın!" yazısı ile parti serpantinleri ve ışıldayan yıldızlar beliriverdi.

Tannı aşkına, diye bir zihinsel gönderimde bulundu Jamie Nell'e. Onların bunu yapmalarına sen mi yardım ettin?

Nell kafasını iki yana sallamakla yetindi.

"Çok ışıltılı. Nasıl oluyor da bana pembe mesajlar geliyor – erkek bir cadı olduğumu gösteremiyor mu yani?"

Üçüzler şaşkınlık içerisinde birbirlerine baktılar. "Belki öyle bir özellik de ekleyebiliriz. Kız cadı gücü, erkek cadı gücünden farklı mı görünüyor?"

Hah, diye bir gönderimde bulundu Nell. *Başına iş aldın, sevgili kardeşim.*

"Zihinsel gönderimlerde bulunmayı kes artık, anne," dedi Genia. "Bu kaba bir davranış."

Jamie Genia'ya şaşkınlık içerisinde baktı. "Zihinsel konuşmaları da mı yakalayabiliyorsun evladım sen?"

Üç çift göz devrildi. "Hayır," dedi Mia. "Annem ve sen, öyle yaptığınızda gözlerinizin arasında kırılganlıklar oluşuyor. Jennie Teyze, bunun sebebinin yeterince pratik yapmamanız olduğunu söylüyor."

Jamie gecikmeli olarak, konuyu değiştirip ekrana dönmeyi akıl etti. "O halde, bana şu küçük grafiklerden ve eğri-büğrü çiz-

gilerden bahsedin bakalım. Belli ki güç imzalarını tarıyorsunuz ama verilerin geri kalanı nedir?”

Arkasına yaslanan Nell, Jamie'nin kafasının yanına dizilen üç kafanın yeni oyuncaklarına yükledikleri bütün donanımları anlattıklarını, zevk aldığı bir gurur içerisinde izlemeye koyuldu.

Birkaç saniye sonra Jamie arkasına yaslandı ve göz ucuyla Nell'e baktı. “O halde, elimizde, güç izlerini tespit edebilen ve taranan kişinin cadı olup olmadığına dair olasılık değerlerini veren bir uzaktan tarama cihazı var.”

Ginia başını öne doğru salladı. “Cihaz sadece element ve düşünce güçlerinde işe yarıyor. Jennie Teyze diğer güç türlerinin bazıları için tarama yapmanın iyi bir fikir olmadığını söyledi.”

Nell gözlerini kırptırdı. “Jennie Teyze size kod yazmada yardım mı etti?”

Mia kıkırdadı. “Anne, saçmalama. O bize tarama sihrini yapmakta yardım etti, çünkü Ginia henüz onu yapmayı bilmiyordu. Sonra Ginia, tarama sihrini yaptıklarımızın geri kalanına eklemek için sihir kodu yazdı.”

Tamam, bu daha mantıklıydı. Jennie Teyze aşırı derecede harika biriydi ama sihir kodu yazamazdı.

“O halde, bu süslü yeni oyuncakla ne yapıyoruz?” diye sordu Jamie.

“Elorie'yi taramakta kullanıyoruz,” dedi Ginia. “Tabii eğer fare kullanmıyorsa, o zaman taramayı trackpad ile çalıştırmak konusunda biraz yardıma ihtiyacımız olacak.”

Jamie güldü. “Bana kalırsa, bunun kadar eski olmasa bile, Doğu Cadı Merkezi'nde hâlâ fare kullanıyorlardır.”

Ginia bir an sustu ve birden utangaç bir hal aldı. “Biz bir de, acaba bunu Enchanter's Realm'da kullanır mıydınız diye soracaktık.”

İnsanın, bu üç çift gözde parlayan umut ışığını görebilmesi için anne olmasına gerek yoktu. Nell kendi gözlerinin yaşadığını

hissedebiliyordu. O ve Jamie, neredeyse on beş yıldır oyun dünyalarının birincil kod yazma ekibini oluşturmuşlardı. Görünüşe bakılırsa üç kişiden oluşan bir asistan kadroları vardı artık.

Jamie Nell'e baktı ve gülümsedi. "Hı, bence bunu kullanacak bir yer bulabiliriz." Ekrandaki grafikleri gösterdi. "Yine de tasarımınızı bir parça değiştirmemiz gerekebilir."

Shay kafası karışmış bir şekilde ekrana baktı. "Neden? Bunun nesi yanlış?"

Nell, akıllı bir annenin yapması gerekeni yapıp öğle yemeğini hazırlamak için odadan sıvıştı. Realm'in neden pembe ve ışıltılı olmadığına dair gereken açıklamayı Jamie yapabiliirdi.

Nell: Moira, Elorie'yle konuşma fırsatın oldu mu?

Moira: Bugün konuşamadım. Sabah deniz camı bulmak için kumsala gitti.

Nell: Hım.

Sophie: Ne oldu?

Nell: Pekâlâ, ben bu sabah kızlarla birlikte yakalama sihri üzerinde çalıştım. Sihir, açık bir şekilde Elorie'de güç izleri yakalıyor ve kızların yazdıkları kodda hiçbir hataya rastlayamadım.

Moira: Bir hata olmalı, Nell. Sana sihir kodu yazmayı öğretecek değilim ama resmen benim çatımın altında yaşayan bir cadıyı da gözden kaçırmış olamam.

Nell: Aynen öyle, bu da her şeyi çok karmaşık bir hale sokuyor. Kızlar işe yarayabilecek başka bir programlama çalışması yaptı. Testi ikinizin üzerinde deneyebilirim diye umuyordum.

Sophie: Ben senin kobayın olurum. Ne tür bir test bu?

Nell: Sanal bir tarama. Düzenli bir tarama sihrini almışlar – bu sefer Jennie Teyze yardım etmiş – ve onu bir takım havalı programlama kodlarıyla birleştirmişler. Sihir kodunu aktive edeyim, sonra senin tek yapman gereken fareni tutmak.

Sophie: Güç kullanmam gerekiyor mu?

Nell: Hayır, şimdilik gerekmiyor. Fakat değerlerin nasıl değiştiğini görebilmem için birazdan onu da yapacaksın.

Sophie: Tek elle yazmak zor oluyor. Bir şey hissetmem gerekiyor mu?

Nell: Tamamdır. Kuvvetli toprak gücünün, biraz su gücünün ve tanımlanamayan bir güç kaynağının olduğunu söylüyor. Kızlar şimdilik bunu sadece element ve düşünce güçlerini test etmeye ayarlamışlar, yani o sonuncusu senin iyileştirme yeteneğindir.

Sophie: Vay. Düşünsene, baharda Lauren'ı test ederken bu çok işimize yarayabilirdi!

Nell: Jamie'nin Chicago'ya gitmek zorunda kaldığı için çok mutlu olduğunu düşünüyorum. Ama evet, bu çok havalı bir oyuncak.

Moira: Yani Sophie'nin güçlerini internetten görebiliyor musun gerçekten de?

Nell: Aşağı yukarı evet. Bu, yakalama sihrinin yaptığından çok da farklı değil aslında – sadece bize daha fazla bilgi veriyor.

Moira: Şüpheli olduğumu düşünmeyin ama bunun, senin Sophie hakkında bildiklerini okumadığından emin misin? İnsanları taradığımızda hep böyle bir risk olmuştur.

Nell: Yakınında yedek bir cadı var mı? Bana o cadının kim olduğunu söylemezsin, bir de öyle test ederiz.

Moira: Aslına bakılırsa şu an mutfağımda kurabiye yiyen cadıçıklar var. Gidip birini getireyim.

Sophie: Bunu Realm'a da koymalısın.

Nell: Jamie zaten, üç adet çok istekli asistanıyla birlikte bu konuda çalışıyor.

Moira: Tamamdır, bir gönüllümüz var. Sadece bu fareciği elinde tutacak yani, öyle mi?

Nell: Hepsi bu kadar. Bana bir dakika verin... Tamam. Tarama, ateş, su ve hava güçlerinin yanı sıra az biraz düşünce gücü de yakaladı.

Moira fareyi Kevin'den aldı ve görüntülü sohbete geçti. Bütün bu modern alet edevatı yaşlı bir cadıya göre giderek daha rahat bir şekilde kullanmaya başlamıştı ama bazı şeyler yüz yüze daha kolay halledilirdi. Ekranında Nell ve Sophie'nin yüzleri belirdi.

Kevin'in, istediği kurabiyeleri getirmek üzere gittiğinden emin olduktan sonra Nell'e döndü. "Sonuncusundan emin misin? Geri kalanı yeterince doğrudu ama küçük Kevin'i uzun zamandır o sonuncusu konusunda test etmemiştik."

Nell gülümsedi. "Bugünlerde test etseniz iyi olur. Küçük tarama programımızın doğru düzgün çalışıp çalışmadığını öğrenmeyi merakla bekliyorum."

Moira tamamen ikna olmuş değildi ama elinin altında taranmak için yaygara koparan iki cadı daha vardı. Lizzie'nin değerleri, güçlü su elementlerini ve başka bir şeyin izlerini daha gösteriyordu. Şaşılacak bir durum yoktu ortada – ufaklıkların bir yandan kıyafetleri küçülürken, diğer yandan yeni yeni yetenekleri ortaya çıkıyordu.

Sean fareyi tuttuğunda, Nell çok şaşırdı. "Sean, tatlım, sen bir sihir yapıcı mısın?"

Sean yüzündeki kurabiye kırıntılarını süpürdü. "Büyükannem öyle olduğumu söylüyor ama ben bu zamana kadar sadece küçük çemberlerle çalıştım."

Moira bu yaşa gelene kadar, küçük kulakların bazı şeyleri duymaması gerektiğini de öğrenmişti. Kurabiye tabağını eline aldı. "Siz içinüz, neden şu kurabiyeleri bahçede yiyip, masamı aydınlatacak güzel, taze çiçekler toplayabilirsiniz?"

Bahçeye çıkan çocukların sesleri yavaş yavaş kesilince, yenisinden Nell'e döndü. "Sean'ımızda neler gördün?"

Nell kaşlarını çatı. "Kodun bu kısmından emin olamıyorum – yeterince test etmedik. Fakat Sean'ın bilinmeyen güçler kategori-

sinde yüksek bir değer görüldü, bu da iyileştirme, sihir yapma ya da çok daha nadiren görülen bir şey olabilir.”

“Onun bir şıfacı olduğunu sanmam,” dedi Sophie. “Geçen yaz Sean ile biraz vakit geçirdim ama hiç iyileştirme yeteneği belirtisi göstermedi.”

Moira başını öne doğru salladı. “Ben de aynı fikirdeyim. Astral seyahat ya da prekognisyon belirtisi de görmedik hiç. On yaşındaki bir çocuk için oldukça karmaşık sihirlerin gayet güzel üstesinden gelebiliyor. Bu sebeple, onun sağlam bir sihir yapıcı olacağını düşünüyoruz.”

“Onda görülen yüksek değer, neredeyse Jamie’ninki kadar,” dedi Nell.

Aman Tanrım, diye düşündü Moira. Jamie, güçlerinin zirvesinde, yetenekli bir sihir yapıcıydı. “Bu, uğraştığımızı sandığımızdan biraz daha büyük bir şey. Halihazırda cadılara layık bir tam çemberimiz yok ama bir dahaki sefere belki onu daha büyük bir çemberde test ederiz.”

“Belki hepimiz cadıcıkların eğitimi için bu yaz oraya geldiğimizde yaparız,” dedi Sophie. “Bence, ben ve Nell olsak yeter zaten.”

“Jamie ve Nat burada kalacaklar,” dedi Nell. “Fakat Lauren katılmak isteyecektir. Kendisi yetenekli bir eğitmen olmaya başladı – bir tam çembere sorunsuzca dâhil olma sürecinde, zihinsel konuşma becerileriyle Sean’a rehberlik edebilir.”

Lauren’ı yeniden görme düşüncesi Moira’nın yüreğini ısıttı. “Yakaladıkları” ilk cadiya karşı zaafı vardı. Her ne kadar bunu biraz rastlanmadık bir yöntemle anlamış olsalar da eğitilmeye layık bir takım yetenekleri olan bir sihir yapıcılarının olduğunu bilmek güzeldi.

Odanın köşesinde her zamanki yerinde duran, büyük büyükannesinden kalma kristal küreye baktı. Belki de o lanet olası şey

çalışsa, bütün bu yeni çıkan cadı araçlarına ihtiyaçları kalmayacaktı. Eski araçlara pek güven olmuyordu.

Peki, tamam. Cadılar, bulduklarına kanaat ederlerdi. “Sizin şu küçük tarama sihriniz işleri karıştırdı, Nell. Öğrendiğimiz şeyler konusunda Elorie’yle konuşacağım – küçüklerin eğitimini o koordine ediyor.”

“Konuş onunla.” Nell kaşlarını çattı. “Ayrıca, eğer sonuçların doğru olduğu anlaşılırsa, çözmemiz gereken daha büyük bir gizem olacak.”

“Nedir o, canım?”

Sophie usul usul konuştu. “Yakalama sihri, Elorie’nin güç sahibi olduğunu söyledi, Moira Teyze. Eğer Nell’in bu yeni aracı hatasız bir şekilde çalışıyorsa, Elorie’nin bir kez daha taranması gerekecek.”

Moira kafasını yavaşça iki yana salladı. Bir umut, kendi gücüyle defalarca uzanmıştı Elorie’ye, ama hiç güce rastlayamamıştı. Ufak bir aletin, onun göremediklerini görebilmesi mümkün görünmüyordu. “Bunu ondan istemek bile ona acı çektirecektir.”

“Biliyorum,” dedi Sophie. “O halde bunu şimdilik yapmayalım ve adım adım gidelim. Önce Kevin’i test edelim – düşünce sihri olup olmadığına bakalım. Olması halinde, ikinci aşamayı düşünürüz.”

“Tamam. Bu kadarını yapabilirim. Marcus’u ben kendim arayım.” Aşağıda koşuşanların ayak seslerini duyan Moira o yöne doğru baktı. “Bulduklarımız hakkında sizi de haberdar edeceğim.”

“Hoşça kal, Moira Teyze.”

Bölüm 3

Elorie, Kevin'in karşısında kafasını iki yana sallıyordu. "Hayır. Benim en sevdiğim renk, kara değil."

Kevin kaşlarını çattı. "Bence senin beynin biraz kara gibi görünüyor."

Elorie ona, topladıktan sonra yıkadığı için hâlâ biraz ıslak olan karadutlardan bir kâse verdi. "Belki de sadece açsındır. Marcus Dayı gelene kadar beklesek de, sen, sana yardımcı olabilecek biriyle düşünme okuma çalışması yapsan?"

"O bilgisayar testi benim düşünce güçlerimin olabileceğini söylediği ya, dün bütün gece bu konuda kitaplar okudum."

Cadıcıklardan bir şey saklanmıyordu. "Bilgisayarın böyle bir şey söylediğini nereden biliyorsun, peki? O esnada sen arka bahçede kurabiye yemiyor muydun?"

Kevin omuz silkti. "Ne bil'im. Biliyordum işte." Sonra gözleri iri iri açıldı. "Bir saniye, biliyordum işte. Düşünce gücü geliştirdiğimin bir işareti değil mi bu? Bilmemen gereken şeyleri okumak? Okuduğum şeyler de hep bundan bahsediyordu."

Bir kitap göstermek için sırt çantasını karıştırmaya başladı ama Elorie'nin başvuru kaynağına ihtiyacı yoktu. Büyükannesi bilgisayar taramasının sonuçlarını biliyordu – ayrıca sihre duyarlı olmayan Elorie'nin de yeni ortaya çıkan bir düşünce cadısını kendinden uzakta tutacak bariyerleri yoktu.

Kevin, büyükannenin eski, tozlu kitaplarından biri olan bu kitaptaki bir sayfayı bulup kafasını kaldırdı. "Doğru işte, Elorie!" Gözlerini kısıtı ve Elorie'ye baktı. "Tekrar en sevdiğin rengi düşün."

Elorie elinden geldiğince kırmızı renge odaklandı. Çilekler. İtfaiye aracı. Kan. İyyy. Çileklere döndü tekrar.

Kevin, bir an daha, gözlerini Elorie'den ayırmadan sessizce bekledi ve sonra omuz silkti. "Beynin hâlâ kara görünüyor. Hıh – nerede yanlış yapıyorum acaba?"

Muhtemelen çok fazla karadut yemişti. Kevin tekrar içine dalmadan, Elorie kitabı hafifçe kapattı. "Şansına, gerçek bir düşünce cadısı çay içmeye geliyor. Aklına gelen bütün soruları ona sorabilirsin."

Kevin düş kırıklığına uğramıştı. "Kitabı okuyamaz mıyım?"

"Tabii ki okuyabilirsin. Ama bütün gün okuyamazsın. Eminim dün akşam da yorganın altında kitap okurken uyuyakalmışsındır." Kevin'in yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirince Elorie gülümsedi. Kevin'in gözüaltlarındaki koyu renkli halkalara bakılırsa bunu anlamak için düşünce okumaya gerek yoktu. Yine de Elorie bu küçük sırlarını kendine saklamayı seviyordu.

Kevin'in boşalan süt bardağını doldurdu. "Şimdi, unutma, Marcus Dayı çok yetenekli bir cadıdır ama çocuklarla çalışmaya alışkın değildir."

"Bizi sevmediğini söylüyorsun yani."

Yaklaşmıştı. Fakat Marcus dünyanın o küçük köşesindeki tek düşünce cadısı olduğu için Kevin'i test edecek doğru insan da oydu. Sadece, hastalarına karşı tutumunda bazı eksikler olan bir doktor gibiydi kendisi.

"Marcus Dayı tek başına yaşıyor, Kev. Bazı cadılar kendi hallerinde olmayı çok sever. Marcus Dayı da onlardan biri. Bu durum bazen insan içinde nasıl davranması gerektiğini bilmesini zorlaştırıyor. Sen en iyi cadıcık davranışlarını takın, her şey güzel olacak."

Elorie bu sefer odadan çıkmayacaktı. Marcus geçen sefer onun öğrencilerinden birini test ettiğinde, arkasında gözyaşı ve

mutсузлук bırakmıştı. Güçlü bir cadı olsun ya da olmasın, küçük oğlan çocuklarını ağlatmaya hakkı yoktu.

Elorie aklından bütün olumsuz düşünceleri atmaya çalıştı. Düşünce okuyabilen bir cadı söz konusuysen, süt ve meyveleri düşünmek daha uygun olurdu. Dışarıdaki seslerden, maceranın başlamak üzere olduğu anlaşılıyordu. Kevin'in başını okşadı ve misafirlerini karşılamak üzere kapıya yöneldi.

"Selam, büyükanne. Merhaba, Marcus Dayı. Evime hoş geldiniz."

"Selamlar." Marcus Dayı kaşlarını çattı ve içeriye bir göz attı. "Test etmemi istediğiniz şu öğrenci nerede? Ortaya çıkarabilirsiniz onu – Moira Teyzeme, onu öğleden sonrası çayı eşliğinde yemeyeceğime söz verdim."

Uzun uzadıya havadan sudan muhabbet de edilmişti. Fakat büyükanne de onunla önden, ciddi ciddi konuştuğuna göre, belki de bu testi gözyaşları olmadan atlatırlardı.

Elorie, küçük bir kızken, Marcus Dayının ne kadar korkutucu görüldüğünü hatırladı. Adam onu bir keresinde kazanında kaynatmakla tehdit etmişti. Marcus'un – Elorie'nin tanıdığı diğer cadıların aksine – gerçekten bir kazanı olduğu için, Elorie çok uzun bir süre kendisiyle arasındaki mesafeyi korumuştı. Belki de geçmişte adam düpedüz bunu yapmaya niyetlenmişti.

Mutfığa girdi ve Kevin'in kitabını bir kez daha yavaşça kapattı. "Marcus Dayı, bu Kevin. Kendisi benim yeğenim olur. Ayrıca, gördüğünüz gibi, kitap kurdudur." İkisi aslında daha önce tanışmışlardı ama bu, Nova Scotia'da hayatın gerektirdiği temel bir beceri olmasına rağmen, Marcus Dayı isimler ve ilişkiler konusunda berbatı.

Marcus mutfak masasına oturdu ve Kevin'i inceledi. Elorie masaya ikramlık yiyeceklerle dolu bir tabak ve birkaç fincan çay bıraktı ve görünmez olmaya çalıştı. Test sürecine müdahale etmek istemiyordu ama mutfaktan çıkmaya da hiç niyeti yoktu.

Büyükanne de bir fincan çayın yanında rahat rahat kurabiyelerini yediğine göre, Marcus Dayı birtakım gözlemcilerle de baş etmek zorunda kalacaktı.

Kevin sessiz, sakın durmaya çalışıyordu ama utangaç değildi. Marcus'un ona bakışını defalarca yakaladı ve sonra o önemli soruyu sordu. "O halde, bende düşünce gücü var mı?"

Marcus tek kaşını kaldırdı. "Benim en sevdiğim renk ne?"

Kevin odaklandı.

"Hayır, hayır, hayır." Marcus elini masaya vurdu. "Kendini aşırı derecede zorluyorsun. Zihnini rahatlatman lazım, yumruk gibi sıkmamalısın."

Elorie yere düşmek üzere olan kaşığını yakaladı. Marcus masaya vurmaya devam ederse kimse çok da rahatlayamayacaktı. Tabii ki hiçbir şey olmamış gibi çayını karıştıran büyükanne hariç. Papatyanın o hafif, sakinleştirici kokusu masanın üzerinde dolanıyordu. Hım. Belki de büyükanne çayını karıştırmaktan biraz daha fazlasını yapıyordu.

Kevin kafasını iki yana salladı. "Anlamıyorum."

"Çoğu insanın zihni, çok dağınıktır. Düşüncelerini, herkesin görebileceği yerlere bırakırlar. Elorie Teyzen seni ağlatacağımdan endişe duyuyor."

Kevin büyülenmiş gibiydi. "Başka neler görebiliyorsun?"

Moira kaşını kaldırana kadar Marcus sessizce oturdu. Sonra Moira bir kere daha kaşlarını kaldırdı. "Sen Elorie'nin zihninin bugün neden kara görüldüğünü merak ediyorsun. Muhtemelen sende bir takım empati yetenekleri var."

Kevin kafasını dikti. "Empati cadılar duyguları renk olarak mı görürler?"

"Ben de onu demedim mi zaten, genç?"

"Yani Elorie üzgün o zaman."

"Görünüşe bakılırsa öyle." Marcus'un sesinden, Elorie'nin

duygusal durumu konusunda en ufak bir endişe duymadığı anlaşıyordu. Öte yandan Elorie, mahreminin böyle kolayca işgal edilmesi karşısında korkmuştu.

Moir a kaşığını şangırdatarak fincanın içine bıraktı ve açık açık konuşmaya başladı. “Nazik düşünce cadıları, başkalarının duygu ve düşüncelerini izin almadan okumazlar.”

Marcus homurdandı. “Ben hiçbir zaman nazik bir cadı olmadım.”

Kıkırdama sesi herkesi şaşırttı. Kevin, bu gerçeğin onun ağzından çıktığını duyunca onu ayıplamış gibi kıkırdıyordu.

Marcus’un kaşları iyice çatılınca, Moira nefesini tutup bekledi. Ancak Marcus bu sefer daha medeni bir ses tonuyla konuşmaya başladı. “Bütün bu dağınık zihinler etrafındayken, insanların ne düşündüğünü duymak için kendini kasmaya gerek kalmıyor. Zihnini birazcık açman gerekiyor sadece, onların düşünceleri zaten sana ulaşıyor. Maalesef.”

Elorie, zihninde yulaf ezmeli kurabiye yapma basamaklarını düşünmeye başladı. Belki bu sayede daha utanç verici düşüncelerini susturabilirdi.

Kevin bir an düşündü. “Ama senin zihnin dağınık değil, o halde ben senin en sevdiğin rengin ne olduğunu nasıl anlayacağım?”

“Kafasını kullanan bir cadısın.” Marcus istemeye istemeye başını öne doğru salladı. “Bu güzel bir şey. Ben istemedikçe zihnimi okuyamazsın. Şimdi, o düşüncüyü sana doğru gönderiyorum. Zihnini onu algılayabilecek kadar açıp açmadığını görmek istiyorum.”

“Bunu nasıl yapacağım?”

“Ciddi ciddi çaba harcaman gerekecek. Sihir, zor bir iştir.”

Kevin kaşlarını çattı. “Daha demin bana kendimi çok zorlamamamı söyledin. Eğitim de zor ve benim yardımına ihtiyacım var.”

Elorie, içinden ‘keşke bende de bu cesaret olsa’ diye geçirdi ve şaşkınlık içerisinde onları izlemeye devam etti. Büyükannesi ise gülümsemesini çay fincanının arkasında saklıyordu.

Marcus kısaca başını öne doğru salladı ve masadaki kitaba dokundu. “Kitap okuyormuşsun, yani beynin odaklanmış ve yeni şeyler öğrenmeye hazır mış gibi düşün.”

Kevin bir an düşündü ve sonra gözlerini kapattı. Birkaç saniye sonra gözleri kocaman açıldı. “Turuncu!”

Elorie, hayal kırıklığını belli etmemeye çalıştı. Marcus siyahtan başka bir renk giymezdi. En sevdiği rengin, turuncu gibi parlak ve neşeli bir renk olmasının imkânı yoktu.

“Fena değil. Bir gün belki doğru düzgün bir cadı olur senden.”

Marcus Dayının en sevdiği renk turuncu muydu?

Marcus avucunu karadutla doldurdu. “Şimdi, başka neler algıladığını söyle bana.”

Kevin kızardı ve başını öne eğip masaya baktı. “Bakmak istememiştim.”

Marcus kahkahayı patlattı. “Benim zihnim dağınık değil ki. Bu bir test, genç cadıcık. Doğru düzgün bir düşünce cadısı, bir renkten daha fazlasını yakalamış olmalıydı.”

Omuzlarını dikleştiren Kevin, cevap verdi. “Boynunun arkasında bir kaşıntı var. Elorie’nin kurabiyelere kuru üzüm koymasını istiyorsun.” Durdu ve sonra hafif bir üzüntüyle dolu bir sesle konuştu. “Bir de erkek kardeşini özlüyorsun.”

Bir ölüm sessizliği hâkim oldu ortama. Elorie, aile geçmişinin çok karanlık bir noktası gündeme geldiği için büyükannesinin yüzünün solduğunu görebiliyordu.

Marcus’un sesi çok kısık çıkıyordu ama muhtemelen düşündüğü kadar da sevimsiz değildi. “Evet. Özlüyorum. Elorie’nin kurabiyelerinin ihtiyacı olan şey ise fındık, kuru üzüm değil. Pratik yapman lazım.”

Kevin ayağa kalktı ve kollarını Marcus’un boynuna doladı. “Sen, söyledikleri kadar kötü biri değilsin.”

Elorie, Marcus Dayının çocukların sarılmasını hoş karşıladığı

bu yabancı gezegene, ne zaman indiğini merak ediyordu. Sonra Marcus'un derin sesi, kafasının içinde konuşmaya başladı. *Ben senin düşündüğün kadar yaşlı ve aksi biri değilim, canım. Ayrıca yaptığın o zihinsel kurabiyelere un koymayı unutup duruyorsun.*

Marcus Kevin'in sırtına tuhaf bir şekilde dokundu. "Yeter. Git, rahatsız edecek başka birini bul." Marcus, Kevin arka kapıdan tazı gibi koşarak çıkarken, Moira'ya baktı. "Eğitime ihtiyacı olacak ve açıkçası buradaki hiç kimse bu işi halledebilecek kadar yetkin değil. Şimdi, bana Kevin'in güçlerini ortaya çıkaran şu yeni taramadan bahset."

Marcus Dayı eğitime yardım mı edecekti? Elorie, kırmızı karlar mı yağıyor diye etrafına bakındı.

Moira burnunu çekip, yanaklarını kuruladı. "Bu, Nell'in süslü sihir kodlamaları sayesinde yaptığı bir şey. Tam olarak anladığımı söyleyemez. Çocukların her biri bilgisayarımın faresini tuttular ve bu şekilde Nell onların güçlerine dair değerlere ulaştı. Çoğunu zaten biliyorduk ama bu tarama, Kevin'in düşünce yetenekleri olabileceğini öne sürüyordu."

"Bunu görmek için bilgisayara ihtiyaç duyulmamalıydı."

"Duyulmazdı zaten, tabii eğer en iyi düşünce cadımız münzevi bir kişi olmasaydı." Aha, büyükannesi burnundan soluyordu. "En son ne zaman zahmet edip de ufaklıkların yeteneklerini kontrol etmeye geldin acaba?"

Marcus'un yüzü taş gibi ifadesizdi. "Bana nereden ulaşabileceğini biliyorsun. Ayrıca temel bir tarama yapmayı da biliyorsun."

İşte şimdi Elorie'nin tepesi atmıştı. "Bütün küçük cadıları gözlemleme işi zaten hiçbir zaman bir cadıya düşmedi." Bir sonraki düşüncesini fırlatıverdi – mademki zihni onca şeyi sızdırıyordu, Marcus bunu da gayet güzel duymalıydı. *Ben zaten tarama yapamıyorum, büyükannem de gitgide yaşıyor.*

Marcus'un en azından üzüldüğünü düşündü. "Kevin'in yete-

neğinin o ya da bu şekilde ortaya çıkarılmış olması güzel bir şey. Şimdi Elorie'yi de test etmemiz gerekiyor, öyle değil mi?"

Büyükannesi dehşete kapılmış gibi görünüyordu. Elorie'nin yüreği daraldı. "Ne demek istiyorsun?"

Marcus tek kaşını kaldırdı. "Kevin, hepinizin sandığından daha fazla düşünce okuyor." Moira'ya baktı. "Ne haltlar dönüyor burada?"

Büyükannesi, Elorie'nin ellerini tuttu. "Özür dilerim, çocuğum. Senin incinmene mani olacaktım ama her şeyi tam anlamıyla yüzüme gözüme bulaştırdım. Nell'in yakalama sihrinin geçen gün seni Cadı Sohbetleri'ne çektiğini hatırlarsın."

Elorie başını öne doğru salladı. "Elbette hatırlıyorum ama Nell'in kodunda bir yanlışlık olmamış mıydı?"

Marcus homurdandı. "Ben bundan pek emin değilim. Nell çok yetenekli bir cadıdır."

"Nereden biliyorsun?" Elorie'nin tepesi atmak üzereydi yine. "Onu son beş senede muhtemelen iki kere görmüşsündür." *Hem her zamanki dost canlısı tavrıyla yaklaştıysan, çığlık çığlığa kaçmıştır senden.* Elorie, artık onun bu söylediklerini duyup duymamasını da önemsemiyordu.

Sağır değilim. Ayrıca sen tıpkı cadılar gibi öfke krizlerine giriyorsun. Yüzü tekrardan heykel gibi ifadesizleşti. "Nell ve Jamie, Enchanter's Realm'in cadılara özel seviyeleri için bir takım etkileyici işlere imza atıyorlar."

Elorie, yine yabancı bir gezegende hissetti kendini. "Onların video oyununu da mı biliyorsun sen?"

"Realm'in en yüksek skorlu üçüncü cadısıyım ben."

Marcus Dayı video oyunları mı oynuyordu? Video oyunlarında iyi miydi?

"Evet, oldukça iyiyim hem de." Marcus tek kaşını kaldırdı. "Ancak şimdi, Nell'in şu küçük taramasının senin hakkında neler söylediğine geri dönelim, olur mu?"

Büyükannesinin sesi yumuşaktı. “Kevin’in zihninde yakaladığın şeylerin hepsi doğru değil. Elorie’yi taramadık ama Nell bunu yapmak istiyor. O ve kızları, yakalama sihristen daha iyi sonuçlar alabilmek için tarama olayını geliştirdiler.”

Moira bir an için aşağı baktı ve sonra Elorie’yle göz göze geldi. “Sen bunu bilmiyorsun, benim sevgili kızım, ama ben seni düzenli bir şekilde, sık sık tarıyorum. Sendeki o cadılara has kalbe yaraşacak güçlerinin olmasını umdum hep.”

Elorie, büyükannesinin üzüntüsü ve suçluluğunu gidermek için yanına gitti. “Biliyorum – beni test etmek senin bakışlarını hep hüznlendirmiştir.” Karnındaki o boşluk hissini yenmeye çalışarak, derin bir nefes aldı. “Ben cadı değilim. Nell’in sihirlerinde nasıl bir hata olduğunu bilmiyorum ama onların, senin göremediğin bir şeyi görebildiklerine inanmıyorum.”

“İşte ben bundan o kadar da emin olamıyorum, çocuğum. Kevin’in düşünce güçleri olduğunu bilemedim. Belki sende de bir şeylerin farkına varamadım.”

Elorie’nin boğazına koca bir yumru oturmuştu. “Sen ne diyorsun?”

Büyükannesi onun ellerini tuttu. “Nell’in seni test etmesine müsaade et, tatlı kızım.”

Elorie bunu başka biri istemiş olsa, öfke kusardı. Evrene yalvarıp ondan bir gıdımcık güç dileyen ve reddedilen on üç yaşındaki halinin kederli öfkesini bastırmaya çalıştı.

Marcus uzanıp bir kurabiye aldı. “Başka bir alternatif de şu ki, ben bu işi üstlenmekten memnuniyet duyuyorum.”

Bunu yapmak için önce Elorie’nin cesedini çiğnemesi gerekirdi. Elorie artık bir çocuk değildi. Test edilecekse de en azından seçme hakkının olması gerekirdi. Tepetaklak olan duygularını bastırmaya çalışarak doğrudan büyükannesine baktı. “Test işini ayarla. Testte başarısız olduğumda, bunun artık sonuncu test ol-

masını istiyorum. Bir daha tarama yapılmayacak, gözler bir daha üzgün üzgün bakmayacak. Ben neysem oyum ve bunun da yeterli olması lazım.”

Nell sandalyesini, Ginia yanına oturabilsin diye biraz yana kaydırıldı. “Unutma, evladım – bu muhtemelen Elorie için zor olacak.”

“Moira onun cadı olduğunu sanmadığı için mi?”

Tehlikeli sular da yüzüyorlardı. “Pekâlâ, şu an hiçbirimiz bu sorunun cevabını tam olarak bilmiyoruz. Cevabı bulmanın iki yolu var ve bu iki yol da bize farklı cevaplar veriyor. Bu da biraz aldatıcı oluyor.”

“Bizim kodumuz doğru, anne.”

Sorun şu ki Nell de üçüzlerinin ortancasıyla hemfikirdi. “Adım adım gideceğiz. Önce taramanın sonucuna bakalım, sonra zaten bizi ileriye taşıyacak daha fazla veri olacak elimizde. Haydi bizi sihir yoluyla görüntülü sohbete sok.”

Nell, Jamie’yi ele geçirmiş ve bütün günü kızlarla birlikte tarama kodunu düzeltip test ederek geçirmişlerdi. Tarama, düşünce ve element güçlerine ek olarak, artık iyileştirme ve sihir yapma yeteneklerini de değerlendirebilir duruma gelmişti. Aktif, eğitilmiş ve eğitilmemiş potansiyeli ayırt edebiliyor, hatta doğru düzgün bir sihir gücü tahmini bile elde edebiliyorlardı.

Hoş bir kod çalışması olmuştu ve bu çalışmayı, Kaliforniya’da yaşayan ve bilgisayar faresi olan herkeste tek tek denemişlerdi.

Mia ve Shay, Jamie’nin evinde, taramaları Enchanter’s Realm’a entegre etmeye çalışıyordu. Moira’ya en derin bağlarla bağlı olan Ginia, Elorie’nin testi için evde kalmak istemişti.

Nell bunun çok kötü bir fikir olmamasını umuyordu.

Ginia, yanındaki sandalyede zıplıyordu. “Selam, Moira Teyze!”

“Merhaba, tatlışım. Sana da merhaba, Nell.”

Nell, Elorie'nin yüzünü görebiliyordu. Gözleri, üzüntü ve korkuyla doluydu.

Empatik cadıciğı da bunu görebiliyordu. “Korkma, Elorie. Tarama gerçekten çok basit ve biz onu çok daha iyi bir hale getirmek için bütün gün uğraştık.”

Nell'in tanıdığı ama adını hatırlayamadığı bir sima belirdi ekranda.

“Bu benim yeğenim Marcus,” dedi Moira. “Sanırım kendisiyle bir iki sefer karşılaşmıştın, Nell. Ama tabii çok uzun zaman olmuştur.”

Marcus küstah bir homurtuyla konuştu. “O beni Gandalf olarak daha iyi tanır.”

Genia güçlükle nefes alıyordu. Ayağıyla yeri tekmeledi. “Aaaa-aaa! Sen beni dün yüksek bir kuleye kilitledin ve anahtarını da kötü kalpli büyücünün çırağına verdin!”

Marcus tek kaşını kaldırdı. “Savaşçı Kız *sen misin?*”

Nell, adamın biraz daha etkilenmiş görünmesi gerektiğini düşündü. Daha yeni Sophie'nin koltuğuna oturan Genia, Realm'ın cadılarına özel seviyelerinde dördüncü sıradaki oyuncuydu ve Gandalf'ın hemen arkasında yer alıyordu. Kızının manyak oyun becerileri vardı.

“Üzülme, anne,” diye fısıldadı Genia eliyle ağzını kapatarak. “O ayvayı yedi de haberi yok. *Kimse* beni bir kuleye kilitleyip, bu işten öyle kolayca sıyrılmaz.”

Marcus faresini havaya kaldırdı. “Tamam, Savaşçı Kız – şu taramanı benim üzerimde uygula. Nasıl çalıştığını görmek istiyorum.”

Nell öne doğru uzanıp, birkaç tuşa bastı. “Aldığımız sonuçları sizin de görebilmeniz için ekran paylaşımı gönderdim size.” Testi başlatması için Genia'ya bakıp başını öne doğru salladı.

Nova Scotia'daki üç kafa da ekrana bakarken gözlerini kısıyordu. Marcus yüksek sesle okumaya başladı. “Orta-güçlü arası düşünce güçleri. Doğru.”

Elorie parmağıyla ekranı gösterdi. “Güçlü hava elementleri, zayıf su ve toprak güçleri.”

Marcus homurdandı. “Birinin bu kodu bir kez daha kontrol etmesi lazım. Su ve hava doğru, fakat benim toprak gücüm yoktur.”

Ginia ters ters baktı. “Demek ki varmış, Gandalf.”

Nell, cadıciğına bir dirsek attı. “Gerçek hayattayız, kızım. Oyunda değil. Tahrik edici konuşmalar yapmak yok – edepli ol biraz.”

Moira Teyze kıkır kıkır gülüyordu. “Sen de bunu aklından çıkarmasan iyi edersin, Marcus.”

Hâlâ isyankâr takılan Ginia, ekrandaki baş düşmanına baktı. “O zaman Moira teyzeye test ettir kendini. Sende toprak gücü olduğuna bahse girerim.”

Ginia konuşma tarzı yüzünden bir dirsek daha yedi, ama Nell kızının bu fikrini hiç de yanlış bulmamıştı. Marcus’un tek kaşı bir kez daha kalktı. “Buna gerek yok. Ben eğitimli bir cadıyım; kendimde olan bütün güç kaynaklarına erişebilirim.”

Ginia kollarını kavuşturdu. “O zaman toprak gücüne eriş hadi.”

Marcus küstahça omuz silktilti ve ekrandan uzaklaşıp, elinde açmamış bir tomurcukla geri döndü. Nell gülümsedi. Moira’nın etrafında her daim çiçekler olurdu. Marcus gözlerini bir anlığına kapattı ve sonra tomurcuğa odaklandı.

Çiçek çok yavaş bir biçimde açılırken en az şaşırın Ginia olmuştu. Moira keyifli bir kahkaha patlattı. “Sanırım yaşlı bir cadıya birtakım yeni numaralar öğretebilirsin.”

Marcus çiçeğı biraz daha inceledi. “Bu yazdığın çok güzel bir kod, Nell.”

Nell gülümsedi. “Ben yazmadım. Neredeyse bütün işi Savaşçı Kız ve iki yardımcısı yaptılar.”

Marcus kaşlarını çatı. “Senden üç tane mi var?”

“Evet,” dedi Ginia. “Ama üçümüzle birden kapışmak istersen, cadılara özel seviyelerden çıkman gerekir. Bizimle koda kod savaş. Kız kardeşlerim cadı değiller.”

Marcus neredeyse gülümseyecekti. “Yanımda sihir bulundura-bildiğim yerde kalayım ben, küçük savaşçı. Üçünüzün tek elle kod yazarak bile beni alt edebileceğinizden hiç şüphem yok.”

Kızı ve Marcus arasındaki şakalaşma arasında kalan Nell, bir an Elorie’nin yüzünün bembeyaz olduğunu fark etti.

Hay aksi. Realm müsabakası ayarlamaktan daha önemli işle-ri vardı. İstiraplı bekleyişi sonlandırma vaktiydi. “Tamam, Elorie sıra sende. Fareyi tut, bakalım neler öğreneceğiz.”

Elorie buz gibi oturdu. Marcus fareyi Elorie’nin eline öyle sabırsız bir küstahlıkla kaktırverdi ki Nell sinirden dişlerini sıkmaya başladı.

Ginia testi başlattı ve her iki ekranda da rakamlar belirdi.

İlk konuşan Moira oldu. “Bunu anlamıyorum.”

Nell kafasını iki yana salladı. “Ben de anlamıyorum. Elorie’nin bilinmeyen, muazzam bir güç potansiyelinin olduğunu söylüyor.”

“Çince konuşmayın,” diye homurdandı Marcus.

Ginia onların imdadına yetişti. “Bu demek oluyor ki Elorie bir cadı, güçlü bir cadı. Fakat ne tür bir cadı olduğunu bilmiyoruz. Testin okuyabildiği türlerden biri değil demek ki.”

“O halde, senin şu ilkel testin neleri okuyamıyor?”

Nell homurdanmaya başladı. Kimse onun evlatlarını aşağıla-yamazdı.

“Sakin ol, anne. O, benim kod yazma yeteneklerimin yarısına sahip olmayı dileyen huysuz, yaşlı bir adam.” Ginia parmaklarıyla saymaya başladı. “Element, düşünce ve iyileştirme yeteneklerini okuyabiliyor. Bu durumda geriye prekognisyon ve hayvan sihir-leri kalıyor.”

Moira kafasını iki yana salladı. “Bu yetenekler her zaman daha çok gençken ve çok nadiren ortaya çıkar. Elorie’nin ruhlar-la konuştuğunu ya da martılarla uçtuğunu görmemiş olamayız.”

Marcus kollarını kavuşturdu. “Bu güç kaynaklarının kullanımı,

ardında tespit edebileceğimiz izler bırakır. Elorie'yi ben de taramdım. Hiçbir ize rastlayamadım.”

“Kodun yanıldığı olmadı hiç,” dedi Ginia ciddi bir biçimde. “Ve tarama, Elorie'nin bir cadı olduğunu söylüyor.”

Moira'nın çaresizce omuz silkmesi, Nell'in hislerinin mükemmel bir yansıması olmuştu. Sadece bilgisayarın tanıdığı bir gücün varlığını nasıl ispat ederdi ki insan?

Marcus hâlâ küstah bir kralın köylülerle konuştuğu şekilde konuşuyordu. “Benim testim de yanlış olduğunu mu söylüyorsun, küçük kız?”

Ginia tam da Savaşçı Kız gibi ellerini masaya vurdu. “Belki de Elorie bugüne kadar görmediğimiz türde, ekstra özel bir cadıdır.”

“Belki de senin dokuz yaşında bir çocuk olmaktan kaynaklanan hayal gücün, mantığının önüne geçmiştir.”

“Belki de senin hayal gücün bir kale hendeğinde boğulmuş ve timsahlara yem olmuştur.”

Kızının kafasından her an sıcak dumanlar fışkıracakmış gibi duruyordu ama Nell'in onu durduracak takati yoktu. Kahretsin, Ginia'nın yükselip pelerinini savurmasına ramak kalmıştı. Kendini bir şey sanan, yaşlı cadı!

“Yeter.” Elorie, üzgün gözlerle, konuşmaya başladı. Sonra ekran kapandı. Ginia sorunu çözmek için masanın altına daldı hemen. Masanın altından çabucak çıkmayınca, Nell de ona yardım etmek için aşağı eğildi. On dakika sonra Moira'yı ev telefonundan aradı.

Kimse ne olduğunu bilmiyordu ama Moira'nın bilgisayarı tamamen yanmıştı.

Bölüm 4

Elorie, yorgun ellerini ovuştura ovuştura mutfak masasına oturdu. Mücevher yapmakla geçen koca bir günün ardından, ara vermenin ve ocağın üzerindeki şeyden yayılan güzel kokuların kıymetini biliyordu – fesleğenin hiçbir şeyle karıştırılamayacak kokusu, eriyen tereyağı ve tanımlayamadığı başka bir şey daha.

“Harika kokuyor, tatlım.”

Kocasını arkasını döndü ve gülümsedi. Önünde ‘Ben seks için yemek yaparım’ yazan mutfak önlüğüne, tanımlanamayan yeşil şeyler sıçramıştı. Aaron muhteşem bir aşçıydı ama düzenli değildi. “Pesto soslu köfte ve risotto. Birkaç dakikaya hazır olur.”

Önlükteki yeşil lekelerin sebebinin pesto olduğu anlaşılmıştı. “Artık beni ne için gevşetmeye çalışıyorsan, bil ki işe yarıyor.”

“Sen şanslı bir seyircisin. Yarın kahvaltıda pesto soslu omlet yapacağım, bu yüzden bugün öğleden sonra taze taze bir sos hazırladım. Sonra düşündüm ki birazını akşam yemeğimizi neşelendirmek için kullanabilirim.”

“Büyükannem senin bahçedeki fesleğenlerini çok kıskanıyor. Kendisi sihirle bile böylesini başaramaz.”

Aaron gülümsedi. “Cadı olmayan bizlerin de yetenekleri var.”

Aaron bunun daimi ve sağlam bir hatırlatıcısıydı. Elorie masadan kalktı ve arkadan yaklaşıp başını kocasının sırtına yasladı.

“Gidince senin yemeklerini özleyeceğim. Keşke sen de benimle gelebilseydin.”

Aaron döndü ve karısının ağzına bir köfte sokuverdi. “Keşke. Ama misafirler, onları besleyecek biri olmayınca dırdır etmeye başlarlar.”

Aslında Deniz Tılsımı Oda & Kahvaltı Otel’in ortak sahibiydiler, ama Elorie bir haftalığına ortadan kaybolabileceğini ve bunun otele sorunsuz işleyişinde bir aksaklığa sebep olmayacağını biliyordu.

En tecrübeli çalışanları doğum iznine ayrıldığından, Aaron maalesef otel için olmazsa olmaz bir isim haline gelmişti. Önceki akşam evlilik yıldönümlerini kutlamak için çaktırmadan otelden uzaklaşmayı başarabilmişlerdi ama bunu koca bir haftalığına yapmayı akıllarından bile geçiremezlerdi.

Elorie, elinde iki tabakla masaya doğru ilerleyen Aaron’u, ağzının suları aka aka takip etti. Oturduklarında, Aaron karısının bir eline uzanıp okşamaya başladı. “Sergiye tamamen hazır mısın?”

Elorie risottosunu kaşıklarken başını öne doğru salladı. İki ay önce hiç ummadığı bir şekilde, çıkış yapan sanatçı olarak seçildiğinden beri, hararetili hararetili hazırlıklarını tamamlamaya çalışıyordu. Danışmanı, en azından on bin dolarlık mal satması gerektiği ve deniz camları tuttuğu takdirde bu miktarın iki katına çıkacağı konusunda ısrarcıydı.

Bir hafta içerisinde bu kadar çok satış yaptığını hayal etmek bile akıllara durgunluk veren bir şeydi ama Elorie sanatına güveniyordu. Kaliforniya’ya götürmek için, hazırda en az dört yüz parça mal vardı elinde ve yorgun düşen elleri ne kadar çok çalıştığının ispatıydı.

“Bu akşam stüdyoma geçip, yolculuk için valiz hazırlamam gerekiyor. Gerçi her şey hazır.”

Aaron gülümsedi ve diğer elini okşamaya başladı. “Ben de seninle gelip sana yardım edeceğim. Sergi aksamının yarın

Kaliforniya'ya ulaşması lazım. Bu arada, seni havaalanında Nell karşılayacak.”

Elorie karşı çıkmak için gereken enerjiyi toplamaya çalıştı. “Karşılmasına gerek yok aslında. Atlardım bir taksiye.”

“Biz kendimiz ne zaman bir misafirin taksiye atlamasına izin verdik?”

Haklıydı. “Herkesi tekrar görmek güzel olacak. Mart ayında onları ziyarete gittiğimde kızlar benim kolyeme âşık olmuşlardı, bu yüzden onlara deniz camından kolyeler yaptım.”

“Küçük kızların gözünde bu kolyeler sihirli gibidir. Burada da öyle olduğunu gördüm. Lizzie'ye kalsa, güle oynaya haftanın her günü farklı bir kolye takar.”

Aaron son köftesini karısına uzattı. Karısının bütün köfteleri sihirli bir şekilde ortadan kaybolmuştu adeta. Belki de onun aşırı derecede gizli olan cadılık yetenekleri sadece köftelerde gösteriyordu kendini.

Aaron karısının karmakarışık duygularını takip eder gibi saçlarını karıştırdı. “Özür dilerim. Sana o meseleleri hatırlatmak istememiştim.” Elorie bir önceki gecenin büyük bir kısmını ağlayarak geçirmişti.

“Seninle alakası yok. Her şey köftelerin başının altından çıkıyor.” Elorie'nin konuyu değiştirme huyuna uzun zamandır alışık olan Aaron, onun mantıklı bir şekilde konuşmasını bekledi sabırla. Elorie, köftelerle ilgili konuşmak yerine, kocasının gerçekten öğrenmek istediği şeyleri anlatmaya başladı.

“Zaten hayatımın haddinden fazla bir kısmını cadı olma umuyla ziyan etmişim. Bu hayale o kadar uzun süredir bağlıyım ki bilgisayar taramasında yaşananlar beni ister istemez biraz etkiledi. Fakat benim güzel bir hayatım var ve karşıma gerçekten güzel bir fırsat çıktı. Gizli sihir güçlerim olup olmadığını düşünerek bütün bunları mahvetmek istemiyorum.”

Aaron sadece gülümsedi. Akıl sağlığı kontrolünde hep iyi olmuştu. İnsanın dünyası cadılar ve sihirlerle dolu olunca, bu çok güzel bir özellikti.

Yıldönümleri için dışarı çıkmak işe yaramıştı. Elorie'nin yetişkin hayatının her zaman için iki önemli çekim alanı olmuştu. Cadılık topluluğu için ve cadılık topluluğuyla yaptığı çalışmalar bunların ilki, diğeri de Aaron ve deniz camlarıyla olan hayatıydı. Kısa bir süre her şeyden uzaklaşmak, ayaklarının bütünüyle sihirsiz bir toprakta, yere yeniden sağlam basmasını sağlamıştı.

Elorie uzanıp kocasının ellerini tuttu. "Geri döndüğümde, aramıza küçük bir Shaw katma çalışmalarına başlarız belki?"

Aaron karısını yerinden kaldırıverdi. Bir otelciye göre çok hızlı hareket ediyordu. "Şimdinin nesi var?"

Yemek de böylece sona ermişti.

Jamie, masadaki erimiş bilgisayar parçalarını gözlerini kısarak inceliyordu. Marcus onu, Moira'nın yanmış bilgisayarının iç organlarının başında sabahlatmıştı ama ezilmiş metal yığınının başka görülecek pek bir şey yoktu ortada.

Jamie'nin masanın üzerine abanan üç kıvrıkcık kafa yüzünden çok da iyi görebildiği söylenemezdi.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Ginia.

"Üzerinde çalışılacak pek bir şey yok burada, kızlar. Elorie'nin bir şeylere kısa devre yaptırdığını ve verilerin bir kısmını görebileceğimizi umuyordum ama..."

Mia kıkırdadı. "Bunun içinde canlı kalan bir veri olduğunu sanmıyorum. Elorie bunu tamamen kızartmış."

Jamie, uçlünün en düşüncelisi olan Shay'ı dürttü. "Sen ne düşünüyorsun?"

Shay kafasını kaldırdı. "Bunu Elorie'nin yaptığından emin miyiz?"

Sakin dediysek, yavaş da demedik, diye düşündü Jamie. Shay, üçü arasındaki en iyi hata ayıklayıcısıydı. Çünkü cevaplar apaçık ortada olsa bile, asla hiçbir adımı atlamazdı.

Mia omuz silktili. “Başka ne yapmış olabilir ki bunu? Jamie Dayı, sen daha önce böyle bir şey gördün mü hiç?”

Jamie kafa salladı. “Hayır, ama Shay harika bir soru attı ortaya. Bunun sorumlusunun Elorie olduğundan şüpheleniyorum. Fakat iyi kod yazıcıları da tuhaf ihtimalleri göz ardı edebilir. Bu olay yaşandığında Elorie odada yalnız değildi.”

Mia erimiş yığını düşündü. “Eminim Aervyn de istese bir sabit diski eritebilir. Hem de bunu aynı odada bulunmadan da başarabilir.”

Üç çift göz ani bir büyülenme halinde yukarı doğru baktı. Aha. Bu, Jamie’nin yetişkin gibi davranması gereken anlardan biriydi. Kendiyle kavgası uzun sürmedi. Henüz baba olmamıştı ve sabit diskleri sihir yoluyla öldürmek cidden çok komik geliyordu kulağa.

Mia sırtıtmaya başladı ve öne atıldı. “Ben gidip Aervyn’i getireyim.”

Shay, Jamie’ye baktı. “Eminim sen de bunu yapabilirsin, değil mi?”

Jamie kutuların içine dalıp eski sabit diskler aramaya başlamıştı. Olayın iç yüzünü öğrenmek üzereydiler.

Yüzünün her yerinden neşe fışkıran Aervyn zıplaya zıplaya odaya girdi. “Bilgisayarları eritmem mi gerekiyor, Jamie Dayı? Onları Cyclops gibi havaya uçurabilir miyim?”

Jamie yepyeni dizüstü bilgisayarının önüne atladı hemen. “Dur bir dakika, ateşli çocuk. Bu bilgisayarı değil. Ayrıca Superman’i düşün, Cyclops’u değil – sihrini odakla. Bodrumda bir kez daha yangın çıkarırsak annen benim canıma okur.”

Eski bir sabit diski aldı ve masanın üzerinde duran, Moira’ya ait erimiş yığının yanına koydu. “Önce, ne yapmaya çalıştığımızı açıkla-

yayım. Nova Scotia'daki cadılardan birinin, bilgisayarın buna benzeyen iç aksamını, aha da şöyle bir şeye döndürdüğünü düşünüyoruz.”

Aervyn, hayretler içerisinde, pişmiş sabit diske baktı. “Metal şeyleri eritmek epey zor. O kişi çok iyi bir cadı olmalı.”

“Sorunun bir kısmı da bu zaten. Bunu kimin yaptığından veya nasıl yaptığından emin değiliz. Bazı deneyler yapıp, o kişinin yaptığı şeyin aynısını yapıp yapamayacağımızı görebiliriz diye düşündüm.”

Jamie sustu ve küçük yeğeninin düşünmesine müsaade etti. Deneme yapmak için kendi fikirleri vardı zaten ama Aervyn de aşırı derecede yaratıcı bir cadıydı. Kendi çözüm yolunu bulmasına izin verilirse, hiçbirinin aklına gelmeyen bir şeyle çıkabilirdi karşılarına.

Aervyn'in kafasını kaldırıp sırtması, Jamie'ye acilen bir eğitim çemberi kurmaları gerektiğini anlatmaya yetmişti. Nell oldukça hoşgörülü biriydi ama onun da hoşgörü sınırı evde çıkacak yangınlara kadardı. Birkaç saniye içerisinde sabit diskin kenarları erimişti ama Moira'nın diskinin aldığı erimiş demir görüntüsünün kıyısından köşesinden geçmiyordu.

Aervyn kaşlarını çatı. “Bu çok zor. Metal erimek istemiyor.” Gözleri parladı. “Yardım edebilecek bir çember olsa, bunu yapabilirdim.”

Jamie kafasını iki yana salladı. “Henüz değil, ateşli çocuk. Burada önemli bir şey öğrenmiş olduk. Ateş gücünü kullandın, değil mi? Kendi başına bu şekilde eritemediysen, demek ki muhtemelen bu şekilde eritilmemiş. Deneyecek başka bir yöntem bulmamız lazım.”

Ginia'nın elinde havaya kaldırdığı bir fare vardı. “Eğer bunu Elorie'nin yaptığına inanıyorsak, o zaman kendisi bir fare kullanıyordu.”

Shay konuştu. “Ve açık bir internet bağlantısı üzerindeydi.”

Jamie fareyi sabit diske bütünleşik olarak bağladı. “Aervyn, gücü bunun üzerinden yönlendirebilir misin?”

Öğrencisi ilk kez afallamış görünüyordu. “Belki.”

Jamie ve Aervyn'in güçlerini birleştirdiği sefer de dâhil olmak

üzere bir sürü deneme yaptılar ama sabit diskin kenarlarını eritmekten öteye geçemediler. Küçük cadıcık yorulmuş ve acıkmıştı.

Jamie onu üst kata kurabiye yemeye gönderdi ve masadaki başarısız deneylere baktı. Sonra kafasını kaldırıp, Ginia'nın düşünceli düşünceli onun dizüstü bilgisayarını incelediğini fark etti. Belanın yaklaşmakta olduğunu anlayacak kadar uzun süredir cadı eğitmenliği yapıyordu.

“Aklımdan bile geçirme, sevgili yeğenim.”

Ginia öyle masum görünüyordu ki. “Neyi aklımdan geçirme-yeyim?”

“Bilgisayarım ile yapmak istediğin şeyi.”

“Tam olarak senin bilgisayarınla değil. Bunu nasıl yapabileceğimizi biliyorum ama bana sadece bir sabit disk değil, tam donanımlı bir bilgisayar lazım.”

Jamie bunun sonucunun iyi olmasını umuyordu. Bir an için odaklandı ve evdeki ofisinde bulunan külüstür bilgisayarlardan birini oraya ışınladı. “Bunu kullanabilirsin, ama internete bağlamak için güvenli girişi kullan. Kazara başka şeyleri kızartmak istemeyiz.”

“Bunu kızartmayacağım ki – sadece ekran arayüzü lazım bana.” Kız kardeşlerine doğru bakıp başını öne doğru salladı. “Şu eski diski USB girişine takmama yardım edin.”

Jamie oturup izledi. Kısa süre sonra, eski disk külüstürün USB girişlerinden birine takılmış haldeydi. “Ne yapmayı planlıyorsun?”

Ginia, bütün uzman kod yazıcılarının yaptığı gibi, parmaklarını esnetti. “Bunu, sihir koduyla eriteceğim. Git sen. Hazır olunca sana haber veririm.”

Kahretsin. Neden onun aklına gelmemiştir bu?

Jamie Aervyn'in kurabiyelerinin bir kısmını silip süpürmek için üst kata çıktı. Geri döndüğünde, üç surat da manyak bir mutlulukla sırtıyordu. Mia daireler çizerek zıplamaya başladı. “İşe yarayacak, Jamie Dayı. İzle!”

Ginia odaklandı, faresiyle iki kere tıkladı ve bilgisayarının yan

tarafına takılı olan eski sabit disk eridi. Eriyen metalin keskin kokusu Ginia'nın başarısını vurguluyordu.

Jamie heyecan içindeki yeğenlerini kucaklayıp, düşünmeye çalıştı. Çok etkilenmişti. Sadece tek bir sorun vardı. Nova Scotia'da kimsenin sihir kodu yazacak gücü yoktu. Belki Marcus yapabilirdi ama Moira'nın bilgisayarı yandığında bilgisayarın karşısında oturan o değildi.

Jamie, Ginia'nın manyak derecede muhteşem bir sihir kodu yazıcısı olmasının haricinde, aslında hiçbir şey öğrenemediklerinden bayağı bir emindi. Elorie, hâlâ koca bir gizem olmayı sürdürüyordu.

Ginia, Realm'a girmeye hazırlandı. Tam bir saati, yeni bir stratejisi ve üç adet yeni sihri vardı. Gandalf'ın işini bitirecekti. Gandalf, onun kod yazıcılığının berbat olduğunu düşündüğü için bunu hak etmişti. Bilgisayar eritmek için sihir kodu yazabildiğine göre, kod yazmayı geçen yüzyılda öğrenmiş yaşlı herifin tekini de alt edebilirdi.

Tamam, adam aslında çok iyi bir kod yazıcısıydı ama sihir kodunda birtakım çatlaklar vardı. Ginia onu düelloda yenmeye çalışmıştı ama adam onu bir kuleye kapatmıştı. Arkadaşları kaçmasına yardım etmişti, ama adam kafa kafaya savaşta aşırı derecede güçlüydü. Ginia'nın sinsi olması gerekiyordu.

Giriş yaptı ve onu her zamanki gibi köşedeki sandalyesinde bulacağından oldukça emin bir şekilde bara gitti. Ginia adamı anlayamıyordu – insanın arkadaşları olunca Realm çok daha eğlenceli olurdu. Gandalf ise her zaman yalnız oynuyordu. Ona yaklaşmayı deneyenler olmuştu – Realm'ın üçüncü en iyi oyuncusu güçlü bir müttefik olabilirdi – ama o her zaman kaba davranmış, insanlar da en nihayetinde ondan uzaklaşmıştı.

Gandalf o gün bir keşiş gibi giyinmişti. Genelde, kıyafeti ne

kadar basit olursa, kendisi de o kadar tehlikeli oluyordu. Ginia, güvenlik amacıyla birkaç tane koruma sihri yaptı.

Savaşçı Kız: İyi akşamlar, Gandalf.

Gandalf: Seni gördüğüme sevindim, Savaşçı Kız. Görüyorum ki arkadaşların kaçmana yardım etmiş. Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?

Savaşçı Kız: Aramızda *arkadaşı* olanlar da var. Elma şarabı, lütfen.

Gandalf: Kıza bir fincan çay ver. Küçük fincanda olsun, zira kendisi bugün çok kaba.

Savaşçı Kız: Sana bir teklifim var.

Gandalf: Küçük bir kız için büyük bir laf.

Savaşçı Kız: Ben yeterince büyüğüm.

Gandalf: Gerçekten mi? Son zamanlarda ne gibi büyük şeyler yaptın öyleyse?

Savaşçı Kız: Bu sabah bir bilgisayarı erittim.

Gandalf: Kasten mi?

Savaşçı Kız: Ben iyi eğitilmiş bir cadıyım. Kazara sihir yaptığımı görülmemiştir.

Gandalf: Ha. Moira Teyzenin bilgisayarının başına gelen şeyin aynısını yapmaya çalışıyordun herhalde?

Savaşçı Kız: Evet.

Gandalf: Bir şeyler öğrenebildin mi bari?

Savaşçı Kız: Şöyle ki bu sadece aşırı güç yüklemesinden kaynaklanmamış. Aervyn bile bu şekilde bir sabit diski eritemiyor. Yani eritmeyi denemedi değil. Jamie Dayım, Aervyn'in bunu bir çemberden güç alarak yapabileceğini düşünüyor, ama...

Gandalf: Batıdaki en fena cadıcık bile bunu tek başına başaramıyorsa, o zaman hadise bu şekilde gerçekleşmiş olamaz.

Savaşçı Kız: Aynen öyle.

Gandalf: Peki eğer Aervyn bunu başaramadıysa, sen nasıl becerdin?

Savaşçı Kız: Sadece sihir kullanmadım; kod da kullandım.

Gandalf: Bilgisayarı sihir kodu yazarak mı erittin? Seni elektronik eşyalarımından uzak tutmam gerektiğini hatırlat bana bir ara.

Savaşçı Kız: İşe yaradı, ama Moira Teyzenin evindeki tek sihir kodu yazıcısı sensin.

Gandalf: Onun bilgisayarını ben yakmadım, küçük savaşçı.

Savaşçı Kız: Yakabilir miydin peki?

Gandalf: Güzel soru. Fakat yanımda üzerinde deneme yapabileceğim yedek bir bilgisayar yok.

Savaşçı Kız: Jamie Dayım Elorie'nin sihir kodu yazmış olabileceğini düşünmüyor.

Gandalf: Evet. Kız anca e-postalarına cevap verebiliyor.

Savaşçı Kız: Peki, ya bunu kazara yaptıysa? Tam anlamıyla sihir kodu yazmaktan bahsetmiyorum, ama ya onun gibi bir şey yaptıysa?

Gandalf: Hım. Süreç farklı ama sonuç aynı diyorsun yani?

Savaşçı Kız: Hı?

Gandalf: Boş ver. Aklıma soktun şimdi bunu, zaten amacın da buydu herhalde.

Savaşçı Kız: Evet. Huysuz, yaşlı bir cadı olabilirsin ama çok akıllısın.

Gandalf: Defol git, velet seni.

Ginia, Realm'dan çıktı ve kıkırdama başladı. Görev başarıyla yerine getirilmişti. İki görev başarıyla yerine getirilmişti aslında.

Gandalf'ı, Elorie'nin sihri hakkında düşündürmek, büyük ihtimalle *güzel bir fikirdi*. Belki o bir şeyler bulurdu.

Ancak daha da önemlisi, bu konuşma Gandalf'ın dikkatini, Ginia'nın dokuma sihirlerini yerleştirmesine yetecek kadar uzun bir süre dağıtmıştı. Ertesi gün bu vakitlerde Gandalf'ın en kuvvetli sihirleri onu bir sihir yapıcı olarak tanımıyor olacaktı. Sihirler, Ginia'nın yanı sıra, diğer iki düşmanına ait olacaktı. Ginia, diğerlerinin ipucunu yakalayıp Gandalf'a karşı örgütlenmesini umuyordu. Onlar bunu yaparken, Ginia da sihir saldırısına geçecekti.

Savaşçı Kız'ın, Realm'ı ele geçirmesi an meselesiydi.

“Oraya gidince bizi unutma,” dedi Lizzie.

Tanrı aşkına, diye düşündü Elorie. Gören de bir haftalığına değil, uzun yıllar boyunca dönmek üzere gittiğini sanırdı. Üç öğrencisi, ev yapımı şekerli tarçınlı kurabiyeler, taze taze toplanmış yabanimersinleri ve üzerine bin bir zahmetle desenler çizilmiş bir zarfın içine koydukları bir karttan oluşan – kart belli ki Lizzie’nin el emeği idi – bir yollukla gelmişti karşısına.

“Yabanimersinlerini bugün öğleden sonra topladık,” dedi Kevin. “Aslında daha fazla vardı ama üstünden yemeden edemedik.”

Elorie koca kovaya baktı ve kıkırdamamaya çalıştı. Bunları uçağa sokmasına izin vermezlerdi herhalde. Görünüşe bakılırsa Aaron günlerce yabanimersinli krep yedirecekti misafirlerine. Şekerli tarçınlı kurabiyelere gelince, onlar uçağa yetişemeyeceklerdi – tarçının güzel kokusu şimdiden Elorie’nin burnunu okşuyordu.

Elorie Lizzie’yi kucakladı. “Ben sadece birkaç günlüğüne gidiyorum, yani sizi unutmayacağım ve kesinlikle aç kalmayacağım. Ben yokken başınızı belaya sokmayın, tamam mı?” Son cümleyi söylerken Sean’a bakmıştı.

Sean gözlerini devirdi. “Biz başımızı belaya sokmaya çalışmıyoruz. Bela bizi buluyor.”

“O zaman beladan daha iyi saklanabileceğiniz bir yer bulun.” Elorie Sean’ın buna gıcık olacağını bildiğinden, onu kafasından öptü. “Ben yokken büyükannemin bir sürü sihir çalışması yapmak zorunda kalmasını istemiyorum. Unutmayın, o sandığından daha çabuk yoruluyor aslında.”

“Sihir yapmak zorunda kalmayacak,” dedi Kevin. “Sen yokken Marcus dayı burada kalacak. O bizim daha iyi bir gözetime ihtiyacımız olduğunu söylüyor.”

Marcus Dayı mı? Vay. Kendisi ininden yılda bir-iki kere çıkar ve asla bir-iki günden fazla dışarıda kalmazdı.

“O, insanları, senin sandığından daha çok seviyor,” dedi Kevin, ama sonra yüzü kızardı. “Ay, özür dilerim. Düşünce cadılarının davranış kurallarını henüz çok iyi öğrenemedim. Marcus Dayı daha fazla pratik yapmam gerektiğini söylüyor ama senin zihnin de dışarıya çok şey sızdırıyor.”

Ne güzel. Yerin göğün düşünce cadılarıyla dolu olduğu Cadı Merkezi’ne giderken duymaya ihtiyacı olan şey de buydu zaten. “Ben yokken pratik yapabilirsin. Ya da duymaman gereken şeyleri duyuyorsan, en azından Sean’ın beladan uzak durmasına yardımcı olabilirsin.”

Kevin kafasını iki yana salladı. “Hayır. Onun zihni hiç de bir şey sızdırmıyor.”

Lizzie yabanmersini dolu ağızyla konuşmaya başladı. “Benim beynim sızdırıyor mu peki?”

Sean sırttı. “Şunları yemeye devam edersen yakında beyninden yaban mersini sızacak. Kakan da mor olacak.”

“İyyy, hiç de öyle olmayacak,” dedi Lizzie. Elorie’ye baktı. “İnsanın kakası gerçekten de mora dönebilir mi?”

“Kaç tane yedin?”

Lizzie yabanmersini kovanı düşündü. “Bir bütün kovayı yemiş olabilirim. Moira Nine istediğim kadar yiyebileceğimi söyledi. Yabanmersinlerinin cadılara iyi geldiğini söyledi.”

Elorie onu kucakladı. “İyi gelirler – ama bu kadar fazla yabanmersini kakanı kesinlikle mora döndürür. Büyükanнем kendine de istedi mi bunlardan?”

“Bir kova da ona bıraktık,” dedi Kevin.

“Belki onun da kakası mor olur.” Lizzie bunun çok havalı bir ihtimal olduğunu düşünüyor gibi duruyordu. “Hem yabanmersinleri onun ağlamasını durdurdu.”

Elorie'nin mor kakalardan kaynaklanan kıkırdamaları birden kesiliverdi. "Büyükannem ağlıyor muydu?"

"Birazcık," dedi Sean. "Bize neden ağladığını söylemedi. Dedi ki bazen yaşlı cadılar biraz sulu göz olurmuş."

"Büyü çanağını almış, oturuyordu," dedi Lizzie. "Sanırım çanak onun sorusuna cevap vermediği için üzülüyordu."

Kevin Lizzie'ye tuhaf tuhaf baktı. Bu da Elorie'nin "aha da yakaladım seni" radarını harekete geçirdi. "Neler oluyor, Kev?"

Kevin kafasını iki yana salladı. "Marcus Dayı, başka insanların zihninden kazara yakaladığım şeyler hakkında konuşmamam gerektiğini söylüyor."

Tehlikeli bölgeye girmişlerdi. "Çoğu kez konuşmamalısın, ama bazen sevdiğin biri hakkında bir şeyler paylaşmak önemlidir. Lizzie büyükannemin neden üzgün olduğu konusunda haklı mı?"

Kevin başıyla onayladı. "Evet, ama Lizzie bunu nasıl duydu? Büyükannem bunu sadece kafasının içinde söylemişti."

Lizzie bir avuç yabanmersini daha aldı. "Belki ben de düşünce cadısıyım. Ya da yalnızca iyi bir tahminciyimdir." Muhtemel yeni bir sihir gücüyle hiç mi hiç ilgilenmiyormuş gibiydi.

İhtiyacımız olan da buydu zaten, diye düşündü Elorie – tartışmaya açık ahlak kuralları olan bir sürü düşünce cadısı. Birden kıskançlıktan karnına ağırlar saplandığını hissetti. Pekâlâ, normal sihir yeteneklerinden giderek büyüyen bir koleksiyon yapan çocuk neden kendisi değildi?

Bu gibi çılgın düşünceler, bilgisayar taramasının sonuçları konusunda ne kadar gülünç duruma düştüğünün çok açık bir göstergesiydi. İyi, normal, cadı olmayan Elorie Shaw'un uyku vakti gelmişti artık.

BÖLÜm 5

Nell, bilgisayarının başına oturdu ve geniş kapsamlı bir market alışverişi yapmaya hazırlandı. Beslemesi gereken bir ordunun varlığı yetmezmiş gibi, bir de sabah bulantıları yaşayan zavallı Nat çıkmıştı başına. Nat internetteki yiyecekleri görmeye bile katlanamadığından, Nell'in tamamlaması gereken iki market listesi vardı o gün.

Aervyn, Nat'ın karnında sadece bir tane bebek olduğunu söylemişti ama Nell merak ediyordu. Üçüzlere hamileyken çok daha kötü bulantılar yaşamıştı.

Cadı Sohbetleri'nden uyarı geldiğinde, anca sanal peynir reyonuna kadar gidebilmişti.

Nell: Günaydın, Moira.

Moira: Moira değil aslında — Marcus'um ben. Bir dakika bekle de kullanıcı adımı değiştireyim.

Marcus: Tamam, şimdi daha iyi oldu.

Nell: İstersen görüntülü sohbet de edebiliriz.

Marcus: Hayır, şu an için bu görüşmenin aramızda kalmasını tercih ederim.

Nell: Senin için ne yapabilirim? Elorie nasıl?

Marcus: Onun nasıl olduğunu sen benden önce görürsün zaten. Uçakla sizin o tarafa doğru geliyor.

Nell: Evet, birkaç saat sonra onu karşılayacağız. Olanlar hakkında konuşmaktan tamamen kaçınabileceğimizi sanmıyorum, ama bu konunun onun sanat sergisinin önüne geçmesine de izin vermeyeceğiz.

Marcus: Cadı olmak, herhangi bir hobiden daha önemli değil mi?

Nell: Eski kafalı bir cadı gibi konuştun. Elorie çok yetenekli bir sanatçı. Ayrıca eğer duyduklarım doğruysa, Elorie bu dört günlük sanat fuarında, Nova Scotia'daki çoğu insanın altı ayda kazandığından daha fazla kazanabilirmiş.

Marcus: Yanıldığımı kabul ediyorum. Yaptıkları hoş şeyler, ama onlar da altı üstü kumsaldaki cam parçaları. Süs yani.

Nell: Realm'ın en büyük kostüm koleksiyonuna sahip olan adam mı söylüyor bunları?

Marcus: Onlar benim oyun stratejim için gerekli.

Nell: Kahretsin, bir daha şaka yapacağın zaman önceden haber ver. Monitörün her yerine kahve püskürttüm gülerken.

Marcus: Basit bir mutfak sihri yapmayı dene, canım.

Nell: Ben mutfak cadısı değilim, ayrıca bana yalnızca Moira 'canım' der. Sözlerine dikkat etmezsen Gandalf, kızımın sana haddini bildirmesine yardım edeceğim.

Marcus: Senin yardımına ihtiyacı yok onun.

Nell: Hadi ya, öyle mi?

Marcus: Geriye kalan en büyük rakibi benim ve bana nal toplatması da öyle çok vaktini almayacak. Bu sabah bu konuda epey yol kat etti. Küçük serseri, sihirlerimden birinin içine sızmak için bir muhbir gönderdi. Zannımca, muhbirler bir tane de değil. O çok hileci, küçük bir cadıcık.

Nell: Sen de tamamen fena biri sayılmazsın.

Marcus: Ben, Nova Scotia'daki, senin bilgisayarının tarama yapabilmesine inanan tek cadıyım. Bu da demek oluyor ki, hoşuna gitsin ya da gitmesin, ben sana yardım edecek konumdayım.

Nell: Elorie'nin erişim sağladığı güç kaynağının türünü ortaya çıkarana kadar yapılabilecek çok bir şey olduğunu sanmıyorum. Kızlar ve Jamie, bunu anlayabilmek için harıl harıl kod yazıyorlar.

Marcus: Savaşçı Kız bu sabah benim aklıma bir şey soktu. Bu konuda benim de bir fikrim var.

Nell: Seni dinliyorum.

Marcus: Elorie'nin gücü bir şekilde online dünyayla bağlantılı olabilir. Daha önce görmediğimiz bir güç çeşidi.

Nell: Onun tamamen kendine has bir sihir yeteneği olduğuna inanmak biraz zor.

Marcus: Öyle, ama belki de sadece ona has bir yetenek değildir bu.

Nell: İşte şimdi söylediklerinden hiçbir şey anlamıyorum.

Marcus: O zaman daha dikkatli dinle.

Nell: Sözlerine dikkat et. Yoksa Moira'dan kazanını, ovalaya ovalaya temizlemen için sana vermesini isterim.

Marcus: Benim mükemmel ovalama sihirlerim vardır. Biraz daha basit bir şekilde açıklayayım o halde. Elorie, teknolojiyle sihri birleştiren ilk cadı değil.

Nell: Evet, sihir kodu yazma diye bir şey var. Ama o farklı bir durum.

Marcus: Nasıl farklı?

Nell: Sihir kodu yazma dediğimiz şey, sihir gücü kaynaklarıyla online kodların birleşimi. Fakat güç kaynakları, bildik kaynaklar.

Marcus: Doğru. Peki, bütün cadılar sihir kodu yazabilir mi?

Nell: Tabii ki hayır.

Marcus: Neden?

Nell: Bu ne şimdi, test mi? Çünkü cadıların çoğu kod yazma konusunda berbat, al sana bir neden.

Marcus: Bence de. Ancak Realm'ı düşün. Acınası sihir kodu yazma becerileri olan bir sürü cadı var Realm'ın cadılara özel seviyelerinde ve bu durum her zaman için onların kod yazma becerileri ya da cadılık güçleriyle de tam olarak ilintili olmuyor.

Nell: Doğru... Bekle bir saniye – sihir kodu yazmanın ayrı bir yetenek olduğunu mu öne sürüyorsun?

Marcus: Onun gibi bir şey.

Nell: Anlatmaya devam et.

Marcus: Eğer sihir kodu yazmak, basitçe güzel kodları iyi sihir güçlerine eklemekle alakalıysa, o zaman bence Realm'daki sıralamalar çok farklı olurdu. Kızına bak. O, yenilikçi bir cadıcık ve akıllı bir kod yazıcısı. Fakat benim sihir gücüme yaklaşabilmiş değil henüz. Ne kadar süredir cadı o? Birkaç ay mı oldu?

Nell: Hı hı, evet. Bazı oldukça yetenekli cadıları, üzerlerinde birdirbir oynaya oynaya geçti. Bunun sadece kod yazma becerileriyle alakalı olmadığını mı düşünüyorsun?

Marcus: Kocan Daniel benim kod yazma becerilerime saygı duymakta haklı. Onun seviyesinde değilim ama çok gerisinde de değilim. Kızına, beni koda-kod dövüşte yenmek daha zor gelecektir.

Nell: Ona verdiğin izlenim böyle değil ama.

Marcus: Herkesin görüşünün aksine, ben küçük kızları kahvaltı niyetine yiyen biri değilimdir.

Nell: Tartışmaya açık bir konu. O halde, sen onda ayrıca belli bir miktarda sihir kodu yazma yeteneği olduğunu düşünüyorsun yani?

Marcus: Diğer güçlerle birlikte geldiği için, diğerlerinden asla tamamen ayırmadığımız ve tanımlamadığımız bir sihir yeteneği olup olmadığını merak ediyorum ben.

Nell: Ha. Elorie'de de bu yetenekten olabileceğini düşünüyorsun.

Marcus: Evet. Sadece bu yetenekten.

Nell: Fakat bilinen bütün yetenekler iz bırakır. Bu neden bırakmıyor?

Marcus: Bırakıyor. Sadece farklı bir yere bırakıyor.

Nell: ??

Marcus: Online dünyaya bırakıyor, Nell. Onları Moira ve benim okuyamamamızın, ancak senin tarayıcının okuyabilmesinin sebebi bu.

Nell: Sanal güç izleri mi bırakıyor yani?

Marcus: Büyüleyici bir düşünce, değil mi? Aynı zamanda arkasını araman için sana bıraktığım bir düşünce. Bu yakada bilgisayar yet-

kinliği olan cadıların sayısı çok az, ama senin sağlam kod yazma becerileri ve cadılık gücü olan iki gruba erişimin var. Bence test etmek için güzel bir kitle.

Nell: Evet, cadılara özel seviyelerdeki Realm oyuncuları bu konuda yardım etmek için delirecekler. İkinci grup neymiş peki?

Marcus: Ailen, canım benim. Bu eğer nesilden nesile geçen bir yetenekse, bunun doğruca senden geçtiğini farz ediyorum.

Nell aniden kapanan monitörüne bakakaldı. Kahretsin, adam ona bir kere daha “canım” demişti. Adamın hiç sosyal becerisi olmadığı gibi, kadınlar hakkında cidden demode fikirleri vardı. Fakat evindeki bütün sihir kodu yazan dhilerden hızlı bir şekilde akla yatkın bir teoriye varmıştı.

İstemeye istemeye ellerine baktı. O kadar doğal bir şekilde kod yazmaya başlamıştı ki aslında bunun nasıl geliştiğini düşünmeye çalışmamıştı bile hiç. Aşıkr olanı sorma işini, huysuz ve yaşlı bir mnzeviye bırakmıştı.

Taburu toplama vaktiydi. Elorie’yi almak için havaalanına gitmeden evvel, onları Marcus’un başlattığı beyin fırtınasına dâhil edecekti.

Her daim tıklım tıklım olan San Francisco havaalanında Aervyn ile birlikte bekleyen Nell, bir an için tuhaf bir dejavu yaşadı. Yakalama sihiri neden hep cadı olduğuna sevinmeyen kadınları yakalayıp duruyordu? Belki bir dahakine “teşekkür ederim” diyen ve ara ara yapılan gündönümü emberlerine katılmak isteyen iyi insanlar yakalarlardı.

Lauren’ın ilk cadılık günleri epey problemlili geçmişti. Elorie’ninkiler de daha kolay geçecek gibi görünmüyordu – kahretsin, Elorie’nin cadı olup olmadığı konusunda fikir birliğine bile varamamışlardı henüz.

“Anne, atıştırmalık bir şeyler yemek ister misin?” diye sordu Aervyn. “Huysuzluğun üzerinde.”

Nell gülümsedi. Aervyn muhtemelen haklıydı. Ayrıca Nell’in çantasına sakladığı kurabiyelerden bir tane almaya çalışıyordu. Nell, kurabiye kutusunu çantadan çıkardı ve her daim aç olan oğluna uzattı.

Aervyn kutuyu açtı ve içindekileri inceledi. Sonra, üç kurabiyeden ikisini Nell’e uzattı. “Al. Sanırım senin kurabiyelere benden daha çok ihtiyacın var. Ben sadece azıcık, minnacık huysuzum.”

Serseri cadıcık. Nell oğlanın kafasını okşadı ve elindeki iki kurabiyeyi aldı. Gelen yolcu kapısından yolcular akın akın gelmeye başlamıştı. Nell, Elorie’yi bulmaya çalışıyordu.

“Gördüm onu, anne!”

Elorie onlara el salladı ve dünyanın en büyük sırt çantasıyla onların yanına doğru yürüdü.

“Ne kocaman çanta bu, şekerim,” dedi Nell. “Nasıl soktun bunu uçağa?”

Elorie iç çekti. “Tam olarak bilemiyorum. Sergide kullanacağım işlerin çoğu bu çantanın içinde, dolayısıyla gözümün önünden ayırmak istemedim. Gümrükte biraz sıkıntı çıktı ama şimdi buradayım ve size minnettarım.”

Aervyn kurabiyesini Elorie’ye uzattı. “Al, biraz kurabiye ye. Kurabiye, huysuzlukları gidermeye yarar.”

Elorie gülümsedi. Belli ki cadıcıkların tartışmaya açık davranışlarına alışkındı. “Aslında huysuz değilim, sadece yorgunum. Yine de teşekkür ederim. Sanki üç gün önce kahvaltı etmişim gibi hissediyorum.”

“Üç gündür yemek yemedin mi?” Aervyn’in gözleri koca koca açılmıştı. Parmaklarını birazcık oynatıp, evlerinin mutfakından ışınladığı aşikâr olan, çok daha büyük bir teneke kurabi-

ye kutusunu Elorie'ye uzattı. "Al sana bir sürü kurabiye. Bitirirsek annem yine yapar."

Nell kafa sallayıp güldü. "Hayatın biraz çılgınca yaşandığı Cadı Merkezi'ne hoş geldin. Aervyn, kurabiyeleri geri gönder, lütfen. Elorie'nin yeterince yükü var zaten." Ayrıca, çikolatalı kurabiyelerin kokusu, havaalanında izdiham çıkmasına sebep olabiliyordu.

Aervyn bir an için Elorie'yi inceledi ve parmaklarını bir kez daha oynattı. Nell'in, oğlunun neler yaptığını merak etmesine gerek yoktu. Elorie birden çığlığı bastı ve arkasını döndü. "Sırt çantam!"

Nell onu bakışıyla sakinleştirmeye çalıştı. "Sorun yok. Aervyn çantanı eve ışınlayıverdi." Oğluna ise, çok daha dik dik bakıyordu. "O çantada Elorie için büyük önem taşıyan şeyler var. Çantanı ona sormadan yok ederek onu korkuttun."

Nell, oğlunun beyninin bir dakikadır bunu düşündüğünü görebiliyordu. "Çok özür dilerim, Elorie. Seni korkutmak istememişim. Çantanı geri getirmemi ister misin?"

Elorie omuz silkti. "Aslında istemem. Teşekkür ederim, bu şekilde yüküm epey hafifledi." Aervyn'in hâlâ elinde tuttuğu kurabiye kutusuna uzandı ve gülümsedi. "Ayrıca, şu an iki elim de kurabiyeleri tutabilecek durumda."

Oh, diye düşündü Nell. Cadıcıkların soytarınlıklarıyla baş edebilen misafirleri olduğu için Tanrı'ya şükrediyordu. Bu sayede önlerindeki birkaç gün daha kolay geçecekti. Walkerlerin evindeki normal hayat, kaos ölçeğinde oldukça yüksek puan alma eğilimi gösteriyordu.

Aervyn, Elorie'yi elinden tutup havaalanının çıkışına doğru yönlendirdi. "Nasıl oluyor da cadı olmak istemiyorsun?"

Bu tür sorular sormak için Elorie'nin önce bir kendine gelmesini beklemeni söylemedim mi ben sana? Nell oğluna zihinsel gönderimde bulunuyordu.

Bekledim, anne. Kurabiye verdim ona, çantasını falan da ısınladım. Ayrıca bunu sen de öğrenmek istiyorsun. Herkes istiyor.

Oğlunun düşünce cadılarının ahlak kurallarını bir kez daha hatırlaması gerekiyordu, ama haklıydı. Nell de öğrenmek istiyordu.

Elorie bir an Nell ile göz göze geldi, sonra Aervyn'e baktı. "Senin gibi küçük bir çocukken, cadı olmayı her şeyden çok istiyordum. Ama ben büyüdüm ve cadı olmadığımı öğrendim. Bu eskiden beni biraz üzerdi ama şimdi olmam gerektiği gibi olduğumu biliyorum."

"İh." Aervyn onun cevabını, haklı olduğunu bilen dört yaşındaki bir çocuğun özgüveniyle dikkate almadı. "Sen bir bilgisayarı erittin. Jamie Dayım ve ben, bunu yapamadık. Sen cadı olmalısın, tıpkı Superman gibi."

Hay aksi. Nell, Elorie'nin kafasının karıştığını gösteren yüz ifadesini görünce, kimsenin ona eriyen bilgisayardan bahsetmediğini anladı. Misafirinin koluna girdi ve dikkatini dağıtmak için aklına gelen en iyi şeyleri yapmaya başladı. "Ne dersin, benim kızlar senin mücevherlerle dolu sırt çantası bulmuş mudur?"

Elorie'nin yüzü solmuştu. Nell kutuya uzanıp ona birkaç kura-biye daha verdi.

Jamie, sevgili karısının elini tutup bir tartışmayı daha yenilgiyle kapatıyormuş gibi hissetmemeyi dileyerek, Nell'in evinin merdivenlerini çıktı. "Kızımıza orada ekstra dikkat göstermeliyiz."

Nat homurdandı. "Bebeklerin atlayıp zıplaması gerekir birazcık. Güzel bir su yastığının içinde yaşamalarının sebebi de bu."

Kişisel bir su balonu, bebeğin güvenliğini sağlamak için pek de yeterli görünmüyordu. "Ben sadece, amuda kalkan çok fazla hamile kadın görmedim de." Nat'ın yoga yapışını izlemek, onun hormonlarını iyi yönde dürterdi eskiden. Şimdiyse ödünün boku-

na karışmasına sebep oluyordu. Karnının üzerine paldır küldür düşüvereceğini sanıyordu hep.

Nat onun yüzüne dokundu. “Kızımız benim karnımda baş aşağı durduğunda bile, hayatının geri kalanında olacağından daha güvende. Rahat ol, babacık – kızımız iyi.”

Jamie bu tezi çürütmeye hazırlanırken Nell kapıyı açtı. Belki *Nell*, onun tarafında olurdu. “Selam, ablam benim. Sen hamileyken amuda kalkıyor muydun hiç?”

“Sen gerçekten benim bu soruya cevap verecek kadar aptal olduğumu mu sanıyorsun? İçeri buyurun.”

Nat, görümcesine sarıldı. “Ona gerçeği söyleyebilirsin.”

“Ben hiç amuda kalkmadığım için, cevabım hayır. Fakat ben kızlara dört aylık hamileyken, yeni bir Realm sürümünün ortasındaydık. Günde on altı saat kod yazıyordum ve sadece cips ve fıstık ezmesi yiyordum. Sonuç iyi oldu.”

Jamie o zamanları hatırladı. Nell’in cipsleri avuç avuç fıstık ezmesine bandırdığını gördükten sonra bir daha asla Doritos yiyememişti.

Nat’ın yüzü aydınlandı. “Cipsiniz var mı hiç? Çok canım çekti de.”

Nell güldü. “Üzgünüm, yok. Artık onlara bakamıyorum bile.”

Karısı cips yemek mi istiyordu? Akşam yemeğinde ona sebze ve tofu yediren kadın mıydı bu? Hamilelik boyunca neler beklemesi gerektiğine dair aklına gelen her şeyi Google’da aratmıştı. Bütün bunlar bittiğinde, bebek bekleyen babalar için bir internet sitesi açacaktı – gerçeklerin anlatıldığı bir site. İnsanı cips ve amuda kalkma konusunda uyaran kimse olmuyordu.

İki kadın da ona beklenti içerisinde bakıyordu. Belli ki kaçırdığı bir şey olmuştu. “Ne?”

Nell şaşırmış gibi kafasını iki yana salladı. “Cips, sevgili kardeşim. Senin görevin, çocuğunun annesinin yemek istediği bütün

tuhaf şeyleri, onları yemek istediği anlar günün ne kadar tuhaf zamanları olursa olsun, temin etmek.”

Yeni internet sitesi için zihnine bir not daha düştü. Neyse ki cips bulmak kolaydı. Bir an için gözlerini kapatıp, bodrumundaki dolabı istila etti. Nell bunları artık yemiyor olabilirdi, ama üç kızı da cips canavarıydı. Jamie bu yüzden her daim el altında büyük bir cips zulası bulunduruyordu.

Nat, ergen bir oğlan gibi daldı ısınlanan poşetin içine. “Teşekkürler, tatlım.”

Cipsin kokusunu alan bir sürü ayak paldır küldür aşağı kata hücum etti. “Jamie Dayı, Nat Yenge!”

Üçüzlerden biraz daha yavaş davranan Elorie onlara doğru gülümsedi ve hoş geldiniz anlamında el salladı.

Ha siktir. Yine mi? Bir yere sürüklendiğini hissetse bile, Jamie hamile karısı dışında birine tutunacak kadar kendindeydi. Ablasını yakaladı ve gözünün önünde film şeridi gibi akan görüntüleri hissetti.

O ana geri döndüğünde sırtını duvara vermiş bir şekilde oturuyordu. Nat onun yanına çömelmişti ve bir sürü göz dik dik ona doğru bakıyordu.

Nat, onun iyi olduğundan emin olunca, gülümsedi ve çok sakin bir şekilde konuşmaya başladı. “Ne zaman güzel bir kız görsen prekognisyon hadisesi mi yaşayacaksın sen?”

Tanrı aşkına, Jamie böyle olmamasını çok ama çok istiyordu. Nat’la karşılaştığında bütün prekognisyonların anasını yaşamıştı, ama bu da oldukça ağır bir hadiseydi. Bu hadiseyi, yerde oturmuş ve etrafını da sorgulayan zihinler sarmışken tartışmayı kesinlikle istemiyordu.

Zar zor ayağa kalktı ve Nell’in yeni misafirine döndü yüzünü. “Selam, Elorie. Deliliğe hoş geldin. Az kalsın üzerine düşüp bayılıyordum, özür dilerim.”

Jamie, prekognisyon meselesini unutturabilir miyim, diye dü-

şünürken, Aervyn kalabalığın arasında cırlayıverdi. “Gördün mü, Elorie - senin cadı olduğunu biliyordum.”

Aervyn! Jamie’nin, yeğeni her şeyleri ortaya dökmeden evvel onu durdurabilecek kadar enerjisi kalmıştı.

Neyse ki kaosu yönlendirmeye bayağı bir alışık olan Nell onun zihinsel patlamasını öngörebilmişti. “Aervyn, ablalarıyla birlikte mutfaktan, hep beraber yiyelim diye atıştırmalık ve içecek bir şeyler getirebilir misin?”

Yetişkinleri oturma odasına götürdü ve kardeşine doğru bakarak tek kaşını kaldırdı. *Ne haltlar dönüyor?*

Karşılık olarak Jamie de ona prekognisyonundan bir görüntü gönderdi – karnı burnunda olan Elorie, gücünün zirvesindeki bir tam çemberin sihirli ışığında Ginia’nın sağ tarafında dikiliyordu.

Senin bu prekognisyonların ve hamile kadınların ne olacak böyle?

Jamie çaresizce omuz silkti. *Ne halt yiyeceğiz biz şimdi?* Kimse kardeşinden daha hızlı düşünemezdi.

Nell bir an ona baktı. Şimdilik boş ver. Prekognisyon garanti bir durum değil, yani daha önce *bildiklerimizden daha fazlasını biliyor* değiliz şu an. *Adım adım gideceğiz, sevgili kardeşim. Bakalım bu muhtemel cadı hakkında, biraz daha bilimsel yöntemlerle bir şey öğrenebilecek miyiz?*

Kahretsin, Jamie prekognisyonundan nefret ediyordu.

Moira: Merhaba, Nell. Elorie geldi mi?

Nell: Geldi. Şu an odasına yerleşiyor. Bu da aslında demek oluyor ki kızlarım, mücevherlerin hepsini çıkarıp göstermesi için onun başının etini yiyorlar.

Moira: Elorie tam anlamıyla muhteşem şeyler yapıyor. Benim için güzel, mavi bir camdan yeni bir kolye yapmış.

Nell: Umarım yanında yeterince mücevher getirmiştir. Sanırım Ka-

liforniya'daki cadı nüfusunun yarısı onu sanat fuarında ziyaret etmeyi planlıyor.

Moira: Size minnettarım, Nell. Böylesine havalı bir sergiye tasarımlarını götürmek konusunda biraz gergindi. Tasarımlarını burada birkaç dükkânda satmaktan biraz farklı bir şey bu.

Nell: Kendimizden olanı destekleriz, bilirsın. Cadı olsun ya da olmasın, Elorie bizdendir.

Sophie: Eğer oraya gidersen bana bir iyilik yap ve benim için de birkaç şey al, Nell. Yeşil bir şey olabilir mesela.

Moira: Sana da iyi akşamlar, Sophie. Geldiğini görmedim.

Nell: Bizim Sophie sinsi bir cadıdır.

Sophie: Hı. Ocakta birkaç iksir kaynatıyordum — kusura bakmayın, o yüzden biraz geciktim.

Nell: Görüntülü sohbete geçebilir miyiz? Bugün çok kod yazdım, parmaklarım yoruldu.

Moira: Bu yeni bilgisayarımda bunu nasıl yapacağımı tam olarak bilemiyorum. Tepeye oturtulmuş o kameralardan yok bunda.

Nell: Yeniyse, kamera bilgisayarın içindedir — görüntülü konuşma ikonuna tıklamayı dene, bakalım ne olacak.

Sihir gibi, diye düşündü Moira, Sophie ve Nell'in ekranında belirmediğini görünce. "Şimdi ne güzel oldu, değil mi?"

"Yeni bilgisayarını kıskanıyorum," dedi Sophie. "Benimki daha iki yıllık olmasına rağmen bana külüstür gibi geliyor."

Nell kıs kıs güldü. "Bodrumumdaki cadıcıklar, bilgisayarların sabit disklerini eritmekten zevk duyuyorlar. Bilgisayarını bu davaya başışlamak istersen, haberim olsun."

Sabit disk. Moira, dağılan beynini toplamaya çalıştı. Bu, Marcus'un, eski bilgisayarının başına gelenleri açıklamaya çalışırken kullandığı kelimelerden biriydi. "Peki, neden bilgisayarları eritiyorsunuz ki?"

Nell'in yüzündeki suçlu ifade kaybolmak bilmiyordu.

"Nell Aria Walker, ne tür bir belaya sokuyorsunuz başınızı?"

Sophie kahkahalara boğuldu. "Moira Teyze, sen bu işte çok iyisin ama Nell de yetişkin bir kadın. Bence bu soru, cadıcıklar üzerinde olduğu kadar etkili olmayacak Nell'de."

Nell gözlerini devirdi. "Olabilir. Çok iyiydi – bu yaz tayfamı sana getirdiğimde ben de senden ders alabilirim."

Yaşlı bir cadı da utanabiliyordu bazen. "Özür dilerim, Nell. Affet beni – son zamanlarda biraz dengem şaştı. Bu konu Elorie ile alakalı, değil mi? Marcus, bilgisayarımın mahvolmasına onun sebep olduğuna inanıyor."

"Daha fazlası da var," dedi Nell ciddi bir ifadeyle. "Biri senin bilgisayarının içindekileri tamamen eritti. Bu, cadı gücüyle bile kolay bir beceri değil. Aervyn, Jamie'den yardım almasına rağmen bunu başaramadı."

Aervyn'in gücünü aşan şeylerin olduğunu bilmek güzeldi. Küçük oğlanların, sınırları olmalıydı. Fakat Nell'in diğer söyledikleri hiçbir şey ifade etmiyordu. "O zaman neden Elorie'nin bu işle alakası olduğunu düşünüyorsun? Artık eşyaları çok sağlam yapmıyorlar, yani belki de benim küçük makinem kendiliğinden bozuluvermiştir."

Nell kafasını iki yana salladı. "Bir bilgisayarın her türlü bozulma şeklini gördüm bugüne kadar, ama böyle bir şeyi hiç görmedim. Bu olay yaşandığında odada üç cadının olduğu düşünülürse, işin içinde güç olduğunu düşünmek çok da zor değil."

Moira çok sık sinirlenmezdi, bu yüzden sakın olmaya çalıştı. "O gün odada yalnızca iki tane cadı vardı; tabii eğer masanın altında küçük bir çocuk yoktuysa. Kusura bakma, Nell. Fakat doğru bildiğim her şeyi bir kenara bırakıp, senin tarama programının iafına inanamam. Marcus da taradı Elorie'yi. Hatta ben –" Bir an duraksadı, devam etmeye utanıyordu.

Cadılar arasında gizli saklı olmamalıydı. Sesini alçaltıp konuşmaya devam etti. “Büyü çanağımdan, onun geleceğini göstermesini istedim. Benimle konuşmadı. Büyük büyükannemin kristal küresini de denedim. Elorie cadı olsa bunun alametlerini görürdük.”

Sophie üzgün bir biçimde gülümsedi. “Sen onu çok ama çok seviyorsun, Moira Teyze. Fakat o kristal küre hiç çalışmadı, biliyorsun bunu.”

Gözünden yaşlar aktı akacak durumdaydı ama Moira onları savuşturmaya çalıştı. “Biliyorum, ama denemek zorundaydım. Benim sevgili kızım cadı olsa buna sevinenlerin en başında ben gelirim. Biliyorum ki siz de benim hemen arkamda olursunuz. Ancak bu doğru değil ve buna bir son vermemiz lazım. Bu onu yıpratıyor. Senin taraman düpedüz yanlış, Nell.”

“Artık sadece taramalar yok elimizde.” Nell çaresizce omuz silktilti. “Bunu söylemesi gereken kişi ben değilim aslında, ama Jamie bu sabah Elorie’yi ilk kez gördüğünde bir prekognisyon hadisesi yaşadı.”

Moira kalbinin yerinden çıkacağını hissetti. “Ne gördü peki benim kızımın geleceğine dair?”

“Unutma, prekognisyon kesin değildir,” dedi Nell yalvaran gözlerle.

“Biliyorum.” Moira usulca ekrana doğru uzandı. “Anlat bana, Nell. Bilmem gerekiyor.”

“Jamie ile konuşacak vaktim olmadı, ama bana gördüklerinin en azından bir kısmını zihinsel olarak gönderdi. Benim kızım ile senin torunun, iş başındaki bir tam çemberin sihirli ışığındaydılar.”

İşte şimdi gözyaşları sel olmaya başlamıştı. “Benim Elorie’m sihir mi yapıyordu?”

“Bu sadece bir ihtimal,” diye fısıldadı Sophie. Yüzü karmakarışık duyguların izlerini taşıyordu.

Moira’nın aklı, Sophie’nin söylediği şeyin doğru olduğunu biliyordu. İrlandalı kalbiyse, umut dolu bir ıstırapla çarpıyordu.

Prekognisyon, cadıların yüzyıllık öğrenme yöntemiydi – birçok sihir gibi bu da bazen tahmin edilemez, bazen de değişken olurdu – ancak Moira prekognisyona, Nell’in aletleri ve makinelerinin asla başaramayacağı bir şekilde, damarlarına kadar inanıyor ve güveniyordu. Eğer Jamie onun torununda sihir gücü olduğunu gördüyse, onların bu gücü ortaya çıkarmaya çalışması gerekiyordu.

“Tamam, o zaman,” dedi biraz güçsüz bir sesle. “Bunu ortaya çıkarmamız gerekiyor, öyle değil mi? Eğitilmemiş bir cadı, tehlikeli bir cadıdır.”

BÖLÜM 6

Elorie elini farenin üzerine koydu ve kafa karışıklığı ve hayal kırıklığını bir kez daha bir arada yaşadı. Güç-metre adını taktığı testin sonuçları, göstergede gayet de yukarı doğru yükseliyordu. Ekran onun için cehennemin tanımı olmuştu.

Neredeyse bir saattir, Jamie ve Ginia daha kesin sonuçlar alabilmek için tarama kodunu değiştirip dururken, Elorie de onlarla birlikte çalışıyordu. Herkes tarafından bilinen sabrı bile tükenmek üzereydi artık.

Cadılar topluluğuna elinden geldiğince yardım etmek üzere yetiştirilmişti, bu yüzden Jamie ondan bir saatini onlara ayırmasını istediğinde, bunu kabul etmişti.

Artık bu deliliğin sonlanması gerekiyordu. Elorie Shaw cadı değildi ve bunu kanıtlamaya çalışmaktan da çok yorulmuştu artık. “Sonuçlar hâlâ, benim cadı olduğumu gösteriyor. Bu konuda çok yol kat ettiğimizi sanmıyorum.”

Nell, üzerinde süt, kurabiye ve büyük bir kâse çileğin bulunduğu bir tepsiyle içeri girdi. Elorie, cadıcıklarının yolluk olarak topladıkları bir kova yabanmersinini hatırlayınca, bir an memleket hasretiyle yanıp tutuştu. Jamie kısa bir an için halinden anlar gibi baktı ona. Düşünce cadılarının olduğu bir ortamda, Elorie'nin beyni hâlâ çok açık bir şekilde dışarıya bilgiler sızdırıyordu.

Jamie, Ginia'nın omzuna dokundu ve Ginia kafasını kaldırıp ona baktı. "Hadi bakalım, grup toplantısı yapıyoruz. Nell, sen de birkaç dakikalığına bizimle beyin fırtınası yapar mısın?"

Elorie odadan çıkmak için yerinden kalktı, ama Jamie onu masaya geri oturttu.

"Ben kod yazıcısı değilim, Jamie. Bu konuşmaya katkı sağlayabileceğimi sanmıyorum." *Ayrıca bu konu üzerinde ben olmadan çalışsanız daha iyi olur.*

Jamie bir an Elorie ile göz göze geldi. "Sen düşünebilen bir insansın ve cadı tarihi öğrencisisin. Masaya farklı farklı görüşler konuştuğunda beyin fırtınası daha çok işe yarar."

Elorie ömrü boyunca öğrendiği ahlak kurallarını bir kenara bırakmayı denedi, ama başaramadı. Masaya oturdu.

Nell ona, bir cadı ilacı, yani bir tane kurabiye verdi. "Beni bilgilendir bakalım, kızım. Şu ana kadar neleri yapmayı denediniz?"

Ginia omuzlarını dikleştirdi. "Bilgisayarın, Elorie'nin güç izlemini okuduğunu biliyoruz. Fakat Jamie Dayım, aynı anda yapılan düzenli bir tarama ile bunları yakalayamıyor."

"Tamam." Nell, Jamie'nin yürütmeye çalıştığı kurabiyesini ağzına atıp yutuverdi. "Peki, bu güç kaynağı konusunda başka birini denedik mi hiç?"

Jamie başını öne doğru salladı. "Evet. Sen Marcus'tan bu fikri alınca, biz de Realm'a başvurup cadılara özel seviyelerde bulabildiğimiz herkesi taradık. İşte bu yüzden, yani onların sonuçlarıyla Elorie'nin sonuçları arasında ortak öğeler bulup bulamayacağımızı görmek için taramaları kılı kırkık yaparak inceliyoruz."

Elorie kaşlarını çatı. Jamie'nin bu anlattıkları, o ana kadar kendisine verilenden çok daha fazla bilgi içeriyordu. "Marcus Dayının fikri derken?"

"O, senin belki de bu tür bir güce sahip olan tek cadı olmadığını düşünüyor," dedi Ginia.

Marcus Dayı ne zamandan beri inzivadan çıkıp yeni sihir türleri üzerinde tuhaf teoriler uydurmaya başlamıştı?

Nell, Elorie'nin elini tuttu. "Bu şimdilik sadece bir teori, ancak Marcus senin sadece İnternet alanında kendini gösteren bir güç türüne erişimin olabileceğini düşünüyor. Senin bu durumdaki tek kişi olmayabileceğini de söylüyor."

Elorie'yi üç yorucu gün bekliyordu. "Bakalım doğru anlamış mıyım? Marcus Dayı bir tür görünmez gücü olan bir grup cadının internette gezindiğini mi düşünüyor?"

Nell omuz silkti. "Tamam, sen böyle anlatınca biraz hokus pokus gibi geliyor kulağa, ama aslında fikir güzel. Marcus, Ginia gibi sihir kodu yazmada iyi olan insanların da seninle aynı gizemli yeteneğe sahip olabileceklerini düşünüyor."

Milletin onun cadı olmadığına inanması neden bu denli zordu? Elorie, kurabiyesini bitirdi. Onlar karanlık bodrumlarda oturup istedikleri teoriyi üretebilirlerdi. O ise artık bu işte yoktu.

Elorie ayağa kalkarken, Ginia sütünü bitirdi. "Beni taramayı da denedik, ama hiçbir şey çıkmadı."

Nell bir an sessizce düşündü. "Tarandığında ne yapıyordun?"

"Tıpkı Elorie'nin yaptığı gibi ben de fareyi tutuyordum..." Ginia bir an duraksadı, sonra gözleri koca koca açıldı.

Jamie parmaklarını şaklattı. "Nell, sen bir dahisin. Elorie, iki dakika daha ver bize. Lütfen."

Dikildiği yerden bodrumda yaşanan ani koşuşturmacayı izleyen Elorie'nin kafası karışmıştı. Birkaç saniye içerisinde masanın üzerine yeni bir bilgisayar yerleştirildi. Ginia klavyesinde deliller gibi bir şeyler yazıyordu. Elorie, ekranında Enchanter's Realm'in grafiklerini görebiliyordu.

"Basit olsun," dedi Jamie. "Test yapmak için basit bir sihre ihtiyacımız var."

Ginia başıyla onayladı. “Basit, üç basamaklı bir sihir kodluyorum. Bu sayede sonuç alabilmek için üç deneme hakkın olacak.”

Jamie omzunun üzerinden ona bakıp kafa salladı. “İyi düşünmüşsün, tatlısım.”

Madem orada dikilmek zorundaydı, en azından neden dikildiğini birinin ona açıklaması gerekirdi. Elorie Nell’e doğru eğildi. “Çok kafam karıştı. Neler oluyor?”

“Marcus’un haklı olup olmadığını ve sihir kodu yazabilen cadıların seninle aynı yeteneğe sahip olup olmadığını anlamaya çalışıyoruz. Sen pasif okumalarda bile testi geçtin. Fakat çoklu sihirleri olan cadılarda bu durum biraz daha zordur. Biz, Ginia’nın seninle aynı güce sahip olması durumunda aktif bir biçimde sihir kodu yazarken okumanın daha kolay olacağını düşünüyoruz.”

Bu anlatılanlar akla uygundu. Aktif sihir çok daha görünür bir şeydi – cadıçıklarından biri, daha karmaşık bir sihir yaptığında, Elorie bile bazen güç akımlarını sezebiliyordu.

Ginia, dokuz yaşında bir çocuğun ciddiyetiyle kafasını kaldırıp baktı. “Hazırım.”

“Ben de hazırım.” Jamie, ekranından gözünü ayırmıyordu.

Elorie onları izliyordu. Hiçbir şey olmamıştı.

Ginia’nın bilgisayarından birden tanıdık bir ses duyuldu. “Sen mi aradın, Savaşçı Kız?”

Ginia kıkırdıyordu. “Selam, Gandalf. Elorie’yle aynı güce sahip olup olmadığımı anlamak için bir test yapıyoruz. Okumayı gerçekleştirebilmek için sihir kodu yazmam gerekiyordu. Yeni kostümünü beğenmişsindir umarım.”

Nell ekranı görebilmek için öne doğru eğildi ve kıs kıs gülererek eliyle ağzını kapattı. Elorie’yi de bunu görmesi için ekrana doğru yönlendirdi.

Marcus’un boğuk sesi bir kez daha gümbürdeyiverdi. “Hiç

komik değil, Nell. Realm'ın soytarısı olacağım bu halde." Elorie ekrana yaklaştığında, Marcus'un Zeyna kılığında olduğunu gördü.

Ginia kıkırdıyordu. "Yok, o yarın olacak. Bu kodu aceleyle yazdım, yani tersine d nd rmen muhtemelen çok vaktini almayacaktır."

Marcus gözlerini kısı. "Yarın ne olacak?"

"Araya girmekten hiç hoşlanmam," dedi Jamie kuru kuru, "ama Ginia sihir kodu yazarken elde ettiğimiz sonuçlarla ilgilenen var mı aranızda?"

Odadaki herkesin, hatta ekrandaki Marcus'un bile dikkati Jamie'deydi. Jamie etrafına bakındı ve gülümsedi. "Sende hangi tür sihir varsa, Elorie – Ginia'da da aynısı var. Taramanın ikinci basamağında, aynı bilinmeyen gücün epey yükseldiğine şahit olduk."

Ginia oturduğu yerde zıplıyordu. "Bu en zor basamak, yani görmesi en kolay basamağın bu olması gerekirdi." Ginia ve Nell, Jamie'nin monit r ndeki sonuçları görmek için atıldılar. Elorie tuhaf bir şekilde, anlamaya çalışmadığı bir şeyin içinde  ırlı ıplak yüzüyormuş gibi hissetti kendini.

Jamie, halden anlayan gözlerle Elorie'ye baktı. "Sen bir cadı-sın, kardeşim. Hoş geldin."

Elorie nefesinin kesilmek üzere olduğunu hissediyordu.

Ginia onun ellerinden birini, Nell de diğerini tuttu. Elorie, onlarla el ele tutuştuğunda ilk cadı çemberine katılmış gibi hissetti kendini ve gözünden akan yaşlara engel olmadı.

Moira: Merhaba, Nell. Benim tatlı Elorie'm orada mı? Onunla konuşurum diye umut ediyordum.

Neli: Maalesef, şimdi  ıktı. Zaman farkı göz önünde bulundurulursa, önümüzdeki birkaç gün boyunca onunla bağlantı kurman biraz zor olabilir. Jamie, Nat ve kızlar, onu sergisini kurması için sanat

fuvarına götürdüler. Ona muhtemelen ihtiyaç duyduğundan daha fazla yardım ediyorlar, burada şu an herkes biraz heyecanlı da.

Sophie: Haberleri yeni aldım – Realm’da Marcus’a rastladım.

Nell: Evet. Marcus, daha geniş çaplı bir test yapabilmemiz için oyuncularını bir araya topluyor.

Moira: Bu yaşlı kadını affedin. Doğru mu o zaman – yani benim Elorie’m cadı mı?

Nell: Cadı. Çok iyi gizlenmiş bir cadı.

Sophie: Torunun bir cadı, Moira Teyze. Yeni bir kardeşimiz daha oldu.

Moira: Bunu kabullenmek biraz zor. Bunu, kendisi resmen dünyanın öbür ucundayken ortaya çıkarabileceğimizi hiç tahmin etmezdim.

Sophie: Nell, ona benim yerime sarıl ve sevgilerimi ilet, lütfen. Son yıllarda pek yakın değildik, ama çocukluğumda o benim kız kardeşimdi.

Moira: Sen güce erişirken o çok kötü hissetmişti kendini, canım benim.

Sophie: Biliyorum.

Moira: Ben de senin bu kadar uzakta yaşamının sebeplerinden birinin bu olduğunu biliyorum.

Sophie: Tek sebep bu değil, ama evet. Onun kalbi oraya ait ve ben ayakaltında dolassaydım çok daha sık sızlayacaktı kalbi.

Moira: Ama yaptığın bu tercihle benim kalbimi sızlattığını da bil. Bunu senden istemeye hakkım yoktu. Kalbimde, senin her zaman için burada bir evin olmuştur.

Sophie: Ben de seni seviyorum :) Güç her zaman adil değildir, kolay da değildir. Elorie için de öyle olmayacak, ama sanki böyle olması gerekiyordu gibi hissediyorum. Onun için çok mutluyum.

Moira: Kalbim dolup taşacak durumda ama kafam da çok karışık. Nell, acı bana da anlat tam olarak neler bulduğunuzu. Marcus sihirlerden, kodlardan, bunun gibi şeylerden bahsetti, ama kabul etmem gerekir ki tek kelimesini anlamadım. Torunum cadıymış, tek anladığım bu.

Nell: İşin önemli kısmı şu ki biz, daha önce tanımlamadığımız bir güç

kaynağının olduğuna ve Elorie'nin de bu gücü kullanabilen tek kişi olmadığına inanıyoruz.

Sophie: İnternet gücü. Çok havalı.

Nell: Sen çok iyi bir sihir kodu yazıcısısın, Sophie — Jamie'den seni önümüzdeki günlerde test etmesini isteyelim. Jamie ve Marcus şu anda, öncelikle uzaktan tarama yaparken daha fazla bilgisayar eritmememizi sağlamak için kodları düzeltiyorlar.

Moira: Yaşlı bayan diliyle anlatın şunları, lütfen.

Nell: Özür dilerim, Moira. Hâlâ bu yeni güç kaynağını anlamaya çalışıyoruz. Hatırlıyor musun; ben çocukken, şekil değiştirme ve onun gibi şeylerin nasıl gerçekleştiğini anlamaya çalışıyorlardı?

Moira: Hatırlamam mı? Bu tür sihirlerin güç kaynağını ortaya çıkarmak için en zekilerimiz ne uğraşmıştı! Daha nadiren görülen bir yetenek olduğundan, aslında hâlâ tespiti zordur.

Nell: İşte, hakkında çok şey bilmediğimiz bir güç kaynağı da bu. İyi haber şu ki, bu çok da nadiren görülen bir yetenek olmayabilir. Ginia bu konuda testler yapıyor ve sihir kodu yazabilen herkesin belli bir miktarda bu yeteneğe sahip olduğunu düşünüyoruz. Marcus'ta var, tıpkı bende ve Jamie'de olduğu gibi. Yine de bugüne kadar rastladığımız en güçlü yetenek Ginia.

Sophie: Tekrarlıyorum, bence çok havalı.

Nell: Jamie'ye kendini test ettir, şekerim.

Moira: Yani siz benim Elorie'mde bu internet gücünün olduğunu düşünüyorsunuz. O halde sihir kodu yazıcısı mı o?

Nell: Bu noktada işler yine karışıyor. Birçoğumuzda, tarama, yalnızca aktif bir biçimde sihir kodu yazdığımızda gücü tanıyor. Elorie'nin ise tek yapması gereken bir fareye dokunmak. Başka herkesten aldığımızdan daha yüksek değerlere ulaşıyoruz onun taramasında.

Sophie: Bu tam olarak ne demek oluyor?

Nell: Hepimiz bu konuda tahminlerde bulunuyoruz. Moira, bu konuda düşünme sürecimizde bize yardımcı olabilirsin. Bazı güç kaynak-

larına bilinmedik bir yakınlığı olan cadıcıklar var, değil mi? Aktif bir şekilde sihir yapmazken bile?

Moira: Kesinlikle. Senin Aervyn'in de bunlardan biriydi. Daha senin karnındayken güç akımlarıyla oynardı.

Nell: Aynen. Jamie ve Nat'ın bebeği de ateşle oynuyor. Gerçi bunu Aervyn dışında görebilen yok.

Moira: Bu, açık bir şekilde çok güçlü ve erken yaşlarda ortaya çıkacak bir yeteneğin göstergesi.

Nell: Doğru. O halde, eğer Elorie'nin aktif olarak sihir yapmadığında bile internet gücüne doğal olarak bir yakınlığı varsa...

Moira: Bu yetenekte özellikle çok güçlü olduğunu mu söylüyorsun yani?

Sophie: Realm'da ortağım olmasını istiyorum onun.

Nell: Sıraya gir önce. Ancak, sihir kodu yazmanın bu yeteneğin kendini göstermesi için tek yol olup olmadığını bilmiyoruz. İnsanların çoğu bu yeteneklerini bu şekilde kullanıyorlar, ama aslında bu sadece bir güç kaynağı.

Sophie: Ha. Yani tıpkı benim toprak gücümü, iyileştirme ve çiçeklerin açması konusunda kullanmam gibi, Elorie de gücünü birden fazla şekilde kullanabilir.

Nell: Muhtemelen öyle. Sihirlerin çoğu kendi güç kaynaklarına benzer – toprak gücünü fırtına çıkarmak için kullanmak çok zor olacaktır – yani biz onun bir hava durumu cadısı olmadığını düşünüyoruz, ama ne yapabildiği konusunda da net bir şey söyleyemiyoruz.

Moira: En baştan başla o zaman.

Nell: Nereden?

Moira: Elorie'nin gücüne güvenli bir şekilde erişebilmesi ve ufak tefek sihirlerde kullanabilmesi gerekiyor. Bu kontrolü kazandıktan sonra başka neler yapabildiğine bakarsınız.

Nell: Dâhiyane sözler bunlar, Moira. Teşekkürler.

Sophie: Bu, Elorie'nin sihir kodu yazma dersleri alacağı anlamına mı geliyor?

Nell: Galiba öyle.

Moira: Zavallı kız.

Sophie: Ben onu Realm'a sokarım. Ginia Marcus'u alt ederken destek kuvvet gerekebilir.

Nell: Bu konuda dikkatli ol. Ginia'nın yanı sıra, şu ana kadar yaptığımız taramalarda en yüksek internet gücü değerleri Marcus'a ait.

Sophie: Anlaşıldı.

Moira: Sizin şu oyununuz, yabancı bir gezegen gibi geliyor bana.

Nell: Oyunumuzu ziyarete gelmek istersen başımızın üstünde yerin var. Marcus'un işi bugün ilerleyen saatlerde biter. Ondan sonra sana sihir kodu yazmanın temel kurallarını öğretebilir.

Moira: Bana mı? Tanrı aşkına, nedenmiş o?

Nell: Çünkü cadılık yeteneklerinin çoğu kalıtsaldır. Yeğenin ve torunun internet cadısıysa, senin de öyle olma ihtimalin yüksek.

Nell bilgisayarından biraz uzaklaştı ve gülümsedi. Bu sohbet görüntülü yapılmalıydı – Moira'nın yüzündeki ifade, paha biçilemezdi muhtemelen. Marcus'un görevini de hiç kıskanmıyordu. Moira onu bir kurbağaya ya da daha kötüsüne döndürebilirdi.

O gün öğleden sonrası için görevi, Aervyn'e birtakım temel sihir kodu yazma kurallarını öğretmekti ve bu da epey riskli bir önermeydi. Mia ve Shay evdeki bütün kıymetli elektronik eşyaların internetle bağlantısını kesiyorlardı ki Aervyn onları bir-iki hatalı kodla kızartmasın. Daniel ise, Harika Çocuk kazara mahalle sakinlerinin bilgisayarlarını kızartmasın diye ağlarının koruma duvarını güçlendiriyordu. Cadı Merkezi'nde hayat hiç de sıkıcı değildi.

Jamie, Ginia ve Marcus Realm'daki oyuncuları test edecekler ve günün sonunda muhtemelen ellerinde güzel bir internet cadıları listesi olacaktı.

Sonra tek yapmaları gereken, bu cadılarla ne yapacaklarına karar vermek olacaktı.

Jamie'nin, beş adet kıkırdayan kızla birlikte mücevher sergisi kurma tuzağına nasıl düştüğü konusunda hiçbir fikri yoktu. Zilyon tane farklı kolye deneyip, en beğendikleri üzerinde tartışan Nat ve Elorie'nin, üçüzlerden pek farkı yoktu. Jamie'nin anladığı kadarıyla, en beğenilenler yığını, beğenilmeyenlerden daha kocamandı.

Nat, boynunda bakır ve deniz camından yapılmış bir kolyeyle ona doğru sokuldu. "Nasıl olmuş?"

Jamie, kadınlar konusunda bilgiliydi. "Bir şeyler satın almak için yarına kadar beklemen gerekmiyor mu?"

Nat, eğlendiğini belli eden bir itirazla kafasını iki yana salladı. "Altı ay sonra, kızımız için dünyadaki en önemli adam sen olacaksın. Bu tür sorularda kendini geliştirmen lazım."

"O konuşmayı öğrenirken ben de birkaç sene eğitim alsam olmaz mı?" Böyle umuyordu Jamie.

Karısı ona her zamanki gibi insanın beynini eriten bir gülümsemeyle baktı. "Yavaş öğrendiğin düşünülürse, şimdiden başlamak isteyebilirsin." Nat, Jamie'nin, hepsi mücevhere bulanmış ve dayılarına tıpkı kendisi gibi "evet, nasıl olmuş?" diye soran gözlerle bakan yeğenlerine göz kırptı.

Jamie günün ilerleyen saatlerinde Aervyn'i bir futbol maçına götürecekti. Bu bir nevi erkeklerin hayatta kalma mücadelesiydi.

Elorie, dipsiz bucaksız sırt çantasının içine daldı. "Kızlar, size özel bir şey var elimde." Gümüş tele sarılgörkemli bir deniz camı parçası ve iki tarafta birer tane daha küçük deniz camıyla süslenmiş, birbirinin çok benzeri, üç adet kolye çıkardı çantadan. Merkez odaktaki diğerlerinden farklı olmakla birlikte, üç kolyede de kullanılan camlar aynı renkteydi.

Kendisi de üçüz olan Jamie, Elorie'nin, birbirinin aynı ama

her biri farklı olan kız kardeşlerin olayını kaptığını görebiliyordu. Yeğenleri, kifayetsiz kalmıştı.

Jamie, Elorie'nin hediye verirken duyduğu mutluluğu hissedebiliyordu. Onun muhteşem derecede açık bir zihni vardı, ama bu her zaman iyi bir şey değildi. Fakat o an, Jamie Elorie'nin ikinci el üretimlerinin başarısını takdir ediyordu. Bir önceki günden beri geçirdiği duygusal çalkantılar düşünülürse, Elorie iyi yönde gelişme kaydediyordu.

Elorie gülümsedi ve bir kez daha çantasına uzanıp, bu sefer mavi bir küreyi taşıyan bakır bir kolye çıkardı çantadan. Jamie bunu son nefesine kadar inkâr edecekti belki, ama derin mavi renkte gözü kalmıştı. Bu kolye ona sesleniyordu adeta.

"Bu bir bilye," dedi Elorie, kolyeyi Jamie'ye vererek. "Yıllardır, belki de yüzyıllardır denizde yuvarlanan bir bilye. Ebadına bakılırsa, belli ki el yapımı ve muhtemelen de çok eski."

Jamie, pürüzlü küreyi parmakları arasında yuvarlarken, bunun, Elorie'nin vazgeçmekte zorlandığı, en sevdiği hazinelerinden biri olduğunu sezdi. Ancak onu geri çevirmek, Elorie'nin neşesine gölge düşürürdü ve Jamie bunu yapmak istemiyordu. Cadılık eşyaları almak gibi tuzaklara hiç düşmemişti, ama bu kolyeyi taktığında bir daha asla çıkarmayacağını da adı gibi biliyordu.

Elorie, birbirine çok benzeyen ama daha küçük olan iki adet kolye verdi Nat'a. Bir tanesi muhteşem bir pembe renge sahipti ve halihazırda boynunda olan taşla uyum içinde olmak için yapılmış gibiydi. İkincisi ise ateş kırmızısıydı.

Jamie'nin kafası karışmıştı, ama dört çift göz sulu sulu baktığına göre, durumu anlamayan tek kişi oydu.

"Ah," dedi Ginia yavaşça. "Bu, bebek için."

Küçük ateş cadısı için ateş kırmızısı.

Jamie, kendi gözlerinin de sulu sulu baktığını hissedebiliyordu. Hadi be!

Nat parmaklarını onunkilere kenetlerken, son derece resmi görünümlü bir adam gelip Elorie'den onunla birlikte gidip bir takım evrakları imzalamasını rica etti. Elorie, sergisine son bir kez endişeli gözlerle baktıktan sonra adamın peşinden gitti.

"O gerçekten özel bir insan," dedi Nat. "Fakat cadılık konusunda büyük mücadele veriyor."

Jamie her zamanki gibi, cadı olmayan karısının gizli duyguları yakalayabilme yeteneği karşısında hayrete düşmüştü. "Sanırım gerçekten cadı olduğunu öğrenmek onu afallattı."

"Bu onu neden üzüyor ki?" diye sordu Ginia.

Nat, Ginia'ya kolyesini takmakta yardımcı oldu. "Sanırım bu çok kafa karıştırıcı bir durum, tatlım."

"Ama o hep cadı olmak istemiş. Bana, hayalinin bu olduğunu söyledi. Ayrıca o, çok havalı bir cadı türü."

İşte sorunun kaynağı da bu zaten, diye düşündü Jamie. "Herkes yeni ve farklı olmak istemez, tatlım. Bu senin için heyecan verici bir şey, ama Elorie'nin geldiği yerde cadılar oldukça gelecektir. Cadı olmayı hayal ederken, böyle bir cadı olmayı istediğini pek sanmıyorum."

Jamie, her koşula ayak uydurabilen bir yapısı olan Ginia'nın, değişime daha az açık olan birini anlamaya çalışmasını izledi. "Belki de buna biraz alışmak zorunda. Ben ona nasıl sihir kodu yazılacağını öğretebilirim."

Jamie başıyla onayladı. "Bu kesinlikle üzerinde çalışmak için güzel bir konu olur, ama önce gücüne erişebilmesi lazım. Henüz bunu nasıl yapacağımızı bilmiyoruz, yani onu eğitmeye başlamadan evvel bu sorunu çözmemiz lazım."

Ginia kaşlarını çattı. "Görebilmen için çok yavaş bir biçimde yapmaya çalıştım."

"Biliyorum. Denemeye devam edeceğiz."

Nat kafasını kaldırdı. "Tam olarak ne deniyorsunuz siz?"

“Jamie Dayım ben sihir kodu yazarken kafamın içini izlemeye çalışıyor, ama ne yaptığımı çok da görebilmiş değil.”

Jamie omuz çantasından kuru meyveli ve tahıllı gofretler çıkardı. Nat yorgun görünüyordu, dokuz yaşındaki kızlar da zaten atıştırma yemeceklerine her daim açıktı. “Düşünce cadısı olmanın avantajlarından biri de, insanların gücü nasıl kullandıklarını görüp izleyebilmem. Sonrasında bu aşamaları başka birine zihinsel olarak gösterebilirim.”

Nat başını öne doğru salladı. “Yani sen Ginia’nın ne yaptığını görmek, sonra da bu bilgileri Elorie’ye öğretmek istiyorsun.”

“Doğru. Sadece biraz bulanık ve pek de element güçleri gibi çalışmıyor. Ben de bu yüzden basamaklara odaklanırken zorluk çekiyorum.”

“Çünkü o güçsüz bir düşünce cadısı,” dedi Ginia gofret dolu ağzıyla.

“Seni gidi şımarık.” Jamie, Ginia’nın toplum içinde baş aşağı sallandırılacak yaşı geçip geçmediğini merak ediyordu.

Nat, bir yeğen saldırısını önlemek için elini kaldırdı. “Yani, sen eğer daha güçlü bir düşünce cadısı olsaydın, o zaman Ginia’nın yaptıklarını daha kolay bir şekilde görebilir miydin?”

Harika, şimdi de karısı ona güçsüz diyordu.

Nat onu yanağından öptü. “Bir erkek gibi düşünmeyi bırak da yardım iste. Bugün öğleden sonra Lauren gelecek ve eminim sizinle bu oyunu oynamaktan büyük mutluluk duyacaktır.”

Ginia başıyla onayladı. “Bu, işe yarayacaktır. Lauren çok sarsıcı bir düşünce cadısı. Kelimenin tam anlamıyla her şeyi görebiliyor.”

Pöff. Jamie’nin aklına gelmemişi bu. Güçsüz ve ağırdı. Neyse ki çok akıllı bir karısı vardı.

Sophie: N’aber, Marcus? Sen müdahale ettiğinde ben de tam ufak, güzel bir sihirle tuzak hazırlıyordum Savaşçı Kız için.

Marcus: Bana teşekkür etmelisin. Ben de geçen hafta aynı şeyi yapmayı denedim – kızın halihazırda yapılmış bir karşı sihri var.

Nell: Aradığında en azından beni büyücünün sisinden kurtarabilirdin.

Marcus: Sis konusunda suçu kızında arayabilirsin. Realm'in her tarafına onun gibi kandırıcı sihirler bırakıyor. Sanırım büyük bir şey yapmaya hazırlanıyor.

Sophie: Onun çılgın sihir kodu yazma becerileri var. Eğer ortaya çıkarabilirsek, bence kendisi en güçlü internet cadılarımızdan biri olabilir.

Marcus: Benim başka bir adayım daha olabilir bu konuda. Bugün öğleden sonra Moira Teyzeme sihir kodu yazmayı öğreterek pek de eğlenceli sayılmayacak saatler geçirdim.

Sophie: *Moira Teyze kod mu yazıyor?*

Marcus: Zar zor. Bilgisayarımı lanetlemekle tehdit etti beni – şu, insanın kurtulamadığı eski İrlandalı cadı lanetlerinden birini yapmakla – ve bunu söylerken ciddi olduğundan da eminim.

Nell: Yaşasın Moira!

Marcus: Senin bilgisayarını tehdit ettiğinde de söyleyebilecek misin bakalım bunu?

Sophie: Peki Moira Teyze nasıldı?

Marcus: Kod yazma işinin çoğunu ben hallettim. Fakat o, sihir ve kodu birleştirme konusunda çok yetenekli.

Nell: Moira bir internet cadısı - alın size koca bir ironi.

Sophie: Bunu düşünmek o kadar zor ki.

Marcus: Aynen. Nell, şu senin harika oğlanın değerlerini öğrenebildin mi?

Nell: Hayır. Denedik, ama o daha dört yaşında. Onda henüz programlama için gereken mantık devreleri yok. Gerçi onun yerine kod yazma kısmını üstlenmeyi hiç akıl edemedim.

Marcus: Mantıken, önemli olan, kodu yazmak değil, sihri aktive etmek.

Nell: Bunu biraz daha önce söylesen, beni acı dolu birkaç saatten kurtarmış olurdun.

Marcus: Senin muhteşem derecede gelişmiş bir beynin var aslında.

Nell: Kendini beğenmiş bir züppe olmaktan vazgeç, yoksa seni geri göndeririz ve dokuz yaşındaki kızım da senin kıcını tekmelemeye devam eder.

Sophie: Böyle davranmaya devam edersen ben de Ginia'ya yardım ederim.

Marcus: Daha önce de söylediğim gibi, bence onun sizin yardımınıza ihtiyacı yok. Elorie konusunda ilerleme kaydedebildiniz mi?

Nell: Pek edemedik. Epey sarsılmış durumda, ayrıca sanat fuarıyla da çok meşgul. Dolayısıyla şimdilik o olmadan ilerlemeye çalışıyoruz. Ginia'nın sonuçları çok kuvvetli. Jamie de, Ginia sihir kodu yazarken, onun zihninden sızanları yakalayarak sihrin tam anlamıyla nasıl işlediğini öğrenmeye çalışıyor.

Marcus: Akıllı adam işte.

Nell: Akıllı kız demek istedin herhalde — bu Ginia'nın fikriydi. Lauren da yarın öğleden sonra yardıma gelecek. Sanırım sen henüz onunla tanışmadın, Marcus. Kendisi bizim en yeni, stajyer düşünce cadımız.

Marcus: Nova Scotia kırsalında olsak da, biz de bir şeyler duyuyoruz elbet.

Nell: Huysuz, yaşlı adam seni.

Marcus: Bu konuda kimsenin itirazı yok zaten.

Sophie. Size, yatağa girme vaktimin geldiğini söylemek isterim. Sevgiyle kalın.

Nell: Benim de Savaşçı Kızı bulup, yatağa sokmam lazım.

Marcus: Git bul. Belki bu sayede geri kalanımız o uyurken arayı kapatabilir.

Bölüm 7

Jamie yeni evinin arka bahçesinde, elinde yarım kiloluk bir dondurma kutusuyla çimenlerin üzerine uzanmıştı. Lauren, kod yazma mağarası haline gelen bodrumda çalışmayı veto etmişti. Güneşin sıcaklığını ve yüzüne değen hafif esintileri hissedince, Jamie de Lauren'ın haklı olabileceğini düşünmeye başladı.

Yine de ona bundan bahsetmeye gerek yoktu. “Dışarıdayız işte! Biraz güneşleniyor, kendimizi çikolatalı dondurmayla güçlendiriyoruz. Asıl işimizi yapmaya hazır mıyız artık?”

Lauren gözlerini Ginia'ya doğru devirdi. “Kızlar çikolata yiyince daha iyi çalışırlar. Pekâlâ, tam olarak ne aramam gerekiyor? Ayrıca bana bunun, kod yazmayı öğrenmeyi içermediğini söyle lütfen.”

Tanrı aşkına, Jamie de öyle olmamasını umuyordu zaten. “Teoride, internet gücü diğer güç kaynaklarına benziyor. Erişmek ve uygulamak gerekiyor. Sihir kodu yazma, bu uygulamalardan bir tanesi, ama başka uygulamalar da olabilir. Öncelikle, Ginia'nın internet gücüne nasıl eriştiğini öğrenmemiz gerekiyor.”

“Tamam, gayet mantıklı,” dedi Lauren. “Jennie de, benim Aervyn'le birlikte nasıl Kedi Kadın yaptığını anlamak için buna benzer bir şey yapmıştı.”

Bu, onların, Lauren'ın yeteneğinin gücü hakkında birtakım ipuçlarına vardıkları ilk sihir numarasıydı. Yanılsama sihrinin alıcısı konumundaki adam olan Jamie, kulaklarının bir kez daha tüylendirilip tüylendirilmediğini kontrol etmek için elini kulağına götürme dürtüsüne karşı koydu. “Ginia ile bağlantıya geçip izle-

meye çalışıyorum, ama iyi bir okuma gerçekleştiremiyorum. Bütün gördüğüm, bir ışık patlaması; e bu da pek yardımcı olmuyor. Senin daha iyi sonuçlar alabileceğini düşündük.”

Ginia kıkırdıyordu. “Nat Yengem düşündü. Jamie Dayım ve ben sersemlik ettik ve bunu düşünemedik.”

Lauren kaşığıyla Ginia’yı dürttü. “Bu muhtemelen benim senin gibi üst düzey, muhteşem bir kod yazıcısı olmamamdan kaynaklanıyordur, ateşli şey seni. Bana, neler yapabildiğini göster. Ben de izlemeye çalışayım.”

Ginia, halihazırda birçok basit sihir kodu yazma dizgelerinin kurulu olduğu dizüstü bilgisayarını aldı. Lauren gözlerini kapadı ve hızlıca zihinsel bağlantıya geçti. Jamie onun, ne kadar becerikli bir düşünce cadısı olduğu konusunda bir fikrinin olup olmadığını merak ediyordu.

Şimdi bir fikrim var, dedi Lauren’in eğlendiğini belli eden sesi Jamie’nin kafasında. İzlemek ister misin? Senin için de bir kanal açabilirim herhalde.

Jamie, Lauren’in düşünce gücünün rahatlığını, Lauren onunla bağlantıya geçtiği anda hissetti. Jamie’nin daha önce zihinsel bağlantı yoluyla Ginia’nın beyninde gördükleri bulanık ve karma-karışıkken, Lauren’in görüntüleri billur gibiydi.

Jamie, Ginia’nın başlangıç sihrini yapmak için toprak gücünü çağırışını izledi. Ginia sonra bilgisayarının klavyesine uzandı ve her yerde küçük havai fişekler patlamaya başladı.

Jamie, Lauren’in şaşkınlığını hissedebiliyordu. *Bu da neydi böyle be?*

Sanırım bu, harekete geçmiş internet gücü oluyor, dedi Jamie soğuk soğuk. Bunu ilk kez bu kadar net bir şekilde görüyorum. Ginia’nın ne yaptığı konusunda bir fikrin var mı?

Aslında yok. Güç kullanımının çoğu, tek bir odak noktasından gelir. Yani böyle bir şey hiç beklemiyordum. Burada

odak yoktu – sanki beyninin her yerini kaplamıştı.

Lütfen bir kez daha dene, Ginia, diye bir gönderimde bulundu Lauren. Mümkün olduğunca yavaş hareket et.

Sonra, Lauren onların hepsini zihinsel bağlantıdan düşürmeden önce, Ginia beş-altı kere daha sihir kodu yazma rutinini tekrarladı. Jamie'nin beyni, izlerken bile zorlanmıştı.

“Pekâlâ,” dedi Ginia dondurmasını eline alırken. “Ne yaptığımı anlayabildiniz mi?”

Lauren Jamie'ye baktı. “Eh işte. Aslında düşünce gücüne benzer bir güç bu. Toprak ya da ateş gücü gibi bir dış enerji kaynağı değil de, sanki bir iç enerji kaynağı gibi hareket ediyor.”

Jamie tatsızlık çıkarmak istemiyordu, ama bu duydukları da saçma gelmişti ona. “Tamam da, bu gücü kullanmak için bir bilgisayara bağlanmak zorunda olduğun düşünülürse, belli ki bir iç kaynak söz konusu değil.”

Lauren omuz silkti ve Ginia'nın dondurmasını yürüttü. “Tamam, ama eğer bu küçük teknik ayrıntıyı bir kenara bırakırsak, güç harekete geçtiğinde bir iç güç kaynağı gibi görünüyor. Düşünce gücü gibiyse eğer, belki o zaman tıpkı düşünce gücü gibi eğitilebilir.”

Ginia kaşlarını çatı. “Anlamadım.”

Jamie de anlamamıştı. Kendi dondurma kabı gizemli bir şekilde boşaltıldığı için, o da kaşığıyla onların dondurmasına saldırıyordu.

“Ben düşünce gücümü kullanırken,” dedi Lauren, “güç kendiliğinden oradadır zaten, ama benim onu harekete geçirmem gerekir. Dışarıdan erişim sağladığınız element güçlerinin aksine, benim durumumda içeriden erişim sağlanır.”

Jamie başını öne doğru salladı. Düşünce cadısı güçleri biraz zayıftı, ama diğer yeteneklerinden de kesinlikle farklıydı. “Zihinsel bir düşmeyi açmak gibi yani.”

“Yaklaştın. Elorie aktif olarak güç kullanmadığında bile onun

değerlerini okuyabiliyorsunuz, değil mi? Ya internet gücü en azından online olduğunda zaten orada bulunuyorsa, ama onu başlatman gerekiyorsa?”

Ve Elorie'nin düğmesi kısmen takılmış durumdaysa? Bu tuhaf bir durumdu.

“Tamam,” dedi her zaman için duruma adapte olabilen bir cadı olan Ginia. “Ben nasıl açıyorum düğmemi?”

Lauren sırtıttı. “Deney yapacağız. Senin düşünce gücün olduğunu varsayacağım ve seni onu başlatma yönünde ilerleteceğim. Elini farenin üzerinde tutacaksın.”

Jamie zihinsel olarak homurdanıyordu. Güçler bu şekilde değiş-tokuş edilemezdi. Biri düğmeyi açmadan önce, internet gücünün nasıl çalıştığını öğrenmeleri gerekiyordu.

Tam da bir erkek gibi düşünüyorsun, diye bir gönderimde bulundu Lauren ona doğru gözlerini devirerek. “Sende de su gücü yok, ama cadıcıklara su gücünü nasıl kullanacaklarını öğretiyorsun. Bunu nasıl yapıyorsun?”

Jamie köşeye sıkıştırıldığının farkındaydı. “Aslında hangi element gücü olduğunun bir önemi yok – hepsine aşağı yukarı aynı şekilde erişiyorsun. Ama bunların ikisi de element enerjileri. İnternet gücü, düşünce gücü değil.”

Lauren omuz silkti. “İnternet gücünün ne olduğu konusunda hiçbir fikrimiz yok, ama düşünce gücüne benziyor.” Lauren ikisini birden bir kez daha zihinsel bağlantıya soktu.

Jamie, Lauren'ın Ginia'yı düşünce gücüne erişmenin en basit basamaklarında yürütüşünü kuşkuyla bir sessizlikle izliyordu. Yok işte. Hiçbir şey olmuyordu.

Lauren zihinsel olarak dirsek attı ona. Senin bütün cadıcıkların ilk denemede güce erişebiliyor mu?

Ah! Lauren, istediğinde çok yüksek sesle konuşabiliyordu.

Lauren, birçok kez daha sabırla Ginia'ya alıştırma yaptırmaya

çalıştı. Jamie tam sıkıntıdan esniyordu ki zihinsel ışıklar açılınca oturduğu yerden şaşkınlık içerisinde doğruldu. Vay be!

Jamie zihinsel bağlantıdan kısmen çıktı ve dizüstü bilgisayarını aldı. *Ginia'nın bir daha yapmasını sağla bunu*, diye bir gönderimde bulundu Lauren'a. *Sonuç almak istiyorum*. Ginia art arda üç kere yüksek değerler gösterirken Jamie onu izliyordu. Sonuncusu, Ginia'nın sihir kodu yazarken elde ettiği değerler kadar büyüktü.

Kafasını kaldırıp baktığında yeğeninin sıçradığını gördü. "Başardım, Jamie Dayı!"

"Tabii ki başardın, tatlışım. Bunun seni ünlü yaptığını biliyor-sun değil mi?"

"Neden?"

"İnternet gücünü bile isteye harekete geçiren ilk kişinin de ondan. Cadı tarihi kitaplarında adın geçecek."

"Süper!" Diğerleri, Ginia'nın söylemediklerini de duyuyordu. *Tıpkı Aervyn gibi*.

Kahretsin. Ders verilecek, sıradaki mantıklı insan, Ginia'nın küçük kardeşiydi, ama Ginia başarısına gölge düşmeden önce güneşli gününün tadını çıkarmayı hak ediyordu. Özellikle de dünyanın en güçlü cadıciğının ablası olmanın biraz gücüne gittiği o nadir günlerden birini yaşıyorsa.

Ona biraz zaman tanı, diye gönderdi Lauren. Ve varsayımlarda bulunma. Belki de Süper Çocuk dünyadaki en güçlü internet cadısı çıkmayacak.

Jamie son zamanlarda, hayatındaki kadınlarla daha fazla iddiaya girmemesini gerektirecek kadar çok iddia kaybetmişti. Fakat yine de ikna olmuş değildi. Aervyn'in en güçlü olmadığı alanlar, çok ama çok azdı.

Sanat fuarı, el yapımı eşyaları ve güzel olan her şeyi seven bir sürü insanla doluydu. Binlerce insanın sesine, ara ara duyulan bebek ağlamaları ve yüksek sesli bir mikrofona çıkardığı tiz çılgınlıklar karışıyordu.

Elorie'nin çekingenliği ilk on dakikada eriyip gitmişti. O artık, sergisine akın eden muhteşem insanlarla kolyelerini paylaşarak harika zaman geçirir olmuştı.

Öte yandan, satacak malının kalmaması onu hayrete düşürüyor ve endişelendiriyordu. O, öncelikle bir sanatçı, ama sonra da bir iş kadınıydı. Cam parçalarının satış oranına bakılırsa, dört günde yirmi bin dolardan fazla kazanacaktı.

Küçük bir kız dikkatini çekti. Elorie'nin en sevdiği parçalardan birini – dört adet damla taştan oluşan basit bir kolyeyi – eline almış, kalabalık sergi alanında fırl fırl dönmeyi başarıyordu.

Elorie küçük kızın yanındaki kadına gülümsedi ve yanlarına gitti. “Bu çok özel bir kolye. Ben ona Denizkızı'nın Gözyaşları adını verdim.”

Çocuğun gözleri koca koca açıldı. “Sen denizkızı mısın?”

“Tamam, belki ayaklarım bu ayakkabıların içinde biraz ıslanmış olabilir, ama hayır, ben sıradan bir kıyım. Sen peki – sen denizkızı mısın?”

Kız, onun ayakkabılarına çok ciddi bir şekilde baktı bir süre. “Bugün değilim. Kuyrukla ortalıklarda gezinmek zor oluyor, bu yüzden bugün ayaklarımı kullanıyorum.”

Elorie gülmemeye çalıştı. “Ayaklarını kullanıp beni görmeye gelmene ve bu güzel kolyeyi denemene sevindim.” Çocuğun yumuşacık saçlarını kaldırdı, kolyeyi boynuna geçirdi ve onu küçük bir aynaya doğru yönlendirdi.

“Bütün bu güzel renkleri nasıl yapıyorsun? Bu sihirli bir kolye mi?”

“Olabilir,” dedi Elorie. Okyanus sularında sihir olduğuna, hatta bir-iki tane de denizkızı bulunduğuna inanmak istiyordu. “Renkler, uzun zamandır okyanusta yaşayan bu cam parçalarının kendisine ait. Benim tek yaptığım kumsallarda gezinip onları toplamak. Deniz kızlarının onları bana güzel şeyler yapayım diye gönderdiğini düşünmek hoşuma gidiyor.”

Çocuk kuşkuyla gözlerle bakıyordu. “Ben, gittiğim kumsallarda hiç gözyaşı görmedim.”

Elorie her zamanki okyanus akıntıları açıklamasını bir kenara bıraktı. “Tamam, belki de deniz kızları senin gittiğin kumsalların yakınında yüzmüyordur. Bugün ilerleyen saatlerde buradaki kumsallarda yürüyüp bir şeyler bulmaya çalışacağım.”

“Onlar gelip oynuyorlar,” dedi kız. “Ama ağlamıyorlar, çünkü ben onlara bir sürü şarkı söylüyorum. Şarkı söylemeyi seviyorlar.”

Kız, parmağıyla, göğsündeki cam parçalarına dokundu ve Elorie bunun, eserlerinden birinin açık bir şekilde birine ait olduğu zamanlardan biri olduğunu anladı. “Pekâlâ, bana bu gözyaşlarını göndermelerinin sebebi bu olmalı.”

Çocuğun kafası karışmıştı. “Neden?”

“Deniz kızları senin şarkılarını çok beğenmiş ve teşekkür etmek istemiş olmalılar. Yaptığım her kolyenin gerçek bir sahibi olduğuna inanırım ve bu da senin kolyen olmalı.” Kız sevinivermişti. Annesi çantasından cüzdanını çıkarırken Elorie kafasını iki yana salladı. “Bu, deniz kızlarından bir hediye. Ücretsiz.”

Küçük bir çocuğu mutlu etmek çok kolaydı.

Elorie biraz geç olmakla birlikte, sergisindeki diğer insanları ihmal ettiğini fark etti. Diğer müşterilere yardımcı olmak için döndüğünde, küçük bir kızın hareketli, biraz da akortsuz bir biçimde söylediği şarkının havada süzülüğünü işitti.

Sergisine akın eden iyi niyetin sebebinin şarkı mı, yoksa ha-

zinesinin modelliğini yapan tapılası küçük kız mı olduğundan emin değildi, ama bir saat içerisinde Denizkızının Gözyaşları kolyelerinin hepsi satılmıştı.

Lauren, Jamie'nin bıkkın ifadesi karşısında kahkahalarla gülüyordu.

"Anlamıyorum," dedi Jamie. "Bana yapmamı söylediğin şeyi anlayabiliyorum, ama benim açımdan bu, düşünce gücüyle aynı şekilde olmuyor."

Ginia'nın internet gücünü aktive etme başarısının aynısını yapmaya çalışıyorlardı. Hem düşünce cadısı, hem de yetenekli bir sihir kodu yazıcısı olan Jamie, iyi bir aday gibi görünmüştü, ama o ana kadar kelimenin tam anlamıyla hiçbir yere varamamıştı.

"Belki de başka biriyle denemeliyiz," dedi Ginia. "Annem harika bir sihir kodu yazıcısıdır. Ya da Aervyn'i de alabiliriz. O iyi bir düşünce cadısı, yani bu işi o çözebilir."

Kız haklı, diye bir gönderimde bulundu Lauren, Jamie paldır küldür karşı çıkmaya çalışırken. "İyi bir plan gibi geliyor kulağa. Niye gidip getirmiyorsun onları?"

"Biz zaten buradayız," dedi Nell elinde bir kutu pizzayla arka bahçeye girerken. Aervyn da yanı başında zıp zıp zıplıyordu. "Yemek karşılığında Ginia'yı almaya gelmiştim, ama herkese yetecek kadar pizza var. Ne yapmanız gerekiyor?"

Muhteşem peynirli pizzanın verdiği rehavetle çimenlerde oturlurken, Lauren ne yapmaya çalıştıklarını açıklıyordu.

Aervyn ağzı doluyken konuşmaya başladı. "Yani düşünce gücü gibi bir şey bu, sadece gücü harekete geçirirken fareyi tutmak zorundayız?"

Jamie gözlerini devirdi ve bir dilim daha aldı. "Umarım senin için bu iş bu kadar kolaydır, ufaklık."

“İlk denemeyi annene yaptıralım,” dedi Lauren. Nell’e baktı. “Bunun, halihazırda sihir kodu yazmayı bilen insanlar için daha kolay olacağını varsayıyoruz. Ginia’yı izleyebilmen için seni zihinsel bağlantıya çekeceğiz, sonra da daha yavaş bir şekilde ilerleteceğiz seni.”

Nell başını öne doğru salladı ve sorunsuz bir şekilde zihinsel bağlantıya geçiverdi. Ginia’nın internet gücüne defalarca erişimini izledikten sonra bağlantıdan geri çıktı. “Anladım. Bu bir nevi, sihir kodu yazmak için enerji toplamak gibi bir şey.”

“Hı, hı,” dedi Jamie. “Ama görüldüğünden çok daha zor.”

Nell sırtıyordu. “İzle ve öğren, sevgili kardeşim.”

Büyük cadılar bazen cadıcıklardan daha olgun olmuyorlar, diye düşündü Lauren. Ginia tarayıcının okuduğu şeyleri takip etmeye hazır olduğunda, Nell gözlerini kapattı ve Lauren da gözetleme yapmak için bağlantıya geçti.

Bir sürü denemenin ardından, iki şey öğrenmişlerdi. Birincisi, Nell gerçekten de kardeşinden daha iyiydi. İkincisi de, bu çok bir şey ifade etmiyordu. Nell birkaç küçük ateş patlaması yakalamayı başarmıştı, ama hepsi bu kadardı. Ginia’nın ekranındaki güç seviyeleri, bir çentikten yukarı çıkamamıştı.

Lauren Ginia’da hissettiği, giderek artan gurur duygusunu Aervyn’in ezmemesini umut ediyordu.

Hadi, diye bir gönderimde bulundu Jamie. Bırak da Aervyn biz huysuz, yaşlı cadılara bu işin nasıl yapıldığını göstereyim.

Ginia açısından sorun olmayacaktır, diye karşılık verdi Nell kafasıyla hafiften Ginia’yı göstererek. Ben böyle düşünüyorum. Ayrıca olursa da, biz bir icabına bakarız.

Lauren, Süper Çocuk Harika Cadı’nın yüzüne bulaşan domates soslarını sildi. “Aervyn, hadi gel benimle zihinsel bağlantıya geç de Ginia’nın neler yaptığını izleyelim. Sonra seni de yavaş yavaş bu doğrultuda ilerletiriz.”

“Tamam.” Aervyn ağzını kıyafetinin kollarına sildi. Bu da Nell’in gözlerini devirmesine sebep oldu.

Lauren hızlıca, onların artık oldukça tanıdık hale gelen bağlantılarına geçiverdi ve birlikte, internet gücüne erişen Ginia’nın zihinsel havai fişeklerini izlediler.

Ben bunu yapabilirim, dedi Aervyn.

Ah be evladım! *Bunu birkaç kere daha deneyelim, ahbap. Biraz hızlı ilerlediğinin farkındayım.*

I-ıh, ben bunu yapabilirim. Aervyn, fareyi kız kardeşinden almasına yetecek kadar kısa bir süre için zihinsel bağlantıdan çıktı. Saniyeler sonra kendi zihinsel havai fişeklerini ateşlerken, Lauren onu zevk dolu bir hayranlıkla izliyordu.

Nell gülümsemekte olan oğluna baktı ve kafa salladı. “Anladığım kadarıyla, Aervyn bunu yapabiliyormuş.”

“Evet.” Lauren kafasını iki yana salladı. “Kusura bakma, izlemen için seni bağlantıya alacak kadar bile vaktim olmadı.”

Ginia bilgisayardaki sonuçlara baktı ve durumu devralması için Jamie’ye el salladı. “Hey, Aervyn, bunu bir kez daha yapabilir misin? Bu sefer bütün gücünü kullan, tamam mı?”

Aervyn ikinci kez yapmayı denedi. Üçüncüyü de. Tutarlı ve hızlıydı. Ginia da çok iyi bir hocaydı. Birkaç dakika içerisinde hepsi Aervyn’in bütün gücüne eriştiğine ikna olmuşlardı. Fakat bir düşünce kanalıyla Jamie’ye bağlı olan Lauren, onun şaşkınlığını görebiliyordu. Aervyn’in değerleri Ginia kadar yüksek değildi.

Pekâlâ, lanet olsun, diye gönderdi Jamie son derece dar bir kanaldan. *Aervyn’in gücü muazzam, ama Ginia’nınki çok daha kuvvetli.*

Nell, iki cadıçığının birlikte çalışmasını izlerken, onaylar gibi kafa salladı. Güzel.

Elorie, havayı koklaya koklaya arka bahçeye girdi. “Lütfen bana bunun yemek olduğunu söyleyin. Bir fok sürüsünden daha açım.”

Nell kafasını iki yana salladı ve güldü. “Cadılar hep aç olurlar. Mesajımı alıp buraya gelmene sevindim. Aervyn, tatlım, tezgâhın üzerinde iki kutu daha pizza var. Onları getirebilir misin?”

Jamie sinirlenip dudak büktü. “Daha fazlası vardı ve sen onları saklıyor muydun?”

Elorie’nin ayaklarının dibine iki kutu indi pat diye. Bu da Elorie’nin sıçramasına sebep oldu. Aervyn kıkırdıyordu. “Özür dilerim. Ayak parmaklarına denk getirmek istememiştim.”

Elorie onun başını okşadı. “Senin ışınlama yeteneğinin olduğunu unutmuşum, şekerim. Nova Scotia’da bunu yapabilen bir cadıcığımız yok. Gerçi bu kadar aç olduğum zamanlarda bu tür bir yetenek çok işe yarayabilir – teşekkürler!”

Lauren’in kafasının içinde Jamie’nin sesi konuşuyordu. *Bombayı şimdi mi patlatıyoruz?*

Çok fazla seçeneğimiz yok. Yarından sonra gidecek.

Elorie çimenlere yayılmış bilgisayar ekipmanına baktı ve kendine geldi. “Siz hâlâ şu yeni güçle ilgili okumalar yapmaya mı çalışıyorsunuz?”

“Sayılır,” dedi Jamie. “Bu gücü nasıl eğiteceğimizi öğrenmeye çalışıyoruz.”

Lauren, aralarına yeni katılan bu arkadaşın yaşadığı karma-karışık duyguları hissedebiliyordu. Jamie haklıydı – Elorie’nin beyni çok şey sızdırıyordu gerçekten de. Kendi bariyerlerini sıkılaştırdı.

“Korkulacak bir şey yok,” dedi bu duygusal fırtınayı Lauren kadar kolay bir şekilde okuduğu anlaşılan Aervyn. Elorie’nin elini tuttu. “Kullanması gerçekten çok kolay. Sana gösterebilirim.”

Lauren araya girecekti ki bunu bir daha gözden geçirdi. Elorie, yarım kiloluk dondurma kutusu boyutunda olan bir öğretmenden ders almaya daha olumlu yanıt verebilirdi – çocuklara karşı ciddi bir düşkünlüğü olduğu anlaşıyordu. *Devam et, Süper Çocuk,*

diye bir gönderimde bulundu Lauren Aervyn'e. *Ama YAVAŞ git. Unutma, o daha çiçeği burnunda bir cadı.*

Jamie'nin zihinsel sesi bayağı bir eğleniyormuş gibi çıkıyordu. *Senin çiçeğin burnundayken gittiği kadar yavaş giderse, kızın ödünü patlatacak demektir.*

Cadı acemi birliğindeki ilk haftasında kendini tamamen afalamış hissettiği zamanları çok net bir şekilde hatırlıyordu Lauren. Gerektiğinde frene basmak için, Aervyn'in Elorie'yle kurduğu zihinsel bağlantıya katıldı. Jamie'nin zihinsel olarak kapıyı çaldığını duyunca onu da bağlantıya aldı.

Eğitmen sorumluluklarını oldukça dikkate alan Aervyn, Elorie'ye, Ginia'nın internet gücüne erişimini izlemesinde yardımcı oldu. Sonra çok fiyakalı bir hareketle, bu görüntüleri onun için ağır çekimde oynattı.

Hadi be, diye mırıldandı Lauren. *Benim niye aklıma gelmedi bu?*

İşte bu yüzden o bir Süper Çocuk, biz de yaşlı ve moruklamış cadılarız, dedi Nell kuru kuru. *Gerçi ağır çekimde izlememe rağmen ben daha iyisini yapabileceğimi sanmıyorum. Bakalım en yeni cadımız neler yapacak.*

Görüntüleri birçok kez en baştan izledikten sonra Elorie'nin duyguları sakinleşmişti. Güzel, diye düşündü Lauren, Ginia fareyi Elorie'ye uzatırken. Ayrıca çok ilginç. Herkesin aksine, onun beyni, gücü çağırmaya çalışmıyorken bile düşük seviyede bir internet gücü aktivitesi göstermişti.

İşte bu yüzden okumaları tarayıcıyla yapmaya çalışıyorduk, diye bir gönderimde bulundu Jamie. *Onun internet gücüne yakınlığı çok yüksek.*

Peki, bu tam olarak ne demek oluyor?

Ben de bilsem dişimi kıracağım.

Aervyn, Elorie'yi ilk internet gücüne erişme girişimlerinde çok sabırlı bir şekilde destekliyordu, ama çiçeği burnunda cadıların çoğunda olduğu gibi, Elorie'nin gösterdiği bu ilk çabalar da hiçbir yere varmıyordu.

Lauren o ana kadar, Nell ve Ginia'yı da bağlantıya almıştı ve başarısızlıkla sonuçlanan her bir deneme karşısında hep birlikte zihinsel olarak iç çekiyorlardı.

Lauren, sorunu görebileceğini düşündü. Daha fazla aktif güç kullanacağı o kilit noktada, Elorie buna engel oldu.

Bunu ilk yapan Elorie değil, diye gönderdi Jamie. İlerleme kaydetmeyen, gücünü de mutlu mesut bir şekilde kabul etmeyen bir cadı vardı diye hatırlıyorum.

Lauren zihinsel olarak dil çıkardı ona. Sonra duraksadı. Aervyn öğrencisini başka bir girişime hazırlıyordu ve Lauren'ın içinde çocuğun aklında bir şey olduğuna dair çok sağlam bir his vardı.

Elorie bir çıkmaza girince, Aervyn zihinsel bir şimşek gibi hızlıca hareket etti. Aervyn sinsi bir gıdıklama saldırısı başlattığında hepsinin kafasının içinde kıkırdamalar yankılanıyordu.

Bir anlık bir şok ve kahkaha tufanı yaşandı – sonra Elorie'nin kafasında havai fişekler atılmaya başladı.

Lauren, Aervyn de dâhil olmak üzere orada bulunan bütün cadıların hayrete düştüğünü hissedebiliyordu. Of be, dedi Jamie. İşte şimdi devler ligindeyiz.

Evet, dedi Nell. Rüzgâr gibi bir çaylak ve dört yaşında bir antrenör.

Öhö öhö, diye bir çıkış geldi Ginia'dan.

Tamam, herhalde sen de kontrolü elinde bulunduran dört yaşındaki bir çocuktan azıcık daha iyisin, diye takıldı Jamie öfkeyle bir şeyler söyleyen Ginia'ya.

Elorie'ye, Batı'daki en fena internet cadısı olduğunu kim söy-

leyecek? diye sordu Lauren – ve birden, iş o raddeye gelirse, Walker klanının hep birlikte harekete geçeceğini ve Jamie'nin de onlara katılmaktan büyük mutluluk duyacağını hatırlayıverdi. Harika.

Elorie ayakkabılarını çıkardı ve kumların ayak parmaklarının arasında gezinirken verdiği hissin tadını çıkardı. Nova Scotia kumsallarının çoğunda kumdan çok, çakıl taşları vardı. Dolayısıyla bu tuhaf, ama hoş bir duyguydu.

Sergisindeyken burnuna gelen bayat patlamış mısır ve az biraz yanmış sosis kokusundan sonra, akşam serini hoş bir karşılama olmuştu.

Ay ışığının aydınlatığı kumsalda gezinmeye başladığında, ruhunun derinliklerinin nefes aldığını hissedebiliyordu. Jamie onu oraya bırakmış, sonra da bir saat sonra almaya geleceğine söz vererek bir gece yarısı sürüşüne gitmişti. Eloire'nin kendiyle baş başa, çok kıymetli bir altmış dakikası vardı.

Motosiklet sürmek çok eğlenceli bir şeydi, ama canı sadece sessizlik çekiyordu. Bir okyanus sahilinde, kıyıya vuran dalgaların sesine ve tepesinde ara ara uçuşan kuşlara, sessizlik dışında ne denirse artık... Alçalan sulara ayaklarını sokarken gecenin ıslaklığı yüzüne değiyordu.

Kendini münzevi bir yaratık olarak düşünmezdi, ama insanların balık istifi olduğu bir sanat galerisinde art arda üç gün geçirince kendini salıvermeye hazırdı artık.

İç çekti. Büyükannesi bu haline saçmalık derdi. Onun el yapımı cam süslerine bayılan bir sürü insanın bulunduğu sanat fuarı, büyüleyici bir deneyim olmuştu. Bir sanatçı olarak, bu mutluluğun tadını çıkarıyordu. Bir cadı olarak – kıyıya vurmuş bir balina gibiydi.

Açıkçası kendini henüz bir cadı olarak düşünmesi çok zordu. Kendini tuhaf bir yeni gücü, özellikle de hiçbir şeye yaramayan bir yeni gücü olan bir cadı olarak düşünmekse, daha da zordu.

Yeteneğini ilk kez bilinçli bir şekilde harekete geçirdiğinde, kafasının içinde hissettiği vınlama ah ne muazzam bir saldırıydı! Bunu kabul etmek onu biraz utandırıyordu, ama cadıların ona bir kez olsun sihrine saygı duyarak bakması hoşuna gitmişti.

Fakat büyükannesinin yanında büyümek ona güçlü değerler kazandırmıştı ve bunların başında, cadıların sihir sahibi olmadıkları geliyordu – cadılar, cadılar topluluğunun ve gezegenin yüceliği için sihir yaparlardı.

Dolayısıyla, kafasının içindeki lambalar yandığında, büyükannesinin yanında yetişen bütün cadıların yapacağı gibi, Elorie de şu soruyu sormuştu. “Bununla ne yapabilirim?”

Aervyn’in cevabı ona hiç yardımcı olmamıştı. “Bilmiyorum, ama gücün gerçekten çok havalı!”

Elorie eğer havalı bir şey isteseydi, kolye yapardı. Gücün çalışması, yapması ve bir şeyler vermesi gerekirdi. Onun gücü bir şey yapamıyorduyorsa, o zaman o da epey gereksiz bir cadı oluyordu.

Elorie o an kumsalda sinir krizi geçiren iki yaşında bir çocuk gibi yürüdüğünü fark etti. Durdu ve kollarını beline doladı.

İhtiyacı olan şeyi biliyordu. Memleket.

Fuardan çıkarken cepten Aaron’u aramıştı, ama o an aslında büyükannesinin bilgeliğine ihtiyacı vardı. Büyükannesinin görüntülü sohbet etmek istediğini duymuştu evdekilerden, ama bilgisayarlara ayırdığı kredi tükenmişti. O sadece evinde olmak istiyordu.

Gözleriyle kumsalı taradığını fark etti. Salak kız, dünyanın yanlış tarafında deniz camı arıyordu. Burada, sudan çıkmış balık gibiydi. Bir kod yazıcısı ya da modern bir cadı değildi. O, Elorie Shaw’dı – sanatçı, organizatör, eş.

Bir gün daha Elorie Shaw olarak sanat fuarının tadını çıkarcak, sonra da evine dönecekti.

BÖLÜM 8

Moira: Günaydın, Nell. Kızım nasıl?

Nell: Sanat fuarında harika vakit geçiriyor. Fuara uğrayan arkadaşlardan rapor alıyorum. Fuarın yıldızlarından biri olmuş anlaşılan. Önümüzdeki sene için de şimdiden davet almış.

Sophie: Onun adına çok mutluyum.

Lauren: Şaşırmamak lazım — yaptığı şeyler harika ve ben bunu, mücevherlere hayranlık duymayan biri olarak söylüyorum.

Nell: Vay be. Bebek için de bir kolye yapmış. Jamie bile hayran oldu.

Moira: Tanrı vergisi bir yetenek var onda ve ben onun bu yeteneği bu denli güzel bir biçimde kullandığını görünce çok memnun oluyorum. Yeni güçleri konusunda bir gelişme var mı?

Nell: O konu biraz sıkıntılı. Bir kerede bir sürü şey yüklendi omuzlarına.

Lauren: Bunun nasıl bir duygu olduğunu çok iyi hatırlıyorum.

Moira: Onunla görüntülü konuşmayı umuyordum, ama herhalde ben-den kaçıyor.

Lauren: Daha ziyade bilgisayarlardan kaçıyor, Moira. Bilgisayarlar onun en sevdiği nesneler değil şu an.

Moira: Tamam, bunu anlayabiliyorum — bilgisayarlar küçük, şeytani araçlar.

Lauren: Elorie'nin hayatını altüst eden gizem, bilgisayarlarda yatıyor. Bu, bir kerede üstesinden gelinebilecek bir durum değil. O seni görmeyi çok istiyor — o kadar çok istiyor ki zihninden sızan

bu duyguları yakalamamak mümkün değil. Onun zihinsel güvenlik ve emniyet yeri, senin mutfak masan.

Moira: Onun zihninden çok fazla Şey okumuŐsun sanki, canım benim.

Lauren: Kasten okumadım. Elorie'nin zihni, bugüne kadar tanıŐtıęım herkesten daha açık. Onun düşüncelerinden kaçınmak için bariyerlerimi tamamen ykseltmem lazım ve ben bunu eğitim ve gözetleme esnasında yapamam.

Moira: Tuhaf. Marcus bir Şey söylemedi, halbuki o da sağlam bir düşünce cadısıdır. Cadıcıklarımızın, onun etrafta dolaŐan düşüncelerini yakaladığı olmuştur, ama cadıcıkların da henüz eğitim eksiği var.

Lauren: Şimdi düşününce, siz ikiniz baharda ziyarete geldiğinizde böyle bir Şeyin dikkatimi çektiğini hiç hatırlamıyorum. Gerçi o zaman benim kafam çok doluydu.

Sophie: Belki de yeni güçleri onun zihin kanallarını aıyordur. İnternet gcnn, düşünce gücüne çok benzediğini söylememiŐ miydin sen?

Lauren: Hah. Kesinlikle haklısın, Sophie. Eğer gücüne erişmek, benim durumumda olduğu gibi, onun da kanallarını aıyorsa...

Moira: Ona bariyer eğitimi verebilir misin yani?

Lauren: Denerim. Tek Őansım bu akşam; malum yarın sabah evine dönüyor.

Moira: Eğitimi baŐlatmaya alıŐ. On yaşındaki oğlanların, en düzgün zihinsel ahlak kurallarına sahip oldukları söylenemez. Hâlâ Nell ve çocuklarla birlikte buraya gelmeyi düşünüyor musun, Lauren? Belki bize Sean ve Kevin konusunda da yardım edebilirsin. Marcus onları eğitmek için en ideal kişi sayılmaz – bazen biraz huy-suz olabiliyor.

Sophie: Cadıcıkları ağlatıyor yine, değil mi?

Moira: Őimdiye kadar ağlatmadı, ama yine de tedbirli olmakta fayda var.

Lauren: Sizinle olmaktan memnuniyet duyarım. Ayrıca Elorie'yi evine yolcu etmeden önce onun için ne yapabiliyorsam yapacağım.

Nell: Dün gece kocamla konuştum, Moira. Elorie'nin durumuna ve benim iki cadıciğimin onunla aynı güce sahip olması gerçeğine dayanarak, sizin oraya daha erken gelmeye karar verdik. Birkaç gün içerisinde, hepimizi birden kabul edebilir misin?

Moira: Bu ne büyük mutluluk! İsteddiğiniz zaman gelin, Nell. Evimin kapıları sizin için her zaman ardına kadar açıktır.

Nell: Sophie, Lauren — siz de gelebilir misiniz?

Lauren: Hayattaki önceliğimin kariyerim olduğu günleri hatırladım şimdi :) Benim açımdan sorun yok. Bu aralar müşterilerimin yarısı cadılardan oluşuyor zaten. Kapıma, *Cadılık Okuluna Gitti* diye bir yazı asıveririm.

Moira: Cadıların da yeni evlere ihtiyacı vardır, canım benim. Seni meşgul ettiklerine sevindim.

Lauren: Meşgul kelimesi yaşadıklarımı tanımlamaya yetmez. Bazıların sadece dükkâna uğramak için mazeretleri olsun diye ev değiştirdiğini bile düşünüyorum bazen. Sophie, sen gelebilecek misin? Bu gezide hem seni hem de Moira'yı görmeyi umuyordum.

Sophie: Doğru tarafına gitmek için hiçbir zaman mazerete ihtiyacım olmadı. Geleceğim tabii ki.

Nell: Elorie evine dönerek bütün bunlardan kaçacağını düşünüyor bana kalırsa. Hemen arkasından orada olacağımızı ona söylememiz lazım.

Lauren: Ne? Çiçeği burnunda bir cadıyı uyarıp, kendi hayatı hakkında söz hakkı mı tanıyacağız? Niye böyle bir halt yiyelim ki? :)

Nell: Her zaman buyurgan olmuyoruz. Çoğu zaman oluyoruz sadece.

Moira: Elorie'nin sizleri kollarını açmış bir biçimde karşılayacağından eminim. Onun gönlü misafirperverdir.

Nell: Ben çoktan onların otelinde çoğumuz için rezervasyon yaptırdım. Aaron büyük bir partinin iptal edildiğini söyledi, yani eğer

uçak bulabilirsem, Çarşamba günü orada olacağız. Aaron, cadıların istilasına uğramaya hazır olduğunu söylüyor.

Sophie: Ah, Aaron'un kahvaltıları muhteşemdir. Bir sürü çikolata olur sofrasında.

Lauren: Ben varım. Bana öyle geliyor ki Elorie kendi sahasında daha iyi oynayacak. Dolayısıyla, eğer onu tuzağa düşürmek zorunday-sak, bunu yapmanın en iyi yolu muhtemelen oraya gitmek.

Nell: Biz seni karanlık tarafa çekeceğiz yalnız, Lauren...

Lauren bilgisayarını kapattığında kahkahayı bastı. Öyle çok da geriye gitmeye gerek yoktu, daha dün olsa Elorie'nin tarafını tutup bu duruma yüksek sesle karşı çıkardı. Fakat Elorie'yi sızıntı yapan bir beyin ve hiç mi hiç eğitilmemiş bir sihir gücüyle ortalıkta gezinir vaziyette bırakamazlardı. Vay be, Moira gibi konuşmaya başlamıştı şimdi de.

İnsanın bakış açısının bu kadar hızlı bir biçimde değişmesi inanılmazdı. Altı ay önce cadıların varlığına bile inanmıyordu.

Şimdiyse, canı gönülden özlediği birkaç cadıyla takılabilmek için, yılın en yoğun dönemlerinden birinde emlak işini bırakabiliyordu. Cadıcıkların eğitimine katkıda bulunarak eğlenecekti – ama aslında canı Moira'nın insanı rahatlatan yüzünü bir kere daha görmek ve Sophie'yle gecenin bir köründe kıkırdamak istiyordu.

Yirmi sekiz yaşını Chicago'nun merkezindeki en genç elit emlakçı olarak doldurmuştu. Yirmi dokuz yaşını ise gelecek hafta, Tanrı'nın bile unuttuğu Nova Scotia diye bir yerde, küçük bir köyde minik düşünce cadılarına sihir kuralları öğreterek dolduracaktı.

Sabırsızlıkla bekliyordu.

Ginia, bilgisayarının ekranına bakıp sıırttı. Bütün Realm

egemenliğine karşı acımasız bir plan hazırlamıştı ve gizli silahını eğitmeye başlamak üzereydi. Gandalf, onu neyin vurduğunu asla bilemeyecekti.

“Unutma, Moira Teyze. Bunun tamamen sır olarak kalması gerekiyor.”

Moira görüntülü konuşma esnasında kıkırdamaya başladı. “Kimsenin beni tanıyacağını sanmıyorum, canım.”

Ginia da öyle umuyordu. Yeni öğrencisini bu işe sokmak için ciddi ciddi ikna konuşmaları yapması gerekmişti. “Eğitilmemiş bir cadı, tehlikeli bir cadıdır,” sözünü öne sürmek zorunda kalmıştı. Moira Teyzenin bu sözün sahibi gibi olduğu düşünülürse, bu çok akıllıca bir hareket olmuştu.

Ginia, bölünmüş ekranının diğer tarafında duran, Realm’in en yeni avatarı için hazırladığı kostüme baktı. Kedi Kadın ve Prenses Leia karışımı bu kostümün, tam da Savaşçı Kız’ın kader arkadaşına uygun olduğunu düşündü. “Karakterini nasıl buldun?”

“Sevimli biri, ama belki birkaç kıyafete daha ihtiyacım vardır, ha?”

“İ-h. Kıyafetler savaşmaya engel olur.”

Moira biraz endişelenmiş görünüyordu. “Cadılar savaşmama-ya çalışırlar, canım.”

Ginia sırtıttı. “Bir savaşı kazanacak gibi görünürsen, o zaman çok sık savaşman gerekmez. Benim adım bu yüzden Savaşçı Kız. Kimse savaşçılara bulaşamaz.”

“Ah, sen çok sinsi bir cadısın, tatlı kız. O halde benim adım ne olacak?”

“Sana kalmış.” Ginia yüzünü ekşitti ve kötü bir tehdit ifadesi oluştu suratında. “Kulağa güçlü gelmeli ve belki biraz da korkutucu olmalı.”

Moira kıkırdadı ve bir an düşündü. “Ah, bir isim geldi aklıma! Hekate nasıl?”

Bu pek de korkutucu gelmiyordu kulağa. “Hekate kim?”

“Cadılar tarihi konusunda eksiklerin var, evladım. Buraya geldiğinizde bu eksikleri gidermemiz gerekecek.”

Ginia'nın Realm avatarlarından cadılar tarihine nasıl geldikleri hakkında en ufak bir fikri yoktu, ama bunun ilerlemek için doğru bir istikamet olmadığından oldukça emindi. “Bize gerçekten korkutucu bir şey lazım, Moira Teyze. Gandalf'ı korkutmak kolay olmayacak.”

“Ha hay!” diye güldü Moira. “Marcus, Hekate'nin kim olduğunu bilir. Çok korkacak, sana söz veriyorum. Hekate, sihir ve cadılıkla ilgilenen Yunan Tanrıçasıdır; ayrıca ateşli bir savaşçıdır. Yardımcısı olan kocaman bir köpeği vardır – bana onlardan yapabilir misin? Hatta birkaç ok da verirsin?”

Ginia gülümsedi. Vay be! Tabii ki yapabiliirdi bunu. Oyun zamanı.

“Tamam, Moira Teyze. Şimdi sana avatarını etrafta hareket ettireceğini öğretilim.”

Elorie; Lauren, Ginia ve onu bekleyen koca bir kâse çorbaya baktı ve soğuk soğuk sırttı? “Ne bu böyle, tuzak cadılık dersi mi?”

Daha fazla cadılık dersi istemiyordu. Fakat bütün mücevherlerini sattığı ve sabah da yola çıkacağı için hiçbir şey onun bu iyi havasını bozamazdı.

Ginia, sarımsaklı ekmeğin sepetini uzattı. “Bu ekmeği kendi yetiştirdiğim sarımsaklardan yaptım – çok lezzetli oldu. Bir ders yapacağız, ama sen önce yemeğini yiyebilirsin.”

Küçük hediyelere dikkat et, diye düşündü Elorie eğlenerek. Sarımsaklı ekmekten ısırdı ve dilinin her yerine tereyağı yayıldı. Dersleri kim takar. Bu sarımsaklı ekmeğin, büyükannesinininkilerle yarıştırdı.

Lauren sırttı ve sepeti Elorie'ye geri vermeden evvel bir parça daha aldı içinden. “Muhtemelen farkında değilsin, ama zihninin şu

an çok açık. Sana birtakım bariyerler kurmanda yardım etmemiz gerekiyor ki mahremiyetini koruyabilesin.”

Elorie gözlerini kırptırdı. Onun zihnini mi okuyorlardı?

Lauren kafasını iki yana salladı. “Çoğumuz okuyamıyor, sadece aramızdaki düşünce cadıları okuyabiliyor ve hepimiz zihninin dışında kalmak için çok çaba sarf ediyoruz.”

İçindeki düşünceler rüzgârda uçuşuyor muydu yani? Ha siktir be. Marcus Dayıyla da böyle olmuştu, ama Elorie adamın kötü bir ahlak anlayışı olduğunu düşünmüştü. “Ben hep böyle miydim?” Bunu düşünmek bile istemiyordu.

“Sanmıyorum. En son ziyaretinden, kimsenin aklında böyle bir şey kalmamış. Biz, sihrini çalıştırmanın senin kanallarını açmış olabileceğini düşünüyoruz. Jamie bana ilk kez düşünce güçlerim konusunda yardımcı olurken de böyle olmuştu.”

Nova Scotia’daki öğrencilerinin bazılarında da öyle olmuştu, ama bilgi sızdıran kafaya sahip olan kişi olmak farklı bir duyguydu. Marcus Dayı, disipline edilmemiş zihinlere karşı oldukça sabırsızdı. Tanrı aşkına. İkizler de öyleydi. Paniklememeye çalışarak Lauren’a baktı. “Bunu nasıl düzelteceğimi söyle bana, lütfen.”

Lauren onun elini sıktı. “Temel bariyerler çok kolay. Senin durumunda, sadece dışarı giden düşüncelerini bloke etmeye ihtiyacın var ve bu daha da kolay. Endişelenme. Seni çıplak bir beyinle göndermeyeceğiz o kötü kalpli Marcus’un yanına.”

Genia kıkırdıyor, Elorie de yanaklarının alev alev olduğunu hissediyordu. Onu bekleyen iş için enerji almaya çalışarak çorbasına odaklandı. Düşüncelerini kendine saklamayı başarana kadar o odadan çıkmayacaktı.

Bir saat sonra bu sözünü bir kez daha gözden geçirmeye hazırdı. Lauren titiz ve sabırlı bir hocaydı, ama kelimenin tam anlamıyla sıfır gelişme kaydetmişlerdi. Elorie beynindeki süz-

gecin deliklerini bir türlü tıkayamıyordu. Cadı olmak o ana kadar berbat bir histi.

Üçü birden kanepede arkalarına yaslandılar. “Kısa bir ara verelim,” dedi Lauren, “sonra yine deneyeceğiz.”

Ginia saçındaki bir bukleye oynuyordu. “Ya biz tamamen yanlış yapıyorsak?”

Elorie homurdanmadan edemedi. Tanrı aşkına, azıcık zora gelince mızımızlanan öğrenciler gibi konuşmaya başlamıştı şimdi de.

“Ne demek istiyorsun?” diye sordu Lauren, Nell’in evinde her daim bulunduğu anlaşılan kurabiyeleri uzatırken.

“Ya bu internet gücü, düşünce gücüne tamamen değil de azıcık benziyorsa? Aynı şekilde harekete geçiyorlar, ama belki de başka şeylerde farklılık gösteriyorlar.”

“Anladım...” Lauren düşündü ve sonra omuz silkti. “O halde ne denememizi önerirsin?”

Ginia’nın kafasında dönen dişlilerin sesi neredeyse duyulabiliyordu. “Bence, bilgisayara bağlıyken denemeli.”

Bir an çıt çıkmadı. Herkes, birden kabak gibi ortaya atılan bu fikri düşündü biraz. Ginia ayağa kalktı ve dizüstü bilgisayarıyla faresinin yanına gitti.

Elorie iç çekiyordu. Bilgisayar farelerinden aşırı derecede nefret etmeye başlamıştı. Fareyi eline alırken, kendini başarısızlıkla sonuçlanacak daha fazla çabaya hazırlıyordu. “Şimdi ne yapacağım?”

Lauren şaşkına dönmüştü, ama çok da memnundu. “Zihnin tamamen sessizleşti.”

Ginia gülümsedi. “Harika!”

Elorie fareyi dehşetle elinden düşürdü. Bu, harikadan çok ama çok daha uzak bir şeydi. Belki de şanstı.

Lauren kafa sallayıp yavaşça konuşmaya başladı. “İnternet gü-

cüyle bağlantıda olduğunda, zihninin korunuyor. Şu fareyi elinden bıraktığın anda, düşüncelerini yeniden duymaya başladım.”

Fareyi eline alan Elorie, panik hissiyle savaşıyordu. “Her gittiğim yere fare götüremem ki.”

“Belki de götürebilirsin.” Ginia Lauren’a döndü. “Jamie Dayımın iPod zimbirtısını hatırladın mı? Sana bariyer sağlayan zimbirtı? Bence onu Elorie’nin işine yarayacak şekilde düzenleyebiliriz. İnternet kalkanı gibi.”

“Dâhiyane!” Lauren başıyla onayladı. “Neden şimdi gidip, Jamie’ye bize yardım etmesi için gelmesini sormuyorsun? Bu, Elorie’yi özelini saklayabilen bir kafayla evine göndermenin en kolay yolu olur.”

Ginia odadan fişek gibi fırladı gitti.

“Cebine koyabileceğin bir iPod bu sadece,” dedi Lauren ve Elorie’nin yanına oturdu. “Güven bana, insanın kendi kafası doğru düzgün çalışmayınca, sanki ihanet ediyormuş gibi geliyor, bilirim. Düzelecek.”

Bu, okyanusta çıkan bir fırtınada bir sonraki iri dalganın gelip insanı bir kez daha yıkması gibi bir histi. “Özür dilerim. Yeteri kadar cadının gücüne eriştiğini gördüm – bunun kolay olduğundan daha fazlasını bildiğimi sanırsın.”

Lauren kolunu Elorie’nin omzuna attı. “Tam anlamıyla pürüzsüz bir yolda ilerlediğin söylenemez, ama evine vardığında bence her şey daha az pürüzlü olacak. Jamie’nin şu zimbirtısını, parlak kırmızı Dorothy ayakkabıların gibi düşün – o şey senin evine gitmeni sağlayacak ve aslında en mühimi de bu zaten.”

Elorie’nin gözünde, hayatının geri kalanını elektronik eşyalara bağlı olarak geçirmek konusunda berbat sahneler canlanıyordu. Bir sürü insan bunun acayip derecede havalı bir şey olduğunu düşünürdü. Maalesef Elorie bu insanlardan biri değildi.

Tamamen karanlık çağda yaşadığı söylenemezdi. Laptop bir araçtı ve o da kendi laptopunu yetkin bir biçimde kullanabiliyordu. Ancak yanında sürekli bir bilgisayar bulunması? Bu, cadı esaretinin yeni, berbat bir türü gibiydi.

Mahkûm Elorie Shaw. Ne hoş.

Nell kanepeye çöktü ve Jamie'ye doğru el salladı. "Benim için alkolsüz bira ve bir tane de muz ya da başka bir meyve ışınlatabilir misin? Çok uzun bir gündü."

Kardeşi gözlerini devirdi ve ona itaat etti. Muzlar, altılı bir yığın halinde geldi, bira da ılıktı, ama Nell şikâyet etmeyecekti. Bazı günler Cadı Merkezi'nde mutfak işlerinden sorumlu olmak büyük bir işti, hele ki çok yakında yola çıkılacaksa.

Jamie muzlardan birini yiyordu. "Ne zaman gidiyoruz demiştin?"

"İki gün sonra. Elorie yarın sabah gidecek, biz de Çarşamba sabahı."

"Kızların birbirinden ayrı kalması tuhaf olacak."

Nell başını öne doğru salladı. Bu konuyu uzun uzun düşünmüştü. "Yine de onlar için bunun iyi olacağını düşünüyorum. Ginia, Nova Scotia'da cadılık işleriyle çok meşgul olacak. Mia ve Shay'in kenarda kalmasını istemem. Onlar da zaten sen ve Nat'la kalıp Realm'ın yaz gündönümü sürprizinin kod yazma çalışmalarını yapmayı çok istiyorlar. Bu çok akıllıca bir fikirdi, sevgili kardeşim."

Jamie omuz silkti. "Eğer bu işi doğru düzgün halledersem, çok az çalışacağım ve işin bütün kaymağını ben yiyeceğim. Çocukları çalıştırmayı daha önce akıl etmeliydik."

Nell zihinsel olarak bir muz fırlattı Jamie'ye. Gerçeğini atacak kadar enerjisi yoktu. "Nat bu istila konusunda bir şey demiyor,

değil mi? Bu aralar sabah bulantıları yüzünden yorgun olduğunu biliyorum.”

“Onun her türlü isteğini yerine getirmeye hazır olan iki kızın bize yük olacağını mı sanıyorsun gerçekten?”

Jamie haklıydı. Üçüzler, Nat’ın, bebek gelene kadar ayaklarını kaldırıp oturması ve şekerleme yemesi gerektiğini düşünüyorlardı. Nell kızlarının bu aptal fikri nereden aldıklarını hiç bilmiyordu, ama güzel bir düşünceydi yine de. Nat için de muhtemelen pek korkutucu değildi.

“Rahat ol,” dedi Jamie. “Nathan yaz kampında, kızlarına kuluk vazifesi verildi, Daniel’i de ara ara doyuracağımıza söz veriyoruz. En baş belası ikili senin yanında olacak.”

Bu da ayrıca güzel bir konuydu. “Umarım Moira onları çokça şımartır da, onlar da başlarını belaya sokacak vakit bulamazlar.”

Jamie kahkahayı patlattı. “Kolay gelsin. Yanlış hatırlamıyorsam, taze kanı memnuniyetle karşılayacak birkaç cadıcık var o yakada.”

Nell mazide kalan yaz tatillerinde yaptıkları soytarılıkların bazılarını hatırladı ve tek gözünü açtı. “Belki onlar olgunlaşmıştır.”

“On yaşındaki ikizler mi? Hı hı, öyledir.”

“Ben onların başını boşa bırakmam. Onlara sihir kodu yazmayı öğretmem gerekiyor. Marcus, Moira Teyzeyle geçirdiği pek de eğlenceli olmayan o öğleden sonranın ardından, kod yazma dersi vermeyi reddediyor.”

“Marcus yaşlı ve huysuz. Yine de Ginia onun hassas noktası.”

Nell gülümsedi. “Çünkü Ginia onu Realm’da alt etmek üzere. İzliyor musun onları?”

“Evet. Geçen günkü şu gizleme sihirleri cidden iyiydi. Gerçi Ginia artık başka bir şeyin peşinde – yeni bir kader arkadaşı avatarı yaptı.”

İşte bu Nell’in dikkatini çekmişti. “Ortak mı oldu biriyle?” Do-

kuz yaşındaki bir oyuncunun, kiminle oynadığını yakından takip etmeden online olmasına izin verilemezdi. Realm'ın cadılara özel seviyelerine zaten çok küçük bir grubun erişimi vardı, ama olsun.

Jamie daha da sırtmaya başladı. "Evet. Bana ortağının kim olduğunu söyledi, ancak benden yeni oyuncunun kimlik bilgilerinin yönetici girişine kapalı olmasını istedi. Eğer gerçekten öğrenmek istersen sana söylerim, ama inan bana, sormasan çok daha eğlenceli olur."

Nell az kalsın merakına yenik düşecekti. Fakat Jamie bu yeni oyuncuyu enine boyuna incelediyse, Ginia tehlikede sayılmazdı. "İyiler mi bari?"

"Henüz değiller," dedi Jamie pişmiş kelle gibi sırtarak. "Ama Ginia'ya biraz zaman tanırsan, iyi olacaklar."

Diğer cadıcıklardan biriydi herhalde. Nova Scotia'ya gidince bir gözü hep online olmak zorunda olacaktı.

"Başka bir haberim daha var," dedi Jamie. "Bugün sürüyle insanı test ettik ve internet gücünü aktive etmede senden iyi kimse olmadiğı anlaşıldı."

Nell kaşlarını çatı. San Francisco bölgesindeki sihir kodu yazan cadı yoğunluğu oldukça yüksekti ve çoğu da Jamie'nin davetine büyük ihtimalle koş a koş a icabet etmişlerdi. "Kaç kişi geldi?"

"Spagettiyle dolu üç büyük tencerenin icabına bakacak kadar çok."

Cadıların yemek porsiyonlarına göre bile, bu en azından bir düzine insan demek oluyordu. "En iyi sihir kodu yazıcılarını çağır dın mı? Caro, Govin ya da Mike'ı mesela?"

Jamie sırtı. "Mike yine Sophie'yi ziyarete gitmiş. Ancak diğer ikisi geldiler. Caro'nun düşünce cadısı olarak bir yere varabileceğini düşündüm, ama hiçbir şey olmadı. Govin'de birkaç kıvılcım oldu; o da zaten bunu başarabilen az sayıda kişiden biri."

Hım. “Belki de bir yerde yanlış yapıyoruzdur.”

“Olabilir.” Jamie omuz silkti. “Ama senin iki ufaklık ve Elorie, yılbaşı ağacı gibi ıslıl ıslıl yanıyorlar. Sanki sihir kodu yazmada iyi olan insanlar internet gücünü daha farklı bir biçimde kullanmak için vites değiştiremiyor gibi. Şu ana kadarki tek istisna Ginia.”

“Hım.” Nell derin düşüncelere dalmıştı. Onca yıl kodların sorunlarını beraber çöze çöze, Jamie ile birlikte sesli düşünmek adet olmuştu aralarında. “Ginia iyi, ama sihir kodu yazması çok eskilere dayanmıyor. Kod yazma belki eskilere dayanıyor olabilir, ama buna bir de sihir ekleme onun için oldukça yeni bir durum.”

Jamie masaya vurdu. “Tam üstüne bastın. Ben bu şekilde düşünmemiştim, ama haklısın – bugün gelen insanların hepsi yıllardır sihir kodu yazıyor.” Bir an durdu. “Henüz sihir kodu yazmayı öğrenmemiş, internet gücüne sahip cadıları hangi cehennemden bulacağız biz şimdi?”

Nell hızını almıştı. Bir gecede iki güzel cevap vardı elinde. “Her cadıcığın bilgisayar kullanmayı öğrenmediği bir yere gidiyoruz.”

“Nova Scotia.” Jamie güldü. “Moirra’nın, teknoloji köleleri tarafından işgal edilmek üzere olduğundan haberi yok. Kolay gelsin.”

Nell geri çekildi. Moirra’yı görüntülü sohbete kadar ilerletmişlerdi, ama kardeşi haklıydı. Nova Scotia cadıları cadılıklarında çok daha gelenekçiydiler ve Moirra da kabilenin reisiydi.

Peki ya halis muhlis teknolojiden beslenen yeni bir güç türü? Bu hiç de gelenekçi değildi. Çok ilginç bir gezi bekliyordu onları.

BÖLÜM 9

Elorie, Halifax'ta uçaktan indi ve derin bir nefes aldı. Yolların hâlâ uçak pistinde indirildikleri Halifax havaalanının eski moda havasını seviyordu. Kaliforniya'da da havada deniz kokusu vardı, ama o deniz onun denizi değildi. Evindeydi artık.

Havaalanı binasına doğru baktı ve cama yapışmış üç adet suratı görüverdi. Aaron onların arkasında dikiliyordu.

Pistte hızlıca yürüyüp havaalanının kapısından içeri girdi. Onun yanına ilk önce varan, birkaç GİRİLMEZ tabelasının arasından eğilip bükülüp geçen çevik Lizzie oldu. Elorie, okumayı bilmeyenler için geçiş hakkı olabileceğini düşündü.

“Döndün! Sanki yıllar oldu sen gideli.”

O an Elorie de aynı şeyi hissediyordu. Onu kucaklamak için eğildi ve kafasını kaldırıp Sean ve Kevin'in birbirine benzeyen suratlarına baktı uzun uzun. On yaşında olmasalar, tıpkı Lizzie'ye yaptığı gibi onları da öpücüğe boğardı.

“İyyy!” dedi Sean. “Bebek gibi öpmek yok. İğrenç.”

Kevin kaşlarını çattı. “Onun düşüncelerini okuman hoş değil, Sean.”

Böylelikle eve dönüş sevincine ket vurulmuş oldu. Elorie çantasında Jamie'nin zimbirtisini ararken onu esir alan üzüntü dalgasını başından atmaya çalıştı ve sonra kişisel güç kalkanını

çalıştırdı. Henüz kocasıyla selamlaşmamıştı ve bunu on yaşındaki iki çocuk onları dinlerken yapmak zorunda kalacağına da lanet okuyordu.

GİRİLMEZ tabelalarından az da olsa çekinen tek kişi olan Aaron geride duruyordu. Elorie onun sağlam duruşuna ve gözlerindeki aşka daldı.

Aralarında birkaç adım kaldığında uzanıp kocasının yüzüne dokundu. “Merhaba.”

Aaron’un yüzündeki gülümseme, bütün üzüntü kırıntılarını süpürürdü. “Sana da merhaba. Evine hoş geldin.”

Ev, dört kelimenin insanın kendini yeniden iyi hissetmesini sağlayabileceği yerdı. Cadıcıklarına şöyle bir baktıktan sonra kocasının elini tuttu. “Karnımı doyur – açlıktan ölüyorum.”

Aaron diğer eliyle Lizzie’nin elini tuttu. “Arabamda piknik malzemeleri var. Yol üzerinde dururuz, çocuklar da kumsalda oynarlar diye düşünmüştüm.”

Kumsalda oynamak çocukların hoşuna giderdi, ama Elorie bu pikniğin kendisi için yapıldığından ve ruhunu okyanus esintilerine kaptırması için bir fırsat yaratmak üzere planlandığından oldukça emindi. Kocasını onu çok iyi anlıyordu.

“Deniz camı aramana yardım edebilir miyiz?” diye sordu Lizzie. “Şöyle güzel, pembe bir parça bulmak istiyorum.”

Elorie gülümsedi. “Onları bulmak zordur, tatlım.”

“Ben bir tane bulacağım. Bulduğumda belki ondan bir kolye yapmama yardım edersin. Doğum gününde anneme vermek istiyorum o kolyeyi. Vızıltılı delik zımbasını kullanmak istiyorum.”

Elorie, çok sevdiği Dremel marka aletinin altı yaşındaki bir çocuğun elinde olması düşüncesi karşısında yüzünü buruşturmayaya gayret gösterdi. “Ortaya olağanüstü bir şey çıkaracağımızdan eminim. Önce kumsaldan neler bulduğuna bir bakınız. İyi bir sanatçının esnek olması gerekir.”

Sean ve Kevin'e baktı. "Deniz camı avına yardımcı olmak ister misiniz siz de?"

İkisi de dehşete kapılmış gibiydi. "Yok," dedi Sean. "Fırlatma pratiği yapabilirim ama. Koçum, okyanusa taş fırlatmanın harika bir pratik olduğunu söylüyor."

Aaron bu fikirle bayağı bir ilgilenmiş görünüyordu. Elorie gülümsememeye çalıştı. Aaron kumsalda cam avına çıkmaya bayılan biri değildi, ama Tanrı biliyor ya, Elorie onu yeterince ava çıkarmıştı. Sean'la birlikte taş atabilir ve çocuğun üstünü başını ıslatmamasını sağlayabilirdi. Elorie, en azından bir cadıciğin eve sınırlıklam dönmediği tek bir kumsal gezisi hatırlamıyordu.

Kevin'in oyalanmak için yanında bir kitabı zaten olurdu, Elorie'nin sormasına bile gerek yoktu – ancak Elorie'de Kevin'in daha çok hoşuna gidecek bir şey vardı.

Elorie, Aaron'u durdurup, kol çantasına uzandı ve üç adet paketlenmiş hediye çıkardı içinden. Kocası için de bir hediyesi vardı, ama onun bu hediyeyi almak için baş başa kaldıkları bir anı beklemesi gerekiyordu.

Hediyesini ilk açan Lizzie oldu. Gökkuşağı desenli serpantinini neşeyle sallamaya başladı. Elorie bu serpantinleri sanat fuarında gördüğünde, Lizzie'nin arkasında rengârenk kurdeleler uçuşa uçuşa kumsal boyunca koştuğunu hayal etmişti. Bu, parlak güzellikleri seven ve koşmadan duramayan bir çocuk için harika bir hediyeydi.

Sean için bir beysbol topu almıştı. Elorie bundan emin değildi, ama Jamie ona, bir önceki senenin Dünya Serisi şampiyonu olan takımın imzasını taşıyan bir topun Sean'ı çok etkileyeceğinin garantisini vermişti. Sean'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa, Jamie haklıydı.

Kevin kendi küçük, yassı paketini daha yavaş bir biçimde açıyordu. İçinde ne olduğunu anlayınca tamamen sessizleşti, ancak yüzündeki mutluluk ifadesi Elorie'nin nefesini kesmişti adeta. Kevin, Kindle'ına, hürmet duyan parmaklarla dokundu. Elorie ona

aletin nasıl açıldığını ve Kaliforniya'daki bazı yardımsever eller sayesinde halihazırda yüklenmiş olan kitapların listesini gösterdi.

Sean ilgiyle baktı. "Bu ne?"

"Kitap okumak için," dedi Kevin usulca. "Dünyadaki bütün kitapları."

Sean hoşuna gitmemiş gibi gözlerini devirdi. "Kitaplar."

İkizinin edebiyatı hor görmesine çok alışık olan Kevin, Kindle'ı bağrına bastı.

Aaron, yeniden yürümeye başladıklarında gülümsüyordu. "İyi gidiyorsun. Bana ne getirdin peki?"

Elorie ona göz kırptı ve tek kelime etmedi. Bu da, kocasının yüzündeki gülümsemenin büyümesine sebep olmuştu. Elorie, çantasındaki el yapımı bebek patiklerinin, kocasının aklına gelen ilk şey olmadığından adı gibi emindi.

Jamie, ızgara peynirli sandviçleri iki öğrencisinin önüne koydu. "Pekâlâ, ufaklıklar, yapmamız gereken bir iş var."

Aervyn sandviğin gözlerini oluşturan üzümleri yiyordu. "Yine bir şeyler mi eriteceğiz?"

Niyetimiz bu değil, diye düşündü Jamie. Fakat yine de yeni bilgisayarını eğitim çemberinden epey uzakta tutmak üzere zihnine bir not düştü. "Hayır. Çözmemiz gereken bir gizem söz konusu."

"Bunu zaten yaptığımızı düşünüyordum," dedi Ginia. "İnternet gücünü nasıl harekete geçireceğimizi öğrendik."

"Öğrendiniz, ama şimdi bu güçle neler yapabileceğimizi öğrenmemiz gerekiyor."

Öğle yemeği misafirleri, birbirinin aynısı, sorgulayan ifadelerle yüzlerini buruşturdular. "Sen bilmiyor musun?" diye sordu Aervyn.

Jamie kafa salladı. "Bilmiyorum. Genelde cadılar yeni bir şey öğrenirken, nasıl yapılacağını bilen biri onlara öğretmenlik yapar."

“Senin bana yaptığın gibi, tabii benim seni şaşırttığım zamanlar hariç.”

Aervyn onu hep şaşırtmıştı. “Aynen öyle, ufaklık. Fakat bazen yeni bir güç ya da sihir türü ortaya çıkar – çok sık olmasa da, böyle bir şey olduğunda bu güçle ne yapılacağını anlamak için cadılar birlikte çalışmak zorundadır.”

Ginia derin düşüncelere dalıp başını yana eğdi. “Tamam, internet gücünün sihir kodu yazmakta kullanılabileceğini biliyoruz.”

“Doğru, ama tek kullanım alanı bu olmayabilir. Emin olarak bildiğimiz tek şey, bunun bir güç kaynağı olduğu ve güç kaynaklarının çoğunun farklı türde bir sürü sihir yapmak için kullanılabildiği.”

Aervyn oturduğu yerde zıpladı. “İcat mı yapacağız?”

Jamie boyunu aşan bir işe kalkışmamış olmayı umuyordu. Dünyanın en güçlü cadıcığını yeni bir güç kaynağı ve sıfır kuralla baş başa bırakmak hiçbir şeye benzemezdi. “Daha ziyade dedektif olmak gibi bir şey. Bazı ufak tefek testler yapıp, ne tür sihirler yapabileceğimizi öğrenmemiz lazım.”

Aervyn’in yüzü gülünç bir şekilde düşüverdi. “Küçük sihirleri gerçekleştirebilirsek, büyüklerini de deneyebilir miyiz?”

“Pek tabii.” Jamie bir an için gözlerini kapattı ve bodrumdan bir eğitim malzemeleri kutusu ışınladı. Kutudan bir mum çıkarmak üzereydi ki fikrini değiştirdi; bu konuda önce Ginia’nın şansını denemesini istedi. Açılmamış bir goncayı çıkarıp yeğenine uzattı.

Ginia bir an ne olduğunu anlayamadıysa da, sonrasında dayısının ne istediğini net bir şekilde anlayıp başıyla onayladı.

Jamie, onun nasıl çalıştığını izlemek için hafif bir gözetleme bağlantısına geçti. Fareye uzanan Ginia’nın beyinde hemencecik havai fişekler patlamaya başladı. Jamie bundan etkilenmişti – birileri pratik yapmayı ihmal etmemişti.

Çok hızlıydın, Savaşçı Kız. Şimdi bir de bu goncanın açıl-

masını sağlayabiliyor musun, ona bakalım. Sadece internet gücüyle yap; toprak güçlerini kullanma.

Jamie onu defalarca izledi ve sorununun ne olduğunu gördü. Ginia'nın zihni bu tür bir sihir için toprak enerjilerini nasıl toplaması gerektiğini biliyordu ve Ginia o enerjileri tamamen devreden çıkaramıyordu.

Hım. Toprak güçlerinle yapamayacağın bir şey deneyelim.

Jamie bir bardağa su doldurdu ve içine uzunca bir pipet koydu. *Suyu pipetin içinde yukarı doğru hareket ettirebilir misin?* Ginia'nın toprak gücü yüksekti, az bir şey ateş gücü de vardı, ama hiç su konusunda hiç yeteneği yoktu.

Birkaç dakika sonra bu işi internet gücüyle yapamayacağı da anlaşılmıştı. Ginia gözlerini açtı ve kaşlarını çattı. "Olmayacak işte."

"Olmadı, ama bakalım bir de Aervyn denesin. Sonra başka bir şeye geçeceğiz."

Ginia kafasını iki yana salladı, görev başındaki küçük bir kadın gibiydi. "Hiç mantıklı değil. İnternet gücü yeni – neden eski sihirleri yapmaya yarasın ki? Su gücü suyu hareket ettirir, yani belki de internet gücü de... Bilmiyorum işte, 'interneti' hareket ettirir belki."

Aervyn'in gözleri iri iri açıldı. "O da ne?"

Ginia kıkırdadı. "Belki de görünmez bir süper güç gibidir. Yani görünmeyen şeyler yapmak konusunda işe yarıyordur."

Görünmeyen şeyler... Jamie'nin kafasındaki ampuller sönmüştü. "Ginia, sen sihir kodu yazarken internet gücü değerlerinin en yüksek görüldüğü an, program kodunu sihre ekleme anı."

"Elbette. Bu en zorlu aşama zaten."

"Doğru." Jamie, son derece bulanık olan düşüncesine odaklanmaya çalıştı. "Ama o an tam olarak ne yaptığını bir düşün – iki şeyi bir araya getiriyorsun. Belki de internet gücü farklı sihir türlerini bir araya getirmeye yarıyordur."

“İnternet gibi yani.” Ginia iç çekti. “İnternet bir araya getirir insanları, fikirleri ve...” Kelimeleri kifayetsiz bir heyecanla azar azar son buldu.

Doğruydı. Sihirlerin eğilimleri vardı. Su gücü en iyi, su ya da diğer akıcı şeylerle çalışırdı. Ateş gücünün en etkili olduğu alan sıcaklık ve ışık yaratmaktı. Belki internet gücü de ilinti ve bağlantılar kurmak için vardı.

Jamie kafasında ne yapmak istediğine dair bir resim oluşturdu ve bunu öğrencilerine gönderdi. Kutudan kendisi için bir mum çıkardı ve açılmamış goncayı da Aervyn’e uzattı. Ginia fareyi tuttu ve başını öne doğru salladı. Hazırdı.

Aervyn çiçeği açtırmak için usulca toprak gücünden yararlanırken, Jamie de mumu yakmak için ateş gücünü kullandı. Ginia’nın yüzündeki o ateşli odaklanma ifadesini ve zihnindeki büyüyen ışığı görebiliyordu.

Bir an hiçbir şey olmadı. Sonra Aervyn’in elindeki açılmış çiçeğin yaprakları arasında alevler gezinmeye başladı. Bunu Ginia başarmıştı. Onların sihirlerini bir araya getirmişti.

Jamie’nin, bir cadıcığın ilk defa kendi gücüne sahip oluşunu izlemekten daha çok sevdiği anlar parmakla sayılırdı. Ginia’nın güneş gibi parlayan neşesi bulaşıcıydı. Jamie, kendi sihrinin buna karşılık olarak akın akın ilerlediğini hissetti.

Maalesef heyecana kapılan diğer kişinin ellerinde ateşler vardı ve oldukça sınırsız bir güç kaynağı bulunuyordu. Telaşla geçen birkaç saniyeden sonra Jamie kafasını kaldırıp tavanındaki yanık izlerine baktı ve iç çekti. O zamana kadar içeride ateşle oynanmayacağını öğrenmiş olması gerekirdi.

Aervyn biraz üzülmüş görünüyordu. “Özür dilerim, Jamie Dayı. Bunu yapmak istememiştim.”

“Biliyorum, ufaklık.” Kazara çıkan yangının neşesini zerre kadar kaçıramadığı Ginia’ya baktı. Kız etrafa mutluluk saçıyordu.

Aniden içine düşen bir istek Jamie'yi gafil avladı. Belki bir gün küçük kızının ilk kez sihir yapışını görebilecek kadar şanslı olurdu.

Bu şans onun olsun da, o dünyadaki bütün yanık izlerini boyamaya razıydı.

Moira, elinde tuttuğu bir fincan çayın sıcak rahatlığıyla mutfak masasına oturdu ve sabırlı olmaya çalıştı. Bu kolay değildi. Yüreğinin, torununu görmeye ihtiyacı vardı.

Kıtanın diğer tarafına yaptığı gezi zaten çok önemliydi, ama Elorie kadınlıktan cadılığa giden yolu da kat etmişti. Moira'nın yüreğinin büyük bir kısmı, orada olup da buna şahit olamadığı için sızlıyordu.

Neyse. Tatlı kızını birazdan görecektik ve işlerin nasıl gittiğini öğrenecekti. Cadı olmak her zaman güllük gülistanlık bir durum değildi ve eğer Marcus'un söyledikleri doğruysa, Elorie biraz zor bir dönem geçiriyordu.

Bahçedeki patikada eve doğru yaklaşan ayak sesleri duyunca ayağa kalktı. Nihayet.

"Büyükanne." Elorie girişteki basamakları bir çırpıda çıkıp Moira'nın kollarına attı kendini.

"Evine hoş geldin, benim güzel torunum. Dur sana bir bakayım." Bir bakışta Marcus'un gerçekten de haklı olduğunu anladı. Torunuyla ilgili hiçbir şeyin yolunda gitmediği belliydi. "Hadi gel bahçede yürüyelim, olur mu? Biraz taze çiçek toplarım, yani senin bu genç bacakların benimkileri bükülmekten kurtarır."

"İyi denemeydi." Elorie mutfak makaslarına uzanırken gülmüsyordu. "Masadaki şu çiçekler daha bu sabah kesilmiş gibi duruyor. Ayrıca bu işi senin o yaşlı bacaklarının hallettiğinden de eminim."

Ha şöyle, torunu daha ziyade böyle biriydi. Moira bundan

memnun olduğunu belli etmemeye çalıştı. “O zaman çiçekleri evine götürürsün. Aaron’un her zaman bir-iki vazo için fazladan yeri olmuştur.”

Moira, bahçenin, sakinleştirme ve açıklştırma sihrini harekete geçireceğine güveniyordu. Hemen hemen her zaman öyle yapmıştı çünkü. Eğer bu bir işe yaramazsa, o zaman her daim hazırda eski usul bir müdahale aracı bulunurdu. İrlandalılar, önemli meselelere burunlarını sokmakta ustaydılar.

Elorie birkaç çiçek kesti ve onları çiçek toplama sepetine yerleştirdi. Sonra kafasını kaldırıp usulca konuşmaya başladı. “Hiç de hayal ettiğim gibi bir şey değilmiş, büyükanne.”

Moira’nın kalbi sıkışıyordu. “Bazen değildir, tatlım. O halde bana nasıl bir şey olduğunu anlat.”

“Güç var – içimde bu gücün başlatıldığını hissettim. Ama sihir yok.” Bir çiçek aldı eline. “Bir gün senin bahçende oturup elimdeki bir çiçeğin açışını seyretmeyi ya da bir mumu yakmayı hayal etmiştim hep.”

“Biliyorum, tatlı kızım benim.” Moira elini usulca torununun omzuna koydu. Bu hayale sıkı sıkıya bağlanan, ama artık peşini bırakması gereken tek kişi Elorie değildi. “Ancak sahip olduğumuzla yaşamak zorundayız. Bir gün bahçemde oturup birlikte sihir yapacağız – işte buna söz verebilirim. Şimdilik senin görevin yeteneklerini ve onlarla neler yapabileceğini öğrenmek.”

Elorie üzülerek geri doğru çekildi. “Benim yeteneğim bir bilgisayar parçasının üzerine elimi koyup, ekranda bir takım güzel değerlerin çıkmasını sağlamak. Bunun ne gibi bir kullanımı olabilir ki?” Bir kayayı tekmeledi. “Ben ucubenin tekiyim, cadı falan değilim.”

Moira onu en çok neyin rahatlatacağından emin olamadığı için bir an tereddüde düştü. “Yalnız değilsin.”

Elorie derin bir nefes aldı. “Biliyorum, özür dilerim. Lizzie’nin atıştırma bir şeyler istediğinde konuştuğu gibi konuşmak iste-

miyorum. Ginia bu yeni güç sebebiyle çok mutlu, çünkü bu gücü kullanabiliyor. Benimse, öğrenmek istediğim en son şey, birtakım online oyunları oynamayı öğrenmek.”

“Tamam, o zaman biz de senin sihrin için başka bir amaç buluruz, değil mi ama? Aramızda işe yaramayan bir cadıyı barındırmayız.” Moira çiçek sepetini aldı. “Gel, biraz çay içelim.”

Elorie patikada dikildiği yerde donakalmıştı. “Ben işe yaramaz değilim!”

Moira gülümsememeye çalıştı ve çok ciddi bir bakışla gözlerini torununa dikti. “Değilsin tabii ki. Sen, asıl amacını bulma yolculuğunda olan bir cadısin sadece. Bu çok önemli bir fark, kızım. Ayrıca sana yardım edebilecek bir sürü tanıdığın var.”

“Benim bir amacım var.”

“Evet. Bu amaç için mücadele de veriyorsun, çocuğum. Bu topluluğun tam kalbinde duruyorsun ve harika işler yapıyorsun. Sen böyle olduğun için biz daha zenginiz. Dünyadaki hiçbir bilgisayar parçası bunu değiştiremeyecek.”

Moira, bu fikrin torununun kalbine yerleştiğini gördü ve bütün kalbiyle bunun doğru olmasını umdu. Sihir bazen halihazırda orada bulunan şeye kök salmış olur ve güzelliğe eklenirdi. Bazen bütün bahçeyi tepetaklak eder, siz de sıfırdan başlamak zorunda kalırdınız. Onlar şimdilik kolay yolu deneyeceklerdi. Kolay yolu seçen cadılara nadiren rastlanırdı, ama denemekten bir şey çıkmazdı.

Elorie'nin kolları boynuna dolandığında, Moira'nın gözleri dolu dolu oldu. “Teşekkür ederim, büyükanne. Evde olmak güzel.”

Jamie bilgisayarının başına oturdu ve Realm'in yönetici paneline giriş yaptı. Yeğeni ve Marcus; ikisi de çevrimiçiydi. Bu yüzden Jamie birkaç dakika boyunca ikisi arasındaki çekişmeyi izle-

di. Ginia bir tür sihir izi bırakıyordu, ancak her şeyi görebilmesine rağmen Jamie bile onun tam olarak ne yaptığını anlayamıyordu. Numaracı küçük cadı.

Saniyeler sonra Jamie gülmeye başladı. Realm'daki her şey pembeye dönmüş, ışıldıyordu. Ancak dokuz yaşında bir kız, yenisinden dekorasyon yapmak için onca oyun puanını ziyan edebilirdi. Huysuz, yaşlı Marcus'un halinden anlayan Jamie, anlık bir yönetici mesajı gönderdi.

Marcus: Savaşçı Kız mı çeldi aklını senin?

Jamie: Hı?

Marcus: O ne zaman pusuya yatıp bir sonraki aşamada patlatacağı alçakça planlar yapsa beni sohbete çekip duruyorsunuz.

Jamie: Seni köşeye sıkıştırdı, değil mi? Şu simler kesinlikle çok korkutucu şeyler – endişelenmeni anlıyorum.

Marcus: O, çok katmanlı sihirlerin kadını. Silahlarımın yarısının üzerine bahse girerim ki Realm ahalisi pembe bulutlar ve ısıltılı şahtalara hayran hayran bakarken, o da bizim su şebekemize zehir falan karıştırıyordur. Utanç verici. Şaşılacak şey doğrusu, dokuz yaşında daha.

Jamie: Evet. İki kız kardeşinin sihir yeteneği olmadığına şükret. Ama onlar da Ginia kadar iyi bir şekilde kod yazabiliyorlar.

Marcus: Onlara göz kulak oluyorsunuz, değil mi? Yoksa çok fena bilgisayar korsanı olur onlardan.

Jamie: Neyse ki bu görev Daniel'a ait. Fakat seni bu yüzden yakalamadım. İnternet gücü deneylerimiz esnasında yaşananları anlatayım sana.

Marcus: Realm'da birtakım laflar işittim. Anlaşılan yeterince yaşlı bir internet cadısı bulamamışsınız.

Jamie: Pekâlâ, sihir kodu yazmak için internet gücünü kullanan

insanlar var elimizde, ama sadece Ginia, Aervyn ve Elorie şu ana kadar işi bundan daha ileriye götürebildi. Önemli sihir kodu işi yapanlar sanki sihir yollarını bütünleşik olarak bağlamış gibi.

Marcus: Büyüleyici bir teori.

Jamie: Ben de buna bayılmıyorum, zira görünüşe bakılırsa benim beynim de buna alışamayacak kadar yaşlı olan beyinlerden biri. Yanılmıyorsam seninki de öyle.

Marcus: Pekâlâ, göreceğiz. Umarım ekibindekilerden biri bana temel şeyleri öğretir de ezberi bozup bozamadığımı görürüz.

Jamie: Aervyn sana gösterebilir. Düşünce güçlerin sayesinde de başkalarını gözetleme konusunda çok işe yarayabilirsin.

Marcus: Bu yakadaki elektronik anlamda zor durumda olan cadılar olarak bizlerin, bütünleşik bağlanmış beyinlerimizin olmayacağını düşünüyorsun.

Jamie: Sizlerin daha saf yeteneklerle çalışabileceğinizi düşünüyorum diyelim. Elorie'nin potansiyeline bakılırsa, aile ağacında sizin bulunduğunuz dalda genler daha kuvvetli olabilir.

Marcus: Ah, ironiye gel.

Jamie: Bir de bana sor. Yine de üzerinde çalıştığımız yeni parça ilgini çekebilir. Gidip Savaşçı Kızı bulalım.

Jamie sohbetten çıktı ve yönetici kaslarını gevşeterek Ginia ve Marcus'u boş bir Realm seviyesine çekti. Üçlü görüntülü sohbeti başlattı. Bu, Shay ve Mia'nın nezaket gösterip ekledikleri yepyeni bir özellikti.

Marcus etrafa bakıp duruma onay verdi. "Güzel. Pembe falan da değil."

Ginia el salladı. "Selam, Jamie Dayı. Yeni dekorasyon çalışmamı beğendin mi?"

“Bunu temizlemek için kız kardeşlerini göndermek zorunda kalacağımın farkındasındır umarım?”

Ginia tek kaşını kaldırdı. “Kolay gelsin o zaman onlara. Bubi tuzağı kurdum ben oraya.”

Serseri cadıcık. Jamie onu iyi eğitmişti. “Marcus’a yeni numaranı göstermek ister misin?”

Her zaman için yeniliklere açık olan Ginia başını öne doğru salladı. “Elbette. Hangisini?”

“İnternet gücünü kullanarak iki sihri bir araya getirdiğini. Bunu sanal bir ortamda da deneyebileceğimizi düşündüm.”

Marcus birden dikkat kesilip öne doğru eğildi ama tek kelime etmedi. Ginia’nın gözleri koca koca açılmıştı. “Ha. Bu bir tür sanal güç olduğu için değil mi? Realm’da sihir kodu yazmadan sihir yapabileceğimizi düşünüyorsun?”

Jamie gülümsedi ve Realm avatarını yakınlardaki sanal bir çiçek bahçesine yönlendirdi. “Sanırım sen yapabilirsin bunu. Marcus ve ben büyük ihtimalle o kadar şanslı değilizdir. Öncelikle çok basit sihirler yapalım. Marcus, numara çantanda ateş yakma sihri var mı?”

“Tabii ki var. Tercih edersen, ateş topu da var.”

Tercih edebilirdi. Ancak çok gerekli olmadıkça Realm’ı yakmak istemiyordu. Mia ve Shay’in zaten temizlemesi gereken bir sürü şey vardı. Kod yazmak, tamamen şaşalı bir iş değildi.

Jamie, çiçek açtırma sihri için kod yazması gerektiğini fark etti. Kendine saygı duyan cadı savaşçıların hiçbirinin zulasında bu denli yumuşak bir şey bulunmazdı. Belki de birinde bulunurdu. “Hey, Ginia, sende halihazırda kodlanmış bir çiçek açtırma sihri varsa onu ödünç alabilir miyim?”

Mesaj kutusu birden çınlayıverdi. *Savaşçı Kız sana bir sihir hediye etti.*

“Harika. Teşekkürler, tatlım.”

Marcus tek kaşını kaldırdı. “İyice bir bak. İçine saklanmış bir kaç paralı savaşçı olabilir.”

Ginia kıkırdadı. “Asla. Jamie Dayıma güvenilir bir sihir gönderdim.”

Bunu söyleyen, Realm’ı titreten kızdı. Neyse ki bu durum en azından onu başını daha büyük belalara sokmaktan alıkoyuyordu. “Marcus, bu bizim için oldukça dolambaçsız bir sihir. Sihirini tetikle ve güç akımını elinden geldiğince sabit tutmaya çalış. Ben de aynısını yapacağım. Bakalım Ginia sihirlerimizi birleştirebilecek mi?”

Ekranada, Marcus’un avatarı bahçeye girdi ve avucunun içinden bir ateş topu çıkardı. Jamie rastgele bir çiçek goncası aldı ve çiçek açtırma sihrini tetikledi. Ginia, yüzünde ateşli bir konsantrasyon ifadesi ve bir savaşçı duruşuyla ikisinin arasında dikiliyordu.

Sonra kendi elini uzattı ve açılmakta olan bir ateş topu yavaşça şekil almaya başladı.

“Vay,” dedi Marcus saygıyla. “Bu kız hepimizi alt edecek, değil mi?”

Jamie, ellerinde gücün, yüzünde mutluluğun parladığı Savaşçı Kız’a baktı. “Bence sen birtakım internet cadıları buldun, ahbap. Sana müttefikler lazım, acilen.”

Kafasını klavyesine koyan Marcus homurdanıyordu.

BÖLÜM 10

Sophie: Moira Teyze, valiz hazırlarken sorayım dedim. Biraz daha patya losyonuna ihtiyacın var mı? Taş ya da başka bir şey? Hoşuna gidebilecek bazı yeni çiçek çaylarım da var.

Moira: Çay harika olur. Losyondan da bir kutu daha olsun. Belki Elorie'ne hediye edebileceğim bir şeylerin daha vardır? Haftaya doğum günü var.

Nell: Söylediğin iyi oldu. Hoşuna ne gider, bir fikrin var mı?

Moira: Keşke ona, Jamie'nin güç kalkanı zımbırtısının yerine geçebilecek bir şey verebilsek. O zımbırtı, ustaca yapılmış küçük bir alet. Fakat benim zavallı torunum onu kullanmak zorunda olmaktan hiç memnun değil.

Nell: Belki de düşünce cadıcıklarınızı tamamen eğitmek, uzun dönemde bu problemin çözümü olur. Lauren'ın bu konuda bizlere seve seve yardım edeceğinden eminim.

Moira: Ben de Marcus'un onun yardımını takdirle karşılayacağından eminim.

Nell: Lauren'ı bu konuda uyaracağım :)

Moira: Yeğenim biraz alaycıdır, bir gözünüz hep açık olsun. Sanırım senin kızının onun üzerinde ilginç bir etkisi var.

Sophie: Realm'da Marcus'un kışına tekme basmak üzere.

Moira: Bazen erkeklerin dikkatini çekmek için ağızlarının payını ver-

mek gerekir. Marcus biraz eski kafalıdır, ama yavaş yavaş yola geliyor.

Nell: Görmeden inanmam.

Sophie: Elorie'ye bir parça yardımcı olabilecek bazı taşlarım var. Fakat onun bariyer eğitime ihtiyacı var sanki, öyle değil mi?

Nell: Lauren bunu yapmayı denedi, ama internet gücünün düşünce sihrinden bazı önemli farklılıkları var gibi görünüyor. Bilinmeyen bir bölgeye girdik. Eninde sonunda bir çaresini bulacağımızı düşünüyorum, ama o zamana kadar, Jamie'nin zımbırtısını kullanması, bütün düşüncelerini Marcus'a, on yaşında bir çift çocuğa ve rastgele yakınlarında bulunan herhangi bir düşünce cadısına iletmesinden daha iyidir.

Sophie: Aman. Buna şükür. Benim gidip toparlanma işini bitirmem lazım. Yarın ikinizi de görmek için sabırsızlanıyorum. Sevgiler.

Sophie bilgisayarını kapattı, yatak odasının dağınıklığına bir bakıp iç çekti. Valiz hazırlamak onun en sevmediği şeylerden biriydi. Eski şifacıların içinde otlar ve iksirler dışında pek bir şeyin bulunmadığı o sırt çantalarıyla seyahat etmeyi nasıl becerdiklerini merak ediyordu. Muhtemelen yanlarına alacakları beş çift ayak-kabıları yoktu.

Dükkânından aldığı kokulu merhemler, çaylar ve karışık şekerlemelerden oluşan bir yığın hazırlamıştı. Diğer yığınlarda, Morira Teyzeye iade edilecek bir deste kitap, ayakkabı koleksiyonun küçük bir parçası ve kumsallarda, cadıcıklarla iksir kaynatarak geçirilecek bir hafta boyunca yetecek kadar kıyafet vardı.

Kahretsin. Aslında bir uşak ya da bir çırak ya da artık valiz toplamaya yardım edenlere her ne deniyorsa işte öyle birinden yardım alabilirdi.

“Yardıma ihtiyacın var mı?” diye sordu kapının eşiğinden gelen bir ses.

Sophie arkasına döndü. “Mike! Burada ne yapıyorsun?”

Mike kollarını açtı ve gülümsedi. “Daha iyi bir karşılama bekliyordum.”

Sophie ona doğru yaklaşırken, içinde yeşeren mutluluk sayesinde şaşkınlığı kaybolmaya başlamıştı.

Mike onu birden kendine çekti ve dolu dolu öpmeye başladı. Birçok toprak cadısı gibi, o da zamanın içerisinde bir ana nasıl odaklanacağını iyi biliyordu. Öpmesi bittiğinde Sophie kendinden geçmişti.

Mike ona sıkıca sarıldı ve sonra omzunun üzerinden bakıp gülmeye başladı. “Galiba birileri beni gördüğüne çok sevindi.”

Sophie de onun baktığı tarafa döndü. Yatak odası penceresinin önünde duran saksıdan çiçekler fışkırıyordu. Kelimenin tam anlamıyla dans ediyorlardı. Vay be! Sophie sihir kontrolünü ne zamandır bu denli kaybetmemişti... Ne zamandır derken, Mike’ın son ziyaretinden beri işte. Gerçi o zaman da bir öpücükten çok daha fazlası olmuştu.

Zavallı çiçek son zamanlarda çok çalışıyordu.

Sophie Mike’ı gördüğü için gerçekten çok mutluydu. Ancak bir lojistik sorunları vardı. “Ben Fisher’s Cove’a gitmek için valiz hazırlıyordum. Çok özür dilerim – sana söylemeyi tamamen unutmuşum. Bu gezi son dakikada ayarlandı denebilir.”

Mike onu başından öptü. “Jamie söylemişti. Ne zamandır cadılık okuluna gitmedim, bu yüzden düşündüm de sana yol arkadaşısı olabilirim.”

Mike Nova Scotia’ya mı geliyordu? Onunla? Sophie zar zor nefes alıyordu. Bu ciddi bir durumdu. Kafasını kaldırıp, soran gözlerle Mike’a baktı.

Mike’ın gözlerindeki cevap netti. Evet, bu önemli bir durumdu - ve o da bunun farkındaydı.

Elorie, masadan düşmeden yakaladı vazoyu. “Sean James O'Reilly, eşyaları devirmenin adı ne zamandan beri toz almak oldu?”

“Sorun değil,” dedi Lizzie son iki merdiveni çıkararak. “Düzeltme sihirlerinde giderek iyileşiyor. Kırılsaydı, eminim onu düzeltip yeni gibi yapardı.”

“Bu mazeret değil,” dedi Elorie gülmemeye çalışarak. Sean'ın kafasına bir yastıkla vurdu ve bu hareketiyle neredeyse kendisi de vazoyu kıracak gibi olunca geri çekildi. Aslında kendisi de boş boş oturmak isterken, ev temizliği konusunda örnek olmak zor oluyordu. Eve döndükten sonraki ilk günüydü ve planlarının arasında evi süpürmek yer almıyordu.

Ancak cadı sürüsü yarın gelecekti ve Aaron misafir odalarının her birinin temizlik açısından mükemmelin altında kalmasını kabul etmiyordu. Onunla hemfikir olmadığından değil de, Elorie görev başındaki temizlik timinin liderliğini yapmaya meraklı değildi.

“Yastıkları havalandırdın mı, Lizzie?”

“Hı hı. Kevin de herkesin okuması için güzel kitaplar getiriyor. Aaron'da sadece yaşlı insanlara göre kitaplar var, bu yüzden biz de çocuk kitaplarımızın bir kısmını paylaşmaya karar verdik.”

Doğru – Ginia ve Aervyn'in gelişiyle otel resmen çocuklarla dolup taşacaktı. Elorie omuz silkti ve çiçek vazosunu ortadan kaldırdı. Evi cadıcık geçirmez hale getirme çalışmalarına da başlayabilirlerdi artık.

Aaron yeni bir çarşaf takımıyla merdivenlerden çıkıp geldi. “Planlarda küçük bir değişiklik oldu, asker. Bir oda daha hazırlamamız gerekecek – görünüşe bakılırsa Sophie yanında bir misafir getiriyor ve o da burada bizimle kalacak.”

Sophie genelde büyükannesinin küçük misafir odasında kalırdı, ama Elorie'nin dikkatini cezbeden bu değildi. “Sophie birini mi getiriyor?”

Aaron göz kırptı. “Mike adında bir adam.”

“Sophie bir *adam* mı getiriyor yanında?” Bunu hayal etmek zordu. Yıllardır bitmek bilmeyen çöpçatanlık girişimlerine rağmen, Sophie her zaman bitkileri ve iksirleriyle çok daha fazla ilgi göstermişti. “Büyükanneimin haberi var mı?” Büyükannesinin ev sahipliği anlayışı biraz eski modaydı, ama Sophie’yi canı gönülden severdi.

“Var.” Aaron gülümsedi. “Onlar için kendisinin özel elma şarabından bir şişe hazır etmemizi söyledi.”

Elorie’nin ağzı bir karış açık kalmıştı. Büyükannesi sihir karıştırdığı köptüklü elma şarabından her sene sadece birkaç şişe yapardı ve şişeler ancak önemli durumlarda açılırdı. Demek ki büyükannesi Sophie’nin misafirini tanımakla kalmıyor, aynı zamanda onaylıyordu da.

Harikulade.

Kevin kucak dolusu kitapla içeri girerken, Elorie çarşafı kocasının elinden aldı. “Biz hallederiz. Çarşafı açmak zor oluyor.” Cadıcıklarına işareti çakmıştı. Sihir dersi zamanıydı.

“Pekâlâ, siz üçünüz. Sizden bu yeni çarşafı yatağın üzerine koymanızı istiyorum.” Sean’ın kaşlarının çatılmasını görmeye yetecek kadar bir süre duraksadı. “Ellerinizi kullanmak yok. Çember çalışmanızın nasıl sonuç verdiğini görmek istiyorum.”

Sean sırttı. “Çocuk oyncağı.”

Elorie bundan emin değildi, ama cadı eğitmeni olmanın ilk kurallarından biri de kurallar koymak ve sonra da yoldan çekilmektir. “Sihir yapmak da yok. Bunu takım olarak yapmanızı istiyorum. Ne yaptığınızı anlayabilmem için sesli bir şekilde tane tane konuşun, ancak bundan başka konuşma olmasın.”

Çocukların güce seslenişini ve kolaylıkla birbirine bağlanışını izledi. Bu kadarını yapabileceklerini zaten bekliyordu. Takım çalışmasını zora sokabileceğini düşündüğü kısım, bir sonrakiydi.

Kevin ve Lizzie'ye bakınca, ikisinin de gücü Sean'a otomatik olarak aktaramadıklarını anlamak mümkündü. Sırf bu bile onlar için sorun yaratabilirdi. Sean ilk sihrine doğru yola çıktı:

“Rüzgâr ve esintinin Hava'sına sesleniyorum

Bu bitsiz çarşafı kaldır

Kafamdan yukarıda tut

Sonra yatağın üzerine indir

Herkes çarşafların ne kadar mükemmel olduğunu görsün

Dilerim ki öyle olsun.”

Elorie kıkırdamamaya çalıştı. İyi ki Aaron orada değildi de “bitsiz” kısmını duymamıştı. Spontane bir biçimde şiirli sihirler uydurmak küçük cadılar için zorlayıcı olabiliyordu, ancak büyükannesi bunda ısrarcıydı. Bütün cadıların şiirlere ihtiyacı yoktu, ama çoğu için şiirler güzel bir güç takviyesi oluyordu. Büyükannesi için şiirler ayı zamanda bir gelenek ve disiplin meselesiydi.

Elorie iş başındaki takımına baktı ve iç çekti. Asıl sorun, Sean'ı takım lideri yapmaktı – ikincisi de, belli ki yatakların hiçbirini doğru düzgün yapamamış olmasıydı. Çarşafı ters konmuştu ve eni boyuna gelmişti. Lizzie, Sean'a doğru baktı ve çarşafı ters çevirecek bir sihir yapmayı denerdi.

Lizzie çarşafı döndürmeye çalışırken, Sean onları yatağın üzerine geri koymak için yeni sihirler denemeye kakınca gerilim arttı. Sonuç olarak ortaya çok etkileyici bir çarşaf burması ve iki adet sinirli cadıcık çıktı. Kevin sırtını duvara yaslamış, öylece onları izliyordu. Bu, oldukça akıllıca bir hareket olmasına rağmen hiçbir şeye yaramıyordu.

Lizzie patlamadan önce Elorie duruma müdahale etti. “Durun ve öylece kalın.” İş başında olan bir çembere müdahale etmemesi

gerektiğini tecrübeleri sayesinde öğrenmişti. Üçlü, çember bağlantılarından çıktı ve her biri kendi köşesine çekildi.

“Şimdi sırayla, az önce yaşananlarda en önemli sorunun ne olduğunu söylemenizi istiyorum. Sırayla. Lakap takmak da yok.”

Lizzie elini çabuk tutmuştu. “Sean yatak yapmayı bilmiyor.”

Bu iyi bir başlangıçtı. Elorie, kırmızı suratlı, küplere binmiş Sean’a baktı. “Kimse bana yardımcı olmuyordu. Lizzie saçma sapan bir şey yapıyordu. Kevin desen hiçbir şey yapmıyordu.”

Bu, lakap takmaya bayağı yakın bir ifade olmuştu, ama Elorie bunu o an için görmezden geldi. Sean, genelde pek beceremediği kadar anlayışlı davranıyordu bu sefer. “Kevin?”

“Liderimizi yanlış seçtik.”

Güzel. Şimdi biraz daha derine inebilirlerdi. “İyi bir başlangıç oldu. Şimdi bana, yaptıklarınız hareketlerden takıma fayda sağlamayan bir hareket söyleyin.”

Sean anlamamış gibi görünüyordu. “Mesela ben, Lizzie’ye durmasını söylemedim.”

Elorie iç çekti. Dünyanın bu köşesindeki bütün düşünce cadıları neden bu kadar kalın kafalıydı? “Lizzie, bir fikrin var mı?”

Lizzie, bilinçsiz ama mükemmel bir şekilde tıpkı büyükannesi gibi kollarını kavuşturmuştu. “Böylesine düzensiz bir çemberde çalışma fikrine hayır diyebilirdim.”

Amanın. Gerçi tamamen haksız da değildi. “Kevin?”

Kevin yere bakıyordu. “Sean’a bir zihinsel plan gönderebilirim. Lizzie yatak yapmayı biliyor, ama biz bilmiyoruz. Sean’ın planımı dinlemesini sağlayabilirdim.”

Hah, işte şimdi bir yere varıyorlardı. “Peki, neden yapmadın?”

Kevin, bütün gözeneklerinden öfke fışkıran bir halde kafasını kaldırıp baktı. “Neden hep lider Sean oluyor? Ne yapacağımı bilmediğinde, hatta yapılacak işe en uygun sihir gücü onda olmadığına bile neden hep o lider oluyor?”

Elorie, onu ikna edecek bir şekilde Kevin'in omzuna dokunup cevap verdi. "Çünkü sen hep buna izin veriyorsun."

Sean şaşkına dönmüştü. "Sihre sen mi liderlik etmek istiyorsun, Kevin?"

"Bazen." Kevin içindeki şeytanlarla savaşıırken Elorie ona acıyordu. "Fakat bu iş için aramızdaki en zeki kişi Lizzie. Yatak yapmayı biliyor, ayrıca en sağlam su gücü de onda. Çarşaf lar su gibi akıcı oluyor. Bu yüzden Lizzie takımın liderliğini yapmalı, sen ve ben de düşünceleri okuma yoluyla onun bizden yapmamızı istediği şeyleri takip etmeliyiz."

Otuz saniyede çok fazla büyümüşlerdi. Elorie söylediklerini onaylarcasına Kevin'in omzunu sıktı.

Lizzie tamamen işe koyulup yatağın üzerine çıktı. Sean'ın hâlâ kafası karışık gibi görünse de Kevin ile birlikte, Lizzie'nin gösterdiği yere gittiler. Zavallı Sean. Sihir yapma yetenekleri sebebiyle onun liderliği üstlenebilmesi için çok fazla zaman harcamışlar, ancak destekleyici bir çember üyesi olma konusunda çalışacak yeterince zamanları olmamıştı.

Yatağın üzerindeki birbirine geçmiş çarşaf kargaşasını şöyle bir inceleyen Lizzie, gözlerini kapattı. İkizlerin suratındaki odaklanma ifadesine bakılırsa Lizzie süreci onlar için görselleştiriyordu.

Kevin çarşafı havaya kaldırmak için bir sihir yaptı, Sean da onu çözmek için küçük bir rüzgâr estirdi. Tamamen sorunsuz olmadı, ama birkaç dakika içerisinde ellerinde en azından çözülmüş bir çarşaf vardı. Ne gariptir ki çarşaf hâlâ tersti ve eni boyuna gelmiş bir şekilde duruyordu.

Lizzie çarşafı silkmek için hava gücüyle afili bir şey yaptı ve sonunda onu doğru yöne çevirmeyi başardı. Sonra, talimat verdiğini belli edecek şekilde gözlerini kapattı ve element güçlerine seslendi bir kez daha.

*"Med cezirlerin Su'yuna sesleniyorum,
Bu çarşafı olması gereken yere koy
Hava dalgalarıyla güzelce ser
Köşeleri, beklediğimiz yere denk gelsin
Üçümüz tarafından bu iş güzelce yapılsın
Dilerim ki öyle olsun."*

Lizzie çok hızlı ve çok iyi bir şekilde şiir söyleyebiliyordu.

Çarşaf yavaşça Kevin'e doğru uçtu ve bir ucu yatağın ilk köşesine indi. Sonraki iki köşeye de diğer uçları hızlıca ve başarıyla iniverdi. Fakat sonuncusu sorun çıkarıyordu. Birkaç denemeden sonra Lizzie gemiyi terk edip yorgana odaklandı.

Hızlı bir takım çalışmasıyla yorgan, çarşafın havada kalan köşesini de örtecek şekilde yatağın üzerine serildi ve iki de yastık eklendi.

Lizzie gözlerini açtı ve gülümsedi. "Başardık işte!"

Elorie gülüyordu. Altı yaş standartlarına göre bu muhtemelen kabul edilebilir bir çözüm oluyordu. Son köşeyi daha sonra düzeltenekti herhalde.

Aaron kapıda belirdi. "Aç olan varsa, mutfakta çörek ve süt var." Karısına gülümseyip, kapıya doğru hücum eden çocuklara yol verdi.

"Yatağa çarşaf sermek için kaç cadı gerektiğiyle ilgili bir fıkra olacaktı."

Elorie güldü ve Lizzie'nin kestirme çözümünü görebilmesi için yorganın bir köşesini kaldırdı. "Onları şimdilik işe alma bence!"

Aaron kıkırdadı. "Sorun değil. O yatakta Aervyn yatacak ve kendisi daha doksan santim boyunca. Hiç fark etmeyecektir."

Elorie yine de çarşafı düzeltti.

Sophie bilgisayarının başına geçti ve uzun uzun iç çekti. Valiz toplama işi en sonunda bitmiş, evi eski düzenine kavuşmuş ve kendi düzeni de Mike'ın gelişinin verdiği o güzel şaşkınlıkla yerine gelmişti.

Mike onun harekete geçen hormonlarını mükemmel bir şekilde kullanmış ve Sophie valiz hazırlama işini sonlandırırken kendisi de koşturaya gitmişti. Mike için koşu çok ciddi bir işti – Sophie onun en az bir saat kadar geri dönmeyeceğini umuyordu.

O bir saat içinde yapmayı planladığı şeyler vardı. Dokuz yaşında bir çocuk Realm'ı ele geçirmeye çalışıyordu ve onu alt edebilecek tek cadı Gandalf değildi. Sophie iki haftadır sinsi bir sihir saldırısı yapmayı planlıyordu ve son dakikada çıkan gezi planları bu saldırıyı o gece yapması gerektiği anlamına geliyordu.

Savaşçı Kız çevrimiçiydi ve kendine bir av arıyordu. Mükemmel. Aynı zamanda da tuhaf. Cadılara özel en basit seviyelerden birinde geziniyordu ve yanında biri daha vardı. Hı. Normalde en iyi oyuncular daha yüksek seviyelerde takılırdı. Çaylakları ezmek eğlenceli değildi, ayrıca karmaşık sihirler başlangıç alanında çok da iyi çalışmazdı.

Sophie, durumu teftiş etmek için birinci seviyeye indi. Belki de Savaşçı Kız o süslü sihir kodu yazma numaraları olmadan tehlikeye daha açık olurdu.

Başlangıçta Sophie düşük seviyeli oyunculardan birinin, Realm'ın dördüncü en iyi oyuncusuna karşı bir sihir saldırısı başlatmak gibi büyük ve aptal bir hataya düştüğünü sandı. Ancak ormandan izleyince, Savaşçı Kız'ın savaştığını anladı – kız, eğitim veriyordu. Bu birçok seviyede büyüleyici olabilirdi, ama kızın arkadaşında çok tuhaf bir şekilde göze çarpan zayıflıklar ve havalı sihir numaralarının bir karışımı vardı adeta. Sophie o arkadaşın kullanıcı adına baktı. Hekate. Hım.

Orada olduğunu nasıl anladıklarını bilemiyordu, ama *Hekate* onun olduğu yöne doğru çok tehlikeli bir dondurucu sihir ateşledi. *Sophie*, çantasındaki tersine çevirme sihrini çabucak çıkarıp kendiliğinden karşılık verdi.

Tamamen hazırlıksız olmak kadar kötüsü yoktu. Ah. *Sophie* *Hekate*'yle savaşmaya hazırlanıyor, bir yandan da *Savaşçı Kız*'dan gözünü ayırmıyordu.

Hekate'nin birtakım güzel sihir hareketleri vardı ve bunları kullanmaktaydı. *Sophie* bulduğu yerde saklanıyor, mecbur kaldıkça karşılık veriyor ve sihir stokunun en azından küçük bir kısmına dokunmadan bu cehennemden nasıl çıkacağını merak ediyordu.

Bir şeyler başarmak üzereyken, *Savaşçı Kız* işleri ilginçleştirecek şekilde bir yanılsama sihri yapıverdi. *Sophie*, *Hekate*'de birden altı kol birden çıkıvermese, kızın centilmenlik anlayışını daha fazla takdir edebilirdi.

Sophie'nin bunu sonlandırmak için aklına gelen tek bir yol vardı ve *Savaşçı Kız* işin içine daha fazla girmeden evvel bu yolu seçse iyi olurdu. *Hekate*'nin çok şık sihir numaraları vardı, ama fiziksel savaş yetenekleri gerçekten zayıftı. *Sophie* bir fırsat yakalamayı bekledi ve yakalayınca da saldırdı. Kılıcının sapıyla kafasına vurduğu darbenin sonucunda *Hekate* bayılarak yere yığıldı.

Genia, yere düşen öğrencisinin yanına koştu. "*Moira* Teyze!"

Sophie'nin beyni yavaş yavaş çalışmaya başlamıştı. "*Moira* Teyze mi?"

Genia kafasını kaldırıp, son derece acı dolu bir ifadeyle baktı. "Hişt. Sessiz ol. O benim gizli silahım, ama eğer herkes onun kim olduğunu anlarsa, bu çok da bir işe yaramayacak."

Tanrı aşkına. *Sophie*, *Moira* Teyzenin kafasına vurmuştu.

Online bir oyunda. Her iki durumda da bu hiç sağlıklı değildi. İkisinden de dünyanın sonunun yaklaştığı anlamı çıkıyordu.

Ginia'nın yanına çömeldi. "Ne yapacağız?"

Ginia ona baktı. "Bilmiyorum. Bu seviyede hiç güvenli alanım yok."

Sophie iç çekti ve çantasından bir adet gizleme sihri çıkardı. Bu, bir sürü oyun puanına mal olacaktı. Sihri başlattı ve etraflarını sarıp onları içine alan bir kubbe belirdi. "Bu sadece on beş dakika sürecek, o yüzden hızlı düşün."

"Bunu yapabildiğini bilmiyordum." Ginia bir parça etkilenmiş görünüyordu.

Etkilenmesi de gerekirdi. Sadece dört Realm oyuncusunun gizleme kabiliyeti vardı ve Sophie sırlarını o ana kadar saklamayı becermişti. "Kafasındaki darbeyi nasıl düzelteceğiz?"

Ginia omuz silkti. "Onun için yeni bir avatar oluşturabilirim, ama Moira Teyze bu avatarı seviyor. İyileştirme sihrim de yok ki." Kaşlarını kaldırdı. "*Birileri* ne zamandır bu yeteneğini benimle paylaşıyor da."

Sihir kodu yazmak, sadece gerçek hayatta sahip olunan sihirlerle mümkündü. Dolayısıyla Sophie oyun için iyileştirme sihirleri yaratabilen az sayıdaki Realm oyuncusundan biri oluyordu. Bir zamanlar bu sihirleri başka yararlı şeylerle değiştirerek faal bir iş kolu yaratmıştı kendine, ama son haftalarda bu sihirlerini biriktiriyordu. Rakibini iyileştirmek, uzun vadede hiç de akıllıca bir hareket değildi.

Buna ek olarak, bu seviyede doğru düzgün hiçbir iyileştirme sihri çalışmıyordu. Cadılar, daha ziyade güvenlik amaçlı olarak, sadece birinci seviyede kullanılabilen sihirlerle kısıtlıydı. "Benim sihirlerimin hiçbirisi burada çalışacak kadar basit değil ki – hepsi sihir kodu kilidini tetikleyecektir."

Ginia hâlâ bilinçsiz bir halde yatan Hekate'ye doğru bakıp kaşlarını çattı. Sonra yaramazlık dolu gözlerle Sophie'ye baktı. "Kilit sadece sihir kodu yazmada çalışıyor. Biz de belki başka bir şey deneriz."

Hı. "Ne gibi?"

Ginia kaçamak bakışlarla etrafını süzdü. "Senin şu gizleme sihrin ses geçiriyor mu?"

Epey geçiriyordu, ama Savaşçı Kız'a bunu söylemenin hiçbir anlamı yoktu. "Ben yeteneksiz bir cadı gibi mi duruyorum?"

Gözlerini deviren Ginia, kendine has sihir küplerinden birini çıkardı çantasından. Bu küpler uzaktan tetikleniyordu ve Realm'daki herkes küplerin birini bulmaları halinde çok dikkatli olmaları gerektiğini öğrenmişti. Ginia küpü usulca yere koydu. "İşte şimdi kesinlikle ses geçirmiyoruz."

Öf, bu da neydi böyle – gizli bir casus anlaşması mı? "Ne yapıyoruz biz çocuğum, ölüyü mü diriltiyoruz?"

"Yaklaştın." Ginia'nın gözleri ışıldıyordu. "Senden Hekate üzerinde bir iyileştirme sihri yapmanı istiyorum."

"Oyun esnasında iyileştirme yapamam, bunu biliyorsun. Bunu yapmak için sihir koduna ihtiyacımız var ve eğer bunu yapmayı denersek kilidi tetikleriz. Belki de Hekate'yi daha üst seviyelere götürmeliyiz."

Ginia kafasını iki yana salladı. "Hayır. İkinci seviyeye geçmeye tam olmasa da neredeyse hazırды. Kılıç tutan elini yüksekte tutması gerektiğini öğretememişim."

Sophie, Moira Teyzenin gardını bu şekilde düşürdüğü için Ginia'yla tartışmaya girmedі. "O halde ne yapmamızı öneriyorsun?" Ginia aşırı derecede yaratıcı biriydi – belki de kilit konusunda bir çıkış yolu bulmuştu.

"İnternet gücünü kullanacağım."

“Onun sadece sihir kodu yazmakta işe yaradığını sanıyordum.”

“Hayır. Bir şeyleri bir araya getirmekte de işe yarıyor. Sihir kodu yazmak sihirle programlama kodunu birleştiriyor, fakat ben başka şeyleri de birleştirebilirim. Dün bunu Jamie Dayım ve Gandalf’la denedim ve Realm’da iki sihri bir araya getirdik.”

Harika. Oyunda bir bu eksikti zaten – başka kimsenin erişemediği bir güce sahip olan Savaşçı Kız.

Genia yerdeki Hekate’ye baktı. “Bu sebeple, eğer sen onu iyileştirmeye çalışırsan, ben de senin gerçek hayattaki iyileştirme sihrini Realm’da olanlarla birleştirmek için internet gücünü kullanabileceğimden eminim.”

Realm’da gerçek sihir mi?

Sophie, bu sözlerde Genia’nın Realm egemenliği arayışına ait son çırpınışlarını duyabildiğinden emindi, ama yeni bir sihir numarasının cazibesine de karşı koyamıyordu. Yere çömelip ellerini Hekate’nin başı ve göğsünün üzerine koydu. “Hazır olunca haber ver.”

Genia kafa sallayınca, Sophie güce erişti ve Moira Teyzenin bir bilgisayar klavyesinin ucunda değil de ellerinin altında olduğunu hissetmeye çalıştı. Bu çok tuhaf bir duyguydu.

Hekate öksürüp yattığı yerden kalkmaya çalışırken bu tuhaf-lık ortadan kayboluverdi. Moira, azarlayan gözlerle Sophie’ye baktı. “Sophie Ellen Delaney, ne demeye kafama böyle bir darbe indirdin?”

Ah, tamam, bu kesinlikle Moira Teyzeydi. “Kafan nasıl?”

“Kafam iyi de, Hekate’nin kafası muhtemelen biraz şiş kalacak.”

Sophie kendine güldü. Saçma bir soru olmuştu bu, ama o da sanal iyileştirmelere alışık değildi ya.

Sanal iyileştirme. Ya da daha ziyade oyun esnasında yapılan

gerçek iyileştirme sihri. Gerçek sihri Realm'a taşımışlardı. Sophie, başardıkları şeyi birden idrak edince Ginia'ya baktı. Ginia da onun gözlerine son derece uyanık bir şekilde ve bir yetişkin edasıyla bakıyordu.

İki şey birden kafasına dank etti. İlki, internet gücü yeni bir dünyaydı ve Ginia keşif ekibinin liderliğini yapıyordu. Cadılık okulu çok eğlenceli olacaktı. İkincisine gelince, Savaşçı Kız Realm'ı altüst etmek üzereydi. Moira Teyzeyi de yanına almıştı.

Her şey sırayla yapılmalıydı. Sophie karşısındaki savaşçıya bir savaşçı olarak gülümsedi. "O halde, bir kızlar ittifakına ne dersin? Hatta sana bu arkadaşı silahını yüksekte tutması için eğitmende yardımcı bile olabilirim."

Hekate'nin ardı arkası kesilmeyen kahkahaları eşliğinde el sıkıştılar.

BÖLÜM 11

Nell, Aaron'un kamyonetinden atlayıp indi ve rahat bir nefes aldı. Kuş uçmaz kervan geçmez bu yerde yüksek alarmdan niha-yet kurtulabilmişti. Dört yaşındaki çocuklar ve uçaklar, yaklaşık bir saatlik eğlence karışımlarıydı. Maalesef Kaliforniya'dan Nova Scotia'ya gelmeleri bundan çok daha uzun sürmüştü.

Ayrıca gümrükten geçerken Aervyn'in üzerinde bir sessizlik sihri uygulamak zorunda kalmıştı. Nazik sınır görevlisinin, Aervyn'in uçakların biraz daha hızlı gitmesi için yapabileceğini düşündüğü şeyleri öğrenmesine gerçekten hiç gerek yoktu.

"Akşam yemeğinden önce kardeşine göz kulak ol, Ginia," diye seslendi kızına. Ginia çoktan mutlu mesut bir şekilde Lizzie ile kucaklaşmak için çimenlerin yarısını geçmiş, Aervyn de onun çok arkasında kalmamıştı.

Kevin el salladı. "Üzülme, Nell Teyze. Okyanusa düşmesine izin vermeyiz."

Pantolonu dizlerine kadar ıslanmış bir oğlanın bu sözünü ciddiye almak zordu. "Akşam yemeğinden önce evde olun yeter."

Beş çocuk da saniyeler içerisinde evin çıkışından kaybolup gittiler.

"Biraz koşmak onlara iyi gelecektir," dedi Aaron Nell'in valizlerinin bir kısmını yüklenerek.

Nell gülümsedi. “Bence sen onların, otelini yakıp kül etmemesini istiyorsun.”

“O da var tabii. Gerçi Elorie otelin şu an cadıcık geçirmez olduğunu söylüyor.”

“Aervyn’i geçirmeyen hiçbir şey yoktur.”

Aaron kıkırdadı. “O zaman bana hatırlat da sizin hasar depozitonuzu üç katına çıkarayım.” Bir çantayı kucakladı. “Ne halt var bunun içinde böyle – kaya mı yoksa?”

“Ginia’nın iksir koleksiyonu olsa gerek. Son yaratımlarından bazılarını Sophie ve Moira Teyzeye göstermek istemişti. Maalesef iksirler ağır oluyor ve gümrükten geçirmesi de hiç kolay olmuyor.”

Aaron hissedilen bir dikkatle çantaya baktı. “Tahmin edebiliyorum. Bunlar beni bir kurbağaya dönüştürür ya da yanlış bir kadına ölümsüz aşkıma itiraf etmeme sebep olur mu?”

“Endişelenme. Bunlardan birini içersen yüzünün karına doğru dönük olmasını sağlarım.” Aaron güldü ve birlikte eşyaları eve taşımaya başladılar. Nell, Elorie’nin kocasına onay vermişti.

İnsan bir cadiyla evliyse, espri kabiliyeti önemli bir özellikti, bilhassa da ufukta cadıcık bebekler varsa. Nell, bebek arzusuyla yanıp tutuşma halini nerede görse tanırdı. Elorie’nin gözleri Batı Yakası’na yaptığı ziyaret boyunca bebeklerden ayrılmamıştı. Nell, en azından plan aşamasında küçük bir Shaw yoksa çok şaşırırdı.

Moira otelin lobisinde bekliyordu. “Seni görmek ne kadar güzel.” Nell’e sarılıp masaya oturmasını işaret etti. “Gel otur. Çay koydum. Herhalde çocuklar bizim eşkiyalarla kaçmış.”

Nell derin derin nefes aldı ve kırsal Nova Scotia hızına indirdi kendini. “Kaçtılar, ama Ginia seninle ve Sophie’yle oturup konuşmak için sabırsızlanıyor. İksirleri üzerinde çalışıyor ve arka bahçemizin tamamını çiçek bahçesine döndürmekle tehdit ediyor bizi.”

Moira heyecanlandı. “Bahçeme buyursun gelsin. Çiçeklerime

genç ellerin bakması iyi olur. Bugünlerde kendilerini biraz ihmal edilmiş hissediyorlar da.”

“Cadıklarınızın hiçbirinde toprak sihri yok mu?”

“Sean’ımızda azıcık var, ama onun da yetenekleri daha ziyade kayalar ve karalarla alakalı. Bitkilerle hiç alakadar değil. Hem ben onda, oturup bitkilerin bakımını yapacak sabrın olduğunu da sanmıyorum.”

“O kadınların işi,” dedi arka kapıdan giren Marcus. Nell’e başıyla selam verdi. Nell onun tam anlamıyla şaka yaptığından emin olamıyordu.

Moirra havaya baktı. “Nell, buradayken şu benim yeğenimin düşünce tarzını düzeltebilirsen bana en büyük iyiliği yapmış olursun. Anlaşılan beyninin bir kısmı hâlâ ortaçağda kalmış da.”

Marcus kendine bir fincan çay koydu. “Ben bunu hiçbir zaman inkâr etmedim. Bizim dünyamıza hoş geldin, Nell. Yolculuğun nasıl geçtiğini sormayacağım – yanında iki cadılık olunca yolculuk pek hoş geçmemiştir.”

Marcus tamamen haklı olsa da, Nell karşı çıkma isteği duyuyordu. Çünkü Marcus onunla yanlış bir şekilde iletişim kuruyordu.

“Marcus, terbiyeli ol,” dedi Moira eğlendiğini gösteren bir yüz ifadesiyle. “Lauren seninle gelmedi mi, Nell?”

“Yok, gelmedi. Bu sabah halletmesi gereken bir son dakika sözleşmesi çıktı, bu sebeple o da başka bir uçağa bindi. Colorado üzerinden gelecek. Sophie ile birlikte birkaç saate burada olacaklar.”

Marcus oturdu ve Nell’e bir kâse meyve uzattı. “Belki de dört yaşında bir çocukla aynı uçakta saatler geçirme fikrini bir kez daha gözden geçirmiştir.”

Nell tek kaşını kaldırdı. Kendisine sataşanlarla nasıl baş edeceğini biliyordu. Ancak vereceği okkalı cevap Aervyn’in uçarak içeri girmesiyle arada kaynadı gitti. “Yabanmersizini!”

Aervyn dosdoğru ve çabucak Marcus’un elindeki kâseye koştı

ve yere dökülmek üzere olan meyveleri güvenli bir yere ııınladı. Odadaki her zihne bir sevgi ve acı seli nakşedince herkes donakalmıııı. Suratı kireç gibi bembeyaz kesilen Marcus, ısırap dolu bakışlarla Aervyn'i inceliyordu.

"Evan." Aervyn'in yüzüne bakarken çıkardığı bu kuvvetli fısıltı, Nell'in içine işlemiııı.

Oğlu usulca uzanıp ellerini Marcus'un yanaklarına götürdü. "Ben senin Evan'ın değilim, ama beni de sevebilirsin. Benim ačímdan sorun yok." Marcus'un kucağına çıktı ve yerleııı.

Nell, bu aksi, yaşı bekarın, yüzünde lanetli bir kederle, oğlunu cam ipliğıymiş gibi tutuşunu izliyordu.

Aervyn yabanmersinlerini geri ııınladı ve Marcus'a uzattı. "Al, biraz meyve ye. En sevdiğim meyve bu. Evan da sever miydi yabanmersinini?"

"Evet," diye fısıldadı Marcus çocuğun başını öperken. "Evet, severdi."

"O senin kardeşin miydi, yoksa oğlun muydu?" diye sordu Aervyn. "Zihnin bit pazarı gibi karışık."

"O benim ikiz kardeşimdi. Öldüğünde senden azıcık daha büyüktü."

Aervyn üzüntüyle kafasını kaldırıp baktı. "Bu seni çok üzüyor."

"Evet."

Aervyn başını Marcus'un göğsüne dayadı. "Senin suçun değil-di. Çok güçlü cadılar bile her şeyi düzeltemez. Sen daha küçücük-tün o zaman, tıpkı benim gibiydin."

Moira tereddüt içerisinde derin bir nefes aldı. "Onca zaman boyunca kendini mi suçladın, Marcus? Canım oğlum benim, bu katiyen senin suçun değildi. Ortada bir suç varsa bana aitti."

Nell'e baktı. "Evan'ın sihir gücü erken yaşlarda ve kuvvetli bir şekilde ortaya çıktı. O bir ateş cadısıydı, hem de güçlü bir cadıydı. Her akşam yangınlar söndürmekle meşgul olunca onun aynı

zamanda bir astral seyyah olduğunu gözden kaçırmışız.” Sesi zar zor çıkıyordu. “Bir gece bedenini burada bırakıp yolculuğa çıktı ve bir daha da geri dönmedi. Altı yaşında bile yoktu henüz.”

Nell’in yüreği odadaki üzüntü ve suçluluk duygularıyla parçalanıyordu. Moira’nın eğitime katı kurallarla bağlı olmasının sebebini her zaman merak etmişti. Öldüren sihirler bütün cadıcık ebeveynlerinin en korkulu rüyasıydı.

“Onu geri çağıramadım,” dedi Marcus usulca. “Onu hissedebiliyordum, ama geri getiremedim.”

Aervyn kafasını kaldırdı. “Sen onu hâlâ hissediyorsun.”

Marcus öne doğru eğildi ve onu bir kez daha öptü başından. “Evet, oğlum. Hâlâ hissediyorum.”

Elorie somon balığının son lokmasını da yedi ve tatmin olmuş bir halde masaya baktı. Nova Scotia evlerinin kalbi mutfaklardı. İki kişilik samimi akşam yemeklerini sevmekle birlikte, misafirler ve kahkahalarla dolu bir masada oturmak da harikaydı. Bütün misafirleri de geldiğine göre masa tam anlamıyla dolmuştu.

Öte yandan oturma düzeni çok tuhaf olmuştu. Sophie ve Nell’e doğru eğildi. “Marcus Dayı ne zamandan beri çocukları çeken bir mıknatıs oldu?” Marcus’un bir yanında Aervyn, diğer yanında Lizzie vardı. Normalde Marcus ve çocuklar masanın birbirine zıt uçlarında otururlardı.

Nell sessizce konuştu. “Bu öğleden sonradan beri – Aervyn için öyle oldu en azından. Galiba oğlum Evan’a çok benziyormuş.”

Sophie derin bir nefes alıp Elorie’yle bakiştı. Evan, her zaman için kimsenin konuşmadığı bir konu olmuştu.

Öyle kalırsa memnun olurum, diye bir gönderimde bulundu Marcus.

Elorie yanaklarının kızardığını hissetti, çocuklar bakışlarını

ona doğrultmuştu. Masada haddinden fazla düşünce cadısı vardı. Zimbirtisinin hâlâ açık olup olmadığını çaktırmadan kontrol etti.

Beynin dışarıya bilgi sızdırmıyor olabilir, yeğen. Ama her zamanki gibi yüzünden her şey anlaşılıyor.

O zaman konuşacak başka bir şey bul kendine, moruk, diye düşündü Elorie ve sonra Marcus gülmeye başlayınca öfkeyle daha da kızardı yüzü. Kahretsin, Marcus onun düşüncelerini nasıl duyuyordu?

Duymama gerek yok. Elli iki senelik ömrümde ilk kez pis bir bakış görüyor değilim.

Elorie zihninde ayağını yere vurdu. Yetmişti artık. Burası onun çöplüğüydü. Onun evi, onun yemek masasıydı. Masadaki en sempatik yüzü kişiyi seçti. “Ginia, duydum ki bizimle paylaşmak için bir çanta dolusu iksir getirmişsin.”

Kızın yüzü ışıldayıverdi. “Moira Teyzenin görüntülü konuşmada gösterdiği her şeyin pratiğini yaptım.”

“Harika,” dedi Sophie. “Bence yarın sabah yapılacak bir iksir dersi cadılık okulu için harika bir başlangıç olacaktır. Ginia, belki bana da, Moira Teyzenin sana gösterdiği şeylerin bir kısmını diğerlerine öğretmekte yardım edersin.”

Elorie içindeki azıcık kıskançlık hissini bastırdı. Sophie’nin, cadılık okulunun organize edilmesine yardımcı olmasında hiçbir sakınca yoktu. Burası onun çöplüğüydü belki ama bunu kesinlikle başkalarıyla da paylaşabilirdi.

Sean homurdandı. “İksirler çok sıkıcı.”

Elorie ona bir dirsek attı. “Belki de senin iksirlerin hiç işe yaramadığı için böyle düşünüyorsundur. Dikkatini versen ve karışimleri doğru düzgün hazırlasan belki de biraz daha eğlenceli bir hal alır iksir işi.”

“Yahu kim ağrı ve acılar için bir şeyler yapmak ister ki?” Sonunda ağzından çıkanı kulağı duymuştu. Endişeyle Moira’ya baktı. “Özür dilerim, büyükanne. O şeylerin sana iyi geldiğini biliyorum.”

“Acıları dindirmek büyük bir yetenektir,” dedi Sophie, “ve hafife alınmaması gerekir.” Gözleri parladı. “Hem bende fırlatıcı konumundaki bir beysbol oyuncusunun kolunun daha hızlı iyileşmesini sağlayacak küçük bir reçete de var.”

Sean kendine rağmen bu konuyla ilgilenmiş görünüyordu. Eğer onu mızımızlanmadan iksirlerin başında oturtmayı başarabilecek biri varsa, bu da yalnızca Sophie olurdu. Elorie ise sinsi sinsi, bu fırlatıcı iksirinin büyükannesinin ağrı ve acılar için kullandığı iksirle çok fazla ortak noktası olduğuna dair şüphe duyuyordu.

Aaron ve Mike mutfaktan turtalarla döndüler. “Midesinde yabanmersini turtasına yer olan var mı?”

Midesinde yer olmayanlar vardıysa da, onların sesi, midesinde turtaya yer olanların çığ gibi büyüyen gürültüsü yüzünden duyulmamıştı bile. Ancak Aaron turtayı dilimleyip tabaklara koyarken, gürültüde ani bir azalma olmuştu – bütün eğitmenlerin dikkatini çekiveren türden bir azalma. Dört cadıcık da son derece sessiz bir şekilde Ginia’ya bakıyordu.

“Ne yapmak üzereler?” diye sordu Nell usulca.

Elorie kafasını iki yana salladı. “Hiçbir fikrim yok.”

“Her türün bir arada bulunduğu bir çember oluşturdular,” diye fısıldadı Sophie. Nell de ona katılır gibi kafa salladı.

Elorie, içinde yabanmersini turtası bulunan tatlı tabaklarından birinin havalanıp kayboluşunu ilgiyle izledi. Sonra tabak masanın ta diğer ucundaki Marcus’un önünde tıngırdaya tıngırdaya beliriverdi.

Marcus kaşlarını çattı ve tabağı güvenli bir şekle sabitledi. “Daha dikkatli bir şekilde hedef alın, çocuklar. Kim ne yapıyor?”

Aervyn sorgulayan gözlerle baktı. “Göremiyor musun?”

Marcus kafasını iki yana salladı. “Hepsini göremiyorum. Sadece hepinizin birtakım element güçlerine eriştiğinizi görebiliyorum.”

Aervyn gülümsedi. “Çünkü internet gücü görünmez. Bu, kim senin göremediği özel bir tür süper güç gibi.”

Marcus onaylar gibi Ginia'ya doğru başını salladı. "Dört sihri bu şekilde harmanlamak büyük başarı. Anlaşılan bugün öğleden sonra kazara okyanusa düşmekten daha fazlasını yapmışsın."

Ginia kıkırdadı. Beş cadıcık akşam yemeği için eve geldiklerinde sınırlı vaziyetteydiler ve masum olduklarını iddia ediyorlardı. "Kayalarla pratik yaptık. Tabaklarla yapmaya başlamadığımız iyi olmuş. İlkinde birkaç tane düşürdük de."

Elorie'nin dünyası sarsılmıştı. İnternet gücüyle gerçek sihir mi yapmıştı bu çocuklar? Kumsalda?

Nell kaşlarını çattı. "Güç kaynağı olarak ne kullanıyordun, kızım?"

Ginia elini cebine soktu ve harap olmuş bir iPhone çıkardı. "Senin telefonunu ödünç alıp bazı değişiklikler yaptım, anne. Dokunmatik ekran tıpkı fare gibi çalışıyor."

Nell gözlerini devirdi. "Bir ara hatırlat da dolaşım ücretleri konusunda konuşalım seninle, evladım. Ne kadar süreyle açık tuttun interneti?"

"Sadece birkaç saatçik, Nell Teyze." Açıkça yardımcı olmaya çalışan Sean, aslında Ginia'nın başını yakıyordu.

Marcus müdahale etti. "Madem bir servet harcamışsınız, biraz daha çalışma yapmaktan zarar gelmez. Şu tabak numarasını bir daha yapın. İzlemek istiyorum."

"Durun." Elorie, neredeyse bağırırmaya varan yükseklikteki kendi sesini duyunca şaşırdı. Anlayamadığı sihirler yapan cadılar tarafından bir kez daha kenara itilmeyecekti. Burası onun evi, bu onun masası, güç de onun gücüydü. "Ginia – bu bende de olan sihir gücü değil mi?"

Ginia başını öne doğru salladı.

Elorie Aervyn'e baktı. "Benimle aynı Kaliforniya'da yaptığın gibi zihinsel bağlantıya geçebilir misin? Ne yaptığınızı görmek istiyorum."

Aervyn gülümsedi. “Elbette. Bu arada, Jamie Dayımın zimbirtısını kapatabilir misin? O şey açıkken senin beynine bağlanmak için çok çalışmam gerekiyor.”

Zihnini masanın yarısının görebileceği şekilde sergileyecek miydi?

“Endişelenme,” dedi Marcus kuru kuru. Sean ve Kevin’i işaret etti. “Bu ikisi sihrin kendilerine düşen kısmıyla bayağı bir meşgul olacaklar. Lauren ve benim ahlak anlayışımız da senin sandığından daha iyi. Aervyn haklı – eğer bunları görmek istiyorsan zimbirtının kapalı olması gerekir.” Adeta meydan okur gibi kollarını kavuşturdu.

Elorie görmek istiyordu.

Jamie’nin zimbirtısını masaya koydu, bütün gücüyle yabancısını turtasına odaklandı ve aleti kapattı.

Birkaç saniye sonra Aervyn zihinsel bağlantıyı gerçekleştirmişti. *Artık rahat olabilirsiniz. Beyninin dışarıya bilgi sızdırmamasını sağlayabilirim.*

Elorie’nin çok da umurunda değildi artık. Zihinsel bağlantı ona paha biçilmez bir hediye vermişti. Elorie hayatında ilk kez aktif gücü görebiliyordu. Binlerce sihrî dışardan izlemiş biri için, canı gönülden inandığı gücü sonunda görebilmek safi mutluluktan.

Her biri güç kaynaklarına erişen beş cadıcağı görebiliyordu. Ona tanıdık gelen tek şey havai fişek ağıydı – bu da herhalde Ginia’nın internet gücü oluyordu. Diğerlerini tanımlayabilmek için odaklandı. Türbülanslı bir şekilde akan hatlar Lizzie’nin su enerjisi, cızırdayan ateş de Kevin’in ateş enerjisi olmalıydı. Aervyn toprak sihrini almıştı, böylece Sean’a da hava kalıyordu.

Elorie’nin yüreği bu güzellik karşısında mest olmuştu. Her bir cadıcık sihir oluştururken, dört enerji akımı birbirine dokunup, sarmaş dolaş oldu. Lizzie ve Sean’ınki daha basit görünüyordu, ancak Kevin ve Aervyn’in yaptığı şey karmaşık ve dolambaçlıydı. Elorie bunun ne olduğunu öğrenmek için can atıyordu.

Bu zor bir şey değil, kızım. Lizzie ve Sean tabağı kaldırmak için birlikte çalışıyor, diye bir gönderimde bulundu Marcus. Elorie sıçradı. Başka birinin de izlediğini fark etmemiştii.

Hepimiz izliyoruz, evladım, dedi büyükannesi o sakinleştirici sesiyle. Marcus ve Lauren hepimizi bağlantıya aldılar. Kevin ateşi çağırıyor, ama bütün enerjileri harmanlamaya ve onları dengede tutmaya çalışan bir kanal açıcı vazifesi de görüyor. Çok hassas bir işin üstesinden gayet güzel geliyor.

Aervyn bir ışınlama sihri hazırlıyor, dedi Nell. Fakat bu sihri asıl kullananın o olduğunu sanmıyorum. İzle.

Elorie, Ginia'nın havai fişeklerinin aniden daha da parlak bir hal alışını izledi. Dört sihir bir anda parlayıp birbirine karıştı.

Bu, Elorie'nin gördüğü en güzel şeydi.

Ha siktir! Marcus küfrü basıverdi. Hedefi ıskaladılar!

Elorie, hepsi birden zihinsel bağlantıdan çıkarken Aervyn'in kıkırdadığını duyabiliyordu. Gözlerini açtığında, Marcus Dayının kucağındaki yabanmersini turtasına iğrenerek baktığını ve masadaki herkesin eğlenenin farklı seviyelerini yaşadığını gördü.

Çocukların aslında ıskalamadıklarını fark ettiğinde o da gülmeye başladı.

Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun kızım?

Elorie fazla gülmekten masaya kapaklanmadan evvel Jamie'nin zimbirtısını açmayı başardı.

Büyükannesi uzanıp Marcus'un elini okşadı. "Bu belki de şu pek hoşuna gitmeyen temizleme sihirlerini uygulamak için iyi bir zamandır, yeğen."

Marcus homur homur homurdanıyordu.

"Ay bu gece çok güzel görünüyor." Elorie kocasını sık sık kum-

salda gece yarısı yürüyüşleri yapmaya ikna edemezdi, bu yüzden gökyüzünün o gece birazcık gösterişli olmaya karar vermesinden büyük memnuniyet duyuyordu.

Cadılarla dolu bir otelin sabah kahvaltısını hazırlamak için şafakla beraber uyanmak zorunda olan kendisi değildi tabii.

Aaron kolunu Elorie'nin omzuna attı. "Bu akşam yemekte tam olarak neler oldu?"

"Sihri mi kastediyorsun?"

"Marcus'un kucağında turtamı buluvermesi bu şekilde mi oldu?"

Elorie gerçekten yüzleşince kumların arasında öylece kalakaldı. Aaron odadaki cadı olmayan tek kişiydi. "Ah, tatlım. Çok özür dilerim. Neler olduğunu sana anlatmam gerekirdi." Tanrı biliyordu ya, kendisi de bunun nasıl bir his olduğunu bilecek kadar sıklıkla sihrin dışında tutulmuştu.

Aaron karısını alnından öptü. "O halde şimdi anlat."

"Sanırım çocuklar bugün öğleden sonra birlikte çalışmışlar ve bu sayede senin turtanla güzel bir gösteri yaptılar. Çocukların her biri bir sihir yaptı, Ginia da büyük bir sihir yapmak için o sihirleri harmanladı."

"Marcus'un kucağına turta düşürmek büyük bir sihir mi?"

Elorie kıkırdadı. "Bu kısmı yapmak isteyip istemediklerinden emin değilim."

"Ve Aervyn bunu, senin neler olduğunu görebilmen için yaptı."

"Doğru. Hep birlikte izleyebilelim diye Marcus Dayı ve Lauren diğer herkesi bağlantıya aldılar." Bunu söyler söylemez tereddüde düştü. "En azından bütün cadıları diyelim. Özür dilerim, Aaron. Aşırı derecede kabalık ettik."

Aaron gülümsedi. "Yok. Ben, turta hedefe ulaştığında Marcus'un suratındaki ifadeyi görebildim. Siz de bunu kaçırdınız."

Bir ara durdu, eğilip yerden parlak bir ay taşı aldı ve karısına uzattı. “Senin yüzündeki ifadeyi de görebildim. Mutluydun, Elorie. Gerçekten mutluydun.”

O anın mutluluğu hâlâ kalbinde yankılanıyordu Elorie’nin. “Daha önce sihri, kullanılan gücü hiç görmemiştim. Büyüleyiciydi.”

“Ginia’nın yaptığı, yani şu sihirleri bir araya getirme işi – senin yapabileceğin şey de bu mu?”

Elorie resmen bacaklarını hissetmiyordu. Safi şok etkisiyle zar zor yere oturdu. Sihrin ve bütün o gülüşmelerin etkisiyle asıl konuyu unutuvermişti. “Aman Tanrım. Ginia’nın yaptığı internet sihriydi.”

Aaron kafasının karıştığı anlaşılır bir şekilde başını öne doğru salladı.

Elorie gözlerinden yaşlar boşaldığını hissedebiliyordu. “Ginia’nın yaptığı şeyi yapmayı öğrenebilirim. Ben işe yaramaz bir cadı olmayacağım.”

BÖLÜm 12

Nell, Moira'nın arka bahçesine bakındı ve gülümsedi. Sanki bir kasırga her şeyi süpürmüş ve geriye yer yer dağılmış bilgisayar parçası yığınları bırakmıştı. Yığınların etrafına birtakım meraklı ama daha ziyade kafası karışmış cadılar toplanmıştı.

Moira konuyla alakadar olmuştu – herkes test edilmeye gelmeliydi. Açıkçası Nova Scotia'daki bütün cadı nüfusu da bu çağrıya harfiyen uymuştu. Arka bahçede, yalnızca bir avuç kadarı internet gücü testini geçecek yetkinliğe sahip hemen hemen yüz kişi vardı. Ayrıca o bir avuç cadıdan biri de dört yaşındaydı ve uyuması gerekiyordu.

Yeni gelenlerin çoğu, her şeyi daha da berbat edecek şekilde, internet güçlerini aktive etmek için bir bilgisayar parçasına ihtiyaçları olduğuna inanıyor gibiydi. Aslında bu doğrudu, ancak Nell, Moira'nın bahçesine dağılmış parçaların çoğunun internetten daha öncesine ait olduklarından oldukça emindi. Ginia, disketlerin hâlâ var olduğunu görünce şoka girmişti.

Nell kalabalığın arasına karışıp, kurabiye ve yabanmersini dağıtmaya başladı. Evet, Ginia biraz yorulmuş görünüyordu. Onu kurtarmanın vakti gelmişti. “Hişt, tatlım. Nasıl gidiyor?”

“Çok yoğun, anne. Herkesi taramaya çalışıyorum, ama çoğu

sihir kodu yazamıyor, bu yüzden onlara öncelikle nasıl sihir kodu yazıldığını öğretmek zorunda kalıyorum.”

Genia'nın o an hitap ettiği kitle altmış yaşın üzerinde olduğundan, Nell her şeyin tam olarak yolunda gitmediğini tahmin ediyordu.

Koca haftayı Nova Scotia'nın cadı nüfusuna kod yazmayı öğreterek geçirmeyi de hiç düşünmüyordu. B Planı'na geçme vaktiydi.

“Git bana Lauren ve kardeşini bul, tatlım. Bir fikrim var.”

Rahatlamış görünen Genia ok gibi fırladı. Nell el çırpı ve sesini sihir yoluyla yükseltti. “Herkes güneydin! Sizlerden oturmanızı ve bu yöne dönmenizi rica ediyorum.”

Lauren huysuzlanan Aervyn'le birlikte Nell'in yanına gitti. Nell oğluna bir kurabiye verdi. Damla çikolatalı kurabiyeler dört yaşındaki çocukların havasını mucizevi bir biçimde değiştirebiliyordu.

“Umarım bir planın vardır,” dedi Lauren. “Burada işler çığı-
rından çıkmış.”

“Var. Bence onlara sihir kodu yazmadan internet gücünü nasıl aktive edeceklerini öğretmemiz lazım. Tıpkı senin Aervyn ve Elorie ile yaptığın gibi. Fakat öncelikle onlara bir grup gösterisi sunmalıyız.”

Nihayet oturmuş ve büyük ölçüde sessizliği yakalamış olan gruba döndü. “Bu sabah bu kadar büyük bir kalabalıkla karşılaşmayı beklemiyorduk, bu yüzden sabrınız için teşekkür ederiz. Çoğunuzun açık bir şekilde duymuş olabileceği gibi, internet gücünü kullanmanın bir yolu, sihir kodu yazarak online olmaktır. Ancak bu güç, düşünce gücüne çok benzeyen bir şekilde de aktive edilebilir ve biz bunun çoğunuzu test etmek için daha kolay bir yöntem olabileceğini düşünüyoruz.”

“Çok şükür,” dedi arkalardan bir ses. Gülüşmelere bakılırsa birçok kişi onunla hemfikirdi.

Nell gülümsedi. Realm doğudan sürüyle yeni oyuncu toplayacak gibi durmuyordu. “Öncelikle Genia'nın internet gücünü aktive

edişini izleyeceğimiz hızlı bir gösterimimiz olacak. Hepinizin görülebilmesi için Lauren ve Aervyn onunla zihinsel bağlantıya geçecek ve size yayın yapacaklar.”

Sol tarafında Marcus ayağa kalktı. “Size yardım edeyim. Epey büyük bir kalabalık söz konusu.”

Nell Aervyn’in bu görevi tek başına yerine getirebileceğinden adı gibi emindi, ama yerel yetenekle tartışacak da değildi.

Ginia el koyduğu iPhone’u çıkardı ve yalnızca bu bile kalabalığın mırıl mırıl söylenmesine sebep olmuştu. Marcus Nell’e doğru eğildi. “Ginia bunu kullanmaya devam ederse, Realm derecelerini yükseltmek zorunda kalacaksın.”

Nell kahkahalarla güldü. Kızı sanıldığından çok daha akıllıydı. “Ginia ve Jamie dün gece çok uğraştılar ve Ginia’nın bilgisayarını bir kabloşuz internet balonuna bağladılar. Kapsama alanını da ayarladılar, yani buradan çalışması gerekiyor.”

“İlginç.” Marcus cebinden bir iPhone çıkardı.

Nasıl yani? “Başından beri sende bu telefonda var mıydı?” Hem de Nell zilyonlarca dolar dolaşım ücreti öderken?

Marcus tek kaşını kaldırdı. “Burada sence kaç internet cadısı ve kaç iPhone vardır? Telefonumu asla geri alamazdım.”

Bu, Nell’in sabrını taşıran son damla olmuştu. Bencil yaşlı adam. Tamam, belki kendisi de biraz huysuzlaşmıştı, ama cadı dediğin paylaşmayı bilirdi. Bu dillendirilmemiş bir kuraldı.

Nell, Lauren’dan gelen zihinsel bağlantıyı hissetti ve gösterimin başlamak üzere olduğunu fark etti. Marcus’la ağız dalaşı yapacak zaman değildi.

Ginia, Lauren’ın zihinsel açıklamaları eşliğinde, çok yavaş bir şekilde internet gücünü aktive etme çalışmasını gerçekleştirdi. Bunu birçok kez yaptıktan sonra, Aervyn süreci ağır çekimde oynattı. Aervyn ağır çekimi bitirene kadar kimse gözünü kırpmamıştı.

Sonra kıyamet koptu. Marcus bir elini havaya kaldırdı. **SUSUN.**

Lauren geriye doğru çekildi. *Bir daha zihinsel olarak bağır-
madan önce haber ver, lütfen.*

Özür dilerim. Bu kadar duyarlı olduğunu bilmiyordum.

Lauren Marcus'u zihinsel bir odunla dövmeden evvel Nell onu yakaladı. *Daha sonra, canım. Şu an elimizde eğitmemiz gereken bir cadı sürüsü var ve Marcus'a da muhtacız. Şimdilik iyi davran, sonra bunun rövanşını almanda sana yardım edeceğim.*

Nell, Lauren'in homurdandığını daha önce hiç duymamıştı. Et-
rafındaki kadınların içindeki cevheri ortaya çıkarmakta Marcus'a
güvenilebilirdi.

*Siz ikiniz, konuşmanız bitti mi? Marcus soğuk soğuk konu-
şuyordu. Test etmek için bir gönüllü seçmenizi öneririm.*

Nell beklemekte olan kalabalığa baktı. En iyi nasıl ilerleye-
bileceğini düşünüyordu. Ginia koluna yapıştırdı birden. "Ço-
cuklarla başla, anne. Kevin'in bir internet cadısı olduğundan
adım gibi eminim."

Fikir fena değildi, ama onları izleyen düzinelerce cadıya da hiç
mi hiç ihtiyaçları yoktu. "On iki yaşından küçük biri buraya gele-
bilir mi, lütfen? Rica etsem geri kalanınız da beşerli ya da altışarlı
gruplara ayrılıp pratik yapabilir mi? Elimizden geldiğince sizlerin
yanına gelip yardımcı olmaya çalışacağız."

Cadılar arka bahçede belirtilen düzene göre ayrılıp yoğun bir
şekilde çalışmaya başladılar.

Yaklaşık bir düzine Nova Scotia cadıcığıyla birkaç dakika ge-
çirdikten sonra, iki şey netlik kazanmıştı. Birincisi, internet gücü
olan çocuklar hızlı anlıyorlardı. Aervyn onlara yol gösterici elini
uzatarak kanallarına destek vermenin bir yolunu bulmuş, bu da
hızlı bir şekilde sonuç vermişti.

İkincisine gelince, internet gücü bariz bir şekilde yaygın bir
güç olsa da, çocukların çoğu Nell gibiydi – bir-iki parlamadan faz-
lası yoktu. Tek istisna Kevin'di. Başlangıçta Aervyn'in desteğiyle

yarattığı havai fişekler neredeyse Ginia'nınkiler kadar ısıtılıydı – saniyeler sonra da zaten bunu kendi başına tekrarlamıştı.

Kevin'in sessiz gülümsemesi Nell'in yüreğini bir hoş etti. Sessiz bir gururla onları izleyen Elorie'ye baktı. "Görünüşe bakılırsa bir eğitim arkadaşın oldu."

Elorie Kevin'i kendine çekip sarıldı. "Sanırım öyle oldu."

Misafirleri için çay yapan Moira, memnuniyet içerisinde gülümsüyordu. Demek ki yaşlı bir cadıya yeni numaralar öğretilabiliyordu. O bir internet cadısıydı —bir düşünsenize!— hem Ginia ve Lauren'ın söylediğine göre bayağı da güçlü bir internet cadısıydı.

Amma tuhaftı be. Ömrü boyunca bir sürü sihirden azar azar almış, ama hiçbirinden büyük miktarda güce sahip olamamıştı. Bu onu iyi bir eğitmen yapmış ve o bunun, hayatının amacı olduğuna inanmıştı. Şimdiyse görünüşe bakılırsa, tamamen yeni bir güç türüne sahip olan ilk cadı dalgasına dâhil olarak torunuyla birlikte tarih kitaplarına geçecekti.

Mutluluktan başı dönüyordu.

"Caka satma," dedi Marcus, Moira'nın mutfağına girerken. Sırıltmasını hiç de gizlemeye çalışmayan Nell, Marcus'un hemen arkasındaydı.

"Satmıyorum zaten," dedi Moira. "Sen üç yaşından beri güçlü bir cadı oldun. Herhalde başkalarının azıcık bir gücü olmasını çok görmezsin."

Marcus çay kupalarını alıp masaya götürdü. Bu Moira'nın hoşuna gitmişti; zira misafirperverlik yeğeninin kuvvetli kişilik özelliklerinden biri değildi.

"Görmem," dedi Marcus. "Sadece, internet gücümüzü en çok kullananların aslında o güçle yapabileceklerimiz konusunda en kısıtlı kişiler olması adaletsizlik."

“Bir de bana sor,” dedi Nell. “Elimde koca bir grup oldukça mutsuz Realm oyuncusu var.”

Moira masaya oturdu ve onlara da oturmalarını işaret etti. “Açıklayın bana şu şeyi – henüz gerçekten anlamış değilim. Neden bazıımız bu kadar farklı? Anlamadığım ufak bir nokta da bu.”

“Hiçbirimiz anlamıyoruz ki,” dedi Nell. “Ancak görünen o ki bol miktarda sihir kodu yazma tecrübesine sahip olanlar, internet gücünü kullanma alanında daha kısıtlılar. Marcus sihir kodu yaparken taramalarımızda güçlü değerler görünüyor, ancak bugün denediğimiz şekilde bunun yalnızca ufak bir parçasına erişilebiliyor.”

Marcus sert sert baktı. “Sanki beyinlerimiz bütünleşik olarak bağlanmış gibi.”

“Böyle bir şeyin yaşandığı tek sihir türü bu değil.” Moira düşünceli düşünceli çayını karıştırdı. “Astral seyahatte de böyle olur. Medyumlar ve seyyahlar aynı güç kaynağından enerji alırlar, ancak bu yeteneğe sahip olan cadılar yetenekleri ilk ortaya çıktığında dikkatli bir şekilde eğitilmedikleri sürece, sadece birini ya da diğerini yapabilirler.”

Marcus tek kaşını kaldırdı. “İlginç. Yani eğer erken yaşlarda eğitilirse, bir cadıcık her ikisini de bünyesinde bulundurabilir mi?”

“Tarihimiz böyle söylüyor.” Moira uzanıp yeğeninin eline dokundu ve küçük bir parça rahatlatma girişimini kabul etmesini umdu. “Bildiğin gibi, astral seyyahlarımızın çoğunu çok erken yaşlarda kaybetmemiz büyük bir üzüntü.”

Marcus hiçbir şey söylemedi. Moira onun elini çekmediğinin farkındaydı. Şifacı yüreği, bu küçük zaferle rahatlamıştı.

Marcus Nell’ doğru baktı. “Eğer Moira Teyzem haklıysa, eğitim bakımından nasıl ilerlememiz gerektiği konusunda dikkatlice düşünmemiz gerekiyor.”

“Evet.” Nell herkese çay doldurdu. “Bütün internet cadılarımıza güçleriyle çevrimiçi ve çevrimdışı çalışmayı öğretmemiz ge-

rekecek.” Moira’ya doğru bakıp gülümsedi. “Sana da sihir kodu yazmayı öğretmemiz lazım.”

Ginia zaten ona kod yazmayı günlerdir öğretiyordu, ama yaşlı cadılar sır tutmayı iyi bilirdi. “Sanırım küçük Kevin’le daha fazla şansın olacaktır. Onun zihni yeni problemleri sever.”

“Moira haklı,” dedi Marcus. “Sihir kodu yazamayan, ama muazzam gücü olan yedi tane internet cadımız var. Açıkçası hepsine bir kerede öğretemeyiz.”

Bu, Moira’nın çözebileceği bir sorundu. “Öyle yapmasak iyi olur. Nell’in yardımıyla önce bu köyden olanları eğiteceğiz. Buradaki işleri yoluna koyduktan sonra, daha uzaktaki cadılar konusunda sen bana yardım edebilirsin.”

Marcus’un kendiyle savaştığını görebiliyordu. Münzevi bir cadı olan Marcus cadılığın topluluksal yönlerinden asla haz etmemişti, ama ilgilenilmeden bırakılan güçlerin tehlikesinin ondan daha fazla farkında olan biri de yoktu. Sonunda başını bir kez öne doğru salladı. “İyi plan.”

“O halde, buradan kimler var?” diye sordu Nell. “Yoğunluktan, bütün sonuçları yakalayabildiğimi söyleyemeyeceğim.”

Marcus parmaklarıyla saymaya başladı. “En başta küçük Kevin ve Elorie var. Moira Teyze ve senin Ginia’yla Aervyn de var. Sanırım eğitilecek ilk grup bunlardan ibaret. Sophie ve ben zihinsel havai fişekler yaratamıyoruz, ama sihir kodu yazmayı öğretme konusunda yardımcı olabiliriz.”

Nell başıyla onayladı. “Ginia ve ben de yardım edebiliriz.”

Eğitilecek cadılar. Moira canı gönülden memnun olmuştu bu işten. “Sen ve Sophie meşgul olacaksınız. Eğitilecek başka cadı-cıklarımız ve başka sihirlerimiz de var.”

Marcus homurdanarak konuştu. “Yardım elini uzatan çok. Lauren düşünce cadılığı derslerine yardım edecek. Mike da Sean’a toprak sihirlerinin ince ayrıntılarını öğretmek için harika bir seçim olacaktır.”

“Evet. Altımızdaki toprak daha az gümbürderse iyi olur.” Sean’ın toprak yetenekleri bitki ve büyütme gibi daha nazik türlerden değil de, kaya ve toprak parçalarıyla ilgili sert sihirlerdendi.

Nell gülümsedi. “Aervyn’in de bu alanda biraz yeteneği var, ama onu ve Sean’ı aynı eğitim grubuna koymak isteyeceğinizden pek emin değilim.”

Bilge ve yaşlı bir cadı olmak bazen işe yarıyordu. “Mike’ın yediği kahvaltının hakkını vermesi iyi olur. İki küçük oğlanla baş edebileceğinden eminim.” Baş edemese de, Moira’nın her zaman için cadıcıkların yaramazlıkları konusunda zaafı olmuştu. Özellikle de daha sonra yapılması gereken temizlikten kendisi sorumlu değilse.

Elorie, sınıf arkadaşlarına şöyle bir göz gezdirip Moira’ya doğru eğildi. “Ben kendimi bu sınıf için biraz yaşlı hissediyorum, büyükanne.”

Moira güldü. “Peki, sevimli Ginia’nın öğretmenimiz olduğunu göz önünde bulundurursak sence ben nasıl hissediyordum kendimi?”

Lauren, Marcus ve Ginia odanın bir köşesinde kafa kafaya vermiş, Kevin ve Aervyn ise bir kâse yabanmersiniyle odanın başka bir köşesine kaçmışlardı. Elorie biraz işe yaramaz hissediyordu kendini. Daha bir hafta öncesine kadar eğitim organizasyonlarını yapmak onun işiydi.

Sophie, büyükannenin ot kitaplarından birini okuyarak bir köşede sessizce oturuyordu. Nedenini araştırmak istemediği bir sebepten, Sophie’nin varlığı Elorie’nin gıcığına gitmişti. “Sophie neden burada? Onun internet gücünün yalnızca sihir kodu yazma türünde olduğunu sanıyordum.”

“O, senin için asla bir tehdit oluşturmadı, torunum.” Büyük-

annesinin bakışları durgun ve üzgündü. “Onun neden burada olduğunu gerçekten bilmiyor musun?”

Elorie mahcup olmuştu. Cadı tarihi dersinde uyuklarken yalananmış, on yaşında bir kız gibi hissediyordu kendini yeniden. Ayrıca büyükannesini de hayal kırıklığına uğratiyordu – bu çok belliydi. Sadece sebebinden emin değildi.

Öğretmenlerinin üçü de onun bu şaşkınlığını bozacak şekilde onlara doğru döndüler. Marcus iki oğlanı da yanlarına çağırdı. “Bakalım sizdeki bu internet gücüyle neler yapılabileceğini öğrenebilecek miyiz?”

Tam da Marcus Dayıya göre bir laftı bu. Girizgâh yapmadan doğrudan meseleye girivermişti. O gün Elorie’nin çok da umurunda değildi bu aslında. Bütün varlığıyla artık sihir yapmak için can atıyordu.

Lauren, Elorie’nin düşüncelerini okumuş gibi gülümsedi. Zımbırtısı kapalı olduğu sürece bu kaçınılmazdı. Odada insanın bütün özelini işgal edebilecek dört tane düşünce cadısının olması hiçbir şeye benzemiyordu.

Neyse ki yapacakları çalışmalar, beyinlerini Elorie’nin dışarıya sızan düşüncelerinden daha başka şeylere odaklamalarını sağlayacaktı. Elorie bu düşüncelerden sıyrılıp kendine geldiğinde Ginia’yı ona doğru bakarken yakaladı. “Dün yaptığın şeyi göster bana, sihirleri harmanlamayı. Denemek istiyorum.”

Ginia evet anlamında başını sallarken Moira konuşmaya başladı. “Yavaş olun, benim tatlı kızlarım. Bir plan yapmamız lazım.” Karşı çıkmalar başlamadan evvel elini havaya kaldırdı. “Ben bu internet gücünü hissettim ve hiçbir şeyi bu güçle oynamaktan daha fazla istemiyorum. Ancak öğrenirken dikkatli davranmalıyız.”

Durdu ve büyük bir ciddiyetle bakışlarını odanın içerisinden gezdirdi. “Biz ilkiz, öncüyüz. Bu sihir tehlikeli olabilir, sonuçta

burada bilinmeyen bir sihirle oynuyoruz. Dikkatli olmak ve önlemimizi almak, güvende olmamızı sağlayacaktır.”

Elorie hayatı boyunca bu son cümlelerin yüz farklı türünü kurmuştu. Fakat zihnindeki kuvvetli güç akımını hatırlayınca, onu neden çok az sayıda cadıciğin dikkatle dinlediğini nihayet o an anlıyordu.

Moira öne doğru eğilip sessizce konuşmaya başladı. “Sihrin seni cezpt ettiğini biliyorum, evladım. Ancak öncelikle onu kontrol etmeyi öğrenmelisin.”

“Biliyorum. Böyle hissedeceğimi de hiç düşünmezdim bu arada.”

“Ben de.” Büyükannesinin yüzünde merak dolu bir ifade vardı. “Bu bildiğim bütün güçlerden daha kuvvetli. Bizleri öyle bir sihir bekliyor ki...”

“O halde başlayalım mı?” Marcus Ginia’ya doğru kafa salladı. “Hadi şu birleştirme numaranı yap bize. Aervyn ve ben, sana çalışabileceğin iki basit sihir vereceğiz.”

Grubun geri kalanına baktı. “Hepinizin görebilmesi için Lauren Ginia’nın yaptıklarını zihinsel olarak sizlere yayınlayacak. Anladığınızdan emin olunca Lauren’a haber verin.”

Elorie kaşlarını çatı. O bir zihinsel konuşmacı değildi.

Marcus gözlerini devirdi. Güven bana, yeğen – Lauren senin düşündüğün hiçbir şeyi kaçırmaz.

Marcus Dayıyla mahremiyet üzerine bir konuşma yapması gerekecekti. Hem de çok yakında.

O zamana kadar dikkatlice izlemesi gerekiyordu. Ginia internet gücüne erişmeye başlamıştı bile. Tıpkı bir önceki gün olduğu gibi, Elorie, Lauren’ın açtığı zihinsel pencereden, dans eden güç akımlarının karmaşık sihir şekilleri aldıktan sonra birleşmesini izledi. Gördüklerinin bir kısmını anlamıştı, ama bir kez daha izlemekten yanaydı.

Ancak bir kez daha olmadı. Lauren onları zihinsel bağlandıran çıkardı ve Kevin usulca kafa salladı. “Sanırım ben bunu yapabilirim.”

Marcus tek kaşını kaldırdı. “Tekrar izlemek istemediğinden emin misin?”

Kevin onunla göz göze geldi. “Evet. Denemek istiyorum.” Elorie Kevin’in özgüvenini görünce zihinsel olarak seviniverdi. Genelde ikizi Sean sihre bodoslama atlar, Kevin ise sessiz sedasız onu takip ederdi.

Aervyn ve Marcus yeniden sihir çalışmalarını başlattılar ve bu sefer Elorie onları kendi gözleriyle izledi. Marcus avucunun içinde dans eden renklerden bir top yaratırken Aervyn de çok küçük bir fırtına çıkardı. Yüzünde derin bir konsantrasyon ifadesi olan Kevin’in odaklandığı anlaşıyordu.

Top bir an kayboldu ve odanın her yerinde renkler çok kısa bir süre için dans etti. Sonra bütün sihir işaretleri yok oldu. Elorie’nin nefesi kesilmişti adeta.

Kevin asla vazgeçmezdi. “Tekrar, lütfen.”

Marcus ve Aervyn bir kez daha sihirlerini yarattılar, Kevin de odaklandı. Bir kez daha top sallantıda kaldı. Odadaki herkes nefesini tutmuş bekliyordu.

Ve sonra odanın her yerinde ışık patlamaları oldu. Dans eden renkler, ısıtılar yayararak odanın içinde oradan oraya akıyordu.

Kevin’in gözlerindeki o ateşli gurur Elorie’yi neredeyse göz yaşlarına boğacaktı.

Sonra sıra Moira’ya geldi. Moira yüzünde çocuksu bir neşe ve sessiz bir özgüvenle, en ufak bir tereddüt yaşamadan tekrarladı numarayı. Kevin ona hayranlıkla bakıyordu. “Vay, büyükanne, muhteşemdi.”

Moira onun saçlarını karıştırdı. “Yetmiş senedir sihir çalışmaları yapıyorum, sevgili oğlum. İşte şimdi sebebini anladım.”

Kahretsin. Sıra Elorie’deydi ve kendisinin toplamda yaklaşık iki dakika kadar bir sihir çalışması tecrübesi vardı.

Avucunda ateş topunu tutan Marcus tek kaşını kaldırdı. Vakit gelmişti.

Elorie gözlerini kapattı – ve büyük bir sorununun olduğunu fark etti. Gözlerini açtığı anda odadaki bütün düşünce cadılarının da bu durumun farkında olduğunu anladı.

“Bu önemli bir mesele,” dedi Marcus.

“Ne?” diye sordu Ginia.

Lauren açıklamaya başladı. “Sizlerin aksine, Elorie’de element güçleri yok. Bu yüzden de iki sihrin güç akımlarını ya da şekillerini göremiyor.”

Harika. Artık işe yaramaz değil, defektif bir cadıydı.

Aervyn’in kafası karışmış gibiydi. “Peki ‘defektif’ cadı ne demek? Gizemli olayları mı çözebiliyor musun sen?”

Ginia kıkırdadı. “Ona dedektif denir, sersem çocuk.”

Lauren Elorie’ye uyarıcı bir bakış attı, ama o, mesajı açık ve net bir biçimde, çoktan almıştı. Cadıcıkların kulağı onlardayken, acıma duygusuna yer yoktu. Tuhaf, kendini hiç bu kadar muhallesi çocuğu gibi hissetmemişti.

Boğazını temizledi. “O halde bunu nasıl düzelteceğiz? Güç akımlarını, sen beni bağlantıya alırken görebiliyordum, Lauren – benim için bunu tekrar yapabilir misin?”

“Hayır.” Lauren kafasını iki yana sallayıp göz kırptı. “Ayrıcalıklı ama bazen de rahatsızlık verici, element gücü olmayan cadılar kulübüne hoş geldin. Daha önce görebiliyordun, çünkü Marcus ve ben birlikte çalışıyorduk. O, element enerjilerini görselleştirebiliyor. Ben ise görselleştiremiyorum.”

Elorie, aklına gelen bir sonraki düşünceyi bloke etmek için çok ama çok uğraşıyordu. Tanrı aşkına, ne halt yemişti de sihir yapabilmek için Marcus Dayıyla partner olmak zorunda kalmayı hak etmişti?

Marcus'un kahkahasına bakılırsa, düşüncesini yeterince bloke edememişti. "Farkındaysan, henüz ben bu işe gönüllü olmadım."

"Bu yakadaki tek cadı sen değilsin," dedi Moira kesin bir dille.

Kevin, yaklaşık bir buçuk metrelik boyunun verdiği yürekle onların imdadına koşuverdi. "Ben yapabilirim. Görmene yardım edebilirim, Elorie."

Marcus şüpheyle bakıyordu. "Daha bir haftadır düşünce güçlerin var, oğlum. Ayrıca çok da kuvvetli değil. Yayın yapmak sağlam bir güçle olur. Eğer bocalarsan Elorie'nin sihri kolayca yolunu şaşırabilir."

Kevin ona etkili bir bakış attı. "O zaman bir eğitim çemberi kursan iyi edersin. Mobilyalarını yakarsak büyükannem deliye döner."

Elorie kıkırdamamaya çalıştı ve aklından bütün şüpheleri küreyip attı. Madem ki Kevin bunu denemeyi istiyordu, o zaman o da bunun işe yaraması için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Başka yolu yoktu.

Marcus ve Aervyn sihirlerini hazır ettiler. Elorie, Kevin'e baktı ve onun zihinsel bağlantıyı başlattığını hissetti. Bu bağlantı Lauren'inki kadar hızlı ve sağlam değildi, ama Elorie sihir şekillerini görebiliyordu.

Bir an durdu ve Ginia'nın yaptıklarını adım adım gözden geçirdi. Sonra elini fareye götürüp, çalışmalarda yaptığı gibi güce erişti. Bütün bedeninde bir enerji fırtınası yaşanıyordu. Bekleyen sihirleri uzanıp yakalamamak için her bir zerresiyle mücadele veriyordu. Yavaş yavaş, kızım. Bunu yapmak için bir ömür buyu bekledin. Şimdi doğru düzgün yap.

Ginia'nın hassas kontrolünün aynısını gerçekleştirmeye çalışarak, iki sihir birbirine doğru çekip etraflarını güçle sardı. Kendisi bile gücünün herkesinkinden çok daha fazla dingildediğini görebiliyordu, ama bastırmaya devam etti – daha iyi bir cadı olmak için pratik yapmak gerekirdi. Sihirler birbirine iyice yaklaştığında, birbirine bağlan-

ması gereken noktalarna baktı. Ginia'yı izlerken, sihir şekillerinin bu noktaları ışıklar içerisindeydi, ancak o an ışıklar yoktu.

Elorie, dehşet içerisinde şekillere bakarken gücünün onu çekiştirmediğini hissedebiliyordu. Bu sefer ısrar etmiyor, izin istiyordu. Bu tuhaf bir şekilde, stüdyosunda oturup dururken bir deniz camı parçası ve bir gümüş zincirin kendilerine ne yapılması gerektiğini bilir gibi görüldüğünde hissettiği çekiştirmeye benziyordu. Bu çekiştirmeye güvenme konusunda epey tecrübesi vardı; en iyi çalışmalarının bazıları bu şekilde ortaya çıkmıştı.

Çok yavaş bir biçimde Aervyn'in sihrine doğru bir gıdım güç gönderdi. Sihir şekline, internet gücünden küçük havai fişekler ulaşmıştı. Marcus'un sihrine doğru da küçük bir akım gönderdi. İnternet gücü ikinci sihirle de bütünleşince, birden görüvermeye başladı – oldukları ve olmaları gerektiği gibi görmeye başladı. Onlar artık Elorie'nin sihriydi ve Elorie onlarla ne yapması gerektiğini biliyordu.

Kendinden emin ellerle sihir gücü akımlarını döndürdü ve mükemmel bir şekilde hizaya sokana kadar dokumaya ve döndürmeye devam etti. Bu tıpkı gümüş zincirle deniz camını birbirine uydurmak gibi bir işti. Birçok şekilde bir arada olabilirlerdi, ama Elorie'yi cezbeden yalnızca bir şekil vardı.

Artık her şey hazır. Her iki sihirden de bağlantı arayışındaki internet gücü iplikleri çıktı. Elorie derin derin nefes aldı ve aynı Ginia'nın yaptığı gibi gücü üzerindeki sıkı baskıyı bırakıverdi.

Sihirler bir an için ışıldadı ve sonra bütünleşti. Tamamlanan bu sihrin güzelliğinden, güç dans etmeye ve ortada bir hortum gibi dönmeye başladı. Elorie Kevin'in mutluluğunu hissedebiliyordu – ve bir saniye sonra da zihinsel bağlantısının kaybolmasıyla birlikte duyduğu panik ve çınlayan gürültüyü.

Gözlerini, koca bir şaşkınlığa açtı ve oturduğu yerden düşmek üzere olan Kevin'i yakaladı. "Ne oldu?"

Aervyn gözlerini koca koca açmış bir şekilde tavanı gösteriyordu. Elorie tavanda meydana getirdiği büyük yanık daireyi inanamayan gözlerle inceledi. “Bunu ben mi yaptım?”

Marcus başını öne doğru salladı. “Aynen, sen yaptın. Sen ve yardımcın çemberimi kırıp geçtiniz. Bir dahakine daha güçlü bir çember kuracağım.” Kevin’e baktı. “Fena sayılmaz. Onu bir dahakine bağlantıdan düşürme, ama bayağı iyiydin. Sana gönderdiği güç çok ciddi miktardaydı.”

Elorie’yi bir korku sardı. Kevin’e sihir mi göndermişti? O daha bir çocuktü.

O yetenekli bir cadı, diye cevap verdi Lauren usulca. Ayrıca senin de partnerin. Birlikte yaptığınız iş çok güzeldi. Kevin’e göz kırptı. “Bugün ilerleyen saatlerde sana Elorie ile çalışırken kullanman için bazı ekstra özel düşünce cadısı korunma yöntemleri öğreteceğim. Elorie’nin bu denli kuvvetli bir sihre sahip olduğunu bilmiyorduk.”

Ginia faresini sallayarak konuşmaya başladı. “Öncelikle bunu nasıl yaptığını bana öğretmek zorundasın. Bu aşırı derecede havalı bir hareketti.” Kafasını kaldırıp baktı. “Gerçi bir dahakine dışarıya çıkmamız gerekebilir.”

Elorie, ilk gerçek sihir hareketiyle yapmayı başardığı şey karşısında afallamış bir şekilde yeniden tavana baktı. O kadar çok ‘zarar vermeyin’ diye öğütlemişti ki kendisinin de bu öğüdü hatırlamış olması gerekirdi. Omzuna dokunan elin sahibine doğru döndü. Büyükannesi mutluluktan kıkırdıyordu. “Evimde yanık izleri bırakan ilk insan sen değilsin, çocuğum. Sonuncusu olacağından da pek emin değilim.”

Sonra büyükannesi sustu ve elini Elorie’nin yanaklarına götürdü. “Benim canım kızım. İlk sihrindi bu senin. Bunu görmek için çok bekledim.”

Elinde ot kitabı, yüzünde sevinçle hâlâ bir köşede oturmakta olan Sophie’ye doğru uzattı diğer elini. “O da çok bekledi.”

BÖLÜM 13

“Oh be, nihayet yüz yüze sohbet etmek ne güzel,” dedi Moira ve Aaron’un getirdiği elle yenen yiyeceklerin bulunduğu tabağı işaret etti. Ne düşünceli bir genç adamdı bu Aaron.

Sophie tavanı işaret etti. “Bu akşam Elorie ile yemek yemeye gideksen, biz bunun icabına bakarız. Mike Lizzie’nin evinden biraz boya almaya gitti.”

“Teşekkür ederim, canım. Bir zamanlar bunları kendi başıma düzeltirdim, ama artık o yaşları birazcık geçtim.”

“Burada senin için bu gibi işlerin icabına bakacak bir sürü insan var. Kullan onları.” Moira, Sophie’nin yüzündeki bu sert ifadeyi daha önce kendi aynasında defalarca görmüştü. Bu ifade cadıcıklar üzerinde epey etkili oluyordu, ama Moira cadıcılıktan çıkalı çok uzun zaman olmuştu.

“Kullanırım kullanmasına da, ben daha elden ayaktan düşmüş değilim. Aslına bakılırsa Kevin kısa bir eğitim sonrası şekerlemesi yapmak için ortalıktan kaybolmuş ve Elorie de ona katılacak gibi duruyordu.” Yaşlı cadıysa hâlâ ayaktaydı. Peki, tamam, oturuyordu, ama şekerleme yapmaktan çok uzak bir hareketti oturmak.

Nell gülümsedi ve uzanıp Aaron’un lezzetli lokmalık yiyeceklerinden birini aldı. “Enerji dolusun, değil mi? Aervyn elma ağaçlarına çıkıyor. İstersen git sen de katıl.”

“Çıkabilirmişim gibi hissediyorum kendimi. O kadar güçle haşır neşir olmak, beni iyi anlamda sarstı diyebilirim.” Moira Sophie’nin elini okşadı. “Keşke sen de bu deneyimi yaşayabilseydin. Belki o zaman Mike’la sen bana torunlar verme konusunda elinizi biraz daha çabuk tutardınız.” Vay, Moira o gün döktürüyordu.

Sophie gülerken az kalsın pastası boğazına takılıyordu. “Bir sürü torunun var zaten. Ayrıca Mike’ın o alanda pek de destek kuvvete ihtiyacı yok.” Bakışları sıcaklaşmıştı. “Hem bugün benim sihir günüm değildi.”

Evet, diye düşündü Moira. Her ne kadar Elorie bunu henüz tam olarak anlamasa da, Sophie orada bir cadı olarak değil, bir kız kardeş olarak bulunmuştu.

Lauren, hayranlık içerisinde Moira’ya bakıyordu. “Sihir çalışmalarından hâlâ bu denli enerji alabiliyor musun?” Sonra bir eliyle ağzını kapattı hemen, yanakları al al olmuştu. “Ay, özür dilerim. Tamamen yanlış bir şekilde ifade ettim söylemek istediğim şeyi.”

“Olsun.” Kendini tamamen haylaz bir çocuk gibi hisseden Moira öne doğru eğildi. “İrlanda’da bir laf vardır; yaşlı bir cadıyla evli olan adam, adamların en şanslısıdır.”

Sophie kıkırdamaya başladı. “Tamamen atıyorsun.”

“Hiç de atmıyorum. Güce ne kadar çok dokunursan bu söylediğim o kadar doğru oluyor.” Yeniden Lauren’a baktı. “Sana kimse söylemedi mi, genç kadın? Kendine yatağını paylaşacak bir adam bulamadıysan, bu lafı iyice bir düşün. Adam kendini çok şanslı hissedecektir. Tabii ki aranızda aşk olması en güzeli.”

Lauren’ın yanakları yeni toplanmış çileklerin rengini almıştı. “Aramızda böyle bir konuşmanın geçtiğine inanamıyorum.”

“Kusura bakma.” Nell kıkırdıyordu. “Birilerinin seni, internette sohbet ettiğin o hanım hanımcık, kibar Moira’nın, mutfak masasındaki Moira’yla aynı olmadığı konusunda uyarması gerekirdi.”

“Bana bunu şimdi söylüyorsun yani.”

Moira ellerini Lauren'ın kızaran yanaklarına götürdü. "Buzdolabında dondurma var, canım. Serinletir."

Ah, kendini yeniden genç bir cadı gibi hissediyordu Moira. Mutfağında kakhaha ve sihirle dolu üç muhteşem kadın vardı ve bir sonraki nesil de arka bahçede oynuyordu.

Lauren masadan kalkarken Nell sırtıyordu. "İki kaşık getirirsen, senin için konuyu değiştirebilirim."

"Anlaştık," dedi Lauren çekmeceleri karıştırırken.

Nell Moira'ya baktı. "Pekâlâ, bu toplantının resmi amacına dönelim. İnternet gücü dışında, cadıcılarla ne tür eğitimler yapmamız gerekiyor?"

"Elorie'ye de danışmamız lazım – şu an küçüklerin eğitiminin çoğunu o üstleniyor. Bence Sean'ımızın bir tam çember için sihir yapıcılığı üstlenip üstenebileceğini test etmeliyiz. Hepiniz burada olduğunuza göre çember için gereken kişi sayısını rahat rahat karşılıyoruz."

Nell başıyla onayladı. "İstersen onunla seve seve küçük bir hazırlık çalışması yapabilirim."

"Çok güzel olur. Belki ona bir tam çemberde disiplinin ne kadar önemli olduğunu aşılırsın. Şimdilik biraz kendini beğenmiş de."

Nell gözlerini devirdi. "Olmayacak duaya amin diyecek kadar toy değilim. Elimden geleni yapacağım, ancak bu hepinizin de çok iyi bildiği gibi zamanla öğrenilen bir derstir. Sean için bir kanal açıcı var mı aklında?"

"İkizinin biraz kanal açma yeteneğinin olmasını umuyoruz. Lauren, belki sen Kevin'le biraz çalışıp onun potansiyelini değerlendirebilirsin. Burada çok fazla kanal açıcımız yok. Bu yüzden küçük bir kanal açıcının eğitilmesi çok harika bir haber olarak algılanacaktır."

Lauren, dört adet kaşık ve yarım kiloluk bir dondurmayla masaya oturdu. "Bence bu kadarından eminiz artık. Senin tavanını Elorie tek başına yakmadı – Kevin ona oldukça büyük miktarda destek veriyordu."

Tanrı aşkına. Moira bu tür bir şeye şahit olmamıştı daha önce, ama yine de torununun ilk sihrinin verdiği anlık mutlulukla kendinden geçmişti.

Nell başıyla onayladı. “Evet, bunu ben de düşündüm. Sihirleri internet gücüyle harmanlamak biraz sihir yapıcılığa benziyor. Ginia bunu yaparken, gücü doğrudan başlangıç sihirlerini yapanlardan alıyor. Ancak Elorie’nin yerine bu işi Kevin üstlendi.”

“Aynen öyle,” dedi Lauren. “Kevin aynı zamanda, Elorie güç akımlarını düzenlerken her şeyin sağlam bir şekilde sabitlenmesini de sağladı. Oldukça iyi ve geleneksel bir çemberdeki kanal açıcılığa çok benzeyen bir iş çıkardılar.”

Ne *ilginçti*. “Tamam, o zaman. Bu hafta, içtima için çok güzel bir hafta gibi görünüyor. Pazar günü dolunay olacak, yani bu uğurlu bir zamanlama olacaktır. Üç çember uygun bence – ekstra eğitim yapmak isteyecek bir sürü cadımız var. Sean ve Kevin’in de şanslarını denemelerini sağlayalım.”

“İçtima nedir?” diye sordu Lauren.

Sophie gülümsedi. “Nova Scotia tarzı bir istilaya hazır ol. Ben gidip cadıcıklara, bu haberi yaymalarını söyleyeyim.”

“İndir beni aşağı, Aervyn Walker!”

Sophie, Lizzie’nin öfkeli sözlerini duyunca ona doğru döndü ve sorumluluğundaki ufaklığın yaklaşık bir buçuk metre havada olduğunu gördü. “Neler oluyor, çocuklar?”

“O başlattı!” Lizzie tek çocuktı ve etrafında kendisinden daha küçük bir serserinin olması konusunda hızlandırılmış bir kurs görüyordu. Kursun tamamen sorunsuz geçtiği söylenemezdi.

Beş kardeşin en küçüğü olarak kendini korumaya çok alışık olan Aervyn, mümkün olduğunca masum görünmeye çalışıyordu. Aervyn’in sınırlıslam, Lizzie’nin de onların en iyi su

cadısı olduğu düşünülürse, Sophie tek suçlu tarafın Aervyn olmadığından oldukça emindi.

Mike evin köşesinden çıkıp Lizzie'yi ayak bileğinden tuttuğı gibi yere indirdi. "Aaron'a çilek toplamada yardım edecek birileri lazımmiş. İlgilenir miydiniz?"

Lizzie'nin siniri geçiverdi. Aervyn'in elinden tuttu ve onu otele doğru sürükledi. "Hadi. Ben çok iyi bir çilek toplanım. Aaron da istediğimiz kadar yememize izin verir hep."

Mike'ın kolunu beline doladığını hisseden Sophie, başını onun omzuna yasladı. "Çilekler imdadımıza yetişti. Çok şükür."

"Hâlâ ileride iki çocuğunun olmasını istiyor musun?"

"Hiş!" Sophie onu sustururken kıkırdıyordu. "Moir'a Teyze böyle konuştuğunu duyarsa bugün öğleden sonra bebek battaniyesi örmelere başlar."

Mike'ın bakışları aniden ciddileşti. "Sence bu çok kötü bir şey mi?"

Hayatta bazen karar anları insanı sinsice kısıtırırdı. Moira'nın bahçesinde, ağzı şaşkınlıktan yarı açık vaziyette dikilen Sophie, âşık olduğı adamla göz göze geldi ve onun dediğini yaptı – kendini ihtimallere açtı.

Kalbinin çiçek açtığını hissetti. Karar verilmişti.

Kendinden emin bir şekilde ışıklar saçan Sophie, Mike'ın boşta kalan eline uzandı ve avuç avuca birleştirdi elleri. Çocukluğunun köklerinin bulunduğı bu yerde gücünün akışa geçmesine müsaade ederek Mike'a sessiz ve güçlü bir söz verdi. Moira'nın bahçesinde zaman sık sık dururdu onun için. O an, ikisi için de durmuştu. Sophie, geleceğın getireceğı şeylerin, ikisine birden geleceğini biliyordu.

"Mike Amca, gitmemiz lazım!" Aaron'un yol üzerinde bekleyen kamyonetinden bağırarak seslenen Lizzie'ye döndüler.

"Kusura bakma, ben de çilek toplama ekibindenim." Eğildi ve Sophie için üç çiçek kopardı. "Sana da çilek getirmeye çalışacağım."

Mike koşup giderken Sophie elindeki çiçeklere baktı. Bir nergis, bir yıldız çiçeği, bir de papatya. Mike, çiçeklerin dilinde, yeni başlangıçların, mutluluğun ve sonsuz aşkın mesajını veriyordu. Bir söz veriyordu.

Elorie elinde iki bardak limonatayla Sophie'nin yanına geldi. Çiçekleri görünce gözleri açıldı. Moira'nın yanında büyüyen herkes çiçeklerin dilini ve ilmini bilirdi. "İlginç bir buket."

"Mike'tan."

"Ha, *gerçekten* mi? Bunların ne anlama geldiğini biliyor mu peki?"

Sophie, nergisin yapraklarını okşadı. "Biliyor."

Çocukluk arkadaşının gözlerinde parıl parıl parlayan gözyaşlarını gördü. "Senin adına çok mutluyum, Sophie. Mike harika bir adama benziyor."

Ah, özlediği kız kardeş buydu işte. Çok özlemişti hem de. Kelimeler duyguların içinde kayboluyordu. Arkadaşına sarıldı, ona çiçekler verdi ve tamamen mutluluktan burnunu çekmeye başladı.

Bir anlık sessiz bir sevgi selinin ardından Elorie gülümsemeye başladı. "Onu büyükannemin torun beklentisi içinde olacağı konusunda uyardın mı?"

"O bu konuda büyükannenin tarafında."

"O zaman neyin içine girdiğinin farkındadır herhalde. Çok oturaklı birine benziyor. Ayrıca küçüklerle çilek toplamaya gittiğine göre bol miktarda cesareti de var demektir."

Sophie güldü. "Minnettarım. Sanırım o ikisine bugünlük bu kadar cadılık okulu yetti."

"Herkes bitkileri ve otları büyüleyici bulmuyor."

Sophie, kafa kafaya vermiş bir biçimde yaklaşan Ginia ve Moira'yı işaret etti başıyla. "Ama bazıları buluyor, zaten tek ihtiyacımız da bu – bu ilmi aktaracak bir-iki kişi olsun yeter. Moira Teyze

çok şey biliyor – ben bu kadar bilgiyi aklımda tutamazdım herhalde. Ginia bütün bilgileri yalayıp yutuyor, ama diğer iki ufaklıkta iş yok.”

“Bir tek onlar değil ki. Nell de bu sabahki internet gücü eğitiminde katı bir profesyondirdi.” Elorie esnedi. “Kevin kanepede uyuyakalmış. Ben de gidip yanına yatayım diyorum.”

“Kulağa cazip geliyor. Bu işin öğrenci tarafında olmak nasıl bir şey?”

“Öğrenciliğin ne kadar zor olduğunu şimdi çok daha iyi anlıyorum. Bir saatlik bir eğitimin cadıcıklarımı neden en yakın çıkışa doğru yarışmaya ittiğini merak ederdim hep.”

Sophie yeniden alevlenen kız kardeşliklerinin verdiği rahatlıkla neşelenip gülümsedi. “En azından cadı tarihi dersini almak zorunda değilsin.”

“Büyükanneme söyleme ama,” diye fısıldadı Elorie, “galiba ben o dersi onun zamanında anlattığından biraz daha ilginç bir hale getirdim. Sean buna katılmayacaktır, ama tabii o bizim aldığımız derslere katılmak zorunda kalmadı ki hiç.”

Sean. Of, of. Sophie bahçeye şöyle bir baktı.

Elorie bu bakışı tanıyivermişti. “Kaybettin değil mi? Kumsala bak – FIRAR ettiğinde ben genelde orada buluyorum onu.”

Sophie kaşlarını çatı. “Öğleden sonra Marcus’la düşünce cadısı pratiği yapması gerekiyordu. Belki beraber çalışıyorlardır.”

“Sanmam. Marcus Dayı otelin arkasındaki hamakta uyuyor.”

“Bu ne böyle, siesta vakti mi?” Sophie limonatasını bitirdi. Cadıcık avına çıkma vakti gelmişti. “Ginia, Moira Teyze – Sean’ı gördünüz mü yakınlarda?”

“Kumsala bak, canım,” dedi Moira kafasını kaldırmadan.

Elorie, Sophie’nin koluna girdi. “Bunlar bitki sihirlerinin sarhoşluğundalar; bu konuda sana bir yardımları dokunmaz. Onu aramanda ben sana yardım ederim.”

Otelin arka bahçesine doğru yürüdüler. Marcus hamakta çok açık bir şekilde horluyordu. Bu sahne uzun zaman önce yaşanan bir öğleden sonrasına ve unutulmayacak bir cadıcık şaklabanlığına dair anıları uyandırmıştı. Sophie Elorie'ye bakıp sırtıttı. "Sence bunu ikinci kez başarabilir miyiz?"

Elorie'nin gözleri parlıyordu. "Büyükannemin bilgisayarını ve Lauren'ı getirmeme müsaade edersen, eminim bu sefer daha görkemli bir şey yapmayı başarabiliriz."

Elorie'yi bekleyen Sophie'nin gülesi geliyordu. Sanki yeniden on yaşındaydılar ve huysuz, yaşlı Marcus'u arka verandada uyur vaziyette yakalamışlardı.

Elorie elinde bir bilgisayarla geri döndü.

Lauren da hemen arkasından onu takip ediyordu. "Aslında benim başımı genelde Aervyn belaya sokar."

Sophie göz kırptı. "Sadece yakalanırsak başımız belaya girer." Marcus cadıkları yoldan çıkarmak, denenmiş ve doğruluğu ispatlanmış bir cadılık okulu geleneğiydi. Lauren'a cadı olmayan kızların büyürken kaçırdıkları şeylerden biraz daha fazlasını vermenin vakti gelmişti.

Pekâlâ, bu tamamen doğru olmayabilirdi. Elorie de büyürken cadı değildi, ama bir sürü cadıcık soytarılığında yer almıştı.

"O halde plan nedir?" diye sordu Lauren. "Marcus'a bir plan borcum var da."

Marcus'un insanları gıcık etme konusunda bir yeteneği vardı. "Şöyle ki bunu en son yaptığımızda bir prenses yanılsama sihri yapmış ve Marcus'u elinde bir buket çiçekle ortada bırakıvermiştik. Bunu tekrarlarken biraz geliştirmemiz lazım bu sefer."

Lauren kıs kıs güldü. "Onun kendisini prenses sanmasını sağlayabilirim – olur mu? Senin zihnindekileri de Elorie için görselleştirebilirim, böylece aklındaki bütün alçak sihir çalışmalarını beraber yapabilirsiniz."

İşte şimdi bir sonuca varmak üzereydiler. Sophie sırtıyordu. “Onun için bir çiçek tarlası yeşertebilirim, böylece Uyuyan Güzel’i onurlandırmış oluruz.”

Elorie konuşmaya başladı, ama sonra susuverdi. “Hım. Ben ne yapabilirim, bilemiyorum. Sihirlerinizde bana ihtiyacınız yok.”

Çiçeği burnunda cadı, diye düşüncü Sophie sevgiyle. Elorie’nin elindeki bilgisayara baktı. “Hım, bence bir şeyler bulabiliriz.” Bilgisayarı aldı ve Realm’daki özel kostüm zulasına giriş yaptı. “İşte. Prenses kıyafeti. Bu kıyafeti buradan çıkarıp sevgili Marcus Dayımıza giydirebilir misin? Bunu Lauren’in düşünce sihriyle ve benim çiçek dekorumla harmanlarsan, Marcus kraliyet ailesinden bir kız gibi görünecek, hatta buna inanacaktır.”

Sophie bunun zor bir hareket olacağını biliyordu. İlkiden fazla sihri bir kerede birleştirmeyi sadece Ginia denemişti ve bunlardan birini de sanal gerçeklikte yapmıştı.

Elorie ekrana baktı ve düşündü. “Burada bir prens var mı?”

Kahretsin. Sophie ona ciddi bir saygıyla baktı. “Bu çetrefilli bir sihir olur, kardeşim. Bu kadar havalı bir şeyi denemeye hazır mısın?”

Elorie’nin gözleri parladı, ancak bu muzipliğinin altında belli bir ciddiyet de yatıyordu. “Bunu anlamanın tek bir yolu var.”

Sophie, bazı kodları hızlıca kes+yapıştır yaptıktan sonra, gerçek hayata gönderilmek üzere birtakım prenses kıyafeti ve yakışıklı bir prens avatarı elde etti. Lauren’in odaklanmasına bakılırsa, huysuz ve yaşlı Marcus’u gerçekten Uyuyan Güzel olduğuna inandırmak için gereken sihri hazırlıyordu.

Yüzü Elorie’ye dönük olan Sophie toprak gücüne erişti, sihir kodunu aktive etti ve başını öne doğru salladı. Hazırdı. O gün kız kardeşiyle sihir yapacaktı.

Elorie derin bir nefes aldı ve odaklanarak elini farenin üzerine götürdü. Sophie kendi çiçek açtırma sihri dışında bir şey göremiyordu.

Özür dilerim, diye bir gönderimde bulundu Lauren. İşler biraz karıştı da. Seni de bağlantıya alıyorum hemen.

Saniyeler sonra Sophie de Elorie'nin karşılaştığı zorluğu görebilir olmuştu. Üç adet girdap halinde sihir şekli vardı – vay be, sihirler karmaşık görünüyordu. Elorie bunları nasıl bir araya getirecekti yahu? Büyük bir pişmanlık duymaya başlamıştı. Bu, çiçeği burnunda bir cadının özgüvenine vurulan büyük bir darbe değil, bir şaka olmalıydı.

İnancını yitirme, şekerim. Ben onun bunu yapabileceğini düşünüyorum. Hepimiz bir zamanlar yeniydik.

Güç parlayıp sihirler hareket etmeye başladığında Sophie endişelerini bir kenara fırlattı. Elorie sihir kodu ve toprak sihrini etkileyici bir hızla aynı hizaya getirmişti, ancak düşünce sihrini bunlara eklemek yapılması imkansız olan şu yap-boz oyunlarından biri gibi görünüyordu. Belki de bazı sihir türleri bir araya gelmek için yaratılmamıştı.

Elorie birden daha basit olan sihir şekillerini bir kenara itip, düşünce sihrinin şeklini merkeze çekti. Sophie'nin neler olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu, ama Lauren'ın zihninden bundan aşırı derecede etkilendiğini hissedebiliyordu.

İzle. Elorie çok zeki.

Sophie büyülenmiş bir şekilde izlerken, Elorie internet gücünden bir ayna şekli yarattı ve sonra onu Lauren'ın sihrinin üzerine koydu. Bu ikisi önce ışık saçtı, sonra bütünleşti, ondan sonra da Elorie bütünleşen güç akımı akışını kullanmaya başlarken yeniden ışık saçtılar.

Elorie diğer sihirleri birbirine kenetlemek için var olduğu açık bir şekilde anlaşılan iki bağlantı noktasıyla nihai bir şekil oluştururken, büyülenmişlik hayranlığa dönüştü. Bu yaratıcı, doğru ve

inanılmaz derecede güzel bir hareketti – bir sanatçı tarafından gerçekleştirilen bir sihirdi.

Sıkı tut, diye uyardı Lauren. *Salmak üzere*. Işıklar dans etti ve gücün parlak neşesi gözler önüne serildi.

Vay. Tek kelimeyle vay be.

Sophie gözlerini açıp karşısında çocukluk arkadaşını görünce, sersem bir mutluluk halinde olduğunu belli ediverdi. Yeni kız kardeşi sihir yapıyordu. Sonra, ortak hayranlıkları Marcus'un kükremesiyle kaçınılmaz bir eğlenceye dönüştü.

“Sean James O'Reilly, ne hain bir sihir bu böyle?” Marcus hamaktan kalktı ve prensi öfkeyle iterek kendinden uzaklaştırdı. Sophie karnını tutuyor ve sessizce gülmeye çalışıyordu. Anlaşılan yumuşak bir aşk öpücüğüyle uyandırılmak Marcus'un hoşuna gitmemişti. Bu çok belliydi.

Sean çimenlerden koşarak geliyordu. “Oha, Marcus Dayı! Bunu sen mi yaptın?” Sonra elini şaşkınlıkla ağzına götürmüş bir vaziyette kayarak durdu. “Boş ver, bu çok saçma bir soruydu.”

Marcus kafasını eğip, üzerindeki prenses elbisesine baktı. “Öyleydi. Fakat benim seni suçlamam da aynı şekilde saçmaydı. Bunu başarmak için sana bir çember gerekirdi ve senin bir çemberinin olmadığı çok açık.”

“Hayır. Ben yapmadım.” Sean sevinerek kafasını iki yana salladı ve suçluyu arayarak etrafa şöyle bir bakındı.

Verandada oturan üçlüyü görünce gözleri kocaman açıldı. Aha, diye düşündü Sophie. Yakalandık. Suç ortaklarına bakmaktan kaçındı ve masum gibi görünmeye çalıştı. İnsan kontrolsüz bir şekilde kıkırdamaya başladığında bu pek de kolay olmuyordu.

“Elorie Shaw,” diye homurdandı Marcus, “bu sihri hemen boz.”

Yeğeni kıkırdamaların arasında acı çekiyormuş gibi duruyordu. “Henüz bunu yapmayı bildiğimi sanmıyorum.”

Sean kıs kıs güldü. “Genelde bir sihri bozmak ilk başta yapmaktan daha fazla güç gerektirir. Bunu unutmasanız iyi edersiniz.” Sean mükemmel bir taklitçiydi – Sophie’ye, konuşan, Moira Teyzeymiş gibi gelmişti.

Elorie’nin yüzü kızarmıştı. “Kesinlikle haklısın.” Sonra Marcus’a baktı ve yeniden gülme krizine girdi. “Ama buna o kadar değdi ki.”

Aman Tanrım, diye düşündü Sophie, Sean’ın yüzündeki sevinci görünce. Bu durum, cadıcıkların disiplininin içine edecekti.

Yatakta çikolatadan daha iyi olan çok az şey var, diye düşündü Elorie. Tamam, belki de sadece bir şey vardı. Bir çileği çikolataya bandırdı ve Aaron’a yedirdi. Sonra teninde hissettiği keskin yaz esintilerinin ve uzaktan gelen okyanus dalgalarının sesinin tadını çıkartmak için geri yaslandı. Uyku sundurmaları, Elorie’nin en sevdiği yerlerden biriydi.

Aaron onu kendine doğru yaklaştırdı. “Senin şu fazla ateşini alabildik mi bakalım?”

Elorie’nin yüzü kızardı. “Aldık sanırım. Özür dilerim, genelde bu kadar talepkâr değilimdir.” Anlaşılan sihrin yan etkileri konusundaki söylentiler haddinden fazla doğruyd.

Aaron güldü. “Erkeğin el kitabı, sayfa bir. Bu konuda asla ama asla özür dilemek zorunda değilsin. Özürlerini Marcus’a sakla – bence onlara ihtiyacın olacak.”

“Bir şey olmadı ona. En azından dişimize göre birini bulduk.” İlk büyük sihir hareketinin, daha ziyade baş belası cadıcıklara göre olduğunun Elorie de farkındaydı. Ancak umursamıyordu. Bu sihir... Muhteşemdi.

“Ben de zaten senden işkenceye küçük çocuklarla başlamanı

beklemiyordum,” dedi Aaron kuru kuru. “Gerçi Lizzie’ye prenses kıyafeti giydiren, o kendisine işkence ettiğini düşünürdü.”

“Doğrusu, yaptığı o korsan numarasını ödetmek amacıyla bunu Sean’a yapmalıydım.”

Aaron onun saçlarını okşadı. “Ben o olayı hiç göremedim. Belki rüşvet veririm de performansını tekrarlamasını isterim ondan.”

Elorie daha ziyade gırgırına, dirseğiyle dürttü onu. “Daha fazla teşvike ihtiyacı yok onun. Bugünkü çılgınlıktan sonra cadıcıklar çığırından çıkacak zaten.”

“Evet, çıkacaklar. Yarın yemeği dışarıda yiyelim diye piknik masasını hazır ettim.”

“Onları otelin dışında tutmaya çalışıyorsun, değil mi?” Kocası akıllı adamdı. Cadıcıkların şaka hareketleri gerçekten ortalığı harman yerine çevirebiliyordu.

“Tam üstüne bastın. Ayrıca millet içtima için gelmeye başlar diye düşünüyorum, dolayısıyla gelenleri doyurmak bu şekilde daha kolay olur.”

“Milleti doyurmak senin işin değil, bunu biliyorsun değil mi?”

“Ben bunu zevkle yapıyorum, biliyorsun.” Gülümsedi ve karnısına bir çilek yedirdi. Çilek çok lezzetliydi – üzerindeki çikolata sosuyla birlikte bal damlıyordu resmen çilekten. “Ayrıca, aşağıdaki buzdolabı insanların gün boyu uğrayıp bıraktıkları yiyeceklerle tika basa dolu. Lizzie’nin anne-babası da yarın akşam kumsalda közde ıstakoz yapacak. Her şey benim üstümde değil yani, yarıdım eden çok.”

“Güzel.” Elorie esniyordu. Sihir kaynaklı enerjisi yavaş yavaş kaybolurken, derinlerden gelen o çok ciddi yorgunluk hissine yenilmeye başlamıştı.

Aaron onu başından öptü. “Uzun bir gündü. Biraz uyuman lazım. Hafta sonu bayağı sıkışık olacak.”

Şaka yapmıyordu. Akın akın gelen insanlar, hiç bitmeyen yemekler ve sihrin ortak sevinci. Bu, Elorie'nin en sevdiği sıkışıklıktı.

Kocası bir elini onun karnına koydu. "Bütün bu enerjiyle eğer bir bebek yaptıysak, eminim bu bebek son derece aktif, küçük bir kız olur."

Bir bebek. Sihir çılgınlıklarından sonra Aaron'a çok önemli bir şeyi söylemeyi unutmuştu. "Bir tek biz değiliz. Sanırım Sophie ve Mike da ciddi düşünüyorlar. Mike Sophie'ye bir nergis vermiş."

Aaron onun saçlarını düzeltti. "Tercüme et, lütfen. Erkeğin el kitabında bu bilgiler yer almıyor."

Elorie kıkırdadı. "Bu demek oluyor ki bu gece çocuk yapmaya çalışan tek çift biz olmayabiliriz."

Aaron'un, Elorie'nin kulağı altında kalan göğsünden kahkaha gürlmeleri duyuluyordu. "Moirra çok sevinecek."

Elorie, uykuya dalarken, Sophie'ye sihir ve bebekler hakkında sorular sormak üzere zihnine bir not düştü. Büyük annesine soramazdı – zira büyükannesi çenesini bir açtı mı, bir daha kapatmazdı.

BÖLÜM 14

Elorie etrafına bakındı. Sorumluluk sahibi-yetişkin insan havasını yeniden yakalamak için herkesin elini taşın altına koyacağı bir lojistik toplantısı yapmak istemişti. Aaron hafta sonu için gereken yiyecekleri temin etmiş ve misafirleri kontrol altına almıştı, ama programın sihir kısmı için bir plan yapmaları gerekiyordu.

Moira sabah çayını yudumluyordu. “Bence üç çemberimiz olmalı, canım.”

Üç mü? Elorie kaşlarını çattı. Bir gün için çok fazla sayıda çember olması demekti bu. “Neden o kadar fazla yapıyoruz ki?”

“Şöyle ki iç çember için bir sürü yeni cadımız ve yosun patlaması konusunda da yardım etme teklifi var.”

Elorie başını öne doğru salladı. Kıyıdaki yosun patlamaları, köyün temel geçim kaynaklarından biri olan ıstakoz yataklarını rahatsız ediyordu. Onlardan sık sık, okyanusun doğal temizlik sistemine ufacak sihirli bir müdahalede bulunmaları istenirdi. Fisher’s Cove köyünün yerel cadıları bağrına basmasının birçok sebebinden biri de buydu.

“Bu iş için en uygun zaman sabahın erken saatleri. Bu iş cadıcılarımızdan bazılarını tayin edebiliriz, ama tecrübeli bir sihir yapıcıya ihtiyacımız olacaktır – bu zor bir iş.”

Sophie herkesin çayını tazeledi. “Siz de isterseniz Mike bunu yapmaktan memnuniyet duyacaktır. O sağlam bir sihir yapıcı.”

Nell kahkahayı patlattı. “Sağlamdan çok daha ötede o.”

“Bu işi güzelce halledecektir, kanımca,” dedi Moira. “Onu bugün yerel kanal açıcılarımızla bir test edip, ona en uygun eş bulalım. Yosunların üstesinden gelmek için bir sürü su ve hava gücü gerekir, dolayısıyla bu alanlardaki çember üçlülerinin güçlü olduğundan emin olmamız gerekiyor.”

Elorie bir an için düşündü. “Lizzie hazır. Kendisi su alanında tam çemberlerimiz için çok güzel bir kazanç olacaktır.”

Büyükannesi başıyla onayladığında Elorie memnun olmuştu. “Evet, küçücük yaşına rağmen haşmetli bir su cadısı o. Yaz mevsimi, onun ilk tam çemberi için mükemmel bir zamanlama olur.”

“Hava konusunda yardıma ihtiyacınız varsa,” dedi Nell, “elimde önerebileceğim yarım kiloluk dondurma kutusu ebadında bir cadıcık daha var.”

İyi olurdu. Aervyn bir elektrik santrali gibiydi. “Marcus Dayıyla birlikte iyi çalışıyor, yani bu iyi bir seçim olur.”

“O halde,” diye parmaklarını saymaya başladı Moira. “Hava noktasında Marcus, toprakta Sophie. Nell, sen de bizim için ateşi halledebilir misin, lütfen?”

Nell başıyla onayladı. “Su üçlüsünün lideri kim?”

Moira iç çekti. “Yine ben olacağım, ama Lizzie’nin gücü sayesinde bu her zamankinden çok daha kolay bir iş olacak.”

“İsterseniz Aervyn üçlülerden birinin ana noktasını idare edebilir.” Nell uzanıp bir çörek aldı. “Jamie onunla bu konuda çalışıyordu. Aervyn’in su yetenekleri var, ama onu Lizzie ile aynı üçlüye koymak isteyeceğinizi pek sanmıyorum.”

İkisinin bir önceki gün girdikleri ağız dalaşını hatırlayan Elorie kafasını iki yana salladı. “Yok, istemeyiz. Öyle olursa hava gru-

bunda Marcus Dayının yanında Sean kalır, bu da özellikle sabahın köründe yapılacak bir iş için en uygun eşleştirme olmayacaktır.”

“Aynen,” dedi Moira. “Ayrıca küçük Sean’ın bu çemberi izlemesi lazım, katılması değil. Ondan, Mike’in sihir yapıcılığını pür dikkat izlemesini isteyeceğiz.”

“Bu durumda üçlülerimizin liderleri belli oldu,” dedi Sophie. “Ginia’yu da toprak grubuna dâhil edebiliriz – o hiç tam bir çembere katıldı mı, Nell?”

“Hayır, ama buna hazır. Hem seninle çalışmayı da çok seviyor.”

Gayet güzel bir şekilde çemberi topluyorlardı. Elorie içtimaa hazırlanma işinin bu kısmını, yani cadılık faaliyetlerinin sahne arkası çalışmalarını çok seviyordu. “Ateş grubunda Kevin sana katılabilir, Nell. Kendisi Sean ile birlikte bir-iki tam çemberde bulundu. Çok istikrarlıdır.”

Moira neşelenmişti. “Çemberde bir sürü ufaklık olacak. Bu ne güzel bir şey böyle.”

Sophie başını öne doğru salladı. “Lauren’ı da gözlemci olarak ekleyin. Böylece sanırım herkesi bir yere yerleştirdik.”

Elorie zihninde üçlülerini gözden geçirirken, ikinci bir çörek daha yiyip yememek konusunda kararsız kalmıştı. “Aaron’un büyük bir kahvaltılık planı var, bu yüzden bize öncelikle bu başlangıç çemberi için zaman tanınmasını söyleyeyim ona. Diğer ikisi için aklında ne vardı, büyükanne?”

“Kevin ve Sean’ın kanal açıcı ve sihir yapıcı olarak çalışması. Nell, eğer sen Sean’ın yedeği görevini görürsen, Lauren’in da Kevin’i desteklemesini sağlayabiliriz.”

Elorie başıyla onayladı. İşler karıştığında müdahale ve yardım etmeye hazır, deneyimli cadıların bulunması her zaman için akıllıca bir hareket olurdu. “Hemen hemen diğer herkesi sabahki rollerinde bırakmalıyız. Sean en iyi performanslarını gece sergiliyor, dolayısıyla belki de onunki günün en son çemberi olmalı.”

“Bazı cadıcıkları arada uyutmamız gerekecek,” dedi Nell. “Benim iki cadım, uyumazlarsa huysuzlaşacaklardır. Bu da senin çemberini öğleden sonraya bırakıyor, Elorie.”

Elorie’nin beyni durmuştu. “Ben çembere mi gireceğim?”

Moira gülümsedi. “Tabii ki gireceksin.”

Peki, bunu tam olarak nasıl başaracaklardı? Bilgisayar kabloları kumsala kadar uzanmıyordu.

Büyükannesi onun yüz ifadesinden ne düşündüğünü anlamış olmalıydı. “Benim bir fikrim var, kızım. Ancak Lauren’ın fikrini de almam lazım. Uyanıp uyanmadığını bilen var mı onun?”

Lauren mutfağa giriverdi. “Eh işte, uyanmaya çalışıyorum. Kahve. Yalvarıyorum size.”

Elorie, allak bullak olmuş zihniyle yerinden kalkıp bir fincan kahve hazırlamaya koyuldu. Kumsalda internet kullanma meselesi bir kenara dursun, çemberler cadılık geleneğinin çekirdeğini oluştururdu ve her çember dört elemente seslenerek başlardı. İnternet gücü bunlardan biri değildi. Büyükannesinin aklında ne haltlar vardı acaba?

Merak eden tek kişi o değildi. “Bizi de bilgilendirsene,” dedi Nell. “Lauren’ın beyni uyanınca biz geriye dönüp üstünden geçeriz.”

“Pekala, ben aslında yeni bir cadıyı bu kadar çabuk bir şekilde bir tam çembere sokmazdım. Ancak hazırda bu kadar çok internet cadısı varken bunu yapmak istedim. Yeni bir işe adım atıyoruz ve bu işi hafifletmenin yolu taşın altına daha fazla elin konmasından geçiyor.”

Büyükannesi cadılığın temel geleneklerinden birinde değişiklik yapılmasını mı istiyordu? Kendini epey huzursuz hisseden Elorie kaşlarını çatı.

Lauren onun halinden anlar gibi gülümsüyordu. Biraz tuhaf, değil mi?

Elorie elini bilgisayar faresine götürüverdi. Lauren’ın nezaket-

siz bir şekilde müdahil olmasından değil de, kahretsin ki Elorie artık insanların kafasının içindeki düşünceler üzerinde lakayt bir şekilde yorum yapmasından sıkılmıştı.

Nell ve büyükannesinin konuşmakta olduklarını fark etti. Bu konuşmanın önemli bir bölümünü kaçırmıştı. Konuşulan fikir her neyse, Sophie onu onaylar gibi görünüyordu.

“İşte şimdi beynim çalışmaya başladı,” dedi Lauren. “Biri bana durumu kısaca anlatabilir mi?”

Moira çayını masaya koydu. Elorie gülmemeye çalışıyordu. Büyükannesi özetleme konusunda pek de iyi sayılmazdı – özetler, onun İrlandalı içgüdülerine ters düşüyordu. “Pekâlâ, nasıl senin ilk çemberindeki her bir üçlü için bir düşünce cadısı kullandıysak, Lauren, Elorie’nin çemberindeki her bir element için de bir adet internet cadısı kullanacağız.”

Lauren başını öne doğru salladı. “Yani bu cadılar element gücünü internet gücüyle harmanlayacak, değil mi? Mantıklı, ayrıca benim durumumda da gayet güzel işe yaramıştı.”

Elorie, Lauren’in ilk tam çemberinin başlı başına çığır açan bir çember olduğunu hatırladı. Bunun Elorie’yi rahatlatması gerekirdi, ama öyle olmadı. Kaliforniya cadıları daha ziyade... maceracıydı. Büyükannesi her zaman için Nova Scotia cadılar topluluğunun oldukça gelenekçi olmasını sağlamıştı. Bu, Elorie’nin çok sevdiği ve kendini canı gönülden korumaya adanmış bir mirastı.

Çemberin temelleri sarsılırken, büyükannesinin orada oturmuş, mutlu mesut bir halde kafa sallamasına anlam veremiyordu.

“İnternet cadılarına gelince, toprakta Ginia, suda Moira, ateşte Kevin var. Böylece havaya da Aervyn kalıyor?” Sophie duraksadı. “Bir saniye, Kevin’in kanal açıcılık yapmasına ihtiyacımız var. Nereyi atladım?”

“Pekala,” dedi Nell, “internet gücünün sihir kodu yazma dalın-

da yeteneği olanlarımızın çembere dahil edilmesinin iŖe yarayacağını umuyoruz. Bu yüzden sen, Marcus ve ben de oynayacağız.”

Sophie baŖıyla onayladı. “Mantıklı. Bir sürü bilgisayara ihtiya ımız olacak.”

“O iŖ Marcus ve Ginia’da.” Nell sırttı. “Burada modern bilgisayar kıtlığı var, bu sebeple sen ve Mike’in bilgisayarlarına da el konulabilir.”

“Hayır.” Elorie ayağa kalkmıŖ, sert bir dille konuŖuyordu. Bu deliliği durdurmanın vakti gelmiŖti.

Moira’nın kafası karıŖmıŖ gibi görünüyordu. “Ne oldu, canım?”

Elorie zar zor konuŖmaya alıŖtı. “emberler gelenektir. Bizim  z m zdz r onlar. Yaptığınız doğru değil. Toprak ve suya seslenirken, ben ne yapacağım?   l de oturup faremi havada mı sallayacağım?”

Elorie’nin her yerinden öfke fıŖkırıyordu. “Bendeki bu yeni gücü inkâr ediyor değilim. Onu nasıl kullanacağımızı da  ğreneceğiz. Fakat bu g , çembere ait değil.” Doğrudan büyükannesine hitap ediyordu. Elbette ki herkesten çok o anlardı torununu. “Geleneklerimiz, mazideki cadı nesilleriyle bağlantımızı oluŖturmaları sebebiyle çok önemlidir. Sırf siz beni seviyorsunuz, bir yere ait olmamı istiyorsunuz diye ben bu geleneği zayıflatmayacağım.”

B y kannesesi, Elorie’yi ŖaŖkınlık içerisinde bırakacak bir Ŗekilde parlayıverdi. “Elorie Shaw, dinle, hem de iyi dinle. Sen doğduğun günden beri, bana ve bu cadılar topluluğuna aitsin. KuŖkuların sebebiyle bunu bir kenara atmana izin vermeyeceğim.”

Elorie’nin paldır küldür karŖı ıkıŖı, büyükannesinin esip g rlemeye devam etmesiyle son buldu. “Cadılık geleneklerine benden daha fazla değer veren biri daha yoktur. Kimse gemiŖe benden daha fazla mutlulukla bağlanamaz. Ancak korku, deđiŖime karŖı koymak için yanlıŖ bir gerekçe.”

Sesi yumuŖayan b y kannesesi Elorie’nin eline uzandı. “Senin

Fundy Körfezi kadar geniş bir gülümseme vardı. “Aslına bakarsan, bu, yeğenimin fikriydi.”

Elorie kapı eşiğine yaslanmış, oturma odasını istila eden laptop ve kabloları öfkeyle bakıyordu. “Ginia, istersen mutfakta atıştırmalık bir şeyler var.”

Ginia’yı odanın dışına çıkaran ister açlık, ister görgü kuralları olsun, Elorie yalnız kalabildikleri bu an için minnettardı. Öfkesinin yatışmasına müsaade ederek, onun varlığını fark etmek zorunda kalan Marcus’a baktı. “Seçtiğin, ilginç bir intikam şekli.”

“Neymiş o?” Marcus elindeki bilgisayarı kurcalamaya devam etti.

“Bir tam çemberin sihir yapıcılığını bana ayarlamak.”

“Birçok insan bundan şeref duyardı.”

“Bu şeref başka birinden gelse, belki.”

Marcus omuz silkti. “O zaman yapma.”

Elorie kahkahalarla güldü. “İşte o uzak bir ihtimal. Büyükanememi bunun iyi bir fikir olduğuna ikna edebilmişsin.”

“Onu çok da ikna etmem gerekmedi aslında, ama yine de istersen beni suçlayabilirsin.”

Elorie durdu ve sonra aklına gelen şeyi sordu. “Benim başarısız olacağımı mı düşünüyorsun?”

Marcus sonunda kafasını kaldırıp baktı. “Kesinlikle öyle düşünmüyorum. Ben senden, güzel Nova Scotia cadılık geleneğini ayakta tutmanı ve çemberini yetkin ve iyi bir şekilde idare etmeni bekliyorum.” Gözlerini kısarak baktı. “Dur biraz, sen ciddisin.”

Elorie hiç ses çıkarmadan başını öne doğru salladı.

Marcus bir süre tek kelime etmeden oturdu. “Bana yaptığın sihri düzeltmek için beş cadının iki saat uğraşması gerekti, yeğen.

Bu, çok etkileyici bir sihir hareketiydi. Sen yaygın olmayan bir güce sahip bir cadıydın ve bu tür bir yetenek harcanmamalı.”

Bilgisayarına geri döndü. “Ayrıca eğer bunu söylediğimi başka birine söylersen, seni bir kurbağaya döndürme planımı ciddi ciddi bir daha gözden geçiririm.”

Elorie, Marcus’un bunu yapamayacağından oldukça emindi. Ama yine de bunu yapabilecek dört yaşındaki bir cadıcıkla da arasından su sızmiyordu.

Neyse, tamı tamına iki dakikalık bir konuşma geçmişti aralarında ve Elorie’nin siniri tepesine çıkmamıştı. Bundan aldığı cesaretle Marcus’tan onun için bir şey yapmasını isteyecekti. Çok büyük bir şey hem de. O an bir istekte bulunmak için en uygun andı.

“Bana öğretecek misin?” Elorie pat diye soruverdi.

Marcus arkasını döndüğünde yüzünde acı çektiğini gösteren bir ifade vardı. “Neyi öğretecek miyim? Tam olarak?”

Kahretsin. Elorie bunu sorduğuna pişman olacaktı. “Sihir kodu yazmayı.”

Marcus şimdi daha da acı çekiyormuş gibi görünüyordu, tabii dahası mümkünse. “Ginia’nın sana ve Kevin’e ders verdiğini sanıyordum.”

“Veriyor. Kevin de ben gözümü açıp kapayana kadar her şeyi öğrenmiş oluyor zaten.”

Marcus omuz silkti. “Ufaklıklar, doğuştan bilgisayar kurdu. Bizler içinse bu ikinci bir dil gibi; biz her daim onlardan daha yavaş olacağız.”

“Ben daha yavaş olmaktan aşırı derecede sıkıldım.”

“Bu konuda sana yardım edemem. Kafan iyi çalışıyor, bilgisayarından nefret etmeyi bir kenara bırakırsan daha çok hızlanırsın.”

“Ben bilgisayarımdan nefret etmiyorum.” Elorie sustu. Son zamanlarda bayağı bir nefret ediyordu aslında. “Tamam, bütünüyle nefret etmiyorum. Yetkinliğin yarısını başarırsam,

ondan daha az nefret edebilirim.” Daimi olarak bir bilgisayar parçasına muhtaç kalmış gibi görüldüğünden, o parçayla arasını düzeltmeyi umuyordu.

Marcus tek kaşını kaldırdı. “Benim öğrencilerimin hiçbirinin, yarı yetkin olmaya hakkı yoktur.”

Elorie bunu istediğine kesinlikle pişman olacaktı. Fakat eğer gücünün en azından bu alanında ustalaşmaya teşebbüs etmezse, on yaş altı grup onu teknolojiyle başı dertte, sefil bir halde bırakacaktı. Ayrıca hiç değilse, içindeki rekabetçi cadının ufak bir parçasını keşfetmişti. “O zaman öğreteceksin?”

Marcus gülümsedi; bu, tuhaf ve biraz da korkutucu bir görüntüydü. “Öğreteceğim. Tek isteğim, bunu tamamen bir sır olarak saklaman.”

Elorie kaşlarını çattı. Bu gerçekten çok tuhaf bir ricaydı, ama ricanın kaynağını düşününce daha da fena bir rica gelmediğine şükretti. Kabul ederek başını öne doğru salladı.

“Güzel.” Marcus ellerini ovuşturdu. “Savaşçı Kız’ın, başına gelen şeyin ne olduğu konusunda hiçbir fikri olmayacak.”

Kahretsin. Savaşçı Kız da kimdi? Ayrıca Elorie ne yapmaya razı olmuştu acaba?

Fisher’s Cove istakoz közlemesi, başlı başına bir organizasyondu. Köy nüfusunun büyük kısmına Nova Scotia genelindeki cadılar topluluğu da eklenince, kumsalda toplanan insanların sayısı üç yüzü geçmişti.

Üç yere ateş yakılmıştı. Kazan büyüklüğünde bir tencerede kuru fasulye vardı. Istakoz için tamamen ufak tefek yerel çabalarla bir toprak fırın hazırlanmıştı. Bir sürü çocuk dalgalarla yarışmaya çalışıyordu ve o ana kadar kazanan hep dalgalar olmuştu.

Nell birbirine geçmiş duman ve tuzlu havayı içine çekti ve ha-

linden çok memnun olduğu anlaşılan Moira'nın yanındaki sandalyeye oturdu. "Bu olayı seviyorsun, değil mi?"

"Elbette seviyorum. Memleketime dair en güzel şeyleri hatırlatıyor bana. İrlanda'daki içtimalarımızda kumsallar ya da ıstakozlar olmazdı, ama hisler hep aynıydı." Göz kırptı. "Gerçi burada yeterince bebek yok. Bu grup bütünüyle İrlandalı olsa, her kucakta bir bebek olurdu."

Nell gülümsedi. "Şimdi kime baskı uyguluyorsun torun konusunda?"

"Baskı değil. Sadece teşvik. Sanırım benim canım Elorie'm bu konuya daha sıcak bakıyor. Gerçi son zamanlarda dikkatini dağıtacak bir sürü şey yaşadı."

"Dikkati dağılmış olsun ya da olmasın, bebekler istedikleri zaman gelirler. Bunu biliyor olmalısın."

"Öyle." Moira omuzlarına bir battaniye aldı. "Hem ikimiz de biliyoruz ki sihir bazen kadınlarda birden fazla türde kanalı açabilir."

Ah, bilmez miydi? Üçüzleri, son derece afallatıcı bir tam çemberden sonra olmuştu. Daniel onu hâlâ bu konuda kızdırdı. Tuhaftır ki Aervyn sihrin artçı kuvvetlerinin bir sonucu olarak doğmamıştı – o, son derece samimi bir Cuma gecesi randevusunun ürünüydü.

Bir an için birbirine eşlik eden bir sessizlik içerisinde, akşamın nabızı olarak arka planda usul usul kıvrılan dalgaları izlediler.

Lizzie'nin ebeveynleri, çok sayıdaki gönüllü yardımcıları eşliğinde, akşamın ıstakoz közleme kısmını hallediyorlardı. Uzun zamandır bu amaçla kullanılmış, sığ, taşla kaplı fırını açmışlar ve yaktıkları büyük ateş artık köz halini almıştı. Tecrübeli ateş cadılarından aldıkları yardım, bu süreci epey hızlandırmıştı.

Nell ateşi işaret etti. "Çöp tenekeleri ne iş?" Ateşin arkasına dizilmiş yaklaşık yirmi adet büyük alüminyum konteynır vardı.

"Yemekler için. Birkaçında tuzlu suya yatırılmış koçan mısırlar olacak. Geri kalanında da midye ve ıstakoz."

Lizzie'nin, bir süredir közleri karıştırmakta olan annesi, o an kızı ve Aervyn'le derin bir sohbete oturmuştu. Nell onları izlerken, iki cadıcık el ele tutuşup, yüzlerini koca bir deniz yosunu yığınınna döndüler. Aervyn'in parmakları hafiften titriyordu – artık ne yapıyorlardıysa, epey zor bir sihir olmalıydı.

Deniz yosunu yığını yavaş yavaş havalandı ve sonra fırına doğru uçtu. Nell, cadı olmayan bir sürü insanın önünde açık bir şekilde yapılan bu sihir gösterisi karşısında biraz şaşırarak etrafına bakındı.

“Rahat ol, canım.” Moira onun eline dokundu. “Buradaki insanlar sihre çok alışıktır. Ufaklıklara, onları bütün bu yosunları küreme zahmetinden kurtardıkları için teşekkür edeceklerdir. Biz de bu sebeple yemeği daha çabuk yiyeceğiz.”

Yosunlar fırının tabanına konunca, gönüllüler çöp tenekelerini açtı ve hızlıca midye ve koçan mısırları katman katman eklediler. Kapaklar tangirtıyla kapatıldı, buharın tıslaması duyuldu ve pişirmede kullanılan yosunlardan gelen buram buram iyot kokusu Nell'in sandalyesinin yanından geçip gitti. Nell içine çektiği bu kokudan memnuniyet duyuyordu.

Moira güldü. “Eğer Aervyn dikkatli olmazsa, ıstakozlardan biri burnunu yakalayacaktır.”

Oğlu, büyülenmiş gibi, çöp tenekelerinden birinin içine eğilmişti. “İstakozları ateşin üzerine nasıl alıyorlar?” Nell istakozları, mısırlarda olduğu gibi, ellerini tenekelere daldırarak almadıklarını düşündü.

“Bu işi halletmenin bir kolay, bir de zor yolu var.” Moira kıkırdıyordu. “Anlaşılan, cadıcıklara öncelikle zor yolu denetecekler.”

Ginia, Sean ve Kevin oraya varmışlardı. Nell, onların Ginia'ya öncelik tanınmasının ahlak kurallarından kaynaklanmadığından oldukça emindi. Hiç de aptal olmayan Ginia, Aervyn'i işaret etti. Henüz dört yaşında olan Aervyn de gülümsedi ve sihir yapmaya hazırlandı.

Çöp tenekesinden bir adet ıstakoz yükseldi ve fırına doğru ha-

reket etti. Oğlunun şanssızlığı, fırına giden yolun suratının dibinden geçmesiydi. Kimin daha çok şaşırdığını anlamak zordu – az kalsın burnunu kaptıran cadıcık mı, yoksa altı-yedi metre havaya ışınlanan ıstakoz mu?

Cadıcıkların geri kalanı sonunda kıkırdamalarını kontrol altına alabilmeyi başarmış, havada uçuşan ıstakozların geçiş töreni konusunda yardım etmeye başlamışlardı. Aervyn onların kısıkaçlarından haklı olarak epey uzakta olmaya çalışıyordu.

Nell, Moira'ya döndü. "Peki, ıstakozları ateşe koymanın kolay yolu nedir – ışınlamak mı?"

Moira kıkır kıkır gülüyordu. "Yaba."

Mantıklıydı.

Istakoz fırınındaki soytarılıklarla dikkati dağılan Nell, kumsaldaki bir sürü faaliyeti kaçırdığını fark etti. Büyük bir platformu işaret etti parmağıyla. "Bu ne peki?"

"Ha, yemek aşağı yukarı bir saat sonra hazır olur. Biz yemeği beklerken, orada da dans gösterisi yapılacak."

Bu platformun üzerine üç yüz kişi mi sığacaktı?

Moira sandalyesinden kalktı. "Platform, benim gibi yaşlı hanımlar için. Gençler kumsalda dans edecek. Gel hadi – bu kadar oturmak yeter."

Dans etmek, Kaliforniya'da, çok dar bir alanda başkalarının vücuduna yapışmış bir vaziyette sallanıp durmak demekti. Nell, Nova Scotia kumsallarında dans etmenin tamamen farklı bir anlamı olduğunu hemen anladı.

Nell, Moira'nın, battaniyesini fırlatıp platforma çıkarak, hızlı bir dans türü olan İrlanda step dansına başlamasını ağzı bir karış açık, hayretler içerisinde izledi.

Moira, dünyanın bu küçük köşesinin reisi ve yıldızı olarak, bir süre kendi başına dans etti. Sonra bir hareketiyle bir sürü insan

eğreti sahneye çıkıp ona katıldı. Elorie'nin elini tutan Moira, bir grup dansçıyı, insanın ayaklarının hâlâ yere basıyor olmasının verdiği mutluluğu ve hayatın kendisini kutlamak için yapılan çok eski bir İrlanda dansına yönlendirdi.

İçerideki çemberde dansın kendisi icra ediliyor, cadılar ve köylülerden oluşan dış çember ise müziğe alkışlarıyla eşlik ediyordu – bu, başlı başına bir sihirdi.

Dans bittiğinde, Moira'ya galip bir kraliçe gibi bekleme sandalyesine kadar eşlik ettiler. Elorie Ginia'nın elinden tuttuğu gibi birtakım basit adımları öğreterek dans ettirmeye başladı.

Nell yeniden Moira'nın yanına gidip oturdu. Moira sadece gülüyordu. “Sen daha yaşlı kadın statüsüne erişmedin, canım benim. Git ve dans et. *Herkes sana seve seve öğretir bu dansı.*”

Sophie yanlarına geldi ve Nell'i elinden yakaladı. “Bütün gece dans ettireceğiz sana.”

Nell, sonraki birkaç saat içerisinde iki şey öğrenmişti. Birincisi, Nova Scotia halkında Ironman triatlon sporcularının azmi vardı. İkincisi de, kumsalda ay ışığı eşliğinde közlenen ıstakozlardan daha lezzetli bir şey daha yoktu. Yediği beş ıstakoz da bunu doğruluyordu.

BÖLÜM 15

Ertesi sabah güneşin doğuşuyla birlikte mahmur gözlerle bakan bir cadı grubu kumsalda toplandı. Okyanustan gelen sisler esnemelerin bir kısmını saklasa da hepsini saklayamıyordu. Elorie herkese kahve dağıttı ve her şeyin en iyi şekilde sonuçlanmasını diledi. Çoğu gecenin bir köründe kumsalda uyuyakalan cadıcıklar, büyüklere göre daha neşeli görünüyorlardı. Bu iyi bir şeydi – zira bu birçoğunun ilk çemberi olacaktı.

Mike, yosun patlamalarının halihazırda bulunduğu yerler ile ilgili daha önceden keşif çalışmaları yapan yerel balıkçılarla konuşuyordu. Amaç, yosunları, okyanusun doğal geri dönüşüm sistemi içerisinde temizlenmesi için yavaşça denize ittirmektir. Patlamanın tam olarak nerede gerçekleştiği bilindikten sonra, işin en kolay kısmı buydu.

Tecrübeli nokta cadıları, üçlülerini topladılar. Moira, Lizzie'yi uzun, yünlü pelerininin altına alıp sarmaladı; su cadıları çabuk üşütürdü – serin okyanus sularına olan yakınlıklarıyla alakalı bir durumdu bu. Üçlünün üçüncü üyesi olan Gwen'le sohbet etmeye koyuldular.

Aervyn nasıl olduysa Marcus'u güldürüyordu ve bu da başlı başına bir sihir göstergesiydi. O sabahın en zorlu işlerini hava ve su yapacaktı, dolayısıyla Elorie uyumlu bir başlangıçla karşılaşmaktan memnuniyet duyuyordu. Aslında Marcus Dayıya da hiç güven olmazdı.

Mike başlamaya hazır olduğunu işaret etti ve çember toplanmaya başladı. O sabahki dış çember zayıftı – çok sayıda cadı bir önceki gecenin art etkilerini uyuyarak atlatmaya çalışıyordu.

Nell, Sophie, Moira ve Marcus, üçlülerinin diğer üyelerini yanlarına alarak kendi ana yönlerinde dikiliyorlardı. Küçüklerin hepsi çok heyecanlıydı, ama Elorie'nin dikkatini çeken surat Ginia'ya aitti. Ginia, rüzgâr saçlarını savururken, kendiyle gurur duyar bir şekilde toprak üçlüsünde dimdik dikiliyordu. Bu onun ilk tam çemberiydi, haliyle o da bu olayın tam olarak içine girmeye çalışıyordu.

Ginia bir gün harika bir kadın olacaktı.

Kesinlikle olacak. Lauren Elorie'nin yanına geldi. “Şimdiden harika bir cadı. Onun eğitimine epey katkıda bulundum. Yeterneklerine çok güveniyor.”

Elorie onun sözlerine katılarak gülümsedi. “Eğitmenler işini iyi yaptığında sonuç böyle olur zaten.”

“Belki de. Nell ödlele cadıcıklar yetiştirmiyor, fakat Ginia’da özel bir şey var. Birçok cadı, sihriyle savaşır ya da en azından sihrine karşı az bir şey kaba kuvvet uygular. Ginia ise gücüyle o kadar uyum içerisinde ki bu durum ilham verici.”

Hım. Bu konuşma, kazara başlamayan bir konuşma gibi gelmeye başlamıştı Elorie’ye. “Peki, ben sihir yaptığımda, zihnimden ne gibi duygular alıyorsun?”

Lauren kızarmıştı. “Yeterince kurnaz davranamadım, değil mi? Özür dilerim. Genelde başka insanların sihir işlerine burnumu sokmamaya çalışırım.”

Elorie kahrkahrayı patlattı. “Biz buralarda burnumuzu her şeye sokarız ama. Devam et, ne gördüğünü söyle bana.”

“Bir yanın karşı koyuyor gibi. Tam olarak gücün kendisinden bahsetmiyorum – daha ziyade süreç böyle. Çok iyi tanımlayamıyorum, ama bu şey senin sihrine köstek oluyor.”

“Gayet güzel tanımladın işte.” Tam çembere doğru bak-

tı. “Ben, onların sahip olduğu şeyi istiyorum. Kökleri geleneğe dayanan, nesillerdir kullanılan bir güç. Ginia’da öncü ruhu var. Bende yok. Kendimi, istesem de istemesem de, batıya doğru ilerleyen kapalı bir vagonun arkasına bağlanmış gibi hissediyorum.”

Vay be, nereden çıkmıştı bu sözler? İç çekti ve ayağını çakıl taşlarının üzerinde gezdirdi.

Lauren, Elorie’nin elini rahatlatıcı bir içtenlikle sıktı. “Bir-iki düğümü çözmekte yardımcı olabilirsem eğer, haberim olsun.”

Elorie’nin öncelikle biraz düşünmesi gerekiyordu. Öncü ruhu olmayabilirdi, ama yeteneğine karşı duyduğu sorumluluk hissi yerindeydi. Lauren, son iki günde, direncinin sihrine köstek olduğunu söyleyen ikinci kişiydi.

Toplanan çembere baktı ve iç çekti. Hâlâ sahip olamadığı şeylere sahip olabilmek için can atıyordu. Bu, değişmek zorundaydı ve o gün bu değişimi başlatmak için güzel bir gündü.

Büyükannesinin neşeli sesi suya seslenmeye başlayınca, Sean Elorie’nin yanına geldi. “İzlemek ister misin? Sihri görebilmen için seni bağlantıya sokabilirim.”

Sean’ın kalbinde kötülük yoktu, ancak sihri içeriden izlemek ne kadar havalı bir şey olursa olsun Elorie’nin o an her zamanki gözlemci rolünün rahatlığına ihtiyacı vardı. “Senin bu geceki çembinde havalı sihir yapıcılığını görebilmek için bağlantıya gireceğim, tatlım. Şimdilik yalnızca kendi gözlerimle izlemek istiyorum.”

Bu çok eski tam çember ayinine katılan genç, yaşlı, bütün cadıların görünüşünü dikkatle inceledi. Büyükannesi üzerine bir pelerin almış, Sophie ve Ginia bir örnek uzun yeşil kadife elbiseler giymiş, Kevin kot pantolon ve kapüşonlu bir hırka giymeyi tercih etmişti. Aervyn de yüzünde çikolata lekeleriyle oracıkta duruyordu. Hepsisi de çok iyi cadılardı.

Büyükannesinin sağ olmasına bir kez daha şükretti. Elorie kendini bildi bileli, büyükannesi hep su üçlüsünün nokta göre-

vinde bulunmuştu. Kenara çekilip, yerini muhtemelen küçük Lizzie'ye bıraktığı bir gün elbet gelecekti, ama henüz gelmemişti.

Nell, elementlere yapılan son seslenişi de tamamladı ve on iki cadının topladığı güç çemberin etrafından yükselince Lizzie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

Elorie, kendi kendine sessizce sevinen Kevin'i izledi. Mike'la eş olması gereken kişinin o olduğu ortaya atıldığında, hepsi birden şaşırılmışlar ve memnun olmuşlardı – normalde kanal açıcılar sadece bir ya da iki sihir yapıcıyla iyi çalışırlardı – ama o, tam bir çemberin kanal açıcılığını yapamayacak kadar küçüktü. Çemberin masif enerjisine bağlanma zamanı geldiğinde, çok daha tecrübeli olan cadılar paniğe kapılmışlardı.

O iyi, diye bir gönderimde bulundu Lauren. Heyecanlı, ama işin üstesinden de geliyor.

Dış çemberdeki eğitmenler için de endişelenen bir gözlemciye sahip olmak güzeldi. Marcus Dayı yetenekli bir gözlemciydi, ama asla eğitmenlerin gerginliklerini düşünmezdi.

Mike, bir elini usulca Kevin'in omzuna koydu. Vakit gelmişti.

Kevin gözlerini kapattı ve yavaşça kollarını açtı. Element güçlerini çemberin merkezine çağırdığında, vücudunun etrafını rüzgâr ve gizemli bir ışık sarmaladı. Ayakları yerden hafifçe kalktığına, Elorie'nin nefesi kesiliyordu adeta.

Gayet güzel gidiyor. Marcus beklenmedik bir şekilde bağlantıya geçti – üçlüsünde Aervyn'in olmasına alışkın değil.

Kevin kollarını gökyüzüne doğru uzattı ve saniyeler içinde Mike da aynısını yaptı. Kevin pasını verdi. Güç artık Mike'ın ellerindeydi. Mike yosunları daha da ileri taşıma işini halledebilirdi. Aslında zor, ama tecrübeli bir sihir yapıcı için kolay bir sihirdi.

Elorie, sessizce, sabırla bekledi. İki cadıcıyla da gurur duyuyordu.

Onlar çok iyi eğitilmişler, diye bir gönderimde bulundu

Lauren. *Lizzie sağlam durmayı başardı, Kevin de kanal açma işini kesinlikle harikulade bir şekilde halletti. Mike'ın işi neredeyse bitmiştir.*

Bitmiş midir? Kesinlikle bitmemişti. Yosunları taşımak için yaptıkları son çember neredeyse bir saat sürmüştü.

Saniyeler sonra Mike kollarını indirdi ve çemberin üzerinde parlayan enerji köreldi ve kayboldu. Mike Kevin'i havaya kaldırıp döndürdü. "Süper bir kanal açıcılık işi çıkarttın, küçük dostum. Seninle yine çalışacağım – gün, zaman fark etmez."

Sonra yarım yamalak bir gülümsemeyle Marcus'a doğru baktı. "Sen bizi orada batırmaya mı çalışıyordun?"

Marcus kızardı. "Canı yürekten özür dilerim. Aervyn'den bana daha fazla güç vermesini istedim, ama enerjiyi tam anlamıyla kontrol edemedim."

Aervyn korkmuş gibi görünüyordu. "Çok fazla mı yaptım? Çok özür dilerim. Lauren bu konuda daha dikkatli olmam gerektiğini söylüyor."

Marcus onun başını okşadı. "Sen tamamen doğrusunu yaptın, oğlum. Her zaman için üçlü noktasının senden istediği şeyi harfiyen yapmalısın, sen de zaten yaptın. Senin ne kadar çok gücün olduğunu unuttuğum için hata bana ait."

"Bereket versin ki," dedi Mike, "Kevin işi tertemiz halletti. Aervyn ve Bayan Lizzie'nin sayesinde de sihri rekor sürede tamamladık."

Herkes cadıcılara sarılmaya gidince çember bozuldu.

Elorie kendisine doğru yaklaşırken Lizzie ışık saçıyordu. "İyi miydin?"

Moira eğildi ve onu başından öptü. "Çok uzun zamandır üçlümde bu kadar enerji olmamıştı, çocuğum. Çok güzeldi."

Lizzie gülümsedi ve anne-babasının yanına gitti. Moira Elorie'nin eline uzandı. "Bence Lizzie bu akşamki üçlünün nokta

görevini üstlenmeli. Sean'ımızla çalışmaya da çok alışık. Bana ihtiyacı olursa diye ben hemen yanı başında olurum.”

Büyükannesi bayrağı devrediyordu. Bu düşünce Elorie'nin yüreğini burktu. Sonra büyükannesinin yüzünün mutluluğa benzeyen bir ifadeyle parladığını fark etti. “Onca zamandır bekliyorum, canım kızım. Şimdi gönülden sevdiğim, küçük, güçlü ve benim yerime geçmeye hazır olan bir çocuk var.”

Elorie ona sıkıca sarıldı. Bu değişikliği, büyükannesi kadar mutlulukla kabul edebileceğinden emin değildi, ama deneyecekti. Büyükannesinin hatırına, deneyecekti.

Lauren usulca oteldeki odasına girdi ve kapıyı sessizce kapattı. Bu yer cadılar ve aileleriyle doluydu, dolayısıyla mahremiyete burada çok daha dikkat etmek gerekiyordu.

Bilgisayarını aldı ve son bir kez daha kendiyile savaştı. Daha dün kendisi, değişimi ve güçle birlikte gelen sorumlulukları kabul etmek için mücadele veren yeni bir cadıydı. Elorie'nin yoluna çıkan bir tümseği düzleştirmek, illa da ona yardım etmek anlamına gelmiyordu.

Öte yandan, kolayca düzeltilebilecek sorunları, kendi haline bırakmak da olmazdı. En azından kolayca düzeltilebilmesini umuyordu. Bunu anlamanın tek bir yolu vardı. Jamie'yi anlık mesajla dürttü.

Jamie: Sen miydin?

Lauren: Bir dakikan var mı?

Jamie: Var. Shay ve Mia, Nat'ı vıcık vıcık bebek eşyaları almak için alışverişe götürdüler. Yani benden alışveriş yapmamı istemediğin sürece seninim.

Lauren: Hım. Sen Nat'tan daha sevimli bebek eşyaları aldın herhalde.

Jamie: Ben gerekli şeyler alırım. O antin kuntin şeyler alıyor.

Lauren: Gerçekten mi? Bebeklere de iPod lazımdır zaten, değil mi?

Jamie: Onların beyin gelişimleri için müzik çok önemli. Bir yerlerde okumuştum. Bu arada, Mia'nın iPod'a el koymuş olabileceğini düşünüyorum. Kırmızı olan hiçbir şeye karşı koyamıyor da.

Lauren: Şu iBilmemne'lerden bahsetmişken, senden bir şey isteyecektim. Elorie şu ana kadar internet gücüne erişmek için dizüstü bilgisayarına bağlı kaldı, bu da onun özgürlüğünü kısıtlıyor.

Jamie: Nova Scotia kırsalında çok fazla wi-fi erişim noktası yok herhalde?

Lauren: Aynen. Ancak Ginia buraya ilk geldiğimizde Nell'in iPhone'nunu kullandı. Elorie için bunun gibi bir şey ayarlayabilir miyiz diye soracaktım.

Jamie: "Ayarlayabilir miyiz" derken "ayarlayabilir misin" demek istediğini varsayıyorum.

Lauren: Büyük ölçüde seni kastetmiştim, evet. Bunu yaparsan ben de sana kurabiye yaparım.

Jamie: Bu uygun bir rüşvet. Gerçi ben rüşveti, normalden daha geniş kapsamlı olacak şekilde biraz daha arttırabilirim. Bana bir-iki gün tanı.

Lauren: Aleti yarın göndermeni sağlamak için ne yapabilirim? Yarın onun doğum günü de.

Jamie: İş kadını seni. Bu sana daha fazla kurabiyeye mal olacak.

Lauren: Anlaştık. Ayrıca teşekkür ederim. Samırım bütün bu teknoloji, onun aidiyet hissini engelliyor.

Jamie: Yanlış yakada yaşıyor kız — buradaki cadıların çoğu, ömürlerinin yarısını internette geçiriyor. Ama evet, Elorie kablolu bir hayat sürmeye alışık değil. Cebine atacağı bir iPhone, onu işinden daha az alıkoyacaktır.

Lauren: Aynen. Birkaç saat içerisinde tam bir çemberin sihir yapıcılığını üstlenecek ve evin önündeki çimenliğin hali bilgisayar oyunlarının oynandığı kongrelere benziyor. Ginia çok eğleni-

yor, ama Elorie'nin bu durumu o kadar memnuniyetle karşılayacağını sanmıyorum.

Jamie: Elorie, Moira'nın dünyasında yetişti. Gelenekler onun için tabii ki önemli olacaktır. Tam çemberlerden bahsetmişken, Elorie'yi wi-fi hapsinden *tam anlamıyla kurtarmak için birden fazla telefona* ihtiyacın olacak. İnternet cadıları yalnız başlarına çalışmıyorlar.

Lauren: Kahretsin, ben bunu düşünemedim.

Jamie: Ben bunun için buradayım. Herkesi donatabilmen için gece ekspresiyle yaklaşık bir düzine telefon göndereceğim. Sonra da gidip, benim için yapacağın kurabiyelerin hepsini muhafaza edebilmek için yeni bir buzdolabı alacağım. Bazılarını Nat'ın sevmediği türden yap, tamam mı? Şu an yemek diye kuduruyor da biraz.

Lauren: Işınlama cadılarının bir kurabiye zulasını saklamayı becerebileceğini sanırdım.

Jamie: Hayır. Sana yemin ederim, tavan arasında bile olsalar Nat onların kokusunu alır.

Lauren: Altı aycık daha var. Sık dişini, ölmezsin.

Jamie: Umarım. Bu arada, her şeyi geçtim, bugün alışverişe çıkacağım gibi görünüyor.

Lauren: iPod'lardan uzak dur. Sana bir görev verildi. iPhone'lar - odaklan.

Jamie: *Sen ne ara bu kadar buyurgan bir cadı oldun?*

Lauren: Ha ha. Ben hep buyurgandım. Sadece cadı kısmı yeni ve bu da senin suçun. Şimdi gitmem lazım, çağırılıyorum da. Teşekkürler, Jamie. Sana borcumu ödeyemem.

Elorie otelin arkasındaki çimenlere oturdu ve Aaron'un gözlemelerinden bu kadar çok yemeseydim diye hayıflandı. Ya da sosislerinden. Ya da meyvelerinden ve krem şantisinden. O an bunların hiçbir midesinde doğru düzgün durmuyordu.

Sophie onun yanına, çimenlere oturdu. "Heyecanlı mısın?"

Heyecan, içindeki hisleri tarif etmek için yeterli bir kelime gibi görünmüyordu. "Daha da fazlası."

"Eminim, birçok cadıcığa bunun çok normal bir his olduğunu hatırlatmışsındır. Bu senin ilk tam çemberin. Ayrıca kolay değil, sihir yapıcılığı üstleneceksin."

Elorie'ye bunların hatırlatılmasına gerek yoktu. "Herkes sihrinden emin mi?" Sihri sihir yapıcının şekillendirdiği normal sihir yapıcılıkların aksine, Elorie'nin istediği nihai sonuç için harmanlamak üzere doğru sihirlere ihtiyacı vardı. Bu da, çemberinin her bir üyesinin gerçekten özel bir iş başarması gerektiği anlamına geliyordu.

Sophie başını öne doğru salladı. "Mike ufaklıklara süreci bir kez daha açıklıyor, ama evet, sanırım herkes süreci anladı. Grupta bir sürü düşüce cadısı da var, yani gerekirse çemberin ortasına da girebiliriz."

Elorie kaşlarını çattı. "Belki de çok daha basit bir şey denemeliydim."

"Kesinlikle daha basitini denememeliydin." Sophie, Elorie'nin ellerine uzandı. "Bir sihir yapıcının ilk sihri, hatırdan kalır bir şey olmalıdır. Senin yaptığın plan da harika bir yeteneğin ürünü. Kelimenin tam anlamıyla muhteşem bir fikir bu, Elorie. Moira Teyze seninle nasıl da gurur duyacak."

"Ne yaptığımızı bilmiyor, değil mi?"

Sophie kafasını iki yana salladı. "Hayır. Cadıcıklar bunu bir sır olarak saklamaya yemin ettiler. Saklayamazlarsa mutfak işlerini onlara yaptırmakla tehdit ettik. Lauren da Moira Teyzenin çember esnasında bu durumun farkına varmamasını sağlayacak."

"Nereye koyacağımızı buldun mu peki?"

"Evet. Bütün çiçekleri nereye taşıyacağımızı da buldum. Biliyorsun, o kadar büyük bir şeyi onun arka bahçesine sığdırmak hiç de kolay olmayacak."

Ah, ama buna o kadar değecekti ki. Elorie, dizlerini kendine doğru çekip kollarını dizlerinin etrafına doladı ve gülümsedi. İlk tam çember sihir yapıcılığı için yeterince özel bir sihir bulmak ince düşünmeyi gerektirmişti.

Fikriyle gerçekten gurur duyuyordu. emberinin kendine has güçlerini uzun uzun düşünmüş ve görevleri her bir üçlünün gücüne uyacak şekilde güzelce ayarlamış, üstesinden gelinebilir parçalara ayırmıştı. Birdenbire sadece kendi parçasından şüphe etmeye başladı.

Ginia arka taraftan seslendi. “Ağ tamamen bağlandı ve kullanıma hazır.” Elorie arkasını dönmeden önce derin bir nefes aldı. imenlerinin üzerine serpilmiş dizüstü bilgisayarlara ve kablolara bakmamaya çalışıyordu. Onlar, Fisher’s Cove tarihinde kumsalda yapılmayan ilk tam çemberi gerçekleştirmek üzere olduğunu hatırlatıyordu ona sadece. Birçok cadı, gücünü herhangi bir yerde toplayabilirken, internet gücü için bir wi-fi baloncuğu gerekiyordu – ve Ginia ve Nell bile kumsala kadar uzanan bir baloncuk kapsamı oluşturamıyordu. Denemişlerdi.

Vakit neredeyse tamamdı.

Otelin arka kapısından bir sürü cadı dışarıya akın ediyordu. Ondan da ziyade, vakit gelmişti.

Yiyecek ve uykuyla güçlenen cadıcıklar, Ginia’nın kurduğu havalı oyuncaklara bakıyor, etrafta atlayıp zıplıyorlardı. Yetişkinlerin geri kalanının çoğu bu sürüsüne bereket çocuğa aldınış etmezken, Marcus somurtup elinden geldiğince ekipmanları korumaya çalışıyordu.

Moir, Elorie’nin yanına geldi. “Seninle gurur duyuyorum, benim canım torunum. Al bakalım şunu.” Elini uzattı; avucunda, üzerine elle kazanmış Kelt sembolleri bulunan basit bir gümüş yüzük vardı.

Bu, Elorie’nin çok iyi bildiği bir yzkt. Kendini bildi bileli büyükannesinin parmağında duran, hatırlanamayan zamanlardan o

yana cadıdan cadıya geçen bir armağandı bu yüzük. Büyükanne-
sinin en kıymetli eşyalarından biriydi.

Bayrak, bir kez daha devrediliyordu.

Büyükannesi yüzüğü onun parmağına geçirirken, Elorie'nin
yüreği sızlıyor, ama azmi güçleniyordu. Güçleri ne kadar tuhaf
ve modern olursa olsun, büyükannesinin mirasına layık bir cadı
olmaya çalışacaktı.

Büyükannesi, Elorie'nin gözlerinde artık her ne gördüyse,
onaylar gibi başını öne doğru salladı ve ayinin açılış sözlerini söy-
lemek üzere insanlara döndü. "Çember başlasın."

Elorie, çemberin – kendi çemberinin! – şekillenişini izledi.

Toprak üçlüsündeki Ginia, Sophie ve Mike, onun için en
ağır işi yapacaklardı. Onların sihri hem karmaşık hem de zordu.
Aervyn, Nell ile birlikte ateş üçlüsüne geçmişti ve yapacağı şey
konusunda aşırı derecede heyecanlıydı.

Hava ve su üçlüsünün görevi bu kez daha kolaydı ve bu da iyi
bir şeydi. Sean ve Marcus bir arada olunca her zaman biraz sıkın-
tı oluyordu. Büyükannesinin de sabahki yoğun çalışmalarından
sonra mola vermeye ihtiyacı vardı.

Mike, Moira'nın masadaki bir sandalyeye oturmasına yardımcı
oldu. Grubun geri kalanı ellerinde laptop ve farelerle çimenlerin
üzerinde toplandılar. Kahretsin. Bu iş başındaki bir çemberden
ziyade, bilgisayar dersine benziyordu.

Neye benzediğinin bir önemi yok, kızım, diye homurdandı
Marcus. *Önemli olan, senin bunlarla neler yapabileceğin.*

Elorie başını eğip büyükannesinin yüzüğüne baktı. Gele-
neksel olsun ya da olmasın, bu onun çemberiydi ve yapmaları
gereken bir iş vardı. Kafasını kaldırıp güven dolu bir ifadeyle
Kevin'e gülümsedi ve büyükannesine bakıp başını öne doğru
salladı. Hazırdı.

Moira, sağlam ve kendine güvenen duruşuyla ellerini havaya kaldırdı ve elementlere seslenme işini başlattı. Her bir üçlü sırayla onu takip ederken, Elorie gücün girdap gibi dönmeye başladığını hissediyordu. Kevin'e doğru kafa salladı ve onun zihinsel bağlantısının yerine oturduğunu hissetti.

İşte o an, bir-iki arkadaşla yapılan bir soytanlıkla, iş başındaki tam bir çember arasındaki farkı bütünüyle anladı. Sanki henüz fırtına öncesi sessizlik durumunu yaşıyorlardı – daha hiçbir şey yapmamışlardı.

İçindeki sihrin, girdap halindeki güçle buluşmak için yükseldiğini hissetti. Korkuya yer yoktu. Bu onun doğuştan gelen bir hakkıydı ve o, bu hakkı almaya niyetliydi.

Solunda oluşturulan sihir, iş başındaki toprak üçlüsüne aitti. Sihirden gerçek bir buldozer şekillendirmekte olan üç zihnin çetrefilli ve sabır dolu çalışmasını hayranlıkla izledi. Üçlünün bu sihir şeklinden, güven ve güç fişkınyordu.

Sağında, tek başına, karmaşık olmayan, akkordan bir şekil duruyordu. Aervyn'in bu işi yapabileceğinden şüphe duymuyordu – Nell, üçlünün geri kalanının sadece sıkıca tutunması gerektiğini söylemişti. Elorie, hava ve su üçlülerinin yaptığı kapsamlı sihirlerden de çok memnundu. Onların görevi, herkesin güvende olmasını sağlamaktı. İnsan, yüzyılın ateş cadısının yanına birkaç itfaiyeci vermeden öylece salıveremiyordu.

Kevin Elorie'nin zihnini dürttü. Toprak, sihrini şekillendirme işini nihayet sonlandırmıştı. Elorie, işe koyulmadan evvel son bir kez şekilleri inceledi. Kevin güç hatlarını destekler ve sağlam tutarken, Elorie son derece dikkatli bir biçimde internet gücünden bir iplik çıkarıp toprak üçlüsünün sihrine uzattı.

Sihir şeklinden iplikler çıkıverince korkudan sıçradı, ama sonra arayış halindeki parmaklar buluşup kolayca birbirine kenet-

lenince sakinleşti. Ah şu Ginia'nın internet gücü yok muydu... Onun toprak üçlüsünde olmasının g birleşimini kolaylaştıracasını ummuşlardı. Halbuki *ok daha* kolay bir hale getirmişti.

Sonra Marcus Dayıya, büyükannesine ve onların llerinin hazırladığı kapsamlı sihirlere erişti. Hayır, bir saniye. Bu sihirlerin dışarıda beklemesi gerekiyordu. Kevin için elinden geldiğince görselleştirerek iki kapsamlı sihri dışarı itti ve ateş üçlüsünün sihir şekline uzandı.

Bu bir bomba değil, diye hatırlattı kendine. Sen söyleyene kadar patlamayacak. Yine de onu toprak sihrine doğru son derece dikkatli bir şekilde çekti. İki bağlantıya geçtiklerinde, g sarsıntısı keskin ve parlaktı.

Yine Aervyn işte, diye bir gönderimde bulundu Kevin. Süper cadıcıkla uğraşan usta bir cadıymış gibi duruyordu o an.

Kapsamlı sihirleri nihai şeklin etrafına dizmek çabuk ve kolay bir işti. Elorie, bu çalışmayı takdir ederek, birkaç saniye duraksadı. Bu an bir daha asla yaşanmayacaktı.

Bütün ller, sihirlerine birer tetik dâhil etmişti ve Elorie onları çekmeye başladı. En azından bu konuda gelenek diye directmişti – ilk şiirli sihiri.

“Ateş, su, hava ve rüzgâr.

şekillendirilip birleştirilmiş, bükülüp birbirinize dolanmışsınız.

Sihrimizi hedefine ulaştırın.

Yeryüzü ve uzay için bir hediye yaratın.

Dört koldaki üçlülerden gelen sihrimizi alın.

Dileriz ki öyle olsun.”

Sözlerini bitirince internet gücünü serbest bırakıp itti. Elindeki her şeyi ortaya koymuştu.

Artık fırtına öncesi sessizliği yaşamıyordu. Fırtına, kendisiydi artık. Ondan ve Kevin'den geçen güç, çemberin etrafını dolandı ve hepsini birbirine bağlayan devasa sihir şeklinin içine girdi.

On dört cadı ayakta durmayı ve gönüllerinden kopan bir hediyeye yaratmayı başarmıştı.

Sihir köreldi ve Elorie sarsıldığını hissetti. Marcus Dayının boğuk sesi ulaştı kulağına. "Bir dahaki sefere, ayakta kalmama yetecek kadar enerji bırak kendine." Onu ayakta tutan Marcus'un elleri o denli nazik olmasaydı, bu sestten rahatsızlık duyabilirdi. Yavaş yavaş gözlerini açtı ve Aervyn'e baktı. Sihri yapmışlar mıydı yani?

Sihirlerinin şekillenmesi gereken yerde olan Lauren'la zihinsel bir konuşma içerisinde olan Aervyn gözlerini bir an için yumdu. Neşeyle havaya yükseldiğinde ise Elorie öğrenmesi gereken her şeyi öğrenmiş oldu.

On üç cadı da tamamen mutlu görünüyordu. Moira ise tek kelimeyle şaşkına dönmüştü. "Sen ne yaptın, canım kızım?"

Elorie güldü. "Bu bir sürpriz, büyükanne. Gelmiş geçmiş en güzel sürpriz. Ancak sana bu sürprizin ne olduğunu bu geceye kadar söyleyemeyiz."

BÖLÜM 16

“Pekâlâ,” dedi Nell, “bu benim en tuhaf küvet tecrübem oluyor.”

Sophie, içi boş, taş döşeme çukurun içine sandviçler ve limonata uzattı. “Birazcık hayal gücünü çalıştırman lazım.”

Nell gülümsedi. “Seni şehvet dolu bir adama çevirmek oldukça zahmetli olurdu.” Elorie’yi dürttü. “Aaron’la geceleri gizlice buraya kaçarsınız.”

“O da öyle diyor zaten. Umarım büyükannemin hoşuna gider.” Elorie kaşlarını çatı ve etrafa bakındı. “İşe yarayacağını düşünüyor musun? Sean’ın üzerinde çok fazla baskı uygulamak istemiyorum.”

Günün son çemberinde, bu boş küveti, sihir yoluyla, ılıcalardan beslenen doğal ve güzel bir havuza çevirmek Sean’ın göreviydi.

Nell güldü. “Rahat ol, şekerim. İşin ağır kısmının çoğunu çemberinde sen hallettin zaten.”

Sophie onaylayarak kafa salladı. “Kesinlikle. Büyükannen ve Lizzie birlikte yukarıda biraz kestiriyorlar, Aervyn arka verandada sızmış, Ginia da hamakta horul horul uyuyor.”

Nell yanındaki kayayı sevdi hafifçe. “Benim ateş serserim bu kayaları eritip birleştirme konusunda iyi iş çıkardı, ama asıl ağır işi yapan toprak üçlüsüydü. Neden sen de uyumuyorsun, Soph?”

Sophie, güneşin sıcaklığının verdiği rahatlığın tadını çıkararak

geriye yaslandı ve sırttı. “GörünüŖe bakılırsa, dünyanın yüzeyine güzel bir kaya tabakası çekmek bazılarında afrodizyak etkisi yaratıyor.” Hem de nasıl. Bir sürü enerji harcamışlar ve sonra Mike geriye kalan enerjisiyle koşuya çıkmıştı.

“Bende jeton yeni düştü,” dedi Nell. “Bir dahakine ben de toprak üçlüsünde olmak istiyorum.”

Elorie kıkırdadı. “O zaman yanında Daniel’ı da getirsen iyi olur.”

Elorie’yi karmaşıklıkta uzak, hoş bir mutluluk anını yaşarken görmekten memnuniyet duyan Sophie, tek kaşını kaldırdı. “Senden ne haber, sihir kadını? Eminim Ŗu an Aaron da bir erkek olarak çok mutludur.”

“Mutluydu, ta ki bir sürü cadı mutfağına girip iksir kaynatmaya kalkışınca dek. Ŗu an galiba ‘Girilmez’ tabelaları hazırlamakla ve ikizleri onun için büyü yapmaya ikna etmeye çalışmakla meşgul.”

Sophie, Aaron’la konuşup ondan Mike’a da biraz aşçılık dersi vermesini istemeyi düşündü tembelce. Nedense kendisinin ocakta yaptığı bütün iksirler Mike’ı biraz gerginleştiriyordu. Aptal cadı. Sophie hemen hemen hiçbir zaman iksirleri karıştırmazdı.

Nell, Elorie’ye baktı. “Evet. Hapı yutmuş bu.”

Sophie gözlerini kırıştırdı. “Kim – ben mi?” Diğer ikisi sırtınca, o da acınacak bir halde gülmeye başladı. “Evet, tamam. Ama ben aslında, daha ziyade iksirleri düşünüyordum.”

“Evet, öyledir.” Nell kahkahalarla gülüyordu. “Bu arada, iksirlerden bahsetmişken, benim kızla işler nasıl gidiyor?”

“O, sabır ve irade sahibi biri. Dün, Nat’a götürmesi için, hamilelikte karın bölgesinde oluşan çatlaklara iyi gelen, güzel bir krem hazırladık onunla. Bebeğin uyumasına yardımcı olsun diye de bir sakinleştirici sihir ekledik kreme.”

“Harika. Bebeğin kolları ve bacakları uzayıp onu geceleri uyutmamaya başladığında, Nat bu yardımınızı takdirle karşılayacaktır.”

Sophie esnememeye çalışıyordu. Belki de gerçekten kestir-

mesi gerekiyordu. “Aervyn, Nat’ın karnında hâlâ bir tane bebek olduğundan emin mi?”

Elorie neredeyse elindeki limonatayı düşürecekti. “Aervyn bebekleri görebiliyor mu?”

Nell başını öne doğru salladı. “Evet. Nat’ın küçük fasulye tanesini döllandikten hemen birkaç gün sonra görebilmişti. Yine de bu tuhaf bir yetenek. Geçen ay markette hiç tanımadığımız birinin de hamile olduğunu anladı ve kadına pat diye söyleyiverdi.”

Sophie, Elorie’nin ne düşündüğünü belli eden yüz ifadesini saklamaya çalışışını izlerken onu anlıyordu. Uzandı ve arkadaşının eline hafifçe dokundu. Özeline müdahale etmeden bir teklifte bulunmayı umuyordu. “Şifacılar da tarama yoluyla bebekleri görebilir. Ağzımız da dört yaşındaki çocukların çoğundan daha sıkıdır.”

Elorie yutkundu ve kafasını öne doğru salladı. “Henüz değil. Ama umarım yakında. Lütfen büyükanneme söylemeyin. Zaten şimdiden bir sürü bebek battaniyesi örmüş.”

Sophie gülümsedi ve son bir sandviç daha almaya uzandı. Sır tutabilirdi.

Nell’in onu aniden ölçüp tartan bir bakışla izlediğini fark etti. “Bir cadıya göre bile dikkat çekici miktarda atıştıyorsun. Kendini en son ne zaman taradın?”

Sophie sandviçi ağzına götürürken yarı yolda durdu. “Bu mümkün değil.”

Nell güldü. “Mümkün. Güven bana – nasıl bebek yapıldığını bilirim.”

Beyni donan Sophie bir şeyin kesinlikle farkına varmıştı. Bunu bilmesi gerekirdi. Tanrı aşkına. Güce erişti ve bütün şifacıların ilk dersi olan temel öz taramayı gerçekleştirdi.

Ve bir canla karşılaştı.

Ufacık, minicik bir varlık derinlerde, güven içerisinde yuva-

lanmıştı. Dikkatlice kan akışını, oksijen miktarını, doku sağlığını, hormon seviyelerini ve hücrelerin sağlıklı bölünüşünü kontrol etti. Sonra şifacı durdu ve yeni anneyi bir hayranlık duygusu sardı. Karnında bir bebek vardı.

Gözlerini açtığı anda, boş küvetin kenarları nergislerle donatılmıştı. Nell ve Elorie birer tane nergis aldılar kendilerine. Cadılar topluluğunun yeni bir canı karşılama şekliydi bu.

Elorie gülümsedi ve gözünden yaşlar süzülürken konuşmaya başladı. “Koca bir yığın el örgüsü bebek battaniyesini nerede bulabileceğini biliyorum.”

Nell gülümsedi ve Sophie’ye sıkıca sarıldı, sonra ona bir nergis uzattı. “Aervyn öğrenip ağzından baklayı çıkarmadan, git hemen Mike’a haber ver.”

Tanrı aşkına, bu kız onunla uğraşmayı hiç bırakmayacak mıydı? Marcus gözlerini bilgisayar ekranına ve Realm’daki yüksek tepelerde bulunan çok gizli kalesine dikti. An itibariyle bütün nöbetçileri pembe zırhlar ve pofuduk tavşan terlikleriyle takıldıklarını göre, belli ki artık kale çok gizli değildi.

Günde üç çember, Savaşçı Kız’ı meşgul etmeye yetmiyor muydu? Daha demin Moira Teyzeyle bahçede kıkırdarken görmüştü onu. Dünya umurunda değildi. Büyük ihtimalle aşk iksirlerinden falan konuşuyorlardı.

Marcus’un ara vermeye ihtiyacı vardı. Günün sonunda, güzel, sessiz evine geri dönecekti. Evi, dağın başındaki bir kale kadar sessiz olmasa da sadece kendine aitti ve münzevi bir cadı için mükemmel bir yerdi.

Elorie salona girdi. Harika – tek ihtiyacı olan kişi de oydu. “Bu öğleden sonra yapılan çalışma güzeldi. Dinlenip toparlanmak için vaktin olmuştur herhalde. Ben yarın eve gidiyorum,

dolayısıyla o kalın kafana biraz daha sihir kodu yazma bilgisi sokabilecek miyim, bir bakalım.”

Elorie tek kaşını kaldırdı. “Ne hoş bir teklif.”

Marcus’un kibarlıktan kırılmasını bekleyen, ölene kadar beklemek zorunda kalırdı. O bir cadıydı, sosyal kelebek değil. “Otur şuraya, kızım. İcabına bakmamız gereken tavşan terlikler söz konusu.”

“Neler söz konusu?”

“Kötü kalpli Savaşçı Kız ve yardakçıları, kaleme saldırdılar. Onun sebep olduğu bu karmaşayı düzeltmek de senin sihir kodu becerileriyle üstesinden gelinebilecek bir engel.” Marcus böyle umuyordu. Savaşçı Kız’ın sihirleri, bayağı çetrefilli oluyordu.

Elorie oturdu ve dudakları hafiften titreye titreye Marcus’un ekranına baktı. “Ciddi bir iş gibi geliyor kulağa.”

Büyük bir gümbürtü sesi gelince ikisi de şaşkınlıkta kafalarını kaldırıp baktılar. Duvara çarptığı anlaşılan Mike alnını ovuşturuyordu.

Marcus, yetişkin bir adamın duvarların yerini unutmasına sebep olabilecek üç şey biliyordu ve bunlardan sadece alkolü makul bir mazeret olarak değerlendiriyordu. “Kapı yaklaşık otuz santim solunda.”

Mike yüzünü onlara döndüğünde, sarhoş olmadığı anlaşılıyordu. Harika. Demek ki adam ya efsunlanmıştı ya da aşktan gözü kör olmuştu. Marcus çabucak bir zihinsel tarama gerçekleştirdi ve iç çekti. Cadıçıkların soytarılıkları tersine döndürülebilirdi. Bu tür bir aşk çıkmazı ise ölümcül olma eğilimi gösterirdi.

Doğru düzgün bir adam daha kaybedilmişti.

Elorie onu dirseğiyle dürttü ve fısıltıyla konuştu. “Bu kadar nemrut olamazsın.”

Marcus homurdandı ve Mike’a elini uzattı. “Tebrikler, evlat. Ayrıca iyi şanslar. Buna ihtiyacın olacak.”

Yolunu kaybetmiş bir adamın sersem bakışlarını taşıyan Mike

gölümsedi. “Benim bir bebeğim olacak. Tamam, bebeği Sophie doğuracak. Yani bizim bir bebeğimiz olacak.”

Kendini üç kez tekrarlayan bir adam, çoktan bitmiş demektir.

Elorie müstakbel babaya sarılmak için yerinden fırlarken, Marcus büyüklük hissine kapılıp yüreğini saran korkuları duymazlıktan geldi. Cadıcıkların çoğu, mutlu ve uzun bir ömür sürerdi. Hemen hemen hepsinin ömrü uzun olurdu.

Mağarasından çıkma konusunda işte bu yüzden sıkıntı çekmişti. Kahretsin ki dışarıda duygularına dokunan çok fazla şey yaşıyordu.

Elorie, aceleyle kumsala inerken Aaron'un elini sıkıca tutuyordu. Akşam yemeğinden sonra kazara içleri geçince, Sean'ın tam çemberine çok geç kalmışlardı.

Elorie, büyükannesi arka bahçesindeki koca çukuru fark etmeden akşamı yaptıklarına inanamıyordu. Sean işi bitirdiğinde o koca çukur bir güzellik ve sıcaklık abidesi olacaktı, ama o an için büyükannesinin bahçesinin güzelce ilgilenilmiş düzeninin içerisinde insana korkutucu bir rahatsızlık veriyordu.

Elorie o zamana kadar düzinelerce cadının, bir sırrı, bırak koca bir öğleden sonra boyunca, on dakikalığına bile saklayabildiklerini görmemişti hiç. Nasıl oluyorsa, büyükannesi bunun için çabalamasa bile insanların içindeki iyiliği ortaya çıkarabiliyordu.

Kumsala varınca ayakkabılarını fırlatıp attılar ve herkesin toplandığı, iç ve dış çemberlerin oluşturulduğu tarafa koştular. Moira kafasını kaldırıp onlara baktı ve gülümsedi. “Şimdi tamam olduk işte. İyice dinlenmiş görünüyorsun, canım. Çember başlasın.”

Elorie dış çemberde Lauren'ın yanına geçti ve flütünü eline

aldı. Derin derin nefes alıp aya karşı, hatırladığı bütün akşam çemberlerini başlatan o yavaş melodiyi çalmaya başladı. Akıldan çıkmayan, sevimli notalar yükselip, orada toplananların üzerinde gezinmeye başladı.

Dış çemberdeki diğer enstrümanlar ona uyum sağlayıp dinlendirici bir yankı yaratıyor, huzur ve sevgi sunarak bir aidiyet çağrısında bulunuyorlardı – sihre ve birbirine ait olmaya. Flüt çaldığı ilk tam çembere dair anılar canlandı gözünde. Çekingen çocuğun parmakları büyükannesinin öğrettiği notalarda dikkatlice gezinmiş, sonra da o notalar kendisinden alınıp gökyüzüne çıkarılınca şaşkınlık içerisinde bakakalmıştı.

Cadı olsun ya da olmasın, burası hep onun yeri olmuştu.

Çalmayı bitirdiğinde Lauren onun eline uzandı. *Bu en saf türden bir müzikti. Kalpleri de sihirleri dokuduğun gibi güzellikle dokuyorsun.*

Elorie aya ve kumsaldaki tanıdık yüzlere baktı. Bu devasa бүтүнлүгүн çok küçük bir parçası olmaktan memnuniyet duyuyordu.

Artık öğrencileri de yerlerini alacaktı.

Eğitmen kalbi, gururla çarpıyordu – öğrencileri son derece yetkin görünüyorlardı. Kevin ve Sean, yani kanal açıcı ve sihir yapıcı, merkezde hazır bir şekilde yerlerini almışlardı. Lizzie su üçlüsünün nokta görevinde bulunuyor, büyükannesi de onun tam arkasında duruyordu. Bu durum Elorie'nin yüreğini bir parça burkmuştu, ama sonra büyükannesinin yüzündeki gururu gördü. Bazı değişiklikler sevindirici oluyordu.

Elinde bir kâse su bulunan Lizzie öne doğru çıktığında Elorie boğazının düğümlemesine zar zor engel oldu. Lizzie kâseyi aya doğru kaldırıp o körpecik, billur sesiyle suya seslenirken, büyükannesi çok mutlu oluyordu.

*“Biz Batı’dan Su’ya sesleniyoruz,
Hayat veren akıntıların ve arıtan yağmurun suyuna.
Biz Batı’dan Su’ya sesleniyoruz,
Okyanus kıyılarına ve ayaklarımızın altındaki damlalara.
Biz Batı’dan Su’ya sesleniyoruz,
Üçümüzün sesiyle.
Diliyoruz ki öyle olsun.”*

Bu tanıdık sözleri birçok kişi onunla birlikte söyledi ve Elorie toplanan gücün esintilerini hissetmeye başladı. Büyükannesinin gözlerinin iri iri açıldığının da farkındaydı.

Yanı başında bulunan Lauren sessizce güldü. *“Şu ufaklıkta ciddi miktarda güç var. Bak, Aervyn beni bağlantıya aldı. Görebilmen için bu bağlantıyı seninle paylaşacağım.”*

Elorie, Lauren’in bağlantısını hissetti ve sonra kendisi de akış halindeki su gücü girdabını görebildi. Daha önceki bağlantıların aksine bu sefer hâlâ kendi gözleriyle görüyordu bütün bunları. Hayır, hayır – Aervyn’in gözleriyle görüyordu.

Evet, diye bir gönderimde bulundu Lauren. Aervyn küçük, numaracı bir cadı. Onun gördüklerini görüyorsun; hem sihir hem de sihir değil.

Elorie, diğer elementlere seslenişi ve parlayan ateşin, girdap gibi dönen havanın ve kaskatı toprağın görüş alanına eklenişini büyülenmiş bir halde izledi. Sonra yere sağlam basan ve kendinden emin olan Kevin, güçleri bir araya getirmeye başladı. Kendisi de kasırgayı yaşamış biri olarak, Kevin’in sessiz özgüvenini ancak ayakta alkışlayabilirdi.

Kevin enerji akımlarını düzenli bir şekilde toplayınca kardeşine doğru koca bir güç hattı gönderdi.

Elorie, bu hattın doğru düzgün yakalanması karşısında şaşırıldığının farkındaydı. *Sanırım bunu daha önce yapmışlar.*

Zira Kevin bu sabah Mike ile çalışırken çok daha dikkatli davranıyordu.

Her şey hazır görünüyordu. Elorie yaşanan duraksamanın nede-nini merak etti. Sonra Kevin'in sakin zihin sesini duydu. *Daha fazla.*

Su'yun güç akımının boyutu aniden dört kat büyüdü. Elorie daha sonra Aervyn'in neşesini ve Kevin'e doğru uçurduğu aşırı dozdaki gücü hissetti. *Vay anasını be!*

Nefes al. Lauren, Elorie'nin elini sıktı. Senin ikizler bu işin üstesinden gayet güzel geliyorlar. Kevin'in zihnini algılayabiliyor musun?

Elorie, fokur fokur kaynayan bir güçten başka bir şey algılayamıyordu. Sonra – alçak seslerin en sessizi olan, müzik grubundaki flütü işitti. İş başında olan bir sanatçının yoğun neşesiydi bu.

Kevin, Elorie'yi şaşırtacak kadar büyük bir yetkinlikle Lizzie ve Aervyn'in kendisine doğru attığı her şeyi yakaladığı gibi ikizine iletti.

Sonra hepsi sıkıca tutunup Sean'ın görevini yerine getirmesini beklediler.

Artık sihir şekillerine aşina olan Elorie'nin, Sean'ın sihir yapısını izlerken etkilenmek için daha da fazla sebebi vardı. Öncelikle su ve ateşle çalışan Sean, onlardan güzel bir dans eden ışık şekli dokudu. Sonra hızlıca parmaklarını şıklatarak ana şeklin üzerine toprak ve havayı serdi. O akşam koruma ve güvenliği sağlayan bu elementlerdi.

Sihir hazır olduğunda orada bulunan bütün cadılar nefeslerini tutmuştu. Bir sihir yapıcı için en zoru, salıverme anıydı ve Sean daha önce bu kadar büyük bir gücün gölgesiyle hiç baş etmemişti. Elorie, ondan böyle büyük bir şey istediği için son bir kez çaresizce pişmanlık duydu.

Sonra güç ışıldadı ve bütün çember salıverilen sihrin olağanüstü ışığında aydınlandı.

Elorie iliklerine kadar işleyen bir gururla onu izlerken, Sean ışığın loşlaşmasını bekledi, gücün açıkta kalan uçlarını bağladı ve

emberinin bütün üyeleriyle iletişime geçti. Sonra birden doğaçlama olarak step dansı yapmaya başladı.

Elorie gülüyordu. Bir tam çemberden sonra sadece küçük yaştaki bir avuç cadı dans edecek enerjiyi kendilerinde bulabilirdi.

Moira'nın yanına gitti. "Nasıl hissediyorsun? Uzun zamandır bir günde üç çember yapmamıştın." Kimse bunu kabul etmek istemese de, bir çember bile büyükannesini bitkin düşürmeye yetiyordu.

Moira kahkahalarla güldü. "Ben daha lmedim, evladım. Liz-zie lmdeki yükün çoğunu stlenince, uzun zamandır geçirdiğim en kolay sihir günü oldu bu. Yine de söylemeden geçemeyeceğim – günün ikinci çemberinde ne yaptığımıza dair zerre kadar fikrim yoktu. Ağzındaki baklayı çıkarma vakti gelmiştir herhalde?"

Elorie sırttı. Bu gelmiş geçmiş en güzel hediye olacaktı – ve nihayet bu hediye-yi verme zamanı gelmişti. Bir sandalye çekti ve büyükannesine oturmasını işaret etti. "Diğerleri sürprizin olduğu yere gidecek. Sonra da Aervyn seni küçük bir yolculuğa çıkaracak."

Son derece istekli olan kalabalık, Moira'nın bahçesine gitmek üzere tepeden yukarı doğru akın akın çıkmaya başladı. Elorie, Aervyn'in yaşlı üyelerin birçoğu için yardım sağladığından emin-di. Aervyn epey heyecanlıydı. Sonra aşağı doğru koşup geldi, Moira'nın karşısına dikildi ve ellerini tuttu.

"Beni işınlayacak mısın, tatlım?"

Aervyn başını öne doğru salladı. "Hı hı. Ama Elorie'nin söyle-diği gibi yapıp çiçeklere çok dikkat edeceğim. Elorie dedi ki iek-leri daha fazla kurcalamamalıymışız, yoksa sen çok kızarmışsın."

Büyükannesinin yüz ifadesi kesinlikle paha biçilmezdi. "Siz benim ieklerimi mi kurcaladınız?" Elorie bu kadarını grmşti ki Aervyn sırtı açık etmek üzere olduğunu fark edip üçünü birden Moira'nın bahçesine işınladı.

Moira'nın bahçesini süsleyen güzel sıcak su havuzunun hemen yanı başına kusursuz bir iniş yaptılar.

Nefesler tutulmuştu. Büyükannesinin çiçeklerini gerçekten de kurcalamışlardı ve Elorie bunun bir hata olmamasını canı gönülden diliyordu.

Son derece yavaş hareketlerle ayakta dikilen Moira'nın yüzündeki ifade kesinlikle anlaşılamıyordu. Sonra pelerinin ve ayakbılarını çıkardı ve üzerindeki yaz elbisesiyle havuza giriverdi. Havuzun ortasında yavaş yavaş döndü ve çenesine kadar suya girdi.

Yüzünden mutlak neşesi okunuyordu.

Elorie ilk defa gerçek sihir gücünün karşılıksız verildiğini anlamış ve ruhu bununla neşe bulmuştu.

Sean zıplayarak havuzun yanına gitti. "Beğendin mi, büyükanne?"

Moira, şaşkın bir sevgiyle dolu gözlerle uzun bir an boyunca Elorie'ye baktı. "Nereden bildiniz?"

Elorie, birden elli çift gözün kendisine bakmasından rahatsızlık duyarak omuz silkti. "Hikâyeleri hatırladım." Büyükannesi, çocukluğunun geçtiği İrlanda'da o evle ve yeşil tepelerde bulunan o harika, sihirli ılıcalarla ilgili hikâyelerle dolu olmuştu hep.

"Bu nasıl bir hediye böyle, evladım. Nasıl bir hediye." Moira dikkatle gezdirdi ellerini suda. "Bu sularda sihir yatar, ha bir de bol miktarda sevgi." Etrafına toplanan yüzlere baktı. "Teşekkür ederim. Her birinize ayrı ayrı teşekkür ederim."

Sonra Sean'a döndü. "Tatlım, bu gördüğüm en iyi sihir çalışmasıydı. Bir sihir yapıcının ilk sihri her zaman hatırlanacak olan sihridir ve sen bu sihirle bana bir hediye vermeyi tercih ettin – gerçekten kendimi en sevilen büyükanne gibi hissediyorum."

Sean süklüm püklüm önüne baktı. "Bu, Elorie'nin fikriydi, benim değil. Ama ben de bunun çok iyi bir fikir olduğunu düşündüm..."

Moira uzanıp Sean'ın elini tuttu. "Fikir önemli, ama icraat da önemlidir. Sen bu akşam muhteşem bir sihir yaptın, kendinle gurur duymalısın."

"Biz sadece yarısını yaptık," dedi Sean bu övgüyü paylaşmaya can atarak. "Elorie'nin çemberi topraktan kayaları söktü ve bir araya getirip eritti. Sen rahat rahat oturasın diye kayadan oturaklar ve eşyalar bile yaptılar ve çok kızmaman için çiçekleri düzelttiler. Benim çemberim sadece su ekledi. Sanırım işin zor kısmının çoğunu Elorie yaptı." Sonra susuverdi.

Marcus onun yanına geldi. "Hiç de öyle değil, evladım. Onun sihri yalnızca güç gerektiriyordu. Senin sihrinse incelik. Birazcık daha sıcaklık eklesen ve Moira Teyzeyi kurbağa gibi haşlasan ne olurdu, bir düşünsene."

Sean'ın yüzü kireç gibi bembeyaz kesilmişti. Belli ki bu ihtimal hiç aklına gelmemişti.

Moira gözlerini devirdi. "Marcus, git de çay yap. Çocukları korkutmayı bırak." Kollarını dışarıya, Sean'a doğru uzattı. "Bu harika bir sihirdi. Ağrılarım, sızılarım ve bu harap olmuş eklemelerimle ne zaman bu havuza girsem senin sihrin aklıma gelecek. Gel, sen de katıl bana."

Bahçedeki bütün cadıcıklar bunu bir davet olarak kabul etmişti ve zaten büyükannelerinin niyeti de muhtemelen buydu.

Elorie havuza kaç cadığının girebileceğini merak ediyordu. Galiba birazdan anlayacaklardı.

BÖLÜm 17

Elorie, Kaliforniya'dan döndükten sonra yaptığı ilk çalışmanın kilidini takma işini hassas ve kendinden emin parmaklarla tamamladı. Evraklar, sihirler ve misafirler hepsi birlik olmuş, onu stüdyosundan epey uzak tutmuşlardı.

Saat sabahın beş buçuğu olmasına rağmen parmaklarının ve yüreğinin yeniden yaratıcı olmaya ihtiyacı vardı.

Stüdyosuna gelirken büyükannesinin yeni havuzunun yanından geçmişti. Önceki gece havuza girmek için sıra bekleyen çok sayıda cadıyı düşününce, ılık sularda uyuyakalan birilerinin olmadığını görmek onu bir parça şaşırtmıştı. Kendisi de büyük ölçüde havuza giriverme eğilimi göstermiş, ama camları onu çağırmıştı. Havuz bekleyebilirdi; yaratıcılık ihtiyacıysa beklemezdi.

Bu tasarım için en özel hazinelerinin bulunduğu kavanozu açmıştı. Mor cam, daha önce hiç görmediği ya da bu özel sevimlilik abidesini bulduğundan beri bir daha rastlamadığı türden bir renge sahipti. El üfleme usulüyle yapıldığı anlaşılan camın derinliklerindeki kırmızı ve mavi çizgiler onu hemen hemen canlı gibi gösteriyordu ve nasıl olduysa, okyanusta geçirdiği uzun ve sonsuz zaman camın o mükemmel kalp şeklini bozmamıştı.

Elorie, bu küçük cam kalbi eline aldı ve her zamanki gibi kalbin kendisi için attığını hissetti. Camın etrafını düz, gümüş bir

çerçeveyle sarmış ve el yapımı, ince halkalardan oluşan bir zincire geçirmişti.

Sanat eserlerini öyle sık sık kendisi için ayırmazdı. Fakat bu onun olacaktı; zaten hep onun olmuştu.

Kolyenin kilidini kapatmıştı ki kapıdan gelen sese dönüp baktı.

“Günaydın,” dedi Sophie elinde iki fincan çayla. “Bölmemde bir sakınca var mı? Aaron senin ufak bir kahvaltı için hazır olabileceğini söyledi de.”

Elorie kavanozlardaki camlarına özlemle baktı. Onlardan ayrılmaya henüz hazır değildi.

Sophie gülümsedi. “Aaron seni çok iyi tanıyor. Merak etme – birkaç dakika içerisinde yukarıya geri dönmezsem Aervyn bize az biraz kahvaltı ıslınlayacak. Eğer beni kovarsan, o zaman aşığıya sadece bir kişilik kahvaltı gönderecek.”

Elorie’nin karnından ıııtılebilir gurultular geliyordu. Güldü ve Sophie’ye diğér sandalyeye oturmasını ııaret etti. “Aslına bakarsan, kahvaltı yapmak iyi bir fikir olabilir.”

Sophie sıttı. “Kahvaltı Moira Teyzenin havuzuna gönderilecek.”

Harika. Her şeye rağmen sabah banyosu yapabilecekti. Kendi çay fincanını aldı ve Sophie’nin arkasından stüdyodan çıkıp, büyükannesinin bahçesine gitmek üzere patikadan aşığı doğru yürüdü.

Havuzdan hâlâ dumanlar çıkıyordu ve havuz, mucizevi bir biçimde hâlâ boştu. Başka yerlerden gelen ziyaretçilerinin bazıları evlerine dönmüştü, ama yakınlarındaki evlerde misafir olarak kalan bir sürü kişi daha vardı. Demek ki bütün cadılar sabahçı olmuyordu – Elorie, sabah saatlerinin havuza şöyle bir dalıp çıkmak için uygun bir zaman olduğunu unutmamalıydı.

“Günaydın, benim güzellerim! Havuzuma girmeye geldiniz, değil mi?” İnce bir sabahlık giyen Moira, evinin arka kapısından çıkıyordu.

Çay fincanını boştaki düz bir taşın üzerine koydu ve sabahlığının bağını çözdü. Elorie'nin gözleri şaşkınlıktan, yuvalarından çıkacakmış gibi açıldı. Büyükannesi çıplaktı!

Moira gülüyordu. “Buradaki iklimi dikkate alarak, genç kızlığımdaki gibi çıplak ayınler yapmıyorum, ama inan bana ılıcanın tadı en iyi böyle çıkar. Nell mutfakta gözcülük yapıyor. Rahatsız edilmeyeceğiz yani.”

Sophie omuz silkti ve bikinisini çıkarıverdi. Elorie, büyükannesinin üzerine yalnızca ay ışığını alarak sihir yaptığı fikrini zihninden atmaya çalışıp, duraksadı. Ancak diğerk ikisinin ılık sulara girince çıkardıkları keyifli sesler onu yeniden harekete geçirdi.

Büyükannesi suya anadan üryan girebiliyorsa, o da haydi haydi girerdi.

Suya girdiğinde, havuzun kenarında etrafa kokular yayan çörekler ve çileklerle dolu bir tepsi peyda oldu. Çok yaşa Aervyn. Böyle giderse, etrafında ışınlama yapabilen bir cadıcığın bulunmasına alışabilirdi.

“Aaron çok iyi bir adam,” dedi Moira çörekleri uzatırken. “Al, Sophie – önce sen, canım. Hatırladığım kadarıyla, hamilelerin karnı çok beklemeye gelemiyordu.”

Sophie kızardı. “Otelden çıkmadan önce üç tane yemiştım zaten. Toplu iğne başı büyüklüğünde olduğu düşünülürse, bu bebek çok aç bir bebek.”

“Bebeğin büyümesinin dışında başka şeyler de önemli. Umarım kendini de denetliyorsundur?”

Sophie gülümsedi. “Tabii ki. Ben iyi eğitilmiş bir cadıyım.” Sonra elini uzattı. “Bakmak ister misin?”

Moira memnun olmuş gibi gülümsedi ve elini Sophie'nin karnına koymak için yanına gitti. Elorie, büyükannesi elini birkaç saniye sonra Sophie'nin şakaklarına ve sonra da ensesine götürürken onları hayranlıkla izliyordu. Bunun aynısının bir-iki baş

ağrısı vakasında da yapıldığını görmüştü, ama hamile bir kadına yapıldığını hiç görmemişti.

Büyükannesi Sophie'nin gözlerindeki soru işaretini yakaladı ve gülümsedi. "Bu biraz akşamdan kalmalıkla alakalı."

Elorie gözlerini onlara dikmiş öylece bakıyordu. Sophie, çok içen biri değildi ki.

Moira güldü. "O türden bir akşamdan kalmalık değil. Azıcık şarap bebeğe de iyi gelir, ama daha fazlası olmaz. Bu ise sadece dünkü sihrin artçı etkileri. Hepimiz çok çalıştık."

Elorie havuzun etrafına bakınırken yine kendileriyle gurur duyuyordu. Çok güzel bir çalışma yapmışlardı.

Moira Sophie'nin yanaklarına dokundu. "Şimdi her şey yolunda, gerçi bana sorarsan işin çoğunu bu şahane sular senin adına yapmıştır ya."

Elorie'nin yanına doğru süzülüyordu. "Sen de dünden kalma etkiler hissediyor musun, tatlım?"

Elorie, bir iyileştirme taramasından kaytarmak için kafasını iki yana salladı. Büyükannesinin neler bulabileceğinden hiç mi hiç emin olmadığı gibi cevabı öğrenmeye de pek hazır değildi. Fakat kafasını kurcalayan bir soru vardı ve bu soruyu sormak için güzel bir zaman olabiliirdi bu. "Sihir, Sophie'nin bebeğini etkileyecek mi?"

"Etkileyecek mi? Tabii ki," dedi Moira gözlerini kırıştırarak. "Bebekler çok saf yaratıklardır ve ben onların güç akımlarını bizden daha kolay hissedebildiklerini düşünüyorum. Zarar verecek mi diye soruyorsan, hayır. Önce Sophie'ye zarar vermesi gerekir. Sophie de en kötü durumlar haricinde, bu gibi zararları önleyebilecek kadar iyi eğitilmiş bir cadıdır."

Usluca Elorie'nin eline dokunurken, daha ciddi bakıyordu gözleri. "Daha az eğitim almış bir cadının, kanallarının düzenli olarak temizlendiğinden emin olması gerekir. Aksi takdirde güç kalıntıları bebeğe bazı sıkıntılar yaşatabilir."

Elorie başını öne doğru salladı. Mesaj alınmıştır, büyükanne, hem de çok net bir şekilde.

Marcus otelin verandasına bakındı. Ne karışık bir öğrenci grubu vardı. Bir kod yazma dersi daha yapma konusunda kendisi ısrar etmişti. Bu alandaki destek kuvvetleri iki gün içerisinde Kaliforniya'ya dönecekti. Marcus bu sebeple mümkün olduğunca yardım almak istiyordu onlardan.

Buna ek olarak, Ginia'yı eğittikçe, kız Realm'da başına daha az bela açacaktı. Ginia'nın an itibariyle onun gizli silahını eğitime yardımcı oluyor olması Marcus'u eğlendiriyordu. Bu kolay bir görev değildi. Elorie aptal bir cadı değildi, ama iş kod yazmaya gelince kalın kafalının teki oluyordu.

"Bırak şu kaş çatlamaları artık, yeğen," dedi Moira. "Öğrencilerini korkutacaksın."

"Keşke korkutsam. Şu giriş sihrini çalıştırabildin mi?"

"Yok," dedi Moira omuz silkerek. "Biraz kıpırdadı, ama galiba ben bu iş için çok yaşlı kalıyorum."

Masanın diğer tarafında oturan Ginia kıkırdadı. Marcus ona birden şüpheyile baktı, ama etik olmaktan uzak zihin okumaları yapmaktan da kaçındı. Ginia bir şey yapıyordu, ama kahretsin ki Marcus o şeyin ne olduğunu bilmiyordu.

Moira faresini masaya koydu. "Ginia'mız harika bir eğitmen. Ufaklıklar güzel gelişmeler kaydediyorlar."

Hakkı vardı. Kevin sağlam bir kod yazıcısı olma yolunda ilerliyor, ufaklık internet gücü pırıltıları gösteren Lizzie'de bile bir miktar sihir kodu yazma yeteneği görülüyordu.

Öte yandan, Moira Teyzeden bir cacık olmuyor, Elorie de sihrini etkili bir biçimde kullanamayacak derecede ayak diriyordu.

"Onun istediği bu değil," dedi Moira usulca, Marcus'un ba-

kışlarını takip ederek. “Ona zaman tanı. Dün yaşananlar işe yaradı elbet, ama yine de kat etmesi gereken birtakım aşamalar daha var.”

“Fevkalade bir yeteneği ziyan ediyor.”

“Hayır, canım. Onunla yaşamayı öğreniyor. Bazılarımız, kabullenme aşamasına doğru, diğerlerinden daha yavaş ilerliyor.”

Marcus aniden Moira’ya baktı. Moira Teyze, varmak istediği yere dolambaçlı yollardan gitmeye bayılıyordu. Marcus’un münzevi hayatını da hiçbir zaman tam olarak tasvip etmemiştir. “Bazı şeylerin kabullenilmemesi gerekir.”

Moira tek kaşını kaldırdı. “Ha, şimdi böyle mi oldu? Bu cevap Elorie’den geldiği takdirde hoş görülebilir mi?”

O tamamen başka bir durumdu. Marcus, kendi sihri yeterince güçlü olmadığı için erkek kardeşini kaybetmişti. Elorie ise sihrinin bütün potansiyelini inkâr ediyordu.

Marcus’un keyfi kaçmıştı. Orayı terk edip eve gitme vakti gelmişti.

Küçük bir el, elini tuttu. Aervyn. Kaçan keyfi bir parça düzeliverdi. “Ben bir sihir yazdım. Sihri başlatırken gelip izler misin? Ginia diyor ki benim denetlenmeye ihtiyacım varmış.”

Aervyn o zamana kadar üç işlevsel kodu bir araya getiremediği için, Marcus onun denetlenmeye ihtiyacı olduğundan pek emin değildi. Ancak nedense, Evan’a çok benzeyen bu küçük oğlanın çekiştirmelerine karşı koyamıyordu.

Oturdu ve Aervyn’in yazdığı kodu hızlıca inceledi. Oh be, çok şükür. Beş satırlık bir giriş sihri yazabilmişti sonunda, sadece dördüncü satırda ufak bir hata vardı. Çocuk Realm’a belki bu sefer girebilirdi. “Devam et, başlat.”

Aervyn odaklandı ve fareye tıkladı. Sonra her şey karardı.

Marcus tuhaf, berbat bir hisse kapıldı ve bir an başı döndü. “Kim var orada?” dedi tuhaf bir şekilde tanıdık gelen bir ses. Marcus gözlerini açtı ve Realm’daki kalesinin hâlâ tavşanlı terlikler

giymekte olan başmuhafızını gördü. Bu terlikler garip bir şekilde bütün geri döndürme sihirlerine karşı dirençli çıkmıştı.

“Sen ne tür bir casussun?”

Marcus sırt üstü yere yatmış bir vaziyette tavşan terliği sihirlerini düşünürken silahlı bir adamın boynuna doğru bir kılıç doğrulttuğunu fark etti.

Realm’ın içerisinde ne halt arıyordu? Ayrıca kostümünün de olmadığı aşikârdı.

Muhafız yere yığılıp, horlaya horlaya dertop oldu. “Burada gerçek sihir yapabiliyoruz,” dedi Ginia ellerindeki tozları temizleyerek. “En azından ben yapabiliyorum. Onu bir uyku sihriyle vurdum. Peki, nasıl oldu da Realm’a geldik?” Son derece aldırmaz görünüyordu.

“Sadece bizim geldiğimizi sanmıyorum,” dedi Marcus. “Aervyn ben buraya atılmadan önce bir giriş sihrini aktive etmişti.”

Ginia’nın gözleri fal taşı gibi açıldı. “Aervyn sihir kodunu mu çalıştırdı?”

Marcus kaşlarını çattı. “Öyle görünüyor. Sanırım güç seviyesi onun kadar yüksek olan bir insan doğru düzgün beş satır sihir yazınca sonuç böyle oluyor.” Gerçi belli ki dördüncü satırdaki o ufak hata sandığından daha da ciddi bir hataydı.

“O halde, Aervyn nerede?” Ginia etrafına bakındı, bu sefer yüzünde çok daha fazla endişe belirtisi vardı.

Marcus, Aervyn’e seslenmek için ağzını açtı ama sonra bunun bir hava kaybı olduğunu fark edip ağzını kapattı. Eğer gerçek sihir onlarla birlikte buraya geldiyse, o halde o da, cadıcık da düşünce okuyabiliyorlardı. Zihniyle seslendi. *Aervyn. Neredesin?*

Cevap güçlü ve neşeliydi. *Bir prensesle birlikte bir kaledeyim. Prens bana ballı ekmek yediriyor. Uyuyor muyum ben?*

Uyuduğunu sanmıyorum, oğlum. Galiba sen hepimizi oyuna çektin.

Vay, şimdi hepimiz süper kahraman gibi miyiz yani? Harika!

Pek de harika değil, diye düşündü Marcus. Ancak ilk aşama, birlikleri toplamaktı. Benim olduğum yere ışınlanabilir misin? Prenses ekmegi yanında götürüp götürmeyeceğini sor.

Aervyn saniyeler içerisinde, dilim dilim ekmekle dolu koca bir çuval ve bir kavanoz bal ile Marcus'un yanı başına iniverdi. Belli ki prensesin eli boldu.

"Prensesi kurtaracak mıyız?" diye sordu Aervyn ekmek dolu ağzıyla.

"Ha," dedi Ginia. "Ben onunla tanıştım. Onun kurtarılmaya ihtiyacı yok."

Söz konusu prenses, Marcus'un gizli savaşçı yaratımlarından biriydi. Sihri kuvvetliydi, harika dövüş kabiliyetleri vardı ve hemen hemen evrensel bir dişi ihtiyacı olan devamlı surette konuşma konusunda çok şükür eksikleri vardı. Marcus'un mükemmel kadın anlayışı buydu. Prenses, Savaşçı Kız'ın gözünü biraz korkutabilse daha da iyi olacaktı.

Aervyn son lokmasını da yuttu. "Gidip Sophie'ye yardım edelim mi? Çok iyi dövüşüyor, ama iki büyük adam daha geliyor."

Marcus bıkkın bıkkın döndü etrafında. Amatörler işte bu yüzden sihir kodu yazmamalıydı. "Ne tarafta?"

Aervyn'in arkasından, patikadan aşağıya doğru koştular. Sophie çok uzakta değildi, ama ona saldıran savaşçılardan biri, muhtemelen kimse yardımına koşmasın diye bir sessizleştirme sihri yapmıştı.

Marcus saniyenin ufacak bir parçası boyunca, Sophie'nin aşırı derecede etkileyici olan kung-fu hareketlerini takdir ederek izledi ve sonra Ginia'nın numarasını ödünç alıp savaşçıların üçünü de uyku sihriyle devirdi.

Aervyn zıp zıp zıplıyordu. "Son ikisini ben alabilir miyim? N'olur, n'olur, lütfen?" İki iri savaşçı tepenin zirvesine ulaşıyor, kaçıış olmayan bir sona yaklaşıyorlardı.

Nell onu bu yüzden cezalandıracaktı. “Sadece uyku sihri, genç.”

Marcus iki savaşçının bir asır boyunca uyuyacağından oldukça emindi. Aervyn’in sihri, heyecanlandığı zamanlarda dolambaçlı olmuyordu.

“Teşekkürler,” dedi Sophie nefes almaya çalışarak. “Numaralarım tükenmek üzereydi. Burada ne yapıyoruz?”

“Aervyn bizi oyunun içine ışınladı,” dedi Ginia. “Sanırım Marcus onun sihrini yeterince kontrol etmemiş.”

Aervyn sırtıyordu. “Sana denetlenmeye ihtiyacım olduğunu söylemiştim.”

Öf. Bu gerçekten de Marcus’un suçuydu. O dördüncü kod satırı kesinlikle hatalı görünüyordu.

“Moir Teyze ve Elorie de Realm’ dalar mı?” diye sordu Ginia.

“Hayır,” dedi Aervyn kafasını iki yana sallayarak. Marcus iki kere kontrol etmiş olmak için zihinsel olarak yokladı. Güzel. Merak edilecek insanlardan iki kişi eksilmişti.

Sophie, Aervyn’in ekmeğinden koca bir parça kopardı. “O halde, Süper Çocuk, bizi buradan çıkarabilir misin?”

Aervyn kafa salladı. “Hayır. Ama eminim annem çıkarabilir. Tersine döndürme sihirleriyle ilgili her şeyi o bilir.”

Sophie kafasını kaldırıp Marcus’a baktı. “Nell, Aaron, Mike ve ikizlerle birlikte meyve toplamaya gitti. Öğle yemeğinden önce dönmezler.”

Her şey daha da kötüye gidiyordu. “Bu durumda, kaleye gidelim ve prenesten biraz daha yiyecek alabilir miyiz bir bakalım. Uzunca bir süre bekleyeceğiz ve bu sürede kimsenin huysuzlanmasını istemiyorum.”

Ginia kıkırdadı ve bir dilim ekmeğe uzattı. “Al biraz ekmeğe ye, Gandalf.”

Marcus sinirli sinirli baktı. Kimse bu durumu ciddiye almıyor-

du. “Burada uzun bir süre tıklı kalabiliriz, küçük savaşçı. Bunu düşündün mü hiç? Moira Teyze ve Elorie bizi zor kurtarır.” İkisinin de kod yazmakta daha kendilerine hayrı yoktu.

Sophie de Ginia gibi sırtıyordu. “Hı, onları hafife alıyor olabiliriz.”

“Pek hafife alıyorum sayılmaz. Elorie’yi ben kendim eğitiyorum. Tersine döndürme sihri yapamaz. Zar zor sihir kodu yazıyor zaten.”

“Bazen, yeğen,” dedi yabancı bir ses, “başkalarını haddinden fazla küçümsüyorsun.” Marcus arkasına döndü. Bu ses, Ginia ile eğitim yaparken duyduğu Zeyna benzeri savaşıya aitti.

Ginia koştu ve yeni gelen bu kişiye sarıldı. “Moira Teyze, sen çok akıllısın.”

Moira Teyze?

“Küçük sırrımızı açık ettiğim için üzgünüm, canım, ama sizi buradan çabucak çıkarmanın en iyi yolu bu gibi görünüyordu. Marcus haklı – bu işi ne Elorie ne de ben kod yazarak çözebiliriz, bu yüzden de bizim başka bir fikrimiz var.”

Tanrı aşkına. Bu Moira Teyzeydi. Realm’in en yüksek seviyesindeydi ve belli ki bu ilk ziyareti de değildi.

Muhafızlardan biri harekete geçmeye başlamıştı ki Moira onu yeni bir uyku sihriyle sakince etkisiz hale getiriverdi. “Elorie bizi dışarıya çekmek için internet gücünü kullanacak. Kendisi için bazı sihirler şekillendirmesi gerekiyor. Hepinizin sihirlerinin çalışıyor olması işe yarayacaktır.”

Marcus hâlâ Savaşçı Kız’ın katıksız hilekârlığını ve düzenbazlığını sindirmeye çalışıyordu. Moira Teyzeyi gizli silahı olarak eğitmek, bir üşütüklüktü. Delilikti. Ve dâhiyaneydi.

Sophie Marcus’un omzuna dokundu. “Odaklan. Saldırının muhtemel büyüklüğünü daha sonra da düşünebilirsin.”

İmkânı yoktu. Dokuz yaşında bir kıza ve yetmişlerindeki bir

kadına yenilmeyecekti. Sonra Sophie'nin, Zeyna ortaya çıktığında şaşırmadığını fark etti. Tanrı aşkına. Bakire, Ana ve Kocakarı. Bu üçü, Realm'ı ele geçireceklerdi.

Müthiş bir özgüvenle dolu olduğu bakışlarından anlaşılan Ginia, Marcus'la göz göze geldi. Oh be. Marcus'un devri kapanıyordu.

Moira, Aervyn'i kucağına aldı ve Zeyna avatarının enerjik gençliğinin tadını çıkara çıkara onu havada döndürdü. "Belki de yalnızca seni eve götürmeli ve dikkatle dinlemeyen bu üçünü burada bırakmalıyız."

Aervyn kıkırdadı ve kafasını iki yana salladı. "İh. Ben burayı sevdim. Kalmak istiyorum."

Moira ona havada bir takla attırdı. "Aaron öğle yemeği için peynirli makarna bırakmıştı."

"Tamam," dedi Aervyn. "Gideceğim, ama başka bir zaman yine gelmek ve oynamak istiyorum."

"Önce bir buradan çıkalım da, canım oğlum, sonra tekrar ziyaret etme konusunu düşünürüz." Moira diğerlerine döndü. "Ginia, Elorie senden gerçek ve oyun arasında, tutabileceği bir bağlantı kurmanı istiyor. Tatlı oğlumun da burada dört kişiyi taşıyacak kadar kuvvetli bir ışınlama sihri hazırlaması gerekiyor. Sophie ve Marcus, siz de bu ikisine ne kadar güç katarsanız o kadar işimize yarar."

Marcus başıyla onayladı. Bu şaşırtıcı derecede makul bir planı. "Bence biz en çok, Ginia'nın yolculuk bağlantısına katkı sağlayarak işe yarayabiliriz."

Aervyn kaşlarını çatıp parmaklarını saydı. "Neden dört dedin, Moira Teyze? Ben kalıyor muyum?"

Moira güldü. "Bugün değil, tatlım. Benim bu güzel savaşçı bedenim burada kalacak. Gerçek değil bu görüntüm, unutma. Aslında sandalyeme oturmuş, bilgisayarımın ekranına bakıyor ve seni gıdıklamak istiyorum."

Aervyn karnını kapattı ve kıkırdamaya başladı. “Tamam, ama ben başka bir zaman oynamak için yine geleceğim buraya.”

Marcus, yanındakilerden ne kadar şikâyet etse de, aslında hepsi iyi eğitilmiş cadılardı. Gitmek için gereken sihirleri saniyeler içerisinde hazırlamışlardı. Artık iş Elorie’ye kalmıştı. İşlenmemiş bir yeteneği vardı. Bazen eğitimi ve isteği sorgulanıyordu, özellikle de işin içinde bilgisayarlar olduğunda.

Ginia’nın elindeki sihir şekli yavaş yavaş titremeye başladı. Sonra usulca genişledi ve bir kubbe gibi üzerlerini kapattı. Marcus kafasını kaldırıp parıldayan ışığa baktı. Evet. Bu kız yetenekliydi.

Onun ardından kendi sihir şekli hareket etmeye başlayan Aervyn yere sağlam basıyordu. Şekil dokundu ve fişek gibi fırlayıp ışık kubbesine yüz noktadan bağlandı. Marcus kafasını iki yana sallıyordu. Elorie, tecrübesiz sihir yapımcılarının ortak hatasını yapıyor, sihri yoğunlaştırıyordu.

Sonra bir karanlıkla birlikte derin, berbat bir his çöktü. Marcus gözlerini açtığında, yeğeniyle burun burunaydı ve yeğeni hiç de mutlu görünmüyordu. “Bir daha benden şüphe etme. Bu, sihri zayıflştırıyor.”

Öfkesi parladığı gibi sönüverdi, suçluluk duygusu ağır basıyordu. Elorie kesinlikle haklıydı. “Benim şüphe ettiğim senin eğitimin, yeğen, ama bu bile yanlıştı. Özür dilerim. Bir daha olmayacak.”

Elorie ona kelimenin tam anlamıyla şoka girmiş gibi bakıyordu.

“Bu harika derecede havalı bir sihirdi,” dedi Ginia odadaki konuşmaları önemsemeyerek. “Belki öğle yemeğinden sonra yine deneriz. Herkesi Realm’a götürebilirse Jamie Dayım fena şaşırır.”

“Bu şeyleri düşünmeden evvel gelin öğle yemeğimizi yiyelim.” Moira, Marcus’un koluna dokundu ve sessizce konuştu. “Asla özür dilemeyen bir adama göre gayet başarılıydın. Şimdi cadıcıkları al git – ben torunumla bir şey konuşacağım.”

Marcus söyleneni yaptı.

Marcus yürüyüp giderken Moira kıkırdıyor, pembe tavşanlı terlikler giydiğini ne zaman fark edeceğini merak ediyordu. Ginia'nın işleri işte, diye düşündü.

Sevgili torununa döndü. "Ginia haklı, tatlım. Bu harika bir sihirdi. Şimdi bana sorunun ne olduğunu söyle."

Elorie'nin, ne düşündüğünü belli eden yüz ifadesinde kızgınlık ve incinmişlik iç içe geçmişti. "Kendim gibi hissetmiyorum, büyükanne. Ne zaman sihir yapsam etrafta kablolar ve bilgisayarlar oluyor."

"Evet, çocuğum. Ama sen o güçle çok güzel sihirler yaptın. Havuzumda, yaşayan bütün cadıların ve belki de göçüp gidenlerden de birkaçının gözü kalıyor hep."

Gözünden yaşlar süzülmeğe üzere olan Elorie'nin yüz ifadesi yumuşamıştı. "Bir o var işte. Sana havuz yaparken doğru bir şey yaptığımı hissediyordum. İş başındaki bir çemberin bir parçasıydım ve önemli bir sihir gerçekleşmiştik."

Sustu ve titrek titrek nefes aldı birkaç sefer. "Ama sonra kumsalda Sean'ın çemberini yaptık ve kalbimin bir parçası tekrar, dış çemberde flüt çalan Elorie olmak istedi. Sihir gücü olmayan Elorie."

Bu topluluğa hangi şekilde ait olduğunu bilen Elorie. Moira bir sandalyeye oturdu. Bu, işin dikkatlice ele alınması gerektiği anlamına geliyordu. "İlk kez sihrimi geri vermek istediğimde sanırım dokuz yaşındaydım. Arkadaşlarım kumsalda bir geziye çıkacaklardı ve ben evde kalıp cadı tarihi dersine çalışmak zorundaydım."

Elorie iç çekti. "Bu mu yani? Bir cadıciğin sinirlenmesi mi olay? Bence daha ciddi bir şey var."

Moira torununun ellerine uzandı. "Cadı olmak her zaman işe yaramaz, benim tatlı kızım. Umarım sen flüt çalan Elorie olmaya devam edersin, çünkü yanılıyorsun – flüt çalmakta da büyük

miktarda sihir vardır. Fakat sen bir cadısın ve sorumluluğun ağır bastığında bile bunu önemsemezlik etmemelisin.”

“Biliyorum. Bunu bana iyice öğrettin.”

Ne üzücüydü. Moira’nın yüreği burkuldu. “Görünen o ki sana sihir neşesini iyice öğretememişim. Sahip olduğun bu şey, Tanrı’nın bir lütfü. Sihir her zaman yük değildir.”

Elorie kafasını iki yana salladı. “Değil. Üstesinden gelebildiğim bir ağırlık. Ama neden benim sihrimin en etkili çalıştığı yerler, birtakım oyunlar oluyor? Ginia’yı duydun. Bilgisayarlarına bırakılması gereken cadıların mekik servisi olmak istemiyorum ben.”

Of. Hâlâ amacını arıyordu. Moira bu aksilikleri görmezden geldi ve mühim olan konuya daldı. “Sen ne istiyorsun?”

Elorie burnunu çekti. “Bahçede seninle birlikte oturmak ve çiçeklerin açışını izlemek istiyorum.”

Bazı dilekler diğerlerine göre daha kolay kabul olurdu. Moira, masadaki vazodan bir gonca aldı ve basit bir çiçek açtırma sihri hazırladı. Goncayı ve sihri Elorie’ye uzattı.

Torunu goncaya kibarca dokundu ve parmaklarının altında açışını gülümseyerek izledi.

Moira öne doğru uzandı ve çiçeği Elorie’nin saçlarına taktı. “İçinde ne güzel bir sihir var, aşkım. Bütün cadıların kendi yolunu bulması gerekir. Senin yolunda Realm oyuncularını ışınlamak yoksa, o zaman ne olduğunu seçmek de sana kalıyor.”

Devam edip etmemeye karar veremedi ve biraz durakladı. “Fakat bu konuyu bir düşün, torunum. Otuz yıldır bir cadıcığa havada takla attıramamıştım. Sen bugün bana ve o tatlı oğlana mutluluk getirdin. Söz konusu olan sadece kablolar ve teknoloji değil. Kalpler ve zihinler de kumsalda, ay ışığı altındakiler kadar gerçek.”

Elorie’nin yanaklarına dokundu. “Cadılık geleneğinin çekirdeğini sevgi oluşturur, benim sevgili kızım. Gerisi sadece tuzaktır.”

BÖLÜM 18

Elorie, otelin arkasındaki verandada otururken homurdanmamaya çalışıyordu. Cadılık dersleri, stüdyosunda geçireceği zamandan ciddi miktarda çalışıyor ve parmakları bir şeyler tasarlamak için hâlâ can atıyordu. Boynunda asılı olan kalbe dokundu.

Bir tür sessiz çağrı duyan cadıcıklar, Mike ve Sophie ile birlikte kumsaldan eve akın ediyorlardı. Elllerinde süt ve limonata bardakları bulunan Marcus, Moira ve Nell, Aaron'un arkasından mutfaktan çıktılar. Yine de herkesin dikkatini çeken, Aaron'un taşıdığı çikolatalı pastaydı. Elorie işte şimdi anlamıştı cadıcıkların neden bütün güçleriyle oraya koştuklarını. Sean fırından yeni çıkmış yiyeceklerin kokusunu beş kilometre öteden alabilirdi.

Lauren otelin ön tarafından dolanıp geldiğinde elinde bir FedEx kutusu vardı.

"Ne var orada, kızım?" diye sordu Moira.

Lauren gülümsedi. "Özgürlük."

Aaron'un bıçağını ödünç alıp kutuyu açtı ve içinden bir sürü iPhone çıkardı. Elorie, daha fazla teknoloji karşısında kaşlarını çatlamamaya özen gösterdi. Tavrını değiştirmek için çaba sarf ediyordu. Gerçekten ediyordu.

Lauren Elorie ile göz göze geldi. "Burada bulunan internet cadıları, eminim bunlardan birine sahip olma şerefine nail oldu-

ğunuzu bilmek sizleri mutluluk edecektir. Bunları kargoyla Jamie gönderdi ve kendisi, gücünüzü arttırması ümidiyle bu telefonlar üzerinde birtakım düzenlemeler gerçekleştirdi.”

Ginia en yakınındaki telefonu kaptı, ekranına birkaç kez dokundu ve gözlerini kapattı. Saniyeler sonra adeta gözlerinin içi gülüyordu. “Harika. Jamie Dayım tamamen gücünü arttırmış bunların.”

Elorie bunun iyi bir şey olduğunu tahmin etti.

Marcus ona bir telefon uzattı ve sonra Elorie ekrandaki bütün seçeneklere boş boş bakınca gözlerini devirdi. Elorie’nin telefonu asgari ihtiyaçları gören türdendi. Görünüşe bakılırsa Elorie için o günün ilk resmi cadılık dersinin ‘iPhone’den internete nasıl girilir’ olması gerekcekti.

Aervyn’in bu işi ondan daha hızlı bir şekilde çözmesi biraz utanç vericiydi. Büyükannesinin çözmesi ise insanı yerin dibine sokuyordu.

Ginia herkese ellerini ekranlarının üzerine koymalarını söyleyip internet gücüne seslenince bütün bunlar unutuluvermişti. Elorie, zihnine akın eden bir güç hissediyordu. Birden açılan gözleri, büyükannesinin yüzündeki şok ifadesine ayna tutuyordu.

“Aman Tanrım,” dedi Moira hayretler içerisinde telefonuna bakarak. “Bu büyük bir şeydi.”

Elorie, Marcus Dayı ve Nell’in birbirlerine baktıklarını görebiliyordu. Onları suçlayamazdı. Akıllı başında bütün cadı eğitimleri doğal olarak dikkatli olurdu ve yarı eğitilmiş internet cadılarıyla dolu bir veranda için en güzel fikir, kuvvetlendirilmiş bir güç kaynağı muhtemelen değildi.

Fakat bu cadılardan biri olarak Elorie parmaklarının ucundaki güçten zevk alıyordu. Pekâlâ, belki de takdir etmeyi öğrenebileceği türden bir teknolojiydi bu. Cebinde taşıyabilecek kadar da küçüktü.

Lauren onun eline dokundu. “Daha da fazlası var. Jamie benim anlamadığım yöntemler sayesinde, bu telefonların internete

giriş ayarlarıyla oynadı. Yani bu telefonları artık hemen hemen her yerde kullanabileceksiniz.”

Genia gülümsedi. “Tamamen taşınabilir internet gücü.”

Elorie anladığından tam olarak emin olmayı dileyerek, umutlu bir kıvranaşla duraksadı. “Kumsalda bile mi?”

Telefonuyla meşgul olan Genia başını öne doğru salladı. “Tabii ki.”

Bu gerçekten özgürlüktü. Elorie saygıyla okşadı telefonunu. Gücünü, cadıların ezelden beri yaptığı şekilde, karayla denizin buluştuğu yerde dikilerek çağırabilecekti. Bu tarifsiz bir lütuftu.

İç i coşmuş bir halde, Lauren’a baktı. “Bu senin fikrin miydi?”

Lauren başıyla doğruladı. “Yine de bütün iş i Jamie yaptı.”

Elorie elini cebine soktu ve Jamie’nin diğer zimbirtısını, hani şu kafasının sızdırma yapmasını engelleyen aleti kapattı. Etrafındakilerin, bu durumun onun için neler ifade ettiğini anlamasını istiyordu. Düşünce cadıları, Elorie’nin verandayı olanca gücüyle kasıp kavuran minnetini kapışa kapışa kabul ettiler.

“Teşekkür ederim,” diye fısıldadı Elorie. “Ben sadece – teşekkür ederim.”

Aervyn iri bir dalganın önünden ışınlanarak kaçınca Nell gülümsedi. Paçaları sıvanmış pantolonunun ıslaklığına bakılırsa, Aervyn ya okyanusla oynadığı sihirli cesaret oyununu büyük ölçüde kaybediyordu ya da oynarken çok kasmıyordu.

iPhone’lar harika bir fikirdi, ama bazen önemli ayrıntıları eklemek için anne olmak gerekiyordu. An itibarıyla bütün cadıcıkların telefonlarına su geçirmezlik sihri de eklenmişti. Marcus, Nell’in hizmetlerini reddetmişti, ama eğer kumsalda daha fazla cadılık dersi verecekse, bu yaptığına pişman olabilirdi.

Lauren ve Marcus, internet gücü deneyleriyle, yansıtılmış zi-

hinsel konuşmaları bir arada anlatan bir ders koordine ediyorlardı. Uzaklığın internet gücünü nasıl etkilediğini test ediyorlardı, bu sebeple cadılar ikiyeşerli gruplar halinde kumsal boyunca dağıtılmışlardı. Nell'in rolü de cankurtaranlıktı haliyle.

Bütün eğitim çiftlerinde, talimatları alıp Lauren'a geri bildirilen bir düşünce cadısı oluyordu. Bütün umursamazlığına rağmen Sean etkileyici uzaklıklardan bile zihinsel konuşmalar yapabiliyordu. Elorie ile eşleşen ikizinin ise belli ki sınırları vardı. Nell, Lauren'ın, Kevin'i duyabilmek için zihin sesini hafifçe arttırdığından oldukça emindi.

Aervyn hepsini iki kilometre öteden bile sağır edebilirdi, ama bunu Sean'a belli etmemek için şaşırtıcı derecede uslu davranıyordu. Nell'in serseri cadıçığı son zamanlarda bir takım olgunluk belirtileri gösteriyor, bu onu bir parça hüzünlendiriyordu. Aervyn'in masumane bir şekilde daha az baskın olmayı öğrenmesi güzel bir şeydi, ama bu aynı zamanda onun büyüdüğü anlamına da geliyordu.

Nell kumsalda aşağı doğru yürüyüp, Lauren ve Marcus'a biraz daha yaklaştı. Kendisinin zayıf düşünce cadısı güçleri uzun mesafe konuşmalarına yetmiyordu. *Elorie mutlu görünüyor*, diye bir gönderimde bulundu. *Bu telefon fikri, çok parlak bir fikir, Lauren.*

Daha da önemlisi, Elorie artık gücüne daha az dirençle yaklaşıyor, diye gönderdi Marcus. *Bu noktada biraz ilerleme kaydetmiş olabiliriz.*

Yaşlı bir adama göre mutluluğun tabii ki bir önemi yoktur, diye düşündü Nell. Kendisini de bu adamdan taş çatlasın birkaç yaş genç olduğu gerçeğini görmezden gelmeye çalıştı.

Elorie'nin, biri Lizzie, diğeri Sean'dan gelen iki basit sihiri bir kez daha harmanlama çabasını izlediler hep birlikte. Bu ikinci deneme için kumsalın daha da aşağı taraflarına gitmişlerdi ve sihir birleşimi başarısızlıkla sonuçlandı. *Elorie'de Ginia'nın menzili yok*, diye homurdandı Marcus, *ve ben neden olmadığını anlayamıyorum. Gi-*

nia kumsalın ta öbür ucundan gelen sihirleri bile harmanlayabilirken, Elorie'nin illa da birkaç santim dibinde olması gerekiyor.

Nell, Marcus'un durumu anlayamamış olmasına şaşırmişti. Onun engeli Kevin – Elorie onları görmezse sihirleri harmanlayamıyor ve Kevin'in düşünce sihri çok da güçlü değil. Kevin, uzaklaştıklarında, Elorie'nin görebileceği kadar görselleştirme yapamıyor.

Hım, diye gönderdi Marcus. Bu, Kevin'in Elorie için çok daha az işe yaramasına sebep olacaktır.

Nell dişlerini sıkıyordu. Kevin'in nasıl "daha az işe yarar" olabileceğini gösterecekti ona. Elorie'nin internet gücüyle ilgili bir teori vardı Nell'in kafasında ve o an bu teoriyi test etmek için harika bir zaman gibi görünüyordu.

Dikkat ve hassasiyetle yalnızca Lauren'a bir mesaj gönderdi ve ondan bu mesajı eğitim gören öğrencilere aynı hassasiyetle iletmesini istedi. Aervyn kıkırdama komasına girdiğinde, Nell, fikrinin gönderildiğinden emin oldu.

Elorie önce şüpheyle yaklaştı. Bir saniye sonra biraz çılgın ve son derece odaklanmış görünüyordu. Ona ne söyledin? diye sordu Nell Lauren'a.

Marcus'un, o ve Kevin'in birlikteyken biraz zayıf kaldıklarının düşündüğünü söyledim.

Nell kıs kıs güldü. Lauren çok etkili bir eğitmen olmuştu.

Marcus'un hâlâ hiçbir şeyden haberi yoktu. Adam, kafasının kapısı çalınmadıkça ya da kendisi pür dikkat dinlemedikçe etrafındaki duyguları okuyamıyordu. O an bu iki durum da söz konusu değildi.

Elorie ve Kevin, kumsalın öbür ucuna doğru yürüyüp, diğer cadıcıkların toplandığı yere yaklaştılar. Nell, onlar yürürken sihir şekillendirmeye başlayan Aervyn, Lizzie ve Sean'a gülümsedi. Bu, onun istediğinden biraz daha fazlasıydı sanki. Belli ki doğaçlama yapıyorlardı.

Ne yapıyor bunlar şimdi? Marcus asabileşiyordu. Yakın durumlarda deney yaptık zaten. Boşa zaman harcıyorlar.

Çocuklar kumsala gelmiş işte, diye gönderdi Nell. *Bırak biraz oynasınlar. Gerçekten de böyle düşünüyordu, ama küçük şeytani planının meyve vermesine yetecek bir süre için de Marcus'un dikkatini dağıtması gerekiyordu.*

Biz hazırız, Lauren! En güçlü düşünce cadısı olan Aervyn belli ki mesajlaşma görevini üstlenmişti. Lauren, onun Marcus'u bu mesajlaşmaların dışında tuttuğunu umuyordu.

Anne! Nell, Aervyn'in bu içerlediğini gösteren isyanı karşısında gülmemek için kendini zor tutuyordu. Aervyn muhtemelen gözlerini de deviriyordu. *Ona söyleseydim, bu kadar komik olmazdı değil mi?*

Lauren Marcus'tan bir adım uzaklaştı ve sol kolunu havada epey salladı. Nell kahkahalarla gülüyordu. Kendine saygısı olan bir sihir yapıcı bu tür bir hokus pokus hareketi yapmazdı. Belki de Marcus'un dikkatini dağıtıp, cebindeki iPhone'u tutan diğer elini fark etmemesini sağlamaya çalışıyordu.

Sonra Lauren sihir şiirini söylemeye başladı.

"Su'dan ve Hava'dan

Yukarıya bir yağmur bulutu getirmesini istiyorum

Şüphe edenin, sızlananın, homurdananın,

Mızızızlananın ve dudak bükenin kafasının üzerine.

Bırak o kimse mutluluğun gücünü görsün

Dilerim ki öyle olsun."

Nell kendini koyuverdi ve karnını tuta tuta kumların üzerine yığıldı. Lauren ne pahasına olursa olsun element cadılığı anının tadını çıkarıyordu. Lanet olsun, kız bir de şiir söylüyordu. Nell

gölmekten nefesi kesilmiş bir halde izlerken, Marcus'un tepesinde devasa büyüklükte bir fırtına bulutu oluştu ve çok şiddetli bir yağmur yağdırmaya başladı.

Marcus da onların kafalarına küfür yağıdırıyor gibi duruyordu, ama gök gürültüleri yüzünden kimse onun dediklerini duyamıyordu.

Saniyeler sonra bulut yok oldu ve Marcus'un kıyafetleri de aniden kuruyuverdi. Nell gözlerini devirdi. Aervyn'in bu adama zaafı vardı. Bu denli hızlı bir kurumayı gerçekleştirebilecek güce sahip olan tek ateş cadısı, oğluydu. Tuhaftır ki aynısını kendi ıslak kıyafetleri için yapmayı hiç düşünmemişti.

Marcus Lauren'a baktı. "Zannedersen sen sadece bu küçük gösterinin yemiydin." Döndü ve kumsaldan aşağıya doğru, fısıltıyla saydıra saydıra, fırtına gibi esti gitti. Nell iç çekti. Zavallı bir cadıciğin suçu üstlenmesinin anlamı yoktu.

Marcus'un arkasından seslendi. "Lauren yem değildi. Sihri Lauren yaptı."

Marcus arkasını döndü, gözlerinden alevler fışkınyordu. "O element cadısı değil."

Nell, Marcus'un parçaları birleştirebilmesi için bir süre sessiz kaldı. Marcus küstahın teki olabilirdi, ama çok akıllı bir cadıydı. Nell, onun nihayet gerçeği anladığını görebiliyordu. Marcus'un kızgınlığı kayboldu ve onun yerini büyük bir hayranlık aldı. "Lauren'a sihri Elorie mi gönderdi?"

Bütün baş belası sürüsünü kumsalın ta diğer ucundan ışınlayan Aervyn, Marcus'un kolunu tutup zıpladı. "Tamamen o yaptı, Marcus Dayı. Gök gürültüsünü beğendin mi? O benim fikrimdi."

Sean Aervyn'i dürttü. Kendisi dört yaşından biraz büyük olduğu için, cadılık soytarılıklarındaki payını onun kadar çabuk üstlenmeyerek daha akıllı davranıyordu.

Marcus, Aervyn'in kafasını belli belirsiz okşadı ve Nell'e döndü. "Bunu nasıl çözdün?"

Katıksız dahi, Gandalf. Dürüst olmak gerekirse kızım buldu bunu. Nell omuz silkti. "Bir tahminde bulundum. Mantiken, eğer Elorie indirebiliyorsa, yükleye de bilir diye düşündüm."

Elorie'nin kafası karışmış görünüyordu. "Neyi indirmek ve yüklemek? Ben sadece internet gücünü kullandım."

"Evet, yeğen," dedi Marcus. "Ama bu sefer sihri kendine çekmedin. Başka birine ittin. Bu güçlere sahip olmayan birine."

Ginia'nın gözleri iri iri açılmıştı. "Haklısın. Bu çok havalı. Ben de denemek istiyorum." Zıpladı ve diğerlerine işaret etti. "Hadi gidip, Lauren'in yakalayabileceği başka bir sihir daha yapalım."

Cadıcık sürüsü kumsalın öbür ucuna doğru koşarken, Elorie Marcus'tan uzaklaştı. "Maazallah yine ıslanırsın falan."

Marcus kahkahalarla güldü ve elini hızlıca havada salladı. "Sanmam. Bunu deneyen cadıcık, karşı sihrin ne demek olduğunu öğrenir."

Nell, Elorie'nin bu yeni keşfedilen yeteneğinin içeriği hakkında bir fikri olup olmadığını merak ediyordu.

Hiçbir fikri yok, diye gönderdi Marcus. O hâlâ bunun kumsalda oynanan bir oyun ve eğlence olduğunu düşünüyor.

Sen öyle düşünmüyor musun?

Marcus cevap verdiğinde Nell'in yüreği burkuldu. *Bu yetenek bende olsa, kardeşimi kurtarabilirdim. Ben kendi başıma yeterince güçlü değildim ve çemberi tam zamanında bir araya getiremedik.*

Ginia yeşil bir deniz camı parçasında matkapla minik bir delik açma işini tamamlarken Elorie nefesini tutmuştu. Dokuz yaşında

bir çocuğa elektrikli bir alet vermenin iyi bir fikir olup olmadığından hiç mi hiç emin değildi, ama Ginia tatlı tatlı ısrar etmişti.

Geçici çırağı kafasını kaldırıp baktı. “Şimdi aynısını diğerine de mi yapacağım?” Elorie başıyla onayladı. Ginia kumsalda bir çift küçük yeşil deniz camı parçası bulmuştu ve bunlardan Lauren için bir doğum günü hediyesi yapmak istiyordu.

Elorie tel koleksiyonunu karıştırdı. Yeşil cama ve Lauren’in mükemmel saçlarına yakışacak ince bakır bir tel buldu.

Matkapla işi biten Ginia, koruma gözlüklerini çıkardı ve tele ilgiyle baktı. “Şimdi ne var?”

İnsanda biraz sanatçı ruhu varsa bu kısım eğlenceli kısımdı. “Şimdi biraz hayal kuracaksın. Cam ve tel üzerinde kafa patlatıp, birlikte ne kadar güzel görüneceklerini düşünmen gerekiyor.” Raflardan yarısı tamamlanmış bir takım örnekler çıkardı. “Buradaki gibi camı basit bir çemberin içine de asabilirsin, ona kıvrımlı bir yuva yapmak için teli camın etrafına da sarabilirsin. Bakırla iyi görünecektir.”

Ginia birkaç saniye düşündü ve sonra utangaç utangaç baktı. “Boynuna taktığın camı nasıl yaptın? Çok güzelmiş.”

Bu, Elorie’yi şaşırtmıştı. O, Ginia’nın kıvrımlı modeli seçmesini bekliyordu. Kalp şeklindeki kolyesinin çok basit görünen, ama zaman ve dikkat gerektiren gümüş dövme bir çerçevesi vardı. “Bunu bakırla yapmak zordur ve biraz zaman alır, tatlım. Ama eğer istediğin buysa, nasıl yapılacağını seve seve gösteririm sana.”

“Evet, lütfen.” Ginia gülümsüyordu. “Lauren için çok zaman harcamaya değer.”

Elorie Aaron’a mesaj atıp akşam yemeği hazır olduğunda haber vermesini söyledi. Bir süre meşgul olacaklardı.

Kovalarından bir sürü cam parçası çıkardı. Ginia’nın fikri güzeldi ve onun stokunun da büyük ölçüde yeniden doldurulmaya

ihtiyacı vardı. Ginia çalışırken o da çalışabilirdi. Parmakları, işinin sıradan rutini karşısında mutluluktan uçuyordu.

Mike, Nell'in camına taş attığında, Moira kıkır kıkır kıkırdıyordu. Yine on yaşındaymış ve gece yarısı etrafta sinsi sinsi dolaşıyormuş gibi hissediyordu kendini.

Nell pencereden kafasını çıkardı ve yüksek tonda bir fısıltıyla konuştu. "Hemen iniyorum aşağıya. İkisini de kaybetme."

Mike gülümsedi. "Kaybetmem. Sen de Sophie'nin kumsalda ay ışığında yürüyüş yapmak istememesini sağla."

"Ha. Bende çikolatalı dondurma var. Beni ezip geçemez asla." Aervyn ve Ginia otelin arka kapısından atlaya zıplaya dışarı çıkarken, Nell pencereden içeri girdi.

Aervyn gece yarısı ayakta olan küçük bir oğlana göre epey uyanık görünüyordu. "Çok sinsi davrandım. Kimseyi uyandırmadım." Ablası kafasını iki yana sallıyordu. Belli ki küçük bir oğlanın sinsilik standardı pek sessiz değildi.

Sonra Elorie geldi esneyerek, elinde de bir çanta vardı. "Kura-biye getirdim. Gitmeye hazır mıyız?"

Üç nesil cadı, çok gizli bir görev için sinsice kumsala gidiyordu. Moira ne yaptıklarını hiç bilmiyordu, ama kesinlikle çok mutluydu. Mike onu bu işe dâhil ettiğinde, Moira hazır olmak için şöyle güzel, uzun bir öğleden sonra şekerlemesi yapmıştı. Yaşlı cadıların hiçbir şeye hazır olmadıklarını da kim söylüyordu?

Mike destek alması için Moira'ya koluna girmesini teklif etti, ama Moira bu teklifi kabul etmekten pek de gurur duymuyordu. O sıralar kumsala yürümek biraz daha fazla zamanını almaya başlamıştı.

Kumsala ulaştıklarında Moira ayakkabılarını çıkardı. Ay ışığında yalınayak gezmek için fevkalade bir geceydi. O yakınlıkta

Mike'ın toprak gücünü çağırdığını hissedebiliyordu. "Bu sabah mükemmel bir yer buldum," dedi Mike. "Yeniden bulabilmek için de bir işaret bırakmışım."

Yetmiş beş senelik ömrü, merakını hiç de köreltmemişti. Bu çocukcağız neyin peşindeydi böyle?

Kumsalda aşağıya doğru yürüyüp, tam çemberlerin yapıldığı geleneksel noktayı geride bıraktılar. Mike durdu ve gülümsedi. "Burası."

Aervyn'in önünde çömeldi. "Unutma, bu çok gizli."

Aervyn sessizce başını öne doğru salladı. "Sadece yarına kadar, değil mi? Bu sırrı saklayabilirim."

Ginia sırtıttı. "Saklayamaması ihtimaline karşı, annemin sessizleştirme sihrini çözdüğümü belirtmek isterim."

Aervyn hakarete uğramış gibi görünüyordu. Askerleri birbirine düşmeden Mike duruma müdahale edince, Moira onaylar gibi başını öne doğru salladı. Mike, çok iyi bir baba olacaktı.

Mike önce Elorie'ye baktı. "Senden bir sanatçı, sihirleri harmanlayabilen bir cadı ve Sophie'nin en eski arkadaşı olarak gelmeni istedim."

Sonra Moira'ya döndü. Moira onun gözlerinin içine baktı ve orada parıldayan aşkı gördü. "Senin geleneklerin bekçisi ve Sophie'nin gönlünün büyükannesi olarak gelmeni istedim." Moira gözlerinin dolduğunu hissedebiliyordu. Orada ayın altında dikilerek ne yaptıklarını anlamaya başlamıştı.

Aervyn Mike'ın elini tuttu. "Ben ve Ginia neden buradayız peki?"

Mike gülümsedi. "Çünkü senin ateş gücüne ihtiyacım var, süper ahabap. Sophie için bir nişan yüzüğü yapacağız."

Aervyn kaşlarını çatı. "Bir ne?"

Ginia onu dirseğiyle dürttü. "Evleneceğin kişiye verdiğin yüzük."

"Ha" Aervyn Mike'a baktı. "Bebek yüzünden mi? Jamie Da-

yım ve Nat, Nat'ın karnında bir bebek belirdikten hemen sonra evlenmişlerdi.”

Mike güldü. “Bu iyi bir sebep, ama en iyi sebep benim ona âşık olmam.”

Aervyn başını öne doğru salladı. “Tamam. Bu, onu öpeceğin anlamına da geliyor mu? Öpüşmek çok iğrenç.”

Elorie kıkırdadı ve Moira'ya doğru eğildi. “Sanırım Aervyn, Sean ve Kevin'le biraz fazla takıldı.”

Moira gülümsedi. Ömrü boyunca, on yaşındaki oğlanların daha önce yıllarca beğenmedikleri kızların ardından yas tutarak erkeklığe geçişini izlemişti.

Mike askerlerine dikkatlerini toplamalarını buyurdu. “Pırlanta yapmak için çok miktarda toprak sihri gerekiyor ve biz üçümüz bunu yapacağız,” dedi iki çocuğu göstererek. “Altımızda yatan büyük karbon rezervini hissedebiliyor musunuz?”

Aervyn bir an için gözlerini kıstı. “Evet, ama o aşırı derecede büyük ve biraz da çirkin.”

“Çünkü henüz pırlanta olmadı, sersem.” Ginia Mike'a baktı. “Onu ezeceğiz, değil mi?”

Mike başını öne doğru salladı. “Aervyn, zihnimdeki resmi görebiliyor musun? O büyük kayayı şu çok küçük şekle sokana kadar ezeceğiz. Sonra o da parıl parıl parlayıp güzelleşecek.”

Moira böyle bir sihrin mümkün olduğunu bilmiyordu. Aervyn gözlerini bir an için kapattı ve sonra başını öne doğru salladı. Belli ki hiçbir şüphesi kalmamıştı.

Mike sonra Moira'nın torununa baktı. “Elorie, senin pırlanta için bir düzenleme görselleştirebileceğini umuyorum.” İnce bir altın yüzük uzattı ona. “Bu benim büyükannemin yüzüğüydü. Biz sana ihtiyacın olan gücü vereceğiz. Eğer bunu güzel bir şeye dönüştürebilersen sana gerçekten minnettar kalırım. Ben kendim sanatçı falan değilim.”

Elorie'nin gözleri parladı. Gönlünün kız kardeşine bir hediye yapmaya hazırdı.

Ah, oğlan geleneklere derinden bağlıydı. Sevgili Sophie'si için ne harika bir eşti. Moira belki de sadece buna şahit olmak için buradaydı.

Mike Moira'nın eline uzandı. "Senden yüzüğü kutsamanı rica ediyorum."

Memnuniyetle dolup taşan kalbiyle, Moira bunu yapabiliirdi. "Sen işini bitirdiğinde ben de bunu yapabilirim, canım. Kalbimde büyükanneimin kutsayıcı sihri var – sanırım o bu işi güzelce halledecektir."

"Ben..." Duygulandığı yüzünden anlaşılan Mike duraksadı. "Ben senin yüzüğü biz daha onu yaparken kutsayabileceğini umuyordum. Elorie o kutsamayı pırlanta ve altının içine katabilir."

Moira'nın yüreği, Mike'ın ne istediğini anladığında bir hoş oldu. Geleneklerin en eskisi ve kutsamaların en eskisi, sihirlerin en yenisiyle birleşecekti.

Eski bir İrlanda kutsama sihri hazırladı ve ayın ışığından bir parça çekti aldı. Bu Sophie'nin pırlantasını birazcık daha parlak kılacaktı.

BÖLÜm 19

Marcus, kıkırdamaların zihin kanallarını gıdıkladığını hissedebiliyordu. Bu kıkırdamalarla, okuduğu karanlık ve fırtınalı kitabın arası hiç de iyi değildi, bu sebeple söz konusu mutlu baş belalarının kim olduğunu görmek için hızlı bir araştırma yaptı.

Aervyn'le karşılaşmak onu şaşırtmıştı. Dört yaşındakiler her türlü saçma şeye dâhil olurdu, ama bu çocuğun zihinsel bariyerleri genelde kaya gibi sağlamdı. Başboş kıkırdamalarının ortalıkta gezinmesine müsaade ettiğine göre kafası epey meşgul olmalıydı.

Meraklanan Marcus biraz daha temasa geçip Aervyn'in zihninin neden sızdırma yaptığını anladı. Piç kurusu gizlice laf dinliyordu. Nell, Sophie ve Elorie bahçede buzlu çay içiyor, iki küçük cadıcık da onların konuşmalarına kulak misafiri oluyordu.

Bir cadıcık düşünce cadısı kurallarına aldırış etmediğinde her şey mubahtı. Marcus iki hedefinden daha kolay olanını seçerek sessizce Lizzie'nin zihniyle bağlantıya geçti ve ikisi arasındaki konuşmayı dinlemeye koyuldu.

"Gördün mü," dedi Aervyn Marcus'un gelişmiş kanallarına bangır bangır gelen bir fısıltıyla, "aynılar. Annemde yok, çünkü benim onun başına yeterince bela açtığımı söylüyor."

"Tam olarak aynı değiller." Lizzie son derece titiz bir cadıydı ve bu Marcus'un normalde takdirle karşıladığı bir kişisel özellikti

– yani Lizzie’nin ne hakkında konuştuğunu bildiği zamanlarda. “Sophie’ninki daha büyük.”

Marcus bu gizemi çözmeye çalışarak dışarıdaki üç kadına baktı. Sophie ve Elorie’de, Nell’de olmayan ne vardı? Marcus’un aklına gelen tek cevap bikiniydi, ama cadıcıkların bu haylaz konuşmalarının sebebinin mayo modası olmadığından da oldukça emindi.

“Tekrar bakabilir misin?” dedi Lizzie. “Diğerinin de penisinin olup olmadığını görmek istiyorum.”

Aervyn’in kıkırdamaları komşu ilçelerden duyuluyor olmalıydı. “O penis değil, sersem. Kuyruk o. Annem bebeklerin çok küçükken kuyrukları olduğunu söylüyor.”

Bebekler? Marcus kitabı unutup kaşlarını çatı. Ne halt ediyordu bunlar? Baş belalarını ensemek üzere sandalyesinden kalkmak üzereydi ki Lizzie ile olan zihinsel bağlantısı yanıverdi ve onun yerini Aervyn’den gelen bir bağlantı aldı.

Hey, Marcus Dayı, dedi Aervyn. Belli ki onu Lizzie’nin kafasının içinde pusuya yatmış bir vaziyette yakalamak, Aervyn’i endişelendirmemişti. *Sen de bebekleri görmek ister misin?*

Hangi bebekleri? Fisher’s Cove’da bir sürü bebek vardı, ama onlardan hiçbirisi adı geçen bu üç kadının yanında değildi.

Zihinsel bağlantıdan çok net bir resim geldi. *Bu Sophie’nin bebeği,* diye bir gönderimde bulundu Aervyn. *Elorie’nin bebekleri daha yeni, bu yüzden hâlâ biraz tuhaf görünüyorlar.*

Marcus, zihinsel ekranındaki küçük, uzaylı yaratığa aval aval baktı. *Bu bir bebek miydi? Bebekten ziyade, ara ara teknesinden attığı karideslere benziyordu. Böyle görünmeleri mi gerekiyor?*

Marcus bunun dört yaşındaki bir çocuğa sormak için kesinlikle çok saçma bir soru olduğunu gecikmeli olarak fark ettiğinde, Aervyn’den daha da fazla zihinsel kıkırdamalar geliyordu.

Beynine küçük damlalar halinde akıl sağlığı sızmaya başlayınca, Aervyn’in birçok eğitilmiş şifacının kırk fırın ekmek yiyip de

yapamadığı bir şeyi yapmakta olduğunu fark etti. Ayrıca bildiği kadarıyla oğlanın yeteneklerinin yazılı olduğu o çok uzun listede iyileştirme maddesi de yer almıyordu. Bunu nasıl yapıyorsun?

Düşünce sihri, dedi Aervyn. Bebekler biraz daha büyüdüğünde, Lauren da bunu yapabilir. O şimdilik Nat'ın bebeğini görebilir. Sen onları görebiliyor musun?

Marcus denemeye bile lüzum görmedi. Çaresizce yenildiğini anlayabilen bir adamdı. *Hiç göremiyorum, oğlum. Onları görmek için dışarı çıkmalarını bekleyeceğim.* Bu tamamen doğru olmayabilirdi, ama bunu anlamak için hamile bir kadının içine bakmayacaktı. İki düzenbazı saklayan çiçek tarhına doğru yürüdü. *Bu ikilinin başkalarının özelini işgal etmelerine bir son verme vakti gelmişti.*

Marcus yanlarına geldiğinde Aervyn sırtıyordu. “Hadi gidip Elorie’ye bebekleri hakkında bildiklerimizi anlatalım. Biraz çirkinler, ama bunu söyleme. Annem bunun kızları ağılattığını söylüyor, bu yüzden terbiyeli davranıp bu kısmı atlayacağım.”

Marcus bunun, karides benzetmesini geride bıraktığından kesinlikle emindi. İç çekti. “Gidip Aaron’u bulalım önce, olur mu? Onun da bunu bilmek isteyeceğini düşünüyorum.”

Elorie, Sophie’ye bakıp gülümsedi. “Sence büyükannem örgü şişlerini bırakır mı?”

“Şaka mı yapıyorsun?” Sophie bir tatlı daha almak için eğildi. “Yolda üç bebek olduğu için Lizzie’ye bile örgü örmeyi öğretmek istiyor. Al, çikolatalı kek ye. Çikolata bebeklere iyi gelir.”

Elorie tek kaşını kaldırdı. “Şifacı cadı mı konuşuyor, yoksa hamile anne mi?”

“Önemli mi?” Nell bir parça çikolatalı kek kapıp Sophie’nin yanına oturdu. “Gerçi size yemin ederim, kızlara hamileyken oğ-

lanlara hamile olduğum zamandan daha fazla çikolata aşeriyordum. Oğlanlarda çikolata geni olmuyor.”

Elorie kıkırdadı ve çikolataya bulanmış suratıyla otelin arka bahçesinde koşturmakta olan Aervyn’i işaret etti. İkna olmamıştı.

Nell güldü. “O halde bu mükemmel bir teori değilmiş.”

Mike bahçeye çıktı ve çikolata lekelerinden ustalıkla kaçınarak Aervyn’in önünü kesti. “Yardıma ihtiyacım var, ufaklık. Bir cadı megafonu olabilir misin sen?”

“Elbette. O ne?”

“Senden herkesi hemen geri çağırmanı istiyorum. Hediye vakti geldi, ama bazıları kumsala indi ya da kasabaya gitti. Bu mesafeden zihinsel çağrı yapabilir misin?”

HEDİYELER! HEMEN GERİ DÖNÜN!

Elorie Aervyn’in çok yüksek sesli çağrısını alınca ellerini başının iki yanına götürdü. Bu çağrı hemen hemen iki yüz kilometre ötedeki eli ayağı tutan herkesi oraya getirirdi.

Patlama noktasında duran Mike, ölü taklidi yapıp yere düşerken birden Aervyn’i yakalayiverdi. Aervyn hâlâ herkesle zihinsel bağlantıda olmasa, gıdıklamaları daha eğlenceli olabilirdi. Elorie’nin etrafındaki birçok insanın da fark ettiği gibi, birisi zihinsel olarak en yüksek sesle kıkırdarken insanın kulaklarını kapatması işe yaramıyordu.

Aervyn! Lauren’in zihin sesi daha sessizdi, ama son derece kararlıydı. *Kafamızı ağrıtıyorsun, Süper Çocuk.*

Kıkırdamalar aniden kesildi ve çok daha sessiz bir özür yayını yapıldı hemen. *Özür dilerim. Sanırım biraz heyecanlandım. Bu konuda çalışmam lazım. Ama hepiniz gelmelisiniz, çünkü çok havalı hediyeler var. Benim için değil, çünkü bugün benim doğum günüm değil. Ama her ne kadar sizin doğum gününüz olmasa da çikolatalı pasta da var.*

Moira, Aervyn’i işaret etti. “Sen çok güzel bir iş başardın, tatlı

oğlum. Gel otur yanıma. Ben çikolatalı pastamı seninle paylaşacağım. Ginia, aşkım, bir koşu içeri gidip çantamı getirebilir misin?”

Elorie etrafına bakındı. Her delikten bir cadı çıkıyordu adeta. Verandada, merdivenlerde ya da çimenlerin boş olan kısımlarında kendilerine oturacak yer arayan yaklaşık yüz kişi vardı.

Tanıdığı ve sevdiği yüz kişi. Elini karnına götürdü. Bunlar, çocuklarını tanıyıp çok sevecek olan insanlardı. Nova Scotia’da köylerde hâlâ çocuklar yetişiyordu – cadı topluluğundaydı her zaman çocuk yetiştirirdi.

Aaron’un elleri uzanıp onun ellerini örttü. “Bu fikre alışabildin mi?”

Elorie kafasını kaldırıp kocasını öptü. Alışmak mı? Şimiden stüdyosuna iki beşiği nasıl sığdıracağını düşünüyordu. Gerçi Fisher’s Cove’da bebekler beşiğe girmeden uyutulurlardı. Bebekleri pırpırlamaya istekli olan bir sürü kol vardı ve onların da bunu yapabilmek için öncelikle büyükannesi engelini geçmeleri gerekiyordu.

Ginia, Moira’nın çantasıyla geri döndü ve bekleyen kalabalıkta bir sessizlik hâkim oldu. Büyükannenin hediyeleri efsanevi olurdu. Moira, çantadan çıkardığı iki kutunun büyüğünü Lauren’a, diğerini de Elorie’ye uzattı.

Önce sen, diye bir gönderimde bulundu Lauren.

Elorie kafasını iki yana salladı. Lauren’ın kutusunda ne olduğunu ve bunun büyükannesi için ne kadar önemli bir an olduğunu biliyordu. *Önce sen, benim yeni kız kardeşim.*

Lauren kutusunun kapağını açtı ve gizemli bir sessizlik içerisinde kutunun içindekilere baktı. Sonra kafasını kaldırıp, yüzündeki şaşkınlıkla Moira’ya baktı. “Bu benim düşündüğüm şey mi?”

“Evet, genç bayan. Bu benim büyük büyükannemin kristal küresi. Büyük büyükannem, bu küreyi benimle birlikte denizleri aşması için bana vermişti. Yüz yıldan fazla bir süredir yeni sahi-

binin ellerine kavuşmayı bekliyordu, ama sen geldiğinden beri ışıldamaya başladı. Bu kürenin artık senin olması gerekiyor.”

Lauren kucağındaki kutuya, içinde semender gözü varmış gibi bakıyordu. “Sophie de buraya benimle aynı zamanda geldi. Belki de bu küre aslında Sophie içindir.” Şaşkınlık içerisinde Moira’ya bakıyordu. “Çok özür dilerim – yanlışlık oldu herhalde. Bu sizin aile hazinelerinizden biri. Aile içinde kalması gerekir.”

Marcus kahkahalarla güldü. “Siz yeni cadılara hiçbir şey öğretmiyorlar mı?”

“Hiş, yeğen. Lauren’in bilmedikleri, onun değil, bizim eksikliğimizdir.” Moira öne doğru eğildi ve Lauren’in elini tuttu. “Sen her anlamda bizim ailemizdensin, çocuğum. Benim hazinelerimden birini sen alırsan çok mutlu olurum. Hem zaten hazinem seni seçti.”

Elorie, Lauren’in yüzündeki, birbirine geçmiş sevgi ve huzursuzluk ifadesini izledi. “Ama kristal küreler geleceği göstermiyor mu? Benim yeteneklerim arasında bu yok.”

“Bu bir araç, canım. Başka bir şey değil. Sadece yaygın olmayan empati ve iyi muhakeme özelliklerine sahip olan cadılarla konuşur.” Moira, Marcus’a bakıp tek kaşını kaldırdı. “Daha önce bu testi geçebilen olmadı.”

Aervyn, Lauren’in koluna yapıştı. “Kutudan çıkar ve bir soru sor ona. Böyle çalışır. Endişe etme. Bu işte çok az hokus pokus var.”

Onu izleyenler kahkahalara boğulunca Lauren’in yüzü kıpkırmızı oldu. “Galiba ben kristal kürelerin de kazanlar ve sivri uçlu şapkalar gibi efsane olduğunu düşünüyordum.”

Neyse ki kafasını kaldırmadı da bu yorumunun ardından herkesin birbirine baktığını görmedi. Elorie, orada bulunanlar arasında, büyükannesinin kazanını bazı kötü kullanımlar sonucunda cilalamak zorunda kalmış en az bir düzine yüz görebiliyordu.

Lauren elini temkinli bir biçimde kutunun içine soktu ve tert-

miz cam küreyi kutudan çıkardı. Küre ısıldamaya başladığında ise onu neredeyse elinden düşürecekti.

Moira memnuniyetle neşe saçıyordu. “Bir asırdır doğru insanın ellerine kavuşmayı bekliyordu. Büyük büyükannem, ısıldadığı anı görmenin çok güzel bir şey olduğunu söylerdi, gerçekten de öyleymiş.”

Lauren tamamen şoke olmuş gibi duruyordu. Nell kıs kıs güldü ve Sophie’ye doğru eğildi. “Modern cadı nihayet eski usul sihirle tanışıyor.”

Kristal küreyi hayranlık ve bir parça kıskançlıkla izleyen Elorie, kendini Lauren’in yerine koymaya çalıştı. Tarihin böyle bir parçasını elinde tutsa ve onun ısıldadığını görse, of be... “Eski usuller konusunda gerçekten bu kadar rahatsız oluyor mu?”

Sophie gülümsedi. “Tanıdığım son derece gelenekçi bir cadıya, bir keresinde bir iPhone verilmişti. Lauren da ona benziyor sanki biraz.”

Elorie’nin bağlantıyı kurması bir saniye sürdü. “Ben de onun kadar korkmuş gibi mi duruyordum gerçekten?”

“Evet.” Nell başını öne doğru salladı. “Eline küçük bir bomba verilmiş biri gibi görünüyordun.”

Elorie bu küçük itirafı daha sonra değerlendirmek üzere rafa kaldırdı.

Aervyn yine zıplamaya başlamıştı. “Ona bir soru sor, Lauren!”

Lauren, Moira’ya baktı. “Ne sorayım?”

“Kristal kürenin, empati ve iyi muhakeme yeteneği olanları seçmesinin sebebi bu, canım benim. Sende doğru sorular sormayı bilecek akıl var.”

Lauren bir an gözlerini kapattı ve sonra çok ciddi bir şekilde küreye baktı. Düzinelerce göz dikkatle onu izliyordu, ama hiçbir şey olmadı. Elorie bir sürü insanın hayal kırıklığıyla iç çektiğini işitiyordu, ama büyük annesi hafif bir gülümsemeyle izliyordu olan biteni.

Sonra Lauren'ın gözleri doldu ve çok sessiz bir şekilde Moira ile konuştu. Saniyeler sonra gözlerini kapattı. Elorie zihinsel bağlantı dürtüsünü hissedebiliyordu.

Herkes Lauren'ın kristal kürede gördüklerini görünce, gözyaşları aldrış etmeden akmaya başladı. Büyükanne, sallanan bahçe taburesine oturmuş, kucağında bir bebek tutuyor, ayağının dibindeki sepette de iki bebek uyuyordu.

Elorie'nin üzerinden, taşıdığının farkında olmadığı bir yük kalkmıştı adeta. Büyükanne bebeklerimizi sallayacak. Sen çok yaşa e mi, Lauren.

Sophie titrek titrek bir oh çekti. "Sanırım seneye de ziyarete geliyoruz."

Lauren kristal küreyi hafifçe kutuya geri koydu. Bu kez küreye saygıyla dokunuyordu.

Sonra Elorie'ye bakıp sırttı. "Sıra sende."

Elorie elindeki küçük kutuya baktı.

Derin bir nefes alıp kutunun kapağını açtı. Doğum yapma taşı. Ah, büyükanne. Taşını aldığı gibi büyük annesinin kollarına koştı ve başını, her zaman huzur bulduğu omza gömdü.

"Şimdi sıra sende, tatlım. Bu taş, ezelden beri nesiller boyunca bebeklerin dünyaya gelmesine yardım ettiği gibi, senin ufaklıkların da yardımcısı olsun."

Elorie ay taşını sıkı sıkı tuttu. "Önce Sophie'nin ihtiyacı olacak buna."

Büyükannesi onun başını okşadı. "Sanmıyorum, çocuğum. İkizler birçok bebekten daha erken gelirler."

İki bebek. Tanrı aşkına. Elorie, gerçek kafasına dank edince verandanın zeminine çöktü. Bunun altından nasıl kalkacaktı?

Daha fazla hediyein verilmesini sersemlikle izledi. Lauren, Ginia'nın saatler boyunca itinayla üzerinde çalıştığı küpelere bayılmıştı. Moira, üzerinde "Dünyanın En İyi Büyükannesi" yazılı

cart pembe tişörtü görünce kıkırdamaya başladı. Ve Aervyn çiçekleri Mutlu Yıllar şarkısını söylemek üzere sihirleyince herkes şarkıya eşlik etti.

Sonra Ginia Elorie'ye başka bir küçük kutu daha verdi. Etrafındakilerin aniden sessizce dikkat kesilmesine bakılırsa bu önemli bir şeydi.

Elorie daha fazla duygulanmayı kaldırabilir mi, bilemiyordu. Büyükannesi onun elini okşadı. "Devam et, benim canım kızım. Hediyelerin en güzeli bu."

Elorie yine bir kutuyu açtı. Ve kaşlarını çattı. Bu onun yeni kalp kolyesiydi. Onu bütün gün rahatsız eden buydu – kolyenin ağırlığının eksikliği. Elini boynuna götürdüğünde Aervyn kıkırdamaya başladı. "Onu bu sabah ısınladım. Annem diyor ki ortada gerçekten iyi bir sebep varsa hırsız bir cadıcık olmakta sorun yokmuş."

Elorie, insanın bir kutunun içindekilere neden şüpheyle bakabileceğini anlamaya başlamıştı. "Kolyeye başka neler yaptın, tatlı çocuk?"

"Sırf ben yapmadım." Nasıl olduysa Aervyn bir yardımcı peri daha bulmuştu kendine. "Bir sürü insan yardım etti. Neredeyse bir tam çembere ihtiyacımız oldu. Küçültme işi zor."

Kalbin büyüklüğü en son gördüğünden bu yana değişmemişti. Kafası karışmış bir şekilde etrafına bakındı. Cadıcıklarının hepsi çok gururlu görünüyorlardı. Kesinlikle bir şeyler dönüyordu.

Ginia ayağa kalktı. "Kolyeni takayım sana."

Elorie saçlarını kaldırdı ve Ginia kolyenin kilidini kapatıp pırl pırl gözlerle geriye doğru çekildi. "Şimdi internet gücünü harekete geçir."

Elorie iPhone'nunu almak için elini cebine götürdü ve telefonun da kayıp olduğunu fark etti. Aervyn kıkırdıyordu. Oğlanın sihir yetenekleri listesine "yankesicilik" de eklenmeliydi.

Ginia kafasını iki yana salladı. "Telefonuna ihtiyacın yok. Gücü, bir-iki havalı sihirle birlikte kolyenin içine yerleştirdik."

Aervyn hâlâ heyecan içerisinde coşuyordu. "Evet, fikri biz..."
Ginia'nın eli ağzını kapatınca Aervyn aniden susuverdi.

Nell bu ani sessizlik karşısında hemen duruma müdahale etti. "Jamie, iPhone kadar havalı bir şeyi küçültmenin bir sapkınlık olduğunu söylüyor, ama bu sayede artık boynunda daimi bir internet bağlantısı taşıyacaksın."

Elorie, deniz camının içerisinde bir iPhone olduğunu hayal etmeye çalıştı. Sonra Nell'in söylediklerini anlamaya başladı. Daimi bir internet bağlantısı mı? Umut ve korku aynı anda bastırverince gözleri kocaman kocaman açıldı. Önce korkuyla yüzleşti. "Bu, bebeklere zarar verecek mi?"

Nell kafasını iki yana salladı. "Hayır. Ginia senin şu camdan kalbini kurcalarken bir-iki sihir de gömdü içine. Kolyenin içinde Moira'nın en iyi koruma sihirlerinden biri ve element güçlerini görselleştirmeye yarayan hoş bir sihir daha var. Artık etrafında Kevin olmasa bile güç akışlarını görebileceksin."

Elorie bütün bunları idrak etmeye çalışarak başını öne doğru salladı. Bebekleri güvendeydi ve kendisi de boynunda mikroskobik bir bilgisayar ya da işte onun gibi bir şey taşıyordu. Nell'in söyledikleri doğru olduğu sürece ayrıntıların önemi yoktu.

Elorie gözlerini kapatıp internet gücüne erişti. Sihri ona karşılık verirken, kalbi çok hızlı atıyordu. Ne zaman ihtiyacı olursa gücüne seslenebilecekti.

Diğer bütün cadılar gibi.

Kolyesini tuttu ve etraftaki yüzlere baktı. Bu harikulade insanlar, kalbi ve sihri arasındaki son engeli de kaldırmanın bir yolunu bulmuşlardı.

Onu özgür bırakmışlardı. Bundan daha yüce bir sevgi yoktu.

Sophie, Moira'nın sıcak havuzunun insanı rahatlatan taşlarına sırtını dayadı ve iç çekti. Mutluluk. Gün boyunca bunu beklemişti.

Ay ışığı, dans eden sisler göndererek bahçeyi aydınlatıyordu. Sihirlik bir geceydi. Ya da belki de biraz daha farklıydı. Mike'a biraz daha sokulup sarıldı.

Mike onu bir koluyla sarmış, boşta kalan elini de karnına koymuştu. Sophie gülümsüyordu. "Fidan'ımız gayet iyi. On dakika önce kontrol ettiğinden beri hiçbir şey değişmedi."

Mike sessizce kıkırdadı. "Aslında kontrol etmiyorum. Galiba sadece hissediyorum. Her seferinde mucize gibi geliyor."

Sophie, onunla birlikte hafif bir iyileştirme transına geçme dürtüsünü bastırdı. Konuşmaları gerekiyordu. Bebek bekleyen iki insan birbirinden milyonlarca kilometre uzakta yaşayamazdı. Colorado limanını bırakma fikri her ne kadar kalbini acıtsa da, bir sonraki doğru adım buysa Sophie bunu yapmaya da hazırdı.

Mike parmağını Sophie'nin dudaklarına götürdü. "Hişş. Planlar yapmamız gerektiğini biliyorum, ama önce benim sana bir şey vermem gerekiyor."

Mike yakınındaki bir çiçek köküne uzanınca Sophie gülümse-di. Mavi sümbül. Bir arada duran küçük küçük goncaların büyük bir mesajı vardı – çiçek dilinde tutarlılık ve istikrar diyorlardı. Böylesine hassas bir çiçeğin duyguların en güçlüsünü temsil etmesi Sophie'yi hep eğlendirmişti. Sevdığı adamın sadık bir kalbi olduğunu hatırlatıyordu.

Hediyeyi kabul ettikten sonra çiçeği yavaşça ellerine alıp usulca toprak gücünden yararlandı. Çiçeğin yaprakları açılırken Sophie Mike'ın omzuna yaslanmıştı.

Birden Mike'ın kalbinin neden hızlı hızlı attığını merak etti ve sonra yaprakların göz alıcı ışığı nefesini kesti. "Ay. Ay, Mike."

Yavaşça uzandı ve çiçeğin içindeki göz kamaştırıcı yüzüğü aldı. Pırlanta ay ışığında parlıyordu.

Mike yüzüğü yavaşça Sophie'nin parmağına geçirdi. "Evlen benimle, Sophie."

Sophie söyleyecek bir şeyler bulmaya çalıştı.

Mike'ın elleri nazıkçe kavradı Sophie'nin yüzünü. "Fidanların, ayakta kalabilmek için köklere ve sağlam bir toprağa ihtiyacı var, bizim de. Gel bunu birlikte yapalım. Seni seviyorum."

Sophie ona mutlulukla gülümsedi. Birçok evlilik teklifinin yolu, kökler ve temellerden geçmezdi, ama bir toprak cadısı yine bir toprak cadısına evlenme teklifi ettiğinde kökler ve temeller her şey demekti.

Sophie ellerini Mike'ın ellerinin üzerine koydu. "Evet." Söyleyebildiği tek kelime buydu. Gereken tek kelime de buydu aslında.

BÖLÜM 20

Elorie kendini verandadaki salıncağa bıraktı ve derin bir nefes aldı. Sessizlik neredeyse kulakları sağır edecekti. Aaron havaalanına götürülmesi gereken misafirlerle birlikte çıkmıştı. Lizzie'nin babası da köyün cadıcılarını balıkçı teknesiyle günübirlik bir gezintiye çıkarmıştı.

Büyükannesi bahçesine dalmış, Mike'ın evlilik teklifinden arta kalan çiçek dağınlıklığını toparlıyordu. Elorie gülümsedi. Sophie'nin sihri birçok sebepten işe yaramamıştı. Büyükannesi sabahın köründe bahçesine girmiş ve Nova Scotia'nın yarısının duyabileceği bir şekilde çığlığı basmıştı.

Gidenlerin ardından yaşanan hüznü bir parça dindiren bir mutluluk olmuştu bu.

Elorie yavaş yavaş sallanıyordu. Birkaç dakikaya kadar stüdyosuna geçecek ya da büyükannesini ziyaret edecek enerjiyi kendinde bulacaktı. O an için toplayabildiği bütün enerji sallanmaya yetiyordu.

"Tembel tembel sallanma, yeğen." Marcus elinde bir fincan çayla otelin kapısından çıktı. "Bir sihir kodu yazma dersi yapmayı planlıyorum."

Elorie tek kaşını kaldırdı. "Cadılar da bazen izne ayrılırlar."

"Eğitmenleri birkaç gün içerisinde gidecek olanlar ayrılmazlar ama. Ne kadar hızlı öğrenirsen, o kadar çabuk başlayabilirsin."

Bu, orta karar bir motivasyon düşüncesiydi. "En azından öğle

yemeğinden sonra başlayabilir miyiz? Stüdyoma gitmek üzereydim.” Gerçeği azıcık çarpıyordu.

Marcus kafasını iki yana salladı. “Jamie de bize katılacak ve kendisi şu an online bir şekilde bizi bekliyor. İçeri gel. Bilgisayarlarımızı çoktan hazır ettim.”

Elorie kalp kolyesine dokundu ve iç çekti. Gösterişli yeni yetenekleri bile onu bilgisayar lanetinden tamamen korumaya yetmiyordu. Bilgisayar nefretinin oldukça mantıksız bir şekilde saldırıya geçtiğini bilip, bu düşünceyi kafasından atarak, salıncaktan zar zor kalktı ve Marcus’un peşinden içeri girdi.

Deniz camı avına daha sonra çıkacaktı. Marcus Dayının planladığı şeyi atlabilecek kadar uzunca bir süre kışını sandalyeden kaldırmaması karşılığında, aklına gelen en etkili ödüllü bu.

İki bilgisayarda da Realm logosunu görünce, kendi kendine vereceği rüşvetlere zihinsel olarak çikolatayı da ekledi – son derece kaliteli, koca bir parça çikolata.

Ekranının karşısına oturdu ve ekranın sadece yarısının Realm olduğunu fark etti. Diğer yarısında ise görüntülü konuşma halinde Jamie’nin suratı duruyordu. Bu koşullarda bile Jamie’nin orada olması güzel bir karşılamaydı.

“Günaydın, Jamie. Nat nasıl?”

Jamie sırttı. “Hâlâ uyuyor. Bebek büyütme zor bir iş olsa gerek. Tebrikler, bu arada – Nova Scotia’da bir bebek patlaması yaşandığını duydum.”

Elorie güldü. “Sanırım Sophie’nin bebeği Colorado’da yapılmış, ama büyükannem bundan kendine pay çıkarmaktan memnun. Bahçesinin bu sene çok verimli olduğunu iddia ediyor.”

Ekranında Jamie’nin görüntüsünün altında Marcus’un yüzü beliriverdi aniden. Marcus’un hem masada karşı tarafta, hem de bilgisayarında olması ürkütücüydü. “Bebek muhabbetiniz bittiyse, bugünkü dersimize geçebiliriz.”

Jamie gözlerini devirdi. “Kibar ol, Marcus. Yoksa Savaşçı Kız’a onun gizli bahçesinin dışındaki pijama sihrinden bahsederim.”

Elorie’nin bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu, ama Marcus Dayının davranışlarını iyileştirmesi bakımından pek etkili olmuştu. Belki de bu Realm oyununun her şeye rağmen bazı faydaları da vardı. “Pekâlâ, bugün ne yapıyoruz?”

“Kumsalda yaptığını ilerletmeye çalışacağız,” dedi Marcus.

Elorie’nin kaşları kalkıverdi. “Şemsiyen var mı?”

“Tam olarak öyle değil,” dedi Jamie. “Marcus senin Lauren’a gücü uzaktan ittirebildiğini söyledi. Ben Realm’dayken gücü bana da ittirip ittiremediğine bakacağız. Bunu yapabildiğini biliyoruz, dolayısıyla teorik olarak bunun işe yaraması lazım.”

“Tamam, ama bana itecek bir şey lazım.”

Marcus sırtıttı – pek güzel bir görüntü çıkmadı ortaya. “Bu da dersin sihir kodu yazma kısmı oluyor, canım benim. Şu koruma sihrini denesene bir kez daha.”

Elorie iç çekti. Bir an için gerçekten de eğleneceklermiş gibi gelmişti ona. Parmaklarını tuşların üzerine yerleştirdi ve bir sihrin başlangıcını yaratacak olan kod satırlarını özen ve ustalıkla yazmaya başladı.

Jamie gördüklerine inanamıyordu. “Sen ona en baştan mı kod yazdırıyorsun? Marcus, çok kötü kalplisin.”

Elorie donakalmıştı. “Bunu yapmanın başka bir yolu da mı var?”

Marcus karşı çıkarak parlayıverdi. “Kestirmeler var, ama bir sihri sıfırdan doğru düzgün kodlamayı öğrenmenin de çok değerli olduğuna inanıyorum ben.”

Jamie, Elorie’ye göz kırptı. “Pekâlâ, senin yöntemin Elorie’yi okyanusun yarısını kafana boşaltma konusunda hazırladığına göre, bir de benim yöntemimi deneyelim, olur mu?”

Elorie’nin ekranında bir-iki ikon yanıp sönmeye başladı. “Bunları görüyor musun? Bunlar seni, halihazırda kodlanmış birtakım

sihir parçalarını seçmene imkân tanıyan bazı menülere götürecek. O sihirleri yeterli miktarda kullanıp doğru sırayla bir araya getirebilirsen, oldukça düzgün bir sihir elde edebilirsin.”

“Ya da bir felakete sebep olursun,” diye homurdandı Marcus.

Jamie güldü. “Felakete elle yazılan bir kodla sebep olmak da o kadar zor değil aslında. Bu şekilde, öncelikle sihrin mantığını öğreniyorsun. Süslü işler yapmak istediğinde elle kod yazmayı öğrenebilirsin.”

Elorie ve Marcus Dayı daha sonra konuşacaklardı bu meseleyi. Jamie’nin açık talimatlarına uyan Elorie birkaç dakika içerisinde bir koruma sihri hazırladı. Sonra ekranda iki adet savaşçı belirdi. “Benimkisi mavi miğferli olan,” dedi Jamie. “Dövüşü kaybediyor gibi görüldüğümde, senden koruma sihrini aktive etmeni ve benim adamıma doğru ittirmeni istiyorum.”

Elorie, ekranında tam anlamıyla bir kılıç dövüşü başlayınca sıçradı. Dövüşçünün kaybettiğini nereden anlayacaktı ki? Kılıç bir kere güzelce sallandı mı her şey biterdi. Sanal kelle uçurmalar da dahi şahit olmak istemiyordu Elorie.

“Daha çabuk yenil,” dedi Marcus kuru kuru, “yoksa adamlarımdan birkaçını yardımına göndereceğim.”

Jamie’nin avatarı birden yere yığıldı ve kılıcı kullanılamayacak bir şekilde bir kenara fırladı. Elorie faresini aldı ve sihri gönderdi. Kırmızı miğferli savaşçının kılıcı Tanrı’nın gazabına uğramış gibi yere düştü – ve koruma sihrine çarptığında bir çiçeğe dönüştü.

Jamie büyülenmiş görünüyordu. Marcus da Elorie’nin nadiren rastladığı şekilde gülüyordu. “Elorie’nin kodunu dikkatlice denetlemedin, değil mi? Ginia’nın sihir parçalarından birini kullanmış. Bir peri gibi uçupmadığına şükret. Kız bütün saçma sapan sihirlerini etrafa yaymış ve bunların çoğunu da sihir kütüphanelerine koymak konusunda ısrar ediyor.”

Elorie belki de Ginia’dan Realm dersleri almalıydı – bu dersler di-

ğerlerinden çok daha eğlenceli geliyordu kulağa. Ayrıca Marcus Dayı onun yeteneklerine yeterince saygı göstermiyordu. Elorie çiçeğe baktı dikkatlice. “Kılıç artık bir tehdit olmaktan çıktı, öyle değil mi?”

Jamie güldü. “Sadece erkek egosu için bir tehdit şu anda. Sihri tersine çevirebilir misin?”

Elorie faresine uzandı ve zihninde hızlıca tersine çevirme sihir şeklini canlandırdı. Kırmızı miğferli savaşıya itti ve sonra da Jamie’nin kellesi yerinde olmayan avatarından kanlar fışkırınca gözlerini kapatıp çığlığı bastı. “Ö, iğrenç! Bunu bu kadar gerçekçi yapmak zorunda mısın?”

İki adet surat onu katıksız bir şok içerisinde izlerken gözlerini açtı. “Hayır ya. Yanlış bir şey mi yaptım? İşe yaradı, değil mi?”

Jamie ölen avatarına baktı ve yavaşça başını öne doğru salladı. “Evet ya. Büyü gibi işe yaradı. Ben sadece senden tersine döndürme sihrinin sihir kodunu yazmanı bekliyordum. Bunu nasıl yaptın?”

Elorie gözlerini kırpıstırdı. “Şimdi, bu büyük ölçüde ilk sihir koduyla aynı şekle sahip. Sadece biraz tersine doğru çevirdim.”

Jamie kaşlarını çatı. “Ne şekli? Sen sihir kodunda şekiller mi görüyorsun?”

Herkes görmüyor muydu? “Tabii ki. Diğer bütün sihirlerde olduğu gibi.”

Jamie, Marcus’a baktı ve Marcus kafasını iki yana salladı.

“Kahretsin. Bekleyin bir saniye.” Jamie klavyesinin tuşlarına hızlı hızlı basmaya başladı. Bir-iki dakika sonra gözlerinde zafer pırıltılarıyla tekrar onlara döndü. “Ginia’ya mesaj attım da, Marcus. O da sihir kodu yazarken şekiller görüyor. Onun da Elorie gibi internet gücünü kullanabilmesinin ve bizim kullanamamızın sebebi bu. Onlar sihir şekillerini görebiliyorlar.”

Marcus homurdandı. “Savaşçı Kız da bunu yapabiliyor mu? Tanrı hepimizin yardımcısı olsun.”

Kendi güçlerini en son anlayan kişi neden hep Elorie oluyordu acaba? “Bu niçin önemli?”

Jamie gülümsedi. “Şöyle ki en azından sen ve Ginia için sihrin sanal âlemde ya da gerçek hayatta olmasının bir önemi yok – güç akımlarını her türlü görebiliyor ve yönlendirebiliyorsunuz.”

Elorie omuz silkti. Demek sanal bir cadıydı. Yeni bir haber değildi ki bu.

Marcus iç çekti. “Umarım Ginia yeteneklerinin harikalığını senden biraz daha fazla takdirle karşılar, yeğen.”

Elorie’nin sabrı taşmıştı artık. “Neden önemli olduğunu tam anlamıyla anlamazken, nasıl takdirle karşılayabilirim? Çevrimiçi bir oyunda az sayıdaki izleyiciler için salon numaraları yapmak çok da heyecanlanılacak bir şey değil.”

Oha be. Realm, Jamie’nin oğlu gibiydi ve Elorie onu acımasızca aşağılamıştı. Yanaklarından adeta alevler fışkıran Elorie ekrana baktı. “Çok özür dilerim. Oyunla alakası yok, gerçekten. Çok eğlenceli bir oyun olduğundan eminim, ama...” Sesi giderek azaldı. Kendini daha da batırmanın bir anlamı yoktu.

Jamie ona ciddiyetle bakıyordu. “Bir test daha yapabilir miyiz? Bunun, hepimizin, sihrinin neden önemli olduğunu anlamamıza yardım edeceğinden oldukça eminim.”

Bir çiçek goncası tutuyordu elinde. Elorie dişlerini sıktı. Daha fazla salon numarası yapacaklardı yani.

Jamie kıs kıs güldü. “Ondan saçma sapan bir şey yapmasını istediğimi düşündüğünde Aervyn de bana aynen böyle bakıyor.”

Cadıcıkların yüz ifadelerine epey alışık olan Elorie, sinirine hâkim olmaya çalıştı. Dört yaşındaki bir çocuktan biraz daha olgun davranabilirdi herhalde. “Benden ne yapmamı istiyorsun?”

“Ekranında beliren bir çiçek açtırma sihri var. Onu aktive edip bana itebilir misin?”

Çocuk oyuncağı. Elorie faresini eline aldı ve ileri doğru itti.

Yapraklar çiçekten kopup uçunca Jamie kahkahayı bastı. “İşte buna çiçek açması derim.”

Elorie kızarmıştı. Büyükannesi, sihir ya da başka bir yolla çiçeklerin yapraklarını kopardığını duysa onun kafasını koparırdı. Sihre bağlı sinir krizleri geçirmenin hiçbir mazereti olamazdı.

Marcus’un avucunun içinde bir sihir şekli vardı. “İkinci aşama için istediğin şeyin bu olduğunu tahmin ediyorum?”

Jamie başını öne doğru salladı ve ikinci bir gonca aldı eline. “Tamamen aynısını yapmaya çalış, Elorie. Fakat bu sefer Marcus’un çiçek açtırma sihrini bana doğru it.”

Pekâlâ, Elorie hâlâ sinir krizindeydi. Bir daha çiçek açtıracığı zaman, lanet olası bir bahçede olmayı planlıyordu. Marcus Dayının ekranın dışındaki görüntüsüne bakıp internet gücüne hızlıca erişti, Marcus’un sihrini yakaladı ve bilgisayardan apar topar Jamie’ye gönderdi. Elindeki çiçek patlayınca Jamie ciyak ciyak bağırdı.

Ha siktir. Ne yaptığını fark ettiğinde Elorie’nin siniri buhar olup uçtu. Ne olmuştu ona böyle? Bütün cadıcıklara vaaz gibi verdiği ilk ders, sihir kontrolüydü. “Çok özür dilerim, Jamie. Bu sabah yorgunum, ama bu bir mazeret değil. İyi misin?”

Jamie’nin gülümsemesi, onun halini anladığını gösteriyordu bütünüyle. “Bundan çok daha iyi bir gerekçen var, küçük kardeşim. Moira’ya hamile bir cadı olmanın eğlencelerini sor. Nell üçüzlere hamileyken enkaza dönmüştü.”

Jamie Marcus’a baktı. “Ona eğitim çemberinin nasıl kurulacağını öğret. Hamile kadınların sihri, bazen tahmin edilemez olabiliyor. Durduk yere mobilyaları yakmanın âlemi yok.”

Bütün bunların sebebi bebekleri miydi? Şimdiden mi? Duygulanan Elorie elini karnına götürdü.

Jamie gülümsedi. “Evet. Nat duygu patlamalarının da iyi olduğunu söylüyor. Yanında hep bir mendil bulunsun.”

Elorie burnunu çekti. Duyguları on üç yaşından beri bu kadar altüst olmamıştı. “Sihir numaraları bitti mi şimdi?”

“O konuya geri dönmenin vaktidir,” dedi Marcus. “Ne yaptığının konusunda bir fikrin var mı, kızım?”

Elorie tamamen geri zekâlı da değildi. “Tabii ki. Senden sihri aldım ve Jamie’ye ittim.”

Gerçeği fark ettiğinde ise donakaldı. Sihri itmişti – gerçek sihri – hem de milyonlarca kilometre öteye.

Jamie göz kırptı. “Salon numarası olmaktan çıktı artık, ha?”

Elorie kafasını yavaşça öne doğru salladı. “Ben sihir için bir kanal olabilirim.”

“Evet,” dedi Marcus. “Gerçek ya da sanal bütün sihirleri çekebilirsin de, itebilirsin de. Ayrıca mesafe de buna engel değil.”

Büyükannesinin etki alanında yetişen hiçbir cadının, bunun önemini anlamaması söz konusu olamazdı. Sihir, yalnızca erişebildiğine yardım edebilirdi. Marcus Dayı haklıysa, cadılar topluluğunun erişim alanı çok fazla genişlemişti.

Nabızı daha da hızlı atmaya başlamıştı. Nerede olursa olsun bütün cadılara sihir gönderebiliyordu. Bütün internet cadılarının gönderebildiği gibi. Elorie, gerçeğin damarlarında dolaşmaya başladığını hissedebiliyordu.

Nihayet.

Ruhunu bir neşe sardı. Büyükannesi hep cadıların sihir sahibi olmadığını – onların sihir yaptıklarını söylerdi. Artık ne yapması gerektiğini, kendisine bu yeni sihir türünün neden bahşedildiğini biliyordu.

Olması gereken cadıyı biliyordu.

Sihri, o ana kadar onun bütün zayıflıklarına dayanmış ve inandığı her şeye karşı koymuştu. Ama onun, cadı olmayan haliyle bile büyükannesinin sağ kolu olmasının bir sebebi vardı. O doğuştan organizatördü.

Marcus ve Jamie'ye sevinçle baktı. "Bir toplantı yapmamız gerekiyor."

Jamie, Realm'ın alelacele toplanmış yeni cadı toplantısının yapıldığı odanın içinde gezdirdi gözlerini. Kaleler ya da hendekler yoktu etrafta, yalnızca rahat kanepeler ve birtakım oldukça havalı sanat eserleri vardı. Dekorasyon işinden sorumlu olmaması iyi olmuştu.

Elorie'nin, sihri için gereken teknoloji ile zor zamanlar geçirdiğine dair dedikodular duymuştu. Buna inanan her kimse, son saatlerini, Elorie'nin emirlerini iletği tarafta geçirmemiş demektir. İş, cadıları organize etmeye geldiğinde, Jamie kimsenin Nell'in eline su dökemeyeceğini düşünmüştü. Yanılmıştı.

Kız kardeşine doğru eğildi. "Bu kadın sanal âlemden korkuyor, değil mi?"

Nell omuz silkti. "İki gün öncesine kadar bir iPhone'u nasıl çalıştıracığını bile bilmiyordu."

Jamie kahkahayı bastı. Elorie Realm'ı ele geçirmiş, online bir toplantı alanı için son derece kibar emirler yağdırmış ve dört düzine cadıyı sanal gerçekliğe taşımıştı. Teknolojiyi kullanmaktan çekinen bir kadın böyle olmazdı.

Ya da en azından milletten teknolojiyi kullanmalarını isteyen bir kadın böyle olmazdı. Shay ve Mia, üç saat boyunca harıl harıl yeni bir çevrimiçi cadı mekânının kodlarını yazmışlardı. Jamie de bir ışınlama sihrini nasıl işleyecekleri konusunda çalışmak için Ginia ve Aervyn'i uçaktan indikleri anda kelimenin tam anlamıyla kaçırmıştı. Bir sürü emir erinin olması güzel bir şeydi.

Ciddi cadı işleri bitince, Jamie kendisini Realm'ın oyun seviyelerine ışınlayacaktı. Vay be, bu hareket oyunu değiştirecekti.

Şimdilik Elorie'nin bir toplantı odası ve bir cadı taşıma servisi

vardı. Jamie onun bunlarla neler yaptığını görmek için sabırsızlanıyordu.

Sabırsızlanan tek kişi Jamie değildi. Kucağına Aervyn'in sokulduğu, ayaklarının dibine de üçüzlerin yerleştiği Moira, mavi renkli rahat bir kanepede oturmuş, gururla torununu izliyordu.

Jamie bu bakışı biliyordu – bütün cadı eğitmenleri bilirdi. Öğrencisi yuvadan uçan eğitmenler böyle bakardı. Bu noktaya hangi yollardan gelmiş olursa olsun, Elorie o an artık gücüne ve amacına güvenen bir kadındı.

Elorie konuşmak için ayağa kalktı ve herkesin kafası ona doğru çevrildi. “Geldiğiniz için hepinize teşekkür etmek istiyorum. Çok kısa bir süre önce haber verdiğimin ve çok da açıklama yapmadığımın farkındayım.”

Sophie gülümsedi. “Sen istedin, biz de geldik.”

Diğerleriyle birlikte Jamie de başını öne doğru salladı. Cadılar böyleydi. Elorie sihir kodu yazıcılarına çağrıda bulunmuş, onlar da gelmişti. Hiç soru sorulmamıştı.

“Birçoğunuzun bildiği gibi, yeni bir güç kaynağı keşfettik – aranızdaki bütün sihir kodu yazıcıları da bu gücü kullanabiliyor.”

“Ama biz senin bu güçle yaptıklarını yapamıyoruz,” dedi Realm'in en iyi oyuncularından biri olan Govin.

“Doğru. Bazılarımız internet gücünü farklı bir şekilde kullanabiliyor ve biz geçen hafta boyunca nelerin mümkün olabileceği konusunda bir sürü şey öğrendik. Sanırım Jamie ve Marcus Dayı sizleri neler öğrendiğimiz konusunda kısaca bilgilendirdiler.”

Govin öne doğru uzandı. “Sen hepimize internet üzerinden sihir ittirebiliyorsun, değil mi?”

Elorie başını öne doğru salladı ve mırıldanmalar duyulmaya başladı. Elorie elini havaya kaldırdı. “Aynı zamanda sihri çekebiliyoruz da. Doğru sihri müsait olan cadıların ellerine bırakmak, bize büyük ölçüde özgürlük sağlıyor. Bugün sizlerden burada top-

lanmanızı istememin sebebi, bunu etrafımızdakilerin hizmetinde en iyi nasıl kullanabileceğimiz konusunda konuşmak.”

Govin bir an düşündü. “Bu, cadıclıkların eğitiminde çok yardımcı olabilir. Müsait olan öğretmenleri genelde yanlış kişilerle eşleştiriyoruz, özellikle de aniden yeni yetenekler ortaya çıktığında.”

Moira sevindi. “Aynen öyle, Govin. Hem sen bunu hava durumu çalışmalarında da kesinlikle kullanabilirsin.” Govin ve ortağı, dünyanın en sert hava durumu koşullarının bazılarının yaratacağı yıkımı en aza indirmek için uzun saatler boyunca çalışıyorlardı.

Sonra Sophie konuşmaya başladı. “Ben münzevi bir cadı olduğumdan, Colorado’da yapamadığım şeyler var.” Mike’ın omzuna dokundu. “Ya da münzeviydim diyelim. Geçen ay benim sokağımdaki çocuklardan biri kayboldu. Jamie ya da Aervyn’e seslenip bir arama sihri isteyebilsem tam bir nimet olurdu bu. Ama benim böyle bir yeteneğim yok.”

Nell başını öne doğru salladı. “Kaliforniya’da şifacımız yok. Öyle durumlar oluyor ki hazırda bir şifacımız olsa çok makbule geçecek.” Kaşlarını çattı. “Gerçi bu oldukça büyük bir organizasyon zorluğu gibi duruyor. Gereken sihirleri yapmak için her daim çağırılacak doğru insanları bulmak zor.”

Elorie’nin gözleri parladı. “Olay da bu işte. Bahsettiğiniz birçok şey konusunda tam olarak doğru zamanda doğru insanlara ihtiyacımız yok. Bizim sadece onların sihirlerine ihtiyacımız var.”

Aha. Jamie noktaları birleştirme oyununda son noktaları da bir araya getirmişti. Elorie’nin sihir kodu yazıcılarını neden çağırıldığını şimdi anlıyordu. Elorie manyak derecede zeki idi.

Elorie’nin enerjisi odayı da sarmıştı. “Aervyn, Ginia ve benim gibi cadılar sihri ihtiyacı olan cadılara doğru ittirebiliyor, ama sihri yapan canlı bir cadıya ihtiyacımız yok. Halihazırda sihir kodu yazılmış bir sihri kullanabiliriz. Hepinizin bana bu konuda yardımcı olacağını umuyorum.”

Kafasında şimdiden planlar yapmaya başlayan Jamie başını öne doğru salladı. “Bir kütüphane dolusu sihrin kodunu yazmamız gerekiyor.” Çevresinde istekli yüzler görüyordu. Gönüllü bulmak sorun olmayacaktı. Yapım aşamasında bir kod yazma organizasyonunun kokuları geliyordu burnuna.

Govin gülümsedi. “Halihazırda çok güzel bir kütüphanemiz var, ama zannediyorum ki hendek sularını hararetle ateşlere döndürmek yok aklında.”

Elorie güldü. “Aranızda gerçek hayatta hendekleri olan varsa, onu da deneyebiliriz, ama hayır. Ben daha ziyade her günlük sihirleri düşünüyorum – basit iyileştirmeler, yağmur yağdırmalar, aramalar – çoğumuzun arkadaşlarına ve komşularına yardım ettiği şekilde, ama bu bize çok daha geniş bir seçenek yelpazesi sunacak.”

Mike ciddi görünüyordu. “Bu, günlük işlerden daha fazlası için de kullanılabilir. Bu sayede hayat kurtarabiliriz.”

Elorie yavaşça odayı inceledi. “Evet, kurtarabiliriz ve kurtaracağız da. Her günlük yardımlarla başlamayı umuyorum. Bu bizim dolaşım ve lojistiği anlayıp, çoğumuzun alışık olduğundan daha farklı bir şekilde nasıl topluluk olunacağını anlamamıza yardımcı olacaktır.”

Derin bir nefes aldı. “Ancak küçük sihirleri getirebildiğimiz noktada daha büyük sihirleri de getirebiliriz.” Doğruca Marcus’a baktı. “Ben, sihri zamanında götüremediğimiz için kaybedilen ya da zarar gören insanların sayısının azaldığı bir dünya hayal ediyorum.”

Ellerini gruba doğru kaldırdı. “Biz cadıyız ve hizmet bizim en yüce görevimizdir. Her birinizden, dilediğiniz ve elinizden geldiği ölçüde, yardım etmenizi rica ediyorum.”

Ayağa kalkan ilk cadı, Marcus oldu.

BÖLÜM 21

Moira, bahçeye çıkıp sabah sisinin içine karıştı. Uyku, yaşlı kemiklerini canlandırma konusunda harika bir iş çıkarmıştı. Yeğenin havuza girdiğini görünce çok şaşırıp ve gülümseyip ayağa kalkarak onun havuza girmesine yardım edince de tamamen şaşırıp kaldı.

“Bu sabah pek neşelisin, canım benim.”

Marcus omuz silkti. “Erken kalktım. Neden, hiç bilmiyorum. Yeni sihir kodu yazma kütüphanesini organize etmek için Jamie’yle çalışarak geçirdim gecenin yarısını. Şimdiden sihir yağmuruna tutulmuş durumdayız. Cadılar oldukça düzensiz insanlar olabiliyor.”

Moira gülmemeye çalıştı. “Onlar sadece yardımcı olmak istiyorlar.”

“Kategorilere ayırarak da yardımcı olabilirler.” Marcus kahkahayı bastı. “Kafalarını kullanarak da. Küçük Sean şimdiden bir korsan yanılsaması, bir de kulak misafirliği sihri yükledi.”

“Ne hoş.” Moira, yeğenin ekşiyen yüzü karşısında gülüyordu. Tanıdığı ve sevdiği Marcus buydu. “Bir korsan sihrinin ne zaman işe yarayabileceğini asla bilemezsin.”

Marcus kaşlarını hafiften çattı. “Ciddi olamazsın.”

“Başkalarına yardım etme konusunda cadıcıklar da işe dahil

oluyorlar ve bu çok güzel bir şey. Bir kulak misafiri olma sihrinin, kaybolan bir çocuğu bulabilecek bir arama sihrine dönüşmesi için sadece birazcık yeniden şekillendirilmesi gerekir. Neden Sean'dan bu konuda çalışmasını istemiyorsun?"

Marcus homurdanıyordu.

Moira bunu umut vadeden bir işaret olarak alıp biraz daha zorladı. "Sean, güçlü ve hayal gücü son derece gelişmiş bir sihir yapıcı. Onun en iyisini yapmasını ancak yaratıcı bir eğitmen sağlayabilir."

"Hım. Onu Kevin ile eşleştirmek işe yarayabilir. İkizinin biraz daha mantıklı olduğu belli."

Moira'nın, bu sefer gülümsemesini saklayabilmek için dönüp çiçeklere bakması gerekti. Son zamanlarda kabuğunu kıran tek cadı Elorie değildi. Marcus'un cadııkları eğitmesi, hem de öylesine karşı koyarak – kimin aklına gelirdi?

"Elorie'nin şu an üstlendiği sorumluluk çok önemli," dedi Marcus. "Sen onu gayet güzel hazırladın."

"Ben onun, olması gereken kadın olmasına yardım ettim." Torununun dönüştüğü kadınla gurur duyuyordu. Cadılar topluluğu bir önceki gün, kendi yeni gücünü eski usulleri güçlendirmek üzere kullanacak yeni bir lider kazanmıştı.

"Elorie geleneklere sıkı sıkıya bağlı ve etrafındakilere karşı da güçlü bir sorumluluk duygusu taşıyor."

Moira'nın yüreği burkuldu biraz. "Sen sorumluluk ve yükümlülüklerden bahsediyorsun, ama Elorie bunu sevdiğinden yapıyor. Onun kelimenin tam anlamıyla muhteşem bir kalbi var." Belki bu sevgiden yayılan bir-iki ışın, yeğeninin kendi etrafına ördüğü kale duvarlarından içeri sızdı.

Marcus küçükken çok hassas bir çocuktur. Evan'ın öldüğü gün, içinde bir şeyler kırılmıştı. Moira'nın içindeki şifacı neredeyse yarım asırdır o küçük çocuk için acı çekiyordu. Geleneklere bulan-

miş bir cadı için bile umudu elden bırakmamak için fazla uzun bir zamandı bu.

Marcus ona gülümsemişti o sabah. Pırl pırl, güneşli bir günün başlangıcında, Moira bu gülümsemeye sıkıca sarılacaktı.

İşlere burnunu sokmaktan da geri kalmıyordu. “Jamie ve küçük Aervyn’in bugün ilerleyen saatlerde bir alarm sistemi üzerinde çalışmak için şu güzel online oturma odasında bulaşacaklarını duydum. Bir düşünce cadısının daha onlara katılmasının hoş karşılanacağından eminim.”

Aervyn’e Marcus bile karşı koyamıyordu. Bu küçük oğlanın en kuvvetli sihri, bulaşıcı hayat sevgisiydi.

Nell: Yeni Realm toplantı alanımızdan sonra bu sohbet odası gerçekten de eski usul geliyor.

Moira: Evet, ama bunu yapabilmek için şimdiden taşıma sihirlerimizi ikide bir harcayamayız. Daha fazla sihir hazırladığımızda belki.

Nell: Üçüzlerim Aervyn ve Jamie’yi çok çalıştırıyor. Ginia, ışınlama sihrini daha az kullanıp, daha ziyade kod yazma yöntemiyle nasıl daha fazla sihir elde edebileceklerini çözmeye çalıştıklarını söylüyor. Yani umarım, Realm’ın taksi hizmeti yakında hazır ve kullanılabilir olacak.

Moira: Dört gözle bekliyorum. Tatlı oğlunu kucağıma alıp sevmek ne güzeldi. Kısa süre sonra öyle küçücük de olmayacak.

Nell: Çok yakın bir zamanda ondan çok daha küçükleri kucağına alacaksın.

Sophie: Evet. O odaya sallanan bir koltuk koydurmamız lazım. Moira Teyzenin mızımız bebekler konusundaki yetenekleri efsanedir ve ben şahsen bu yeteneklerden yararlanmak isterim.

Nell: Tanrım, üçüzler küçüken anında müsait olabilecek sanal bir bebek bakıcısına sahip olabilmek için neler vermezdim.

Moira: Ben de orada olabilmek için neler vermezdim.

Sophie: Pekâlâ, ben ve Elorie modern teknolojinin harikalarından yararlanmaktan mutluluk duyacağız.

Elorie: Aynen. Geciktiğim için özür dilerim. Aaron yeni evimiz konusunda arkadaşlarından biriyle buluşacak da. Çok uzun kalamam, aksi takdirde bebek başına binlerce kilometre kare ayıracaklar. Erkekler neden hep ne kadar büyükse o kadar iyidir diye düşünüyorlar?

Nell: Şekerim, bu asırlardır sorulan bir soru.

Sophie: Evi nereye yapıyorsunuz?

Elorie: Otelle büyükannemin kulübesinin tam ortasına. Yoldaki bebeklerimizle birlikte yaşayacağımız, kendimize ait ayrı bir evimiz olsun istiyoruz. Tatile gelen insanların bebek ağılamaları ya da patır patır gezinen küçük ayakların seslerini duymak isteyeceğini sanmıyorum.

Moira: Şaşırabilirsin, canım benim. Ancak ben senin ve Aaron'un bana birazcık daha yaklaşmanızın çok güzel bir şey olduğunu düşünüyorum. Ufaklıkların sesleri beni hiç rahatsız etmez.

Sophie: Aaron yaklaşık bir ay içerisinde iki hamile kadınla baş edebilir mi?

Elorie: Önce beni doyurursa, evet :) Şaka yapıyorum – yani büyük ölçüde. Aniden acıkıveriyorum hep. Bu normal mi?

Nell: Tabii ya. Durum böyleyken tadını çıkar. Umarım mide bulantısı kısmını atlarsın, ama bebekler eninde sonunda kendilerine yetecek kadar yeri dolduruyorlar ve yemek için çok da yer kalmıyor.

Moira: Ben bebeklerimin yemeklerimi çalıp perilere yedirdiğine yemin ederdim. Hamileliğimin ilk aylarında çok yemek yiyordum. O halde, sonbaharda ziyaretimize geliyor musun Sophie?

Sophie: Geleceğim galiba. Mike'la evlilik işlerini ayarlamaya çalışıyorduk.

Elorie: Vaaay, burada mı evleneceksiniz?

Sophie: Tam olarak öyle değil. Bir saniye...

Nell: Daha hızlı yaz, şekerim. Ayrıca bu kadar gizemli olma!

Sophie: Kusura bakmayın. Şöyle ki her yerde ailemizden birileri var ve onlar için ve bizim için özel olan bir sürü yer var. Mike'ın ailesinin güneyde, birlikte ilk tam çemberimizi yaptığımız yer olan Meksika Ocean's Reach'de güzel bir kır evi var. Tabii bir de senin bahçen var, Moira Teyze. Birini seçmemiz gerekiyordu, ama seçemedik. Biz de bu yüzden kaçarak evlendik.

Nell: Ne???

Elorie: Evlendiniz mi?

Moira: Ah benim güzel kızım. Tanrı seni korusun.

Sophie: Burada, bahçemde bir tören yaptık. Çok küçük ve çok sevimli bir tören oldu. Şimdi de oraya gelip mutluluğumuzu hepimizle paylaşmak istiyoruz. Evliliğimizi kutlamak amacıyla bir geziye çıkıyoruz. Mike'ın Meksika'daki ailesinin yanına gideceğiz öncelikle. Sonra da sizin için de uygunsa, Nell, kuzeye çıkıp Berkeley'e geleceğiz.

Nell: Biz partiye asla ama asla hayır demeyiz. Tebrikler, Sophie. Mike harika bir adam.

Sophie: Bilmez miyim? Sonra da rotayı son durağımız olan Nova Scotia'ya çevireceğiz, Moira Teyze.

Moira: Kendi aramızda güzelce toplanır, sizin bir araya gelişinizi kutlarız, evladım. İrlandalılar böyle yapar – aslanan partidir.

Sophie: Kimse kızmadı mı şimdi?

Moira: Sen hep kendi halinde bir cadı oldun, sevgili kızım. Mutluluğunu kendi içinde yaşadın ve şimdi de bunu bizimle birlikte kutlamaya gideceksin. Bundan ancak mutluluk duyulur.

Elorie: Senin adına o kadar mutluyum ki, Sophie. Gerçekten.

Sophie: Hepinizi seviyorum, hem de çok ama çok.

Nell: Üçüzler süslü püslü elbiseler giyemedikleri için kızabilirler.

Sophie: Gelin emrederse parti elbiseleri de bir o kadar süslü püslü olabilir.

Nell: İşte bu işe yarar. Aervyn küçük oğlanların kıyafetlerinin daha az süslü olmasını isteyecektir.

Sophie: Tamamdır. Bu gelinin emri konusu işleri kolaylaştırıyor. Bu arada, kızlar nasıl? Ginia'nın cadılık okulunun sonuna geldiğimizde kız kardeşlerini özlediğini biliyorum.

Nell: Evet. Daha önce hiç bu kadar ayrı kalmamışlardı, dolayısıyla şu an birbirlerinin yanında olmaktan aşırı derecede mutlular. Jamie hepsini yeni sihir kütüphanesi için harıl harıl çalıştırıyor.

Sophie: O iş nasıl gidiyor? Son ödevimi aldım – büyüleyici derecede düzenli görünüyor.

Elorie: Bu konuda Marcus'a teşekkür edebilirsiniz.

Sophie: Gerçekten mi? Jamie onun bu işe epey dahil olduğunu söyledi.

Elorie: İnsanların ihtiyaçlarına en yakın sihri arayıp onları eşleştiren bu muhteşem etiketleme sistemini Marcus buldu. Jamie bile çok etkilendi.

Nell: Kızlarım onun bir dahi olduğunu düşünüyorlar.

Moira: Bu yeteneğini iyi saklamış. Belki de kitaplarımı ona kategorize ettirebilirim.

Elorie: Kevin bunu seve seve yapacaktır, büyükanne. Gerçi hiç ortaya çıkmayabilir de - onu sık sık kontrol edip açlıktan ölmek üzere olmadığından emin olmak zorundasın.

Moira: Öyle de yapabilirim, ama biraz bekleyeceğim. Kevin ve Sean, senin küçük projen için bazı ilginç sihirler hazırlıyorlar.

Elorie: Hadi ya. En son gördüğümde iş başındayken Bob Marley çalan bir temizleme sihri yapmışlardı.

Nell: Harika. Ben bundan üç kopya alırım!

Sophie: Ben de.

Elorie: Sihir, temizleme işini adam akıllı yapabilene kadar bekleseniz iyi olur. Gerçi şarkı kısmı bayağı bir iyiydi.

Sophie: Temizleme sihirleri yeniden sınıflandırıldı mı?

Nell: Evet. Sanırım Savaşçı Kız bu konuda ciddi ciddi Marcus'un ağzının payını verdi.

Moirra: Ne oldu?

Sophie: Marcus temizleme sihirlerini "kadın sihirleri" adlı bir kütüphane kategorisine yerleştirmişti. Aybaşı ağrılarını dindirmeye yarayan bir sihiri dosyalamak için gittiğimde buldum onları.

Moirra: Ah öyle mi yapmış.

Elorie: Üzülme, büyükanne – hepimiz ağzının payını verdik. Bir daha yapacağını sanmıyorum. Ginia, bir daha olursa, "huysuz yaşlı adam" diye bir kategori yaratmakla tehdit ediyor kendisini.

Moirra: Tamam, ben de kendimce ufak bir hatırlatmada bulunabilirim. Kazanımın parlatılması gerekiyor.

Sophie: Güzel! İstersen kazanını biraz daha karartabilirim.

Nell: Aervyn bu işin icabına bakacak bir yağmur sihiri ekledi. Marcus bayağı bir kalın kafalı.

Moirra: Siz hepiniz, elimde güzel bir karartma sihiri olmadığını mı düşünüyorsunuz? Baş belalarını senelerdir nasıl oyalıyorum sanıyorsunuz? Yine de cadıcıkların hepsinin bu işe bu kadar girmeleri harika bir şey – yağmur sihiri hoş bir katkı gibi geliyor kulağa.

Nell: Güce eriştiğinde dışarıda oturuyor olursan hoş bir katkı olacak. Bazı Realm oyuncularını gerçek hayattaki sihirlerle alışmakta sıkıntı çekiyor. Sanırım Govin'in oturma odasını su basmış.

Sophie: Tüh :)

Moirra: Bir şey rica edebilir miyim? Sophie'ciğim, benim için şöyle hafiften bir uyku sihiri yapabilir misin? Kendi kendime yapmak zor olmaya başladı da. Güzel bir gece uykusu öyle makbule geçer ki.

Sophie: Bu harika bir fikir. Eklem ağrıları için de bir-iki sihir yükle-

miştim – ellerin için onları dene. Nasıl etki gösterdiklerini bilmek isterim.

Elorie: Ah, bir dahaki sefere stdyomda gün boyu çalıştığımda onlardan birini deneyeceğim. alıştıktan sonra ellerim ağrıyor.

Moira ay almak için bilgisayarının başından uzaklaştı. Cadıların birbirine yardım etmesi yeni bir şey değildi – en eski şeylerden biriydi bu. Fakat artık doğru yardımı, doğru cadıya, çok daha kolay bir şekilde ulaştırabiliyorlardı. Ah, aradığı cömertlik buydu işte.

Karşılıksız verilen küçük hediyeler. Sihrin kalbi ve ruhu buydu – ve sihir şimdi yeniden hayat bulmuştu. Büyükannenin nderliğinde.

Bazen uzun bir mrn dlleri gerçekten de bol oluyordu.

“Ah!” dedi Jamie. “Of, bunun sesi hâlâ çok yüksek. Aervyn, bunun sesini alaltmamız lazım, ahbap.”

Bu son testin kobayı olmadığı için halinden memnun olan Elorie, bilgisayar ekranındaki maskaralıklar karşısında kıkırdıyordu. İnternet cadılarını acil durumlarda çağırmak için bir alarm sistemi kurmaya çalışıyorlardı. Sihir kütüphanesi artan çeşitlilikteki ihtiyaçları karşılayabiliyordu, ama gerçek, yaşayan bir internet cadısına ihtiyaç duyulan durumlar da sürekli yaşanıyordu.

Alarm sihrini bulmak sorun olmamıştı. Aervyn’i, bunun bir yangın alarmı kadar yüksek sesli olmak zorunda olmadığına ikna etmek ise daha zordu.

Ginia kafasını iki yana salladı. “Sanırım ben koddaki ses seviyesini kontrol edebilirim, Jamie Dayı. Bazı insanların dikkatini çekebilmek için sesin yüksek olması gerekebilir.”

Jamie bir an düşündü. “Yani ses seviyesini çağırmaya çalıştığımız kişiye göre mi ayarlayacaksın?”

“Mantıklı.” Elorie kalp şeklindeki kolyesine dokundu parmağıyla. “Herkes telefon yerine kolyeye geçtiğinde de ses seviyesini değiştirmemiz gerekebilir.”

Elorie o sabah elindeki en büyük deniz camı parçalarından oluşan bir yığın göndermişti Jamie’ye. Jamie ve Aervyn, iPhone’ları küçültüp camın içine sokmaya çalışacaklardı. Bu, çok daha güvenilir bir taşınabilir internet gücü modeliydi, özellikle de cadıcıklar için – deniz camları hırpalanıp ıslatılmaya bayağı alışık-tılar. iPhone’lar o kadar dayanıklı değildi.

Ginia kafasını kaldırıp baktı. “Tamam, seni çağıracağım. Ses çok yüksek gelirse haber ver.”

Elorie gözlerini sıkı sıkı kapattı. Geçen sefer sanki kafasının içinde dev çanlar çalınmıştı. Neyse ki Ginia’nın ses seviyesi kontrolü fikri, küçük erkek kardeşininkinden daha doğrudu. “Çok daha iyi. Ses birazcık daha azalsa benim için iyi olur, ama bu da kabul edilebilir.”

Jamie gülümsedi. “O halde, başlamaya hazırız. Senin askerler acil duruma hazırlar mı?”

Elorie gözlerini devirdi. “Şafaktan beri hazır durumdalar.” Hiçbir şey, Lizzie ve ikizleri, kasten sorun çıkarmalarının istenmesinden daha fazla memnun edemezdi.

Elorie, daha önceden ayarladıkları “başla” sinyalini aktive etmek için pencereden dışarı sarktı. Hamakta yatmakta olan Marcus Dayı, elini gökyüzüne doğru kaldırdı ve kulakları sağır eden bir ıslık sesi yayıldı havaya. Ah! Ses seviyesi kontrolü konusunda derse ihtiyacı olan tek cadı Aervyn değildi.

Saniyeler sonra, Lizzie sanki sözleşmişler gibi bir çığlık attı. Elorie bilgisayarına baktı. “Acil durum devrede.”

Ginia sırtıyordu. “Harika. Ben esip geçmeye hazırım.”

Elorie bizzat gözetlemek için dışarı çıktı. Marcus Dayı hâlâ hamakta yatıyordu. “Senin Sean’ın an itibarıyla denizde boğulmadığından emin olmak için onlara göz kulak olman gerekmiyor mu?”

Marcus kafasını gösterdi. “Kevin ile zihinsel bağlantıdayım. Sorun yok. Lizzie’nin babası teknesiyle açılmış. Sean hiçbir yere gitmiyor yani.”

Elorie kafasını iki yana salladı. Sean’ın, kendisine göz kulak olduğunda bile başını ne kadar çok belaya sokabildiğini Elorie çok iyi biliyordu.

Kumsala doğru inerken, Sean’ın şambriyeline binmiş, dalgaların üzerinde mutlu mesut yüzdüğünü gördü. Sean da onu görüverince çılgıncı basıp “Köpekbalığı var! Yardım edin!” diye bağırmağa başladı. Elorie gülmeden edemedi. Nova Scotia’da hiçbir zaman köpekbalığı saldırısı yaşanmamıştı.

Kevin ve Lizzie cankurtaran görevi görüp kumsalda bekliyorlardı. Kevin iPhone’unu çıkarıp Ginia’nın sorunu görebilmesi için bir video çekiyordu. Akıllı çocuk. Çağırılan internet cadısıyla en iyi nasıl iletişim kuracaklarını konuşmamışlardı ve video, kısa mesajdan ya da konuşmaktan çok daha hızlıydı.

Saniyeler sonra, elinde telefonu olan Lizzie hafiften titremeye başladı. Güçle çalıştığında ancak böyle yapardı. Elorie kolyesini tuttu ve element gücü akıntılarını görmesine imkân tanıyacak süslü yeni görselleştirme sihrini aktive etti.

Tanrı aşkına. Ginia Lizzie’ye karman çorman sihir şekilleri göndermişti. Bir sürü hava gücü vardı ve bu da mantıklıydı – Sean’ı kıyıya getirmenin en kolay yolu buydu. Ancak ateş gücünün ne işi vardı orada? Ayrıca tanımadığı, üçüncü bir karmaşık sihir şekli daha vardı.

Yaklaşık bir metre boyu olan Lizzie, sanki bu güçlerin içine doğmuş gibi çalışıyordu bu yeni güç akıntılarıyla. Hava gücünün çoğunu bünyesinde bulunduran sihir şekli Sean'a doğru ilerledi ve onu üfleyerek kıyıya doğru itirmeye başladı. Her zamanki kırtarırlar. Harika.

Geriye doğru çekilen Lizzie gülümseyip sol elini salladı. Sean aniden denize doğru ilerlemeye başladı hızlı hızlı. Sonra şambriyel ters döndü. Elorie Lizzie'nin yüz ifadesinden anlayabiliyordu - yön değişimi kasten yapılmıştı, ama ters dönme kısmı kazaydı.

Henüz öyle acil denebilecek bir durum yoktu. Sean harika bir yüzücüydü ve Lizzie'nin babası da teknesiyle birlikte çok da uzaklarda değildi. Fakat dikkatlice planladıkları bu oyun artık resmen kontrolden çıkmıştı.

Elorie, Kevin'le aynı anda Lizzie'nin yanında aldı soluğu. Çabuk davranan bir el onları oldukları yerde durduruverdi. İkisi de, elinde bir dolu sihir gücü bulunan birine müdahale edilmemesi gerektiğini biliyordu.

Lizzie, Elorie'nin tanıyamadığı sihir şeklini alıp usulca aktive etti. Hava birden tuhaf bir müzik türüyle canlandı. Kevin mest olmuş bir halde müziği dinledi, sonra da sırtmaya başladı. "Yunus balıkları. Lizzie yunusları çağırıyor. Bak!"

Denizi işaret etti. Gerçekten de kuzeyden, üç yunustan oluşan bir filo geliyor, doğruca Sean'a doğru ilerliyordu.

Lizzie mutluluktan dans ediyor, ama sihri elden bırakmıyordu. Yunuslar Sean'ın yanına ulaşınca müzik yavaşça değişti.

Elorie, Sean'ın, yunusların iki sırt yüzgecini yakalayıp hayatta tutunuşunu hayretler içerisinde izliyordu. Sean'ın attığı çılgın kahkahaları, çarpışan dalgaların çıkardığı seslerin arasından bile duyabiliyordu. Üç yunusun en küçüğü havaya zıplıyor, sonra etrafına sular saçarak tekrar denize iniyordu. Elorie gülüyordu. Hal-

buki acil durumlardan anlamayan başka bir ufaklığın daha olması komik bir şey olmamalıydı.

Lizzie bir kere kendi etrafında daire şeklinde döndü ve müzik üçüncü defa değişti. Yunuslar Sean'ı büyük bir çemberin içine çekip, sonra da kıyidan altı-yedi metre uzağa fırlattılar.

Sean bir an suda oynadı, ama sonra ellerini havaya kaldırdı.

Kevin, Lizzie'ye doğru uzandı. "Onu kurtarmayacak mısın?"

Lizzie omuz silkti. "Yüzebilir."

"Evet, ama bizim pratik yapıyor olmamız gerekiyor, unuttun mu? Ya yüzemezse?"

Lizzie yüzünü ekşitti. "İyi."

İki dakika sonra Sean kuru topraktaydı ve Ginia'nın düşünceli bir hareketle sağladığı üçüncü sihir sayesinde güzelce ısınıyordu – Elorie ateş sihrinin ne için gönderildiğini şimdi anlamıştı.

Üçlünün bu egzersizi yeterince ciddiye aldığından emin değildi, ama Ginia, Lizzie'ye gönderdiği sihir tomarıyla yaratıcılığını ve ileri görüşlülüğünü göstermişti. İş çok başarılı bir şekilde yapılmıştı ve Elorie zihinsel notlar almıştı. Çok yakında sıra ona da gelecek, çağrılan internet cadısı kendisi olacaktı.

Her günlük sihirleri paylaşmak gerçekten de, sihir kütüphanesi projelerine apar topar verdikleri isimle CadıNet'in kalbi ve ruhuydu. Cadılar arasında bu şekilde bir ağ kurmaya gelince – bu ağ sayesinde hayat kurtaracaklardı.

Öte yandan, acil durum ekiplerinin her şeyden önce daha çok pratik yapması gerekecekti.

Bölüm 22

Elorie, parmaklarının arasındaki goncanın açışını izledi ve neşeyle gülümsedi. Teoride, büyükannesiyle birlikte, Ginia'nın CadıNet için şişelediği bir yığın bitki sihrini test ediyorlardı.

Gerçekte ise, sabahın küçük bir bölümünü bir çocukluk halini yaşayarak geçiriyordu. Büyükannesi ona küçükken çoğu kez şöyle derdi: "Bir gün benim bahçemde oturacaksın ve birlikte sihir yapacağız."

Bu çok uzun bir bekleyiş olmuştu, ama o bahsi geçen gün gelmişti. Çok az konuşuyorlardı – bu işi yapmanın sevgisi ve onların yüzyılların cadılık işlerini yapmakta olduğunun bilinciyle doluydular.

Kendini bildi bileli, büyükannesinin mekânı bahçesiydi. Sihrin iyileştirmek, yapmak ve yaratmak için kullanılması gerektiğine dair inancı da dahil olmak üzere, Elorie'nin en eski anıları bu bahçeye kök salmıştı.

Ve o güzelce ve sık sık yapılan küçük sihirler, bir cadının gerçek gücüydü.

Moir a biraz gerinmek için ayağa kalktı ve sonra bir işaret yaptı. "Gel, çocuğum. Ginia'nın gönderdiği kuvvet sihri için şu taraftaki papatyaları kullanabiliriz."

Elorie, kuvvet sihrini elindeki diğer sihirlerden ayırmaya çalışa-

rak ellerini havaya kaldırdı. İşler epey karmaşılaşmaya başlamıştı ve bir-iki sihir şekli de kaybolmaya başlıyordu. Bilmek istedikleri şeylerden biri buydu – bir cadı, gönderilen bir sihri çözülmeden önce ne kadar elinde tutabilirdi?

Kuvvet sihri olduğunu umduğu şeyi çözerken, bu sürenin yaklaşık yirmi dakika olduğunu öğrenmiş oldu. En yakınındaki papatyanın başına yavaşça dokundu. Bitki dans etmeye başladı-ğında kendini tutamayıp gülmeye başladı. “Sanırım doğru çiçek bu değil.”

Moira kıkırdadı. “Sanmam, ama yine de hoş bir sihir.”

Bir yaz günü kendini küçük bir kız gibi hisseden Elorie şöyle bir etrafında gezinip erişebildiği çiçeklere dokundu. Hemen bir grup çiçek dans etmeye başladı, bu da en çok büyükannesinin hoşuna gitmişti.

Büyükannesiyle birlikte bir an için ayakta kol kola dikilip, çiçeklerin öğlen güneşinde sallanışını izlediler.

Büyükannesinin yanı başında dura dura öğrendiği şeylerden biri de buydu. Sihrin bazen sadece tadının çıkarılması gerekirdi.

Nell battaniyenin üzerine sırt üstü uzandı ve cildine işleyen sabah güneşinin sıcaklığının tadını çıkardı. Beş çocuğu hazırlayıp onları pikniğe götürmek, eskiye göre daha kolaydı, ama o hâlâ tembellik yapmaya hakkının olduğunu iddia ediyordu.

Nat ve Jamie, Aervyn’e göz kulak olabilirlerdi. Yolda bir ateş cadılarının olduğu düşünülürse, bunu bir pratik olarak görebilirlerdi. Ayrıca Ocean’s Reach’de asla kötü şeyler olmazdı; ortamın büyüü Nell’de her daim koruyucu bir his yaratmıştı.

Aervyn’in yeni doğan bir bebek olarak ilk haftalarını hatırlayınca, erkek kardeşinin başına gelecek şeye hazır olup olmadığını merak etti. Doğmamış bir bebeğin güç akıntılarıyla oynaması çok

tuhaftı, ama oğlunun söyledikleri doğruysa, Nat'ın küçük fasulyesi döllendiğinden beri güç akıntılarıyla oynuyordu. Onları ilginç bir macera bekliyordu.

Sürüsünü kontrol etmek için bir gözünü onlardan ayırmayan Nell, Jamie'nin Aervyn'e hiç mi hiç dikkat etmediğini fark etti. Eli Nat'ın karnına yapıştırıcıyla yapıştırılmıştı sanki. Yüzünde de merak ve panik karışımı bir ifade vardı. "Ne oldu, sevgili kardeşim?"

"Onu hissedebiliyorum." Jamie fısıltıyla konuşuyordu.

Nell kaşlarını çatı. Nat'ın hamileliği Jamie'nin bebeğin tekmeleyişlerini hissedebileceği kadar ilerlememişti henüz.

Nat Jamie'nin yanağına dokundu. "Bu, ortamın gücü. Ben bile hissedebiliyorum. Oynuyor." Nell'e elini uzattı. "Karnımda yer çok, tabii eğer dokunmak istersen."

Nell uzandı ve elini, Nat'ın daha yeni yeni büyümeye başlayan karnının üzerine koydu. Ateş, Nell'in en büyük gücü, doğacak yeğeniyle paylaşacağı bir yetenektir. Gözlerini kapattı ve Ocean's Reach'in gücünün onu sarıp sarmalamasına izin verdi.

Birçok güç akıntısı görebiliyordu – yakınında Jamie vardı, Aervyn ve Ginia da ileride oynuyorlardı. Jamie'nin elinin tam altında ise küçük bir ateş topu dans ediyordu. Nell sahip olduğu az miktardaki düşünce gücüne erişti ve bunu Nat ile paylaştı. Jamie'nin, kızının davetine karşı koyamayacağından oldukça emindi.

Jamie son derece dikkatli hareketlerle bir güç ipliği gönderdi dans esen ateşe doğru ve kenarlarını sardı. Nell, onun gönderdiği sevgi ve huzuru hissedebiliyordu. Ateş topu, Jamie'nin bu ince ağını dürttü ve sonra sessiz bir kora dönüşerek ağın içine yuvalandı. Bebek halinden bütünüyle memnundu.

Nell, yanaklarından süzülen gözyaşlarını hissedebiliyordu. Tek başına ağlamadığından da oldukça emindi.

Marcus bilgisayarının başına oturdu ve ellerini birleştirip ovuşturdu. Yalnızdı. Sonunda.

Realm'in en iyi sihir kodu yazıcısı ya da en güçlü internet cadısı olmayabilirdi, ama yaş, tecrübe ve safi huysuzluk onun tarafındaydı. Savaşçı Kız'ın, durdurulmazsa, sadece birkaç gün içerisinde dünyaya hâkim olacağı çok açık bir şekilde ortadaydı.

Onu durduracak kişi de Marcus olacaktı. Kimsenin aklına gelmeyecek, cesur bir planı vardı.

Arkadaş edinecekti.

Gecenin yarısını çok güzel bir sihir zulası hazırlayarak geçirmişti. Değerli, ittifak yaratıcı hediyeler. Ya da rüşvet. Artık her ne denirse.

Ufaktan başlayıp, dikkat çekmeyi planlıyordu. Bu, Realm'da başlangıç seviyelerine gitmek anlamına geliyordu. Üst düzey cadıların hiçbirisi çaylaklarla uğraşmazdı – onları önlerine çıkacak bir engel olarak görmezlerdi.

Fakat Marcus, gecenin bir köründe gelen aydınlanma sayesinde, Realm'a yeni girenlerde, kendisinin ihtiyaç duyduğu bir şey olduğunu fark etti. İnternet gücü. Çok ama çok internet gücü. Daha yüksek Realm seviyelerine çıkabilmek için sihir kodu yazma konusunda artan bir yeterlilik göstermek gerekiyordu – yönetici kontrolleri, daha düşük seviyelerde sadece en basit sihirlere izin veriyordu.

En yeni Realm oyuncularının çoğu daha doğru düzgün sihir kodu yazamıyor, dolayısıyla da ilk seviyede kilitlenip kalıyorlardı. Ayrıca çoğu da internet güçleriyle neler yapabileceklerinin farkına varamayacak kadar toydu.

Bir lidere ihtiyaçları vardı. Yaşlı, tecrübeli, huysuz bir lidere.

Marcus sırtıttı ve seviye geneline bir davet gönderdi. Realm'daki güç dengesini tamamen değiştirmek üzereydi.

Mike dakikalar içerisinde üçüncü kez yere kapaklanınca Sophie gülmemek için kendini zor tuttu. Koşu sonrası yoga, Sophie'nin, Mike'ın "hafif" bir koşu fikriyle ödeşme yöntemiydi. Sophie, büyük bir incelikle vücudunun arka tarafına uzandı, sol ayağını iki eliyle kavradı ve kafasının arkasına doğru bir eğri çizerek yukarı doğru çekti.

Yerde yatan Mike onu izliyordu. "Daha ne kadar yapacaksın bu şeyleri?"

"Nat, canım istediği kadar yapabileceğimi söylüyor – ne zaman duracağımı bana vücudum söyleyecek." Sırıttı. "Sadece, eğer düşersem kesinlikle karnımın üzerine düşmemem gerekiyor."

"Bebeğin büyümesi senin denge algını karıştırabilir." Mike bu düşünceden memnun görünüyordu.

Sophie güldü. Belki de Mike kendine düşme arkadaşı arıyordu. "Aslına bakılırsa, Nat bebeğin büyümesinin denge duruşlarını geliştirdiğini söylüyor. Daha büyük bir çekim merkezi oluşmuş oluyor. Jamie Nat'ın hâlâ amuda kalktığını söylüyor – bu durum onu çileden çıkarıyor."

Mike Sophie'nin eline uzandı ve son derece yavaş iniş yapmasını sağlayarak onu kendi üstüne çekti. "Beni çileden çıkartmıyor, tamam mı? Dün akşam bir doğum videosu izledim. Galiba etkisinden hayat boyu kurtulamayacağım."

Mike doğum videoları mı izliyordu? Bu çok hoştu, ama büyük ihtimalle de onu yanlış yönlendiriyordu. "Cadı doğumlarının bilindik hastane doğumlarına çok da benzemediğini biliyorsun, değil mi?" Bazı YouTube videoları herkesi korkutabiliyordu.

Mike yüzünü ekşitti. "İzlediğim bir cadı doğumuydu – aslında benim doğumumdu. Videoyu annem e-postayla gönderdi."

“Gerçekten mi?” Sophie başını Mike’in omzundan kaldırdı. “O halde ben de izlemek istiyorum. Belki de istemiyordumdur – neden korkunçtu?”

“Tam olarak doğru kelime korkunç değil.” Mike Sophie’nin sırtını sıvazlıyordu. Sophie onun kimi rahatlatmaya çalıştığını anlayamadı. “Annem harikaydı. Tam bir çember kurmamışlardı, sadece iki teyzem oradaydı. Fakat bu... Şu kadarını söyleyeyim, annemi hiç bu kadar takdir etmemiştim.”

Sophie’nin kafası karışmıştı. “Sen hayat boyu bunun etkisinden mi kurtulamayacaksın?”

Mike kafasını iki yana salladı. “Hayır, bunun değil.”

Toprak cadılarının sadede gelmesi bazen çok uzun zaman alıyordu. Sophie parmağıyla yavaşça dürttü onu karnından.

“Babamın yüzündeki ifadenin. Babamı daha önce hiç korkmuş bir halde görmedim, Sophie – böylesini görmedim. Babam dehşete düşmüştü. Annem harikuladeydi, ama babam dağılmıştı. Ya ben de öyle olursam?”

Sophie Mike’in babasıyla henüz tanışmamıştı, ama kendi erkeğini tanıyordu. Sophie’nin ihtiyacı buysa, Mike son nefesine kadar sapasağlam ayakta dururdu. Ayrıca, Nell’in söylediğine göre, doğum çemberleri son otuz yılda epey değişmişti – artık müstakbel babalara da destek oluyorlardı.

“Eğer dağılacak biri varsa, o da benim.” Sophie Mike’in elini karnına koydu. “Ama daha o zamana çok var. Öncelikle Fidan’ın daha çok büyümesi lazım.” Bebeği kontrol etmek için hafif bir iyileştirme transına geçen Mike daha yavaş nefes almaya başladı.

Sol baldır ikiz kasındaki hafif kramp düzelen Sophie, gülümsedi. Mike gerçekten de insanın yanında olması gereken, iyi bir adamdı.

Sean kumsalda etrafına bakındı. “Mahkûmu bulmamız lazım, ahbab. Kimse büyük korsan Darth Vader’den kaçıp bir de bunu anlatacak kadar yaşayamaz.”

Kevin yeni ışın kılıcını havada salladı. “Onu bulacağız, Kaptan. Bulduğumuzda da cezasını vereceğiz. Büyük, ölümcül kılıç dövüşünden hemen sonra. Hiç şansı yok.”

Sean, mahkûmlarını bulmak için düşünce gücüyle aramaya başladı. Kardeşi ona bir dirsek attı. “Hile yapıyorsun, Sean – zihinsel arama yapmak yok.”

“Biz korsanız. Hile yapmamız gerekiyor. Ayrıca Lizzie de sihir kullanıyor, aksi takdirde onu bulabilmemiz gerekirdi.” Kız kendisini suya yakın olan her yerde görünmez kılabilirdi, büyük ihtimalle de bu yüzden kumsalda oynamak konusunda ısrar etmişti. Küçük ve bazen de gıcık olabilirdi, ama aptal değildi.

“Onu oyuna getirebiliriz, Kaptan.”

Sean iç çekti. Oyuna getirmek, kılıç dövüşü kadar eğlenceli değildi, ama insan bir kızla oynayınca sürekli dövüşemiyordu. Kızlar dövüşün sıkıcı olduğunu söyleyip mızızlanıyorlardı. “Planın nedir, ahbab?” Sean bir de homurdanıyordu. Sıkıcı bir korsan olacaksa en azından iyi ses çıkarmalıydı.

Kevin sırttı. “Annem atıştırma olarak çikolatalı pasta gönderdi.”

İşte bu kesinlikle işe yarardı. Lizzie pastaya bayılırdı. “Malzemeleri getir de korsanlar olarak bir öğle yemeği yiyelim.”

“Mahkûm ne olacak?” Kevin normal sesiyle konuşuyordu, ama zihin yayını Lizzie’nin duyabileceği ses yüksekliğindeydi.

“Yalancı,” diye kükredi Sean ve ışın kılıcını havada salladı. “Mahkûmlara çikolatalı pasta yok. Bırak kum yesinler.” İçinden, bunun bir korsan için oldukça yaratıcı bir replik olduğunu düşünüyordu.

Dalgaların kıyıya taşıdığı odunların arasından Lizzie'nin kafası görünüyordu. "Kum yemeyeceğim ben. Paylaşmak zorundasınız; bu bir kuraldır."

Maalesef Lizzie haklıydı. Annesi de muhtemelen üç kişiye yetecek kadar pasta göndermişti. Lizzie bu bakımdan çok akıllıydı. Sean ışın kılıcını Lizzie'ye doğru savurdu. Onu affetmenin bir anlamı yoktu.

Lizzie ona doğru bakıp gözlerini devirdi. "Korsanlar ışın kılıcı kullanmaz, salak."

"Kullanırlar. Biz modern korsanlarız."

Kevin, iki parça pastayı onlara doğru uzattı. "Yiyin. Sonra dövüşürsünüz."

Lizzie pastasını aldı, sonra kafasını tutarak yere oturdu. "Of. Kafam acıyor."

Sean onun baş ağrısının kendi kafası içerisinde zonk zonk attığını hissedebiliyordu. Lizzie şaka yapmıyordu – sanki biri Lizzie'yi ışın kılıcıyla dürtmüştü. Gerçek bir ışık kılıcıyla. Sean, Kevin'e baktı. "Git Elorie'yi çağır, çabuk!"

Başında aniden başlayan ağrı Moira'nın tökezleyip patikadan dışarı çıkmasına ve çiçek tarhlarından birinin içine girmesine neden oldu. Moira, ilk kez çiçekleri ezişini umursamayarak, elinden geldiğince hızlı bir şekilde yere çömeldi.

Korku. Dalga dalga gelen korkuyla karışan ağrı. Bu, çok kötüydü.

Güce erişti ve iyileştirme transına geçmek için çabaladı. Canı yanıyordu. Ah, başı ağrıyordu. Ağrıyla savaşıırken, kendi başını taramaya çalıştı. Güçsüz, yaşlı cadı. Tek görebildiği ağrının kafasını bulandıran kırmızılığıydı. Taramasını daha da yakından yapmayı denedi, ama serseri bir dalganın çarptığı çakıl taşı gibi dalgayla birlikte sürüklendi.

Beyni mücadele ediyordu. Beyni ölüyordu.

Bunu düzeltemezsin, yaşlı kadın.

Yerinde olan bilincinin kaymaya başladığını hissedebiliyordu. Ağrı da, yerini rahatlatıcılıktan çok uzak bir hissizliğe bırakarak kaybolmaya başlamıştı. Zaman yavaşlıyor gibiydi. Hafif hafif esen rüzgârın sesini duyabiliyor, parmaklarının değdiği çiçek yapraklarını hissedebiliyordu.

Çiçekler. Onun çiçekleri. Ömrünü, bahçesini iyileştirme sihirleriyle doldurarak geçirmişti. Geriye kalan son gücüyle seslendi.

Hayatın bitkileri, bağışlayıcı bitkiler,

Beni burada, yaşayanların arasında tutun.

Paylaştıklarımı bana geri verin

Dilerim ki öyle olsun.

Parmaklarının ucundaki çiçeklerden yavaş yavaş şifa akmaya başladı. Korkutucu hissizlik azaldı ve yerini, hâlâ hayatta olduğunu hissettiren dalga dalga ağrılar aldı. Son derece hareketsiz, çiçeklerin arasına kıvrılmış bir biçimde yerde yatıyor, bekliyor ve savaşıyordu.

Henüz ölmeye hazır değildi. Daha torunlarını sallayacaktı; Lauren büyük büyükannesinin kristal küresinde görmüştü bunu. Lütfen, öyle olsun.

Elorie kumsala Kevin kadar hızlı bir biçimde uçamıyordu. Karındaki iki küçük fasulyeye daha çok dikkat etmesi gerekiyor, kumsal yolundaki kayalar insanın yolunu bulmasını zorlaştırıyordu. Kevin belli ki korkmuştu, ama Elorie Lizzie'nin dik oturmuş bir vaziyette Sean'la konuştuğunu görebiliyordu.

On yaşındaki bir çocuk için bazen acele ve acil arasındaki fark kesinlikle açık olmuyordu. Elorie zihnine bir not düştü – bu farkı CadıNet’e de öğretmeleri gerekiyordu büyük ihtimalle.

Kumsalda hızlı hızlı aşağı doğru inerken bir gözü Lizzie’deydi. Kan yoktu, ama kız kafasını tutuyordu ve çikolatalı pasta dilimine de dokunmamıştı. Bu, durumun ciddi olduğunu gösteriyordu.

Sonra Sean kafasını kaldırıp baktı ve Elorie’nin karnına ağrılar girdi. Sean endişeli görünüyordu. O asla endişeli görünmezdi ki.

Elorie son birkaç adımını da koşarak attı ve Lizzie’nin yanına çöktü. “Neyin var, tatlım?”

Lizzie ona sarılıp kucağına doğru sokuldu. “Başım ağrıyor ve gözlerim de çok iyi görmüyor. Her şey bulanık.”

Lizzie hemen hemen migreni tarif ediyordu. Yeni bir gücü ortaya çıkan cadıcıklarda nadiren görülen bir şey değildi bu. Elorie derin bir oh çekti. Migrenle baş edebilirlerdi – Lizzie’yi büyükannesinin yanına götürmeleri gerekiyordu sadece. “Ağrı artıyor mu, canımın içi?”

Lizzie kafasını iki yana salladı. “Hayır. Ama soğuklaşıyor. Soğuğu sevmem – beni götürmek istiyor.”

Elorie yeniden derin bir nefes aldı. Bu, yeni bir gücün ortaya çıkmasından kaynaklanan bir migrene kesinlikle benzemiyordu.

Lizzie, Elorie’nin kucağına iyice yerleşti. “Beni almasına izin verme, Elorie!”

Dışarıdan bir şey mi etkiliyordu Lizzie’yi? Elorie, Kevin’e baktı. Sean daha güçlü bir düşünce cadısıydı, ama Kevin’in kontrolü daha iyiydi. “Lizzie için bariyer kurabilir misin? Zihninin koruma altına alınması için bunu yapabilir misin?”

Kevin başını öne doğru salladı ve Lizzie’nin elini tuttu. Bunu yapar yapmaz Lizzie kafasını kaldırdı ve neşeye gülümsedi. “Durdurdun onu!”

Elorie ikinci kez derin bir oh çekti. Tamam, ani kriz defedil-

mişti. Şimdi uzman tavsiyesine ihtiyaçları vardı. Lizzie'nin elini tuttu. "Hadi gidip büyükannemi bulalım. Belki o, senin hissettiğin şu berbat soğukluk hissiyle ilgili bir hikâye biliyordur."

Sean patikada önlerinden yürüyüp, ışın kılıcını sallayarak büyük soğuk tehdidini bertaraf etmeye çalışıyordu. Elorie keşke bu kadar kolay olsa diye düşündü içinden. Yeni ortaya çıkan güçlerin belirtilerinden bazıları, cadıçıklar için aşırı derecede korkutucu olabiliyordu. Bazıları yetişkinler için de korkutucuydu.

Ateş gücü gibi görünmüyordu ve bu da iyi bir şeydi. Ama soğuk, Elorie'yi endişelendiriyordu. Hatırladıkları doğruysa eğer, bu, *astral seyahatin muhtemel işaretlerinden* biriydi. Lizzie'nin elini daha da sıkıca tuttu.

Yolun yukarısında Sean'ın ışın kılıcı birden kayalara çarptı. Sean arkasını döndüğünde yüzü kireç gibi bembeyaz kesilmişti. "Bu büyükanne, Elorie. Berbat bir acı içerisinde."

Korkunç bir an boyunca kimse yerinden kıpırdamadı. Sonra dünya yana doğru yattı ve Elorie, Sean'ın arkasından deli gibi koşmaya başladı. Köşeyi dönüp büyükannesinin bahçesine girdiğinde korkudan kaskatı kesilmiş suratıyla Marcus Dayının otelin kapısından fırladığını gördü.

Sonra Sean'ın çığlığını duydular.

Büyükanne. Ah, büyükanne. Büyükanne.

BÖLÜM 23

Büyükannesinin çiçeklerinin arasında solgun ve iki büklüm yatan görüntüsü Elorie'nin içini parçaladı. Büyükannesinin yanına çöküp telaş içerisinde nabzını bulmaya çalışıyordu.

Marcus Moira'nın bileğini tuttu. "Yaşıyor. Zar zor yaşıyor. Kafası korkunç bir travma geçiriyor, ama o yaşıyor."

Elorie nefes almaya çalıştı. Onların şifacısı büyükannesiydi; köyde başka şifacı yoktu. Tıbbi yardım çağırmak için zaman olmadığı apaçık ortadaydı – acil sağlık hizmetlerinin Fisher's Cove köyüne ulaşması çok zaman alıyordu.

Acil durum.

CadıNet.

Arkasında duran, korkudan taş kesilmiş cadıcılara döndü. "Bulabildiğiniz bütün bilgisayarları getirin. Koşun!" Cadıcıklar uçan ayaklarla havalandılar.

Elorie Marcus'a döndü. "Sophie'yi bul. Alarmları kullan."

Marcus zaten deliye dönmüş bir şekilde telefonunun tuşlarına basıyordu. "Jamie ve Ginia'yı da çağıracağım – onlar, başka şifacılar bulmamıza yardım edebilirler. Sanırım Meliya Realm'daydı."

"Acele et." Elorie, büyükannesinin elini sıkı sıkı tutuyordu. Büyükannesinin elleri buz gibiydi.

Sean saniyeler sonra elinde bir bilgisayarla geri döndü. Mar-

cus bilgisayarını ondan aldığı gibi, hararetle bir şekilde tuşlara paldır küldür basmaya başladı.

Sean yerde yatan büyükanneye baktı. “Neden hâlâ çiçekleri tutuyor?”

Elorie’nin beyni, Sean’ın bu tuhaf sorusunu anlamaya çalışıyordu. “Ne?”

“Çiçekleri tutuyor,” dedi Sean.

Elorie büyükannesinin buruşmuş mavi bir çiçeği kavrayan diğer eline uzandı. Soluğu kesildi. “Bu el hiç soğuk değil.” Sonra mavi çiçeği tanıyıverdi. Mavikantaron. Şifa.

Büyükannesini, bahçesi hayatta tutuyordu.

Elorie, Marcus’un, artık her kime ulaşıtıysa, o kişiye bağıra çağıra emirler yağdırdığını duyabiliyordu. Başını kaldırdı birden. “Ginia’ya ulaşabildin mi?”

Marcus başını öne doğru salladı.

“Ona ihtiyacım var. Bana gönderebileceği bütün çiçek açtırma ve iyileştirme sihirlerine ihtiyacım var.”

Marcus, Elorie’ye, delirdiğini düşünüyormuş gibi bakıyordu.

Elorie büyük annesinin çiçeği sıkıca tutan elini işaret etti. “Sanırım büyük annem bitkilerden şifa alıyor.” Koluyla bahçeyi gösterdi. “Fakat şunlara bir bak – güçsüzleşiyorlar.”

Marcus en yakınındaki bitkiye uzandı. “Benim biraz toprak sihrim var. Ben yardım ederim.”

“Hayır!” Elorie’nin sesi kendisini bile şaşırtacak kadar yüksekti. “İnternette daha güçlü toprak cadılarımız ve halihazırda Cadı Net kütüphanesinde depolanmış sihirlerimiz var. Senden şifacı bulmanı istiyorum. Bitkiler yalnızca yaşam desteği; onu geri getiremezler. Sophie’yi bul.”

Yanındaki bilgisayara uzandı. Bu arada büyükannesinin bahçesini de yaşatabilirdi. Kevin solgun ama kararlı bir halde onun

omzuna dokundu. “Bu kısmı biz yapabiliriz, Elorie. Bitki kısmını. CadıNet sihirlerini buraya çekebilirim.”

Sean çoktan bir çiçek tarhının önüne çömelmişti, elleri yavaşça dalgalanıyordu. Lizzie parmaklarından hafif bir su buharı püskürtüp, çiçeklere şarkı mırıldanmaya başladı.

Kevin haklıydı. Elorie, bulabildikleri iyileştirme sihirlerini oraya getirmekte lazım olacaktı. Ekranda Ginia’nın yüzü belirirken bilgisayarı Kevin’e verdi.

Marcus kendi bilgisayarı kelimenin tam anlamıyla Elorie’ye doğru fırlattı. “Sophie’ye ulaştım.”

Elorie’nin yüreği, Sophie’nin yüzünü görünce yeniden parçalandı. “Durum kötü, Soph. Neyi var, bilmiyorum. Sorun kafasında.”

Sophie üzüntüden mahvolmuş durumdaydı. “Göremediğim bir şeyi iyileştiremem. Kahretsin, henüz CadıNet için bir iyileştirme sihri kodlamamıştık.” Sesi titriyordu. “Önümüzdeki hafta yapacaklarım listesine koymuştum bu işi.”

Elorie’nin gözleri acıyla kapandı. Sımsıkı kapandı. Bir şifacıları ve sihre erişme yolları vardı, ama şifacı göremiyordu. Kızgınlık ve acizlikten, başına dalga dalga ağrılar saplanıyordu, çifter çifter.

Baş ağrısı.

Bilgisayar ekranını karşısına alıverdi. “Sophie. Yeni bir şifacı büyükanne min ağrısını hissedebilir mi?”

Sophie kafası karışmış gibi kaşlarını çattı. “Evet. Bütün şifacılar hisseder.”

Lizzie.

Hemen arkasına döndü. “Lizzie!” Parmaklarından hâlâ sular damlamakta olan çocuk koşup geldi. “Kevin, Lizzie’nin koruma kalkanlarını indirebilir misin, birazcık?”

Kevin parmaklarını klavyeden ayırmadan başını öne doğru salladı.

Lizzie hemen başını tuttu.

“Özür dilerim, tatlım.” Elorie Lizzie’yi kucağına aldı. “Biz senin büyükannemle aynı şeyleri hissediyor olabileceğini düşünüyoruz. Sophie’ye bu ağrının nasıl bir his olduğunu anlatabilir misin?”

Lizzie gözlerini ovuşturdu. “Sanki kafamın içinde koca bir yumruk var gibi. En çok da şuram ağrıyor.” Sol gözünün üstünü gösterdi eliyle.

Sophie Elorie’yle göz göze geldiğinde korkusu daha da artmıştı. “Ağrı keskin ve belli bir noktada mı hâkim, tatlım? Yoksa daireler çizen, büyük bir ağrı mı bu?”

Elorie, Sophie’nin mesaj kutusuna yazdıklarını okudu. *Eğer daha da kötüye giderse onu bariyerlerle sıkı sıkı koruyun. İkisini birden kaybedemeyiz.* Elorie az kalsın çılglık çılgına bağıracaktı.

Lizzie kafasını yana doğru yatırıp Sophie’nin sorusunu düşündü. “Genelde daireler çizen, büyük bir ağrı oluyor, ama bazen de bir noktada hâkim oluyor. Gerçi şimdi daha iyiyim. Sanırım bitki tohumları işe yarıyor.”

Sophie’nin sesi titriyordu. “Umarım işe yarıyordur. Umarım yeterince vardır elimizde.” Sonra kendini topladı. “Lizzie, sula- ma işine geri dönebilirsin artık. Bu önemli bir yardım.”

Elorie sormaya korkarak ekrana baktı.

Sophie’nin yüzü asıktı. “Felç gibi duruyor. Onu hareket ettirmeniz gerekecek. Onu Realm’a getirmelisiniz, kardeşim. Şifacıları çabucak bir araya getirebileceğimiz tek yer orası.”

Kelimeler boğazında düğümlenirken, Elorie büyükannesinin elini daha da sıkı bir şekilde tutuyordu. “Onu hareket ettirmemiz güvenli mi?”

“Hayır,” dedi kafasını iki yana sallayan Sophie yaşlı gözlerle. “Bu, onu öldürebilir. Ama onu yerinden kaldırmazsan zaten ölecek.”

Ekranda birden Jamie'nin yüzü belirdi. Arkasında Ocean's Reach'in yüksek tepeleri görünüyordu. "Biz yardım edebiliriz. Elorie, sana özel bir taşıma sihri göndereceğim. Tam ışınlama kullanacağız – Moira'yı en sorunsuz biçimde taşımanın yolu bu. Aervyn de her şeyi mümkün olduğunca sabit tutmamıza yardım etmek için kayalara demir atıyor."

Elorie bir mucize olması için çaresizce yalvaran gözlerini kapattı. Sihrin insanı öldürebildiğini biliyordu. Eğer kendi sihri büyükannesini öldürürse...

Marcus Dayının eli usulca dokundu omzuna. "Hazırda bekleyen bir tam çemberimiz var. Bunu yapabilirsin. Moira canını sana emanet ederdi."

Marcus'un gözlerindeki güvenden güç alan Elorie kolyesini kavradı ve güce seslendi.

*"Büyükannem için arıyor, büyükannem için sesleniyorum,
Güç ve sevgide kimseye boyun eğmeyelim
Sihrimiz sağlam, kalplerimiz doğruluktan yana olsun.
Onu bizden ayırma, yeniden hayat ver.
Ona verilecek sevgimiz ve göreceğimiz bebekler var.
Diliyorum ki öyle olsun."*

Büyükannesinin onlarla kalmasını bebekler sağlayamazsa, başka hiçbir şey sağlayamazdı.

Elorie, başarabildiğinin farkında olmadığı bir sağlamlıkla, Jamie'nin gönderdiği taşıma sihrine erişti. O bile bunun bir sanat eseri olduğunu anlayabiliyordu – hassas, karmaşık ve kaya gibi sağlam. Büyükannesi bundan daha güvenli ellerde olamazdı.

Tam sihri aktive etmeye hazırlanmışken bilgisayarın ekranında, elinde ikinci bir sihir şekliyle Ginia göründü.

Şifacılar bunlar, diye bir gönderimde bulundu Marcus Dayı. Realm'a geçene kadar Moira'nın sabit bir şekilde tutulmasına yardım edecekler.

Elorie ikinci sihri ilk sihrin etrafına sardı. Büyükannesinin eli yine soğuyordu. Daha fazla vakit kaybedemezlerdi.

Sihri ittirdi.

Gözlerini açtığı anda, büyükannesi ekranda bir yer yatağında yatıyor, başında da Sophie duruyordu. Sophie yüzünü, iyileştirme çalışmasının verdiği odaklanmayla buruşturmuştu. Ölünün yasını tutmuyordu.

Başarmışlardı. Büyükannesi şifacıların elindeydi.

Marcus onu kolundan tuttu. "Şimdi bekleyip dua edeceğiz." Sonra da kendini ve Elorie'yi bir çırpıda Realm'a gönderdi.

Sophie zihnini sakinleştirmeye çalışıyordu. Panik, şifacının dostu değildi. Kafasını kaldırıp Mike'la göz göze geldi. "Sen de hissedebiliyor musun?"

Mike başını öne doğru salladı ve odadakilere şöyle bir baktı. "Hepimiz hissediyoruz. Felç, hem de ağır bir felç. Ön sol yarım kürede."

"Kanalları fena tıkanmış," dedi odadaki en yaşlı şifacı olan Meliya. "Bu konuda çalışmaya başladım bile."

Sophie başını öne doğru salladı. Bu, Moira Teyzenin beyninin aldığı en ağır hasarı düzeltmeyecekti, ama vücudunun geri kalanının daha fazla zarar görmesini engelleyecekti. Felç, sinirleri öldürüp daimi paralizilere sebep olabiliyordu.

Daha genç cadılardan ikisi Moira'nın yanına oturmuş, vücuduna oksijen sıvayarak toksinleri temizliyorlardı. Tuhaf bir şekilde, yapacakları çok az iş kalmıştı. Bahçesi, Moira Teyzeye nefes vermişti. Problem ise beynindeydi.

Mike, Sophie'nin ellerini tuttu. "Hazır olduğunda başlayalım." Haklıydı. Başlamaları gerekiyordu.

Sophie iyileştirme transına geçti ve diğer şifacıların da usulca ona katıldıklarını hissetti. Moira Teyzenin yattığı odanın dışında, onları bir tam çemberin güm güm atan gücü sarmıştı. Sophie onların gücü ve dirayetinden besleniyordu.

Sonra hastasının beynine doğru hassas ve tehlikeli bir yolculuğa çıktı.

Felç iki türlü gerçekleşirdi – tıkanıklık ya da damar patlaması. Sophie, ikincisiyle uğraştıklarından hemen hemen emindi. Moira Teyze tecrübeli bir şifacıydı ve eğitilmiş bütün şifacılar kendileri üzerinde düzenli taramalar yaparlardı. Moira Teyze beyindeki büyük bir tıkanıklığı fark etmemiş olamazdı. Maalesef damar patlamalarının tedavisi çok daha karmaşık oluyordu.

Orta serebral artere yaklaşırken korktuğu şeyle karşılaştı – bir kan gölü. Yanı başında duran Mike'ın sakın sakın nefes aldığını hissetti ve o da sağlam duruşunu bozmadı. Elinden gelenin en iyisini yapacaktı.

Hızlı hızlı verdiği talimatlarla ekibi arasında işbölümünü gerçekleştirdi. Onlar patlayan damar üzerinde çalışırken, Mike ve Meliya da Moira Teyzenin kalbini yavaşlatacaklardı. Sophie'nin göreviyse, yeni arter duvarları oluşturmaktı. Bu, toprak cadısı olan şifacıların üstünlükle becerdikleri bir sihir türüydü.

Aynı zamanda da büyük ihtimalle kaybedeceği bir savaştı. Tek bir cadı ancak bu kadarını yapabiliyordu. Mike da yaptığı işten alınamazdı.

Birinin, elini tuttuğunu hissetti. Ginia. Eğitim aşamasındaki, toprak cadısı bir şifacı. Sophie bir kez daha sağlam durmaya çalıştı. Kendinden emin zihinsel ellerle çalışmaya koyuldu. Bir hücre oluştur, onu komşu hücrelerin yanına dik. Bir hücre daha oluştur, aynısını yap. Zor bir iş değildi bu – bir yarıştı. Aşağı yukarı iki dakikaları vardı.

Ginia temel işi öğrendiğinde Sophie ondan yırtığın daha kolay bir kısmı üzerinde çalışmasını isteyip, kendisi hasarın en ağır olduğu kısma ilerledi. Genç şifacıların onun görüş alanını açmak için kanları ötelemeye çalıştıklarını hissedebiliyordu, ama kan buna rağmen işi epey zorlaştırıyordu.

Etrafta gezinen bir güç dalgası dikkatini çekti. Sophie arkasına döndüğünde şok içerisinde bakakaldı. Moira Teyzenin yırtılan damarı büyüyerek inanılmaz bir hızla ona doğru yaklaşıyordu. Bir öğrencinin değil, yirmi şifacının baş edebileceği bir hızdı bu. Dünya üzerinde, hem toprak cadısı hem de şifacı olan cadıların sayısı yirmiyi bulmuyordu zaten.

Bulmuyor, evet, dedi Jamie'nin zihin sesi. Ama bir tane var ve Elorie Ginia'nın sihri Realm'daki bütün sihir kodu yazıcılarına gönderdi. Elimizden gelen en hızlı şekilde çoğaltıyoruz. Ginia da koordine ediyor. Bunu kullanabilir misin?

Tabii ki evet. Sophie kendisini yıkmak üzere olan, büyüyen damarı yakaladı ve onu yanlara doğru itti. Bu tür bir büyümeye, yırtığı onarmalarına gerek yoktu. Yayabilirlerdi.

Otuz saniye sonra yırtığın üzerine eklenmeye hazır, yeni bir damarları olmuştu. Müsait olan bütün şifacıların ellerinin yaptığı gibi, Sophie de bu ekleme işini hararetle gerçekleştirdi.

Saniyeler sonra geri çekildiler. Sophie, Mike ve Meliya'ya Moira Teyzenin kalbini yeniden hızlandırmalarını işaret etti.

Sonra da insan hayatı ince bir çizginin üzerinde gidip geldiğinde bütün şifacıların yaptığını yaptı. Dua etti.

Elorie, başını Aaron'un dizlerine koymuş bir şekilde yatıyor, yavaş yavaş uykudan uyanıyordu. Yaşananları hatırlayınca gözleri birden açıldı. "Büyükanne?"

Aaron yavaşça saçlarını okşadı karısının. "Daha fazlasını bil-

miyoruz. Şifacılar hâlâ çalışıyorlar.” Eğilip bir kâse çorba uzatan Nell’e minnetle gülümsedi. “İç. Onu buraya, Realm’a getirmek için büyük bir sihir yaptın. Beyninin iyileştirilmesine yardım etmek için koca bir sihir yaptın. Şimdi de kendini güçlendirmen gerekiyor.”

Nell onların yanına oturdu. “İnsanları doyurduk. Yakıtı bitmek üzere olan bir sürü cadı vardı.” Moira’nın içinde bulunduğu alçak binayı gösterdi. “Şifacılar sırayla yemeğe geliyorlar.”

Elorie, Nell’in elini tuttu. “Haber yok mu?”

Nell kafasını iki yana salladı. “Yok. Hasarın mümkün olduğunca büyük bir kısmını düzeltmeye çalışıyorlar.” Sesi yumuşaklaştı. “Moira yaşıyor ve bu bir mucize.”

Mia, elinde sandviçlerle dolu bir tepsi, ortalıkta dolanıyordu. “Aç mısın? Ya da bir kanepeye oturmak ister misin?”

“Kanepeye mi?” Elorie kafasının dağınıklığından kurtulmaya çalışıyordu.

Mia gülümsedi. “Herkesi rahat ettirmeye çalışıyorum.”

Nell ona sıkı sıkı sarıldı. “Harika bir iş çıkarıyorsun, çocuğum.”

Elorie artan bir şaşkınlıkla etrafına bakındı. Realm’a geldiklerinde, büyük çimenlik bir ovanın ortasındaydılar – Jamie çok kısa bir sürede ancak bu kadarını yapabilmmişti. Şimdiyse iri gölgeli ağaçları, çiçekleri, kanepeleri, yemek büfeleri ve resmen yüzlerce insanın bulunduğu büyük ve sevimli bir bahçeye dönüşmüştü.

Gece nöbeti tutmuşlardı. Tanıdığı bütün cadılar.

Sonra Mia ve Aaron’a baktı ve kafasını yeniden kalabalığa doğru çevirince Fisher’s Cove’un neredeyse tamamının da orada olduğunu fark etti. O bir şey değil, belli ki cadı olmayan bir sürü insan da oradaydı.

Kelimeler boğazında düğümlendi. “O mutlaka iyileşecek. Büyükanнем bu toplantıyı asla kaçırmaz.”

Mia heyecanlı gözlerle bakıp başını öne doğru salladı. “Biz de öyle düşünmüştük.”

Bütün sihir türleri oradaydı. Elorie çorbasının geri kalanını Aaron'a verdi ve Mia'nın elinden tutarak ayağa kalktı. "Yardıma ihtiyacım var. Bana bir flüt bulabilir misin?"

Sophie, ellerini iki yanına bırakıverdi. Ellerini hareket ettirmekten aşırı derecede yorulmuştu artık. Yapabilecekleri her şeyi yapmışlardı. Bundan sonrası Moira Teyzeye ve onun ruhunun gücüne kalmıştı.

Mike onu omzuna yatırdı. Sophie onun da yorgunluktan titrediğini hissedebiliyordu. Ekibi, ellerinden gelen her şeyi yapmıştı.

Köşeden gelen yumuşak bir horultu sesi dikkatini çekti. Ginia bir fare gibi büzülüp yatmış, sessizce uyuyordu. Tam anlamıyla eğitilmiş bir şifacının yapacağı işi, hatta daha fazlasını yapmıştı. "O, bir gün müthiş bir şifacı olacak."

"Şimdiden öyle zaten," dedi Mike. "Şu sihir kodu yazma fikri dahiyaneydi."

Evet. Eğer Moira Teyze yaşarsa, bunun en önemli sebeplerinden biri Ginia ve Elorie'nin zekice gerçekleştirdikleri takım çalışması olacaktı.

Sophie elini Ginia'ya doğru uzattı. Birinin, onun kanal şokuna girip girmediğini kontrol etmesi gerekiyordu. Mike parmaklarını Sophie'ninkilere kenetledi. "Rahat ol. O iyi, sadece uyuyor. Oadaki bütün şifacılar kontrol ettiler."

Sophie elini karnının üzerine koydu. Bebek de iyiydi. Karnındaki canı riske atmadan her şeyini ortaya koymakla, ince bir çizginin üzerinde yürümüştü.

"Sen yapabileceğini yaptın," dedi Mike. "Ve bundan daha fazlasını yapmanın yanlış olduğunu sana söyleyecek ilk kişi de Moira olurdu."

Sophie başını öne doğru salladı. Aklı bunun doğru olduğunu söylüyordu. Kalbiyse, bu tercih karşısında ikiye bölünüyordu.

Mike ona bir protein içeceği uzattı ve Sophie bu içeceği kuzu kuzu içti. Bu da Fidan'larının güvenliğini sağlamanın bir parçasıydı. Daha bir sürü iyileştirme yapacaklardı. Aylarca.

En azından Sophie öyle umuyordu. Moira Teyze hâlâ korkutucu bir durgunluk ve soğuklukla oracıkta yatıyordu.

Köşede uyuyan Ginia kalktı ve gözlerini ovuşturdu. "Kim müzik aleti çalışıyor?"

Müzik? Sophie, şahane, hareketli notalar odanın içinde süzülürken kafasını kaldırıp dinlemeye koyuldu. Bu, Elorie'nin tam çemberde çaldığı flütün sesine benziyordu.

Elorie'nin flütü.

Sophie Mike'ın yanından ayrılıp kapıya koştu ve kapıyı ardına kadar açtı. İçeriye müzik doluyor, ay gökyüzünde süzülüyor ve yüzlerce insan ellerinde mumlar tutup Elorie'nin müziği eşliğinde usulca şarkı söyleyerek binanın etrafını sarıyordu.

Sophie aceleyle Jamie'ye el etti. "Binayı yok edebilir misin? Moira'yı çemberin ortasına yerleştir."

Saniyeler sonra bina ortadan kaybolmuştu. Moira Teyze gece gökyüzünün altında bir yatakta yatıyordu. Etrafında çiçekler açmış, ay biraz daha yaklaşmıştı. Sophie'nin içindeki kod yazıcısı da, cadı da büyülenmişti. Görüntü muhteşemdi.

Jamie Sophie'nin omzuna dokundu ve usulca konuştu. "Yapabileceğimiz başka bir şey var mı?"

Son bir şey vardı aslında. "Müziği Moira'nın kafasının içine gönderebilir misin? Onun bunları görmesine yardımcı olabilir misin? Çok ama çok nazik bir şekilde."

Jamie yüzünü ekşitti. "Ben nazik biri değilim."

Jamie'nin arkasından kristal küresiyle Lauren geldi ve derin

bir nefes aldı. “Ama ben naziğim. Ben yaparım.” Hafiften titreyerek gözlerini kapattı. Birkaç saniye sonra gülümseyerek bir yayın başlattı. *Dinliyor. Zar zor olsa da bizi duyabiliyor.*

Sophie düzinelerce insanın gözünden yaşlar süzüldüğünü görebiliyordu, ama usulca söylenen şarkıya hiç ara verilmedi. Elorie'nin flütü de hiç bu kadar yıldızlar gibi parlamamıştı çarlarken.

Çemberi başlatma zamanı gelmişti. Bu onun göreviydi. Moira torununun flüt çalışını duyabiliyordu, ama bir şeyler tam olarak yolunda gitmiyordu. Onun çemberi neredeydi? O neredeydi?

Görmek, zihnini tıkayan sisin içerisinde geçebilmek için çaba sarf ediyordu.

Müzik. Müziği dinledi. Zihninin gözleriyle, Elorie'nin flütü çarlarken hafiften titrediğini görebiliyordu. Çemberdeki yüzler sevgi, birliktelik ve sihir bağıyla birbirine bağlanmıştı. Çok kalabalıktilar. Bu çok önemli bir çember olmalıydı.

Vay be, ay da fevkaladeydi o gece. Sanki uzansa değebilecektil. Işıklar, sisi yavaş yavaş yok etmeye başladı. Artık daha net bir biçimde görebiliyordu.

Yatıyor gibi görünüyordu ve bu gerçekten de çok tuhaf bir durumdu.

Sonra acı dolu anları, bahçesinde çektiği ıstırabı ve o berbat, tüyler ürperten soğukluk hissini hatırladı.

Gözlerini açmak için mücadele verirken gölgeli kafaları ve gündüz aydınlığına sahip ayı gördü. Gerçekten de dokunabileceği kadar yakınında gibi görünüyordu.

“Cennette miyim yani?” Tanrı aşkına, sesi berbat çıkıyordu.

Usul usul gülüşmeler duyuldu ve alına öpücük yağmuru

yağmaya başladı. “Hayır, Moira Teyze, hâlâ bizimlesin. Geri döndün.”

Ölmemiş miydi? Moira yavaşça etrafına, bulanık aya ve gölge-
li yüzlere baktı. Hiçbir şey, olması gerektiği gibi değildi. “Sophie,
tatlım, çok iyi göremiyorum.”

Şimdi de öpücüklerle birlikte gözyaşları yağıyordu yüzüne.
“Biliyorum ve çok üzgünüm. Bu konuda yapabileceğimiz her şeyi
yapacağız. Zamanla düzelecek. Şimdilik seni çok sevdiğimizi bil,
yeter. Bize geri döndün. Biraz yol kat etmemiz gerekiyor, ama
bebeklerimizi sen sallayacaksın. Söz veriyorum.”

Moira uyku sihrinin usul usul dokunuşunu hissetti ve kendi-
ni akışa bıraktı. Bebekleri o sallayacaktı. O zaman sorun yok
demekti.

BÖLÜm 24

Elorie kafasını kaldırıp kaleye baktı ve gülümsedi. Lizzie bir kulede uyuduğu için sevinçten havalara uçuyor olmalıydı.

Kale, Realm'ın mucizevi kod yazıcılarının ürettiği son yaratıcı çözümdü. Yüzlerce cadının uykusu gelince, yatak gerekiyordu. Kalelerde de sürüsüne bereket oda vardı.

Onu en çok hayrete düşürense, Marcus Dayının ev sahipliğini üstlenmesi olmuştu. Jamie ve Ginia'nın büyükannesinin dünyasına taşıdığı kale Marcus'a aitti, ama bu kaleyi sahibinin meşhur misafirperverliğinden değil, büyüklüğünden ötürü tercih etmişlerdi. Marcus'un sanal hizmet personeli bile onun davranışları karşısında şaşkına dönmüştü. Marcus herkesi doyurmuş, onlara kibarca odalarını göstermiş ve sabah da sıcak bir kahvaltı yapılacağına sözünü vermişti.

Söz konusu kahvaltıya da az kalmıştı – Realm'ın gökyüzüne bakılırsa güneş ufuktan doğmak üzereydi. Elorie'nin karnı gurulduyordu. Hemen yemek bulması gerekiyordu, ama son derece konforlu bir kanepenin bir köşesine sıkışmış, Aaron da kafasını yastık diye onun kucağına koymuştu. Yatağa kadar gidememişti bile. Elorie'nin kulağına gelen horultulara bakılırsa etraftaki bir sürü kanepe de işgal edilmiş durumdaydı.

“Kahvaltı yapmak ister misin?” diye sordu bir ses omzunun

üzerinden usulca. Sophie yan taraftaki koltuğa oturdu ve aralarındaki masaya bir tepsi bıraktı. “Biz hamile kadınlar, birileri gibi bütün gün uyuyamayız.”

Elorie hoşuna gitmiş gibi gülümsedi. “Mike hâlâ uyuyor mu?”

“Uyuyor. Şifacıların çoğu uyuyor, ama görünüşe bakılırsa içimdeki Fidan diğerleri gibi yorulmamış.” Sophie karnını okşadı.

Elorie kahvaltılık unlu mamullerden birini aldı. Kokusu mü-kemmeldi; tereyağıyla karışmış elma ve bir tutam da tarçın. “Büyükannemi kontrol ettin mi?” Önceki gece ilerleyen saatlerde büyükannesinin elini azıcık tutabilmişti, ama şifacılar büyükannesi uyurken gelen ziyaretçilerin sayısını az tutmaya çalışıyorlardı.

Sophie başını öne doğru salladı. “Hâlâ dinleniyor. Marcus Dayının muhteşem mutfak personeli, uyandığında içebilmesi için et çorbası ve bitki çayı yaptılar.”

“Gerçekten, o nasıl?” Elorie cevaptan korkar bir şekilde kahvaltı tepsisine baktı.

“Uzun bir yol kat etmemiz gerekecek.” Sophie amaçsızca çayını karıştırdı. “Konuşması kesinlikle etkilendi, görmesi de. Bu iki yetisi de zamanla ve uzun vadeli bir bakımla düzelebilir. Gerçi Marcus Dayı zihninin epey net bir şekilde algılayabildiğini söylüyor, yani bu umut veren bir durum.”

Bunları söyleyen, resmen birlikte büyüdüğü kişi olunca, insan ince ayrıntıları yakalayabiliyordu. “Bana söylemediğin şey nedir, Sophie?”

“Bilmediğimiz birçok şey var henüz.” Gözlerinden üzüntü fışkırıyordu. “Yürüyemeyebilir. Vücudunun sağ kısmı çok büyük hasar almış. Bazen bunun düzeltilmesi çok zor oluyor.”

Büyükannesi yürüyemeyecek, konuşamayacak ya da göremeyecek miydi? Elorie, gerçeğin kafasına aniden dank etmesiyle birlikte derin bir nefes aldı.

“Bayılıp üstüme düşme sakın.” Sophie ona dokununca bir-

den daha iyi hissetti kendini. “O yaşıyor, kardeşim. O yaşıyor. O benim tanıdığım en güçlü kadındır. Hepimizin ona inanmamıza ihtiyacı olacak.”

Elorie başını öne doğru salladı. Büyükannesi, kendini bildi bileli, dayandığı kaya olmuştu. Şimdi eğer büyükannesinin bir yere dayanması gerekiyorsa, o zaman onlar da büyükannesi için ne kadar sürerse sürsün güçlü kalmalıydılar. Etrafta toplanan ve bekleyenlere baktı. Yardım eden kesinlikle bir sürü insan olacaktı.

“Dün gece ne kadar şanslı olduğumuzu düşündüm durdum,” dedi Sophie. “Eğer bunlar bir ay önce, senin sihrin hâlâ gizliyen yaşanmış olsaydı, onu buraya getiremeyecektik ya da onu iyileştirmek için yaptıklarımızın yarısını yapamayacaktık. Onun hayatını sen kurtardın.”

“Senin kabiliyetin olmasa onu buraya getirmenin hiçbir anlamı olmazdı.” Elorie Sophie’nin elini tuttu. “Büyükanmem hep şifacılığın sihirlerin en yücesi olduğunu söylerdi. Haklıymış.”

Sophie birden şakacı gözlerle bakmaya başladı. “O bize sadece otlar dersinde kaynayan iksirleri karıştırtmak için söylerdi bunu.”

Elorie hatıralar karşısında gülümsedi. Büyükannesinin o anlarını düşünmek kendisini iyi hissettiriyordu – büyükannesi güçlüydü, canlıydı ve yeterince dikkatle dinlemeyen cadıcılara kızardı.

Büyükannesinin yardımına bir sürü insan koşmuştu. O çok kıymetli çiçeklere sevgi ve can veren cadıcıkları. Realm’ın kod yazan dâhileri. Işınlama sihirlerinin en naziğini gerçekleştirebilen dört yaşındaki bir güç merkezi. Büyük büyükannenin kristal küresiyle etrafta dolanıp yürekleri inanmaya sevk eden Lauren. Bir sürü insan, ihtiyaç duyulan her şeyi karşılamıştı.

Büyükannesi işte böyle sevilirdi. Elorie’nin yüreğine huzur dolmuştu. Ayrıca kendisi de küçük bir katkı sağlayabildiği için şükreliyordu.

Moira'nın geçici evinin kapısı açıldı ve Meliya kafasını kapıdan dışarı çıkardı. "Uyandı."

İnsanın yaşının farkına varması en nahoş durumlardan biriydi. Moira parmaklarını kımıldatmaya çalışırken homurdanıyordu.

"Yavaş, Moira Teyze. Biz seni kaldırıp oturtacağız şimdi." Sophie'nin sesi bütün şifacıların sesinin olması gerektiği gibi sakinleştiriciydi. Bu, Moira'nın ruhuna dokunuyordu. Güzel. Aksi hastalar daha çabuk iyileşirdi.

Nazik eller onu doğrulttu ve arkasına yastıklar yerleştirdi. Moira her şeyi çok karanlık göründüğünü fark etti. Önceki geceki bulanık ay ışığı geldi aklına. Belki de yaşanan her neyse, onun görme yetisini elinden almıştı.

Elorie'nin sakinleştirici sesi duyuldu bu sefer de. "Gözlerini açabilir misin, büyükanne?"

Gözleri hâlâ kapalı mıydı? Of, ne saçma şeyler oluyordu böyle. Karanlık olmasına şaşırmamak gerekirdi.

"Sanırım çapaklardan kapanmış gözlerin." Hafiften bir iyileştirme sihrinin yanı sıra, nemli bir bez gözlerini dikkatlice siliyordu. "Şimdi dene bir de."

Gözlerini açmak hiç bu kadar çaba gerektirmemişti. Gördüğü ilk ışık ve gölgeler hâlâ korkunç derecede bulanıktı. Sonra yetkin eller gözlerine bir gözlük yerleştirdi. "İşe yarıyor mu? Meliya gözlerin iyileşirken kullanabilmen için sihirledi bu gözlüğü."

Moira birçok kez göz kırptı. Oh be. Bu hareketler çok kıymetliydi. Şimdi bayağı iyi görüyordu. Pek sevdiği kızlarına bakıp gülümsedi.

Sophie de ona gülümsedi. Gözlerinden mutlu bir şifacının memnuniyeti okunuyordu. Elorie'nin gülümsemesi ise çok daha heyecanlıydı.

Sophie elini sessizce Elorie'nin omzuna koydu. "Bu, normal

ve büyük ölçüde geçici bir durum.” Yatağın kenarına oturdu. “Felç geçirdin, Moira Teyze. Bu felç vücudunun sağ tarafını etkiledi, bu yüzden gülümsemen biraz çarpık.”

Felç. Yani neredeyse ölmüştü.

Moira neler olduğunu kendisi de görebilmek amacıyla, bir iyileştirme transına geçmek için yeterli gücü toplamaya çalıştı. Sophie gözlerini devirip kafasını iki yana salladı. “Daha sonra bunu yapabileceğin bir sürü vaktin olacak. Gücünü boşa harcama.”

Moira’nın ellerini yavaşça kaldırdı. “Parmaklarımı sıkabilir misin?”

Moira ellerine odaklandı. Sol eli, neredeyse ölmüş yaşlı bir kadına göre oldukça normal bir şekilde sıkabiliyordu. Sağ eli ise kımıldayıp Sophie’nin parmaklarına uzanabiliyor, ama onları kavrayamıyordu.

Moira bir şifacı olarak ellerini hareket ettirebilmesinin oldukça iyi bir haber olduğunu biliyordu. Ancak istediğini yapmayan bir ele sahip olan bir kadın olarak – evet, durum birazcık korkutucuydu. “Sanırım bu durumda bir süre yürüyemeyeceğim.”

Sesi, tahmin ettiği gibi rahatsız ediciydi. Ama ağzından çıkan kelimeler kendi kulağına bile tanınamayacak derecede bozuk geliyordu. Elorie parmaklarını hafifçe Moira’nın dudaklarına götürdü. “Bekle. Bir fikrim var.”

Elorie, Moira’nın görüş alanının dışına çıktı. Sophie, Moira’ya doğru eğildi. “Bebeğime ninni söyleyeceksin sen daha. Sadece zamana bırak.”

Ah, Sophie. İyi bir şifacı yerine getiremeyeceği sözler vermezdi.

Elorie kapıdan içeri girdi tekrar, bu sefer yanında Lauren da vardı. Sophie’nin gözleri aydınlandı. “Sen bir dahisin, küçük kardeşim.”

Moira Lauren’la göz göze geldi. *Eğer zihnim bitkisel hayata girdiyse, bu ikisine şimdilik söyleme.*

Lauren rahatlayıp kahkahayı bastı. “Her zamanki gibi çıkıyor zihin sesin. Bekle bir dakika, seni herkesin duyabilmesi için zihinsel bağlantılar kuracağım.” Sophie’ye baktı. “Uygun mudur?”

Sophie başını öne doğru salladı ve Moira zihinsel bir bağlantının kurulduğunu hissetti. *Merhaba, canlarım benim. Bana nere-de olduğumu ve buraya nasıl geldiğimi anlatın bakalım.*

Neşe içindeki üç surat birbiri ardına konuşmaya başladı. Bu, neşe dolu bir muhabbetti. Moira bir süre onları dinledi, sonra da elini havaya kaldırdı. Eli biraz titrese de işlevini yerine getirmişti.

Bakalım, doğru anlamış mıyım? Realm’a taşındım, cadılık dünyasının en iyi şifacılarından oluşan bir ekip tarafından kurtarıldım ve bana hâlâ çay getiren biri çıkmadı, öyle mi?

Sophie memnuniyetle gülümsedi. “Gerçekten de zihninle ilgili bir sorun yok, değil mi? Ev yapımı et çorbasıyla birlikte çay da yolda.”

Moira yüzünü ekşitti. Kelimenin tam anlamıyla çocukluğundan beri nefret ederdi et çorbasından.

Elorie kıkırdadı. “Bize sık sık içirirdin ama.”

Çünkü sizin için faydalıydı, evladım.

Elorie Moira’nın elini okşadı. “Bugün kâse kâse içerken bunu unutmazsın işte.”

Belki cadıcıklardan biri onu oyalamaya gelirdi. Ve belki Moira da onlardan birini kandırıp çayın yanında azıcık çörek getirebilirdi.

Lauren kahkahayı bastı ve ellerini okşadı Moira’nın. “Kolay gelsin.”

Lanet olsun. Her düşüncesinin duyulmasının bir takım dezavantajları olacaktı.

Sophie’nin gözleri parlıyordu. “Konuşma pratiği yapmak için iyi bir motivasyon olur işte.”

Hasta ve yaşlı bir kadın, birazcık şımartılmayı hak etmiyor mu?

Lauren gülümsedi ve başını öne doğru sallayan Sophie'ye baktı. "Eğer istersen, hasta ve yaşlı bir kadına göz kulak olmak isteyecek bir sürü insan var."

Ziyaretçilerin amacı da, hastanın dikkatini şifacıların kendisine zorla uyguladıkları kötü şeylerden uzaklaştırmak değil miydi zaten?

Sophie duvardaki bir düğmeye bastı. "Jamie, duvarları tekrar indirebilir misin? Moira Teyze dostlarının yüzünü görmeye hazır."

Duvarlar yıkılıp gökyüzü tepesinde açılıverince Moira'nın nefesi kesildi. Belki de alçakta duran ay da hayal değildi.

Sonra yüzleri ve çiçekleri gördü. Düzinelerce insan vardı – hayır, yüzlerce. Sevdği bir sürü insan oradaydı – cadılar, cadı olmayanlar, köyden ve dünyanın öbür ucundan gelenler. Bütün gözlerden aynı sevgi mesajı okunuyordu.

Vay be. Hepsinin elleri iris ve şeftali çiçekleriyle doluydu. Sağlık ve uzun ömür dileğiyle.

Moira'nın kalbi bu mutluluk karşısında yumuşayıverdi.

Sophie, her bir kavanoza ve öbek öbek asılı duran otlara hafifçe dokunarak gezindi otlar odasında. Oda, geçen dolunayda toplayıp astığı lavantaların kokusunu taşıyordu hafiften. Aervyn onu, Moira Teyzenin bakımı için ihtiyaç duyacağı bazı şeyleri alabilmesi için taksi hizmeti görüp evine göndermişti.

Bir şeyleri toplamaya gelmişti. Aynı zamanda elveda demeye de gelmişti.

Bu ev onun sığınacak limanıydı. Topluluk sihirlerinin kurduğu

bağları sevmesine rağmen, aslında içinde münzevi bir cadıydı. Belki de cadılık vasıfları olan münzevi bir kadın da denebilirdi. Küçük bir kızken bile ormanda ya da kumsalda tek başına gezinerek ya da bir kafede sessizce oturup hayatın akışını izleyerek mutlu saatler geçirirdi.

Colorado'daki bu ev onun sığınağı olmuştu. Tesellisi olmuştu. Evinin Fisher's Cove olmadığını anladığında kendisi için bu evi yaratmıştı.

Bu evi o kadar çok seviyordu ki aynısından Realm'a da yapmıştı. Diğer oyuncuların kaleleri ve koruganları ya da büyücü kulübeleri vardı. Onunsa, muhteşem bahçeleri olan ortaçağ usulü küçük, tuhaf bir çiftlik evi vardı. Yüreğindeki gerçek evi arkasında bıraktığında Realm'daki ev hâlâ orada olacaktı.

Otlar odasının kapısını yavaşça kapattı ve toplanma çantasını kapının dibine bıraktı. Bahçesi son bir kez onu çağırıyordu. Yıldız çiçeklerine ve hasekiküpelerine dokundu, kuzukulaklarının limonumsu kokusunu içine çekti ve iki gün ortalıktan kaybolunca hemen bahçenin yarısını işgal etmeyi başaran nanelere sessizce gülümsedi.

Evin yeni sahiplerinin nane çayını sevmesini umuyordu.

Gözlerinden akan yaşlara engel olamadı. Acıları içine çekip, onları iyi yönde kullanmak için bahçeden daha iyi bir yer olamazdı. Bunlar tamamen mutsuz gözyaşları değildi. Hayatına değişiklik geliyordu ve bu değişimin büyük bir kısmı da çok güzeldi.

Harika bir adam ve o adamla birlikte yaptıkları bir çocuk, onu bekliyordu. Moira Teyze de feci bir felç geçirmiş birine göre mükemmel bir şekilde iyileşiyordu.

Ama yine de bakıma ihtiyacı vardı. Eğitimli bir şifacının uzun vadede sağlayacağı bakıma ihtiyacı vardı.

Hizmet ve yardım eden başkaları da olacaktı. Cadılar toplulu-

ğu her daim kendisine bakmıştı ve Moira Teyze de cadıların en sevileniydi. Sophie'nin gitmesi, yaşadığı yerden uzaklaşması ve evini terk etmesi gerekmiyordu.

Ama doğru olan gitmekti.

Gözünden yaşlar süzülür, dilinden elveda sözleri dökülürken bile yürekten emindi bundan. Hayatı bir kitapsa, bu kitabın bir sonraki bölümü Fisher's Cove'da yazılacaktı.

“Eve gitmek istiyor.” Aaron'un koltuğunun kolçağına oturan Elorie, yaptığı en iyi şeylerden birini yapıp bir toplantı düzenliyordu. “Mümkün müdür?”

“Umarım mümkündür.” Nell gülümsedi. “Aervyn hastalandığında ne kadar aksileşiyorsa, Moira da öyle olmaya başladı.”

Elorie iç çekti. Toplantının sebebi de buydu zaten. “Biliyorum. Huysuz hastaların daha çabuk iyileştiklerini hatırlatıp duruyorum kendime.”

Sophie güldü. “Bize onca yıldır şu anki kötü davranışlarına iyi bir mazeret yaratmak için öğretmenlik yaptığını düşünmeye başladım.” Sonra birden kendine geldi. “Onu kesinlikle eve götürebiliriz – ışınlanabilecek kadar iyi artık. Fakat buraya getirildiğinde epay bakıma ihtiyacı olacak. Buna hazır mıyız?”

Aaron Elorie'yi bileğinden tuttu. “Hafif ve lapa gibi şeyler yemesini sağlayabilirim. Çorba yedirmem.”

Elorie kıkırdadı. Büyükannesi son çorba kâsesini, kendisine onu içirmekle görevlendirilmiş zavallı bir cadının üzerine fırlatıvermişti. İşin güzel tarafı şu ki sağ eliyle fırlatmıştı çorbayı. Bunun akabinde Sophie de otuz dakikada bir kâse kâse çorba göndermişti ona. Eşyaları fırlatmak iyi bir fiziksel terapiydi.

Nell kafasını iki yana salladı. “İnsanlar senin kendilerine ça-

nak çömlek atman için aralarında çöp çekiyorlarsa, bu gerçekten sevildiğin anlamına gelir. Son çöp çekişini Aervyn kazandı ve Moira'yı ziyaret etmeyi heyecanla bekliyor.”

Mike kafasını ovaladı. “Söyle ona, benden daha hızlı eğilsin aşağıya.”

“Duygusal sallantılar onun iyileşme sürecinin bir parçası olacak,” dedi Sophie. “Beyni gayet iyi durumda, ama yine de iyileşmesi gereken bir takım ciddi durumlar var. Normalden biraz daha çabuk sinirlenmesi, beklenmedik bir şey değil.”

“Şimdi, söyle bakalım.” Elorie ayağa kalkıp gerindi. Tuhaf tuhaf yerlerde kestirmekten her yanı tutulmuştu. “Bu iyi habere ek olarak, başka nelere ihtiyacı olacak büyükannemin?”

Sophie parmaklarını saymaya başladı. “Henüz yataktan kalkmadığı için gece gündüz yanında kalacak birine. Sinirlerinin ve dokularının iyileşmesine yardımcı olması için düzenli iyileştirme seanslarına. Bu sayede kaybettiği yeteneklerinin bazılarını geri kazanabilir. O muhteşem havuzuna girmeye. Sabah kalkıp hareket etmesi için bir sebebe ihtiyacı var.”

Harika. Elorie'nin üstesinden gelebileceği bir listeydi bu. İhtimalleri düşünmeye başladı. “Sebepler kısmı kolay. Eğitecek yeni bir şifacısı var. Lizzie'nin bu doğrultuda en azından bazı yeteneklerinin olduğu aşikâr.”

Sophie usulca gülümsedi. “Bir öğrenci. Bu kesinlikle harika bir fikir.”

“Öğrencileri iki kişi de olabilir,” dedi Nell. “Moira'yı yerinden oynatmadan şifacıları ona götürmenin bir yolunu bulamadık, ama Jamie ve Aervyn bir kimseyi Realm üzerinden, yola çıktıkları yerden farklı bir gerçek dünya konumuna nasıl götüreceklerini buldular. Ginia'yı Moira'ya gönderebiliriz. Kaliforniya'da şifacı kıtlığı var, bu sebeple Ginia'nın biraz eğitim alması harika olacaktır.”

“Bu çok makbule geçer,” dedi Mike. “Ginia’nın halihazırda güzel yetenekleri var. Hem belki Moira da kendi öğrencileri tarafından gözetlenmeye daha az karşı çıkar.”

Elorie ortaya bir plan çıkarılışını izlemeye bayılırdı. “Şimdilik onunla ben kalırım. Cadıklar da gün içerisinde bana yardım edebilirler.”

Marcus kafasını iki yana salladı. “Hayır. Onunla ben kalacağım. Kaldırılıp taşınması gerekecek ve sen bu haldeyken bu işleri yapmamalısın. Eşyalarımı misafir odasına taşıyım.”

Marcus’un bu beyanının ardından odada çıt çıkmıyordu. Marcus Dayı büyükannesinin yanına mı taşınacaktı?

Marcus etrafına bakındı. “Ne? Bir tane huysuz ve yaşlı cadiya bakamayacağımı mı sanıyorsunuz?”

Nell kıs kıs güldü. “Yok canım, senin huysuzluk konusunda epey tecrüben vardır.”

“Ben ona kâseyi geri fırlatmasını da bilirim,” dedi Marcus kuru kuru.

“Bence bu iyi bir fikir,” dedi Sophie. Elorie’ye göz kırptı. “Bu, Moira Teyzeyi daha hızlı iyileşmeye teşvik edecektir.”

Kesinlikle öyle olacaktı. Marcus Dayı hemşirelik yapacaktı. Amanın.

Elorie Sophie’nin listesinin geri kalanını hatırlamaya ve toplantısını yeniden rayına oturtmaya çalıştı. “İyileştirme ne olacak? Nova Scotia’da birçok şifacımız var, ama köyümüzdeki tek şifacı büyükannem. İnsanların sırayla buraya gelip, bir süreliğine otelde kalmasını ayarlayabilirim.”

“Daha uzaktan da şifacılar getirebiliriz,” dedi Jamie. “Yeni düzenlediğimiz taşıma sihriyle, Aervyn ve ben herkese Realm üzerinden taksi hizmeti verebiliriz.”

Bu aşırı derecede faydalı olabilirdi, ama küçük bir çocuk için

büyük bir yük gibi duruyordu. “Dün taşıdığı onca insandan sonra yorulmadı mı o?”

Nell kafasını iki yana salladı. “Hayır. Kurabiyelerle besledik onu. İyi olacaktır.”

Mike Sophie’nin elini tuttu. “Yardımlar çok makbule geçecek, ama Sophie ve ben iyileştirmenin büyük kısmını üstlenebiliriz.”

Elorie kafasını iki yana salladı. Onlar daha yeni evliydi ve birlikte yeni bir hayata başlamışlardı. Böyle özel bir zamanda hayatlarına maydanız olmaya en başta büyükannesi karşı çıkardı.

Sophie Elorie’nin karşı çıkmalarına bir son vermek için elini havaya kaldırdı. “Moira Teyzenin evinin solunda kalan şu küçük kulübe hâlâ satılık mı?”

Elorie kaşlarını çatı. “Şu berbat durumdaki barakayı mı kastediyorsun? Sophie, orada insan yaşamaz.” Kulübe on yıldır satılıktı.

“Evet, ama biz oraya bir ev inşa edebiliriz.” Mike Sophie’yi başından öptü ve sonra Elorie’ye bakıp gülümsedi. “Fidan’ın bu sayede doğumundan itibaren oyun arkadaşları olabileceğini düşündük.”

Oraya mı taşınacaklardı? Elorie’nin yüreği şaşkınlık ve mutlulukla dolmuştu. Toprak cadıları asla taşınmazdı.

Sophie gülümsedi. “Onu ben de çok seviyorum ve onun bize şimdi ihtiyacı var.”

Bu muhteşem bir sevgi hediyesiydi, hem de sadece büyükannesi için değil. Elorie’nin zihnini, birlikte yenen akşam yemeklerine, beraberce oynayan çocuklara, büyükannesinin havuzunda yapılan sabah banyolarına ve kız kardeşinin yan komşusu olmasının her gün yaşatacağı mutluluğa dair görüntüler sarmıştı.

Geriye sadece usule uygun bir Nova Scotia karşılaması kalıyordu. Elorie kollarını açtı. “İkiniz de Fisher’s Cove’a hoş geldi-

niz. Bir içtima yapacağız. Hiçbir şey büyükannemi bundan daha hızlı iyileştiremez.”

Elorie'nin toplantısı, iyi dilekler ve kutlamalardan oluşan bir kakofoniye dönüştü.

Elorie etrafında yaşanan gürültünün içerisinde sessizce oturdu. Son birkaç gün boyunca topluluk olmanın mucizesini yaşamışlardı – bir sürü insan elinden geleni ortaya koymuştu. Ancak Sophie'nin bu son hediyesi onu yürekten yakalamıştı. Toprak cadıları derinlere kök salar ve evlerini nadiren terk ederlerdi. Büyükannesini tanıyan herkes bunu bilirdi.

Öte yandan Sophie'nin gelişini ne kadar memnuniyetle karşılasalar da, ev yapmak kargaşa ve büyük değişikliklerle gerçekleşen uzun bir süreçti.

Sophie'nin ihtiyacı olan son şeydi bu. Elorie yardım edebilecek güçte olduğunu fark etti. Etrafına bakınıp Jamie ve Ginia'yı aradı ve onlara gelmelerini işaret etti. “Bir fikrim var.”

Elorie'nin fikri on yedi cadının, üç kod yazıcının ve Fisher's Cove'da yaşayan kürek sahibi herkesin saatlerine mal olmuştu.

İşin sonunda Elorie çok sevdiği köye geri dönmenin verdiği mutlulukla büyük annesinin bahçesinde dikilip yaptıkları şeye hayranlıkla baktı. Sophie'nin evi – Jamie en azından Realm versiyonunun Sophie'nin gerçek evinin bire bir kopyası olduğuna yemin ediyordu – büyükannesinin kulübesinin batısında ağaçlıkların arasında duruyordu. Yeni kazılan temeli olmasa – görünüşe bakılırsa Realm evlerinin böyle küçük detaylara ihtiyacı yoktu – ev senelerdir orada duruyor olabilirdi.

Kız kardeşinin, memleketine geri dönmesi de işte böyle karşılmalıydı.

Yardımcılar sürüsü büyükannesinin dönüşü için sessizlik yaratmak isteyip ortadan kaybolmuştu. Arkalarında sepet sepet çiçekler, Mike ve Sophie için ev hediyeleri ve bütün köyü bir hafta boyunca doyurmaya yetecek kadar yiyecek bırakmışlardı.

Hazırdılar. Cebinden ödünç bir iPhone çıkardı ve Aervyn'in beklemekte olan yüzünü görünce gülümsedi. "Biz hazırız, tatlı çocuk. Onları eve ışınl." "

Moira'nın yatağı bahçesinin arkasındaki açıklıkta beliriverdi. Sophie ve Mike da onun ellerini tutuyorlardı. Onları bütün bir öğleden sonra boyunca köyden uzak tutmak için yaratıcılık ve buyurganlık gerekmişti. İşi başarmak için en sonunda büyükannesini de sırrına ortak etmek zorunda kalmıştı.

Sophie endişeli bir biçimde bakıyordu. "Bugün çok yoruldu – bence onu hemen odasına götürmeliyiz."

"Saçmalık," dedi Moira sırtıp doğrularak. "Ben iyiyim." Tamamen net bir şekilde çıkmıyordu kelimeler ağzından, ama herkes dediklerini doğru anlıyordu.

Sophie'nin yüz ifadesi kesinlikle paha biçilmezdi. "Ben senin bitkin olduğunu sanmıştım."

Büyükannesinin yüzündeki çarpık gülümseme de paha biçilmezdi. *Bir şifacıyı kandırmak kolay değil, canım. Övünmek gibi olmasın ama iyi iş becerdim.*

"Bir şifacıyı kandırmak mı?" Sophie birden sustu. Kızgınlık ve kafa karışıklığını bir arada yaşıyordu.

Büyükannesi Sophie'nin yüzünü sevmek için uzandı. Sağ eli sol elinden çok daha yavaş hareket ediyordu, ama uzanabilmişti. "Fisher's Cove'a hoş geldin, gönlümün torunu. Bak, senin için ne yaptılar."

Sophie bütünüyle afallamış bir halde arkasına döndü. Elorie çok dikkatli bir biçimde izleyip Sophie'nin evi gördüğü anı yaka-

ladı. Sophie'nin yüzünde şaşkınlık ve mutluluk iç içe geçmişti — bütün Fisher's Cove kasabası çiçeklerle dolup taşıyordu.

Sophie Mike'ın elini tuttu ve Elorie'ye döndü. "Benim evim. Sen benim evimi buraya diktin."

Elorie gülümsedi. Köşelerdeki taze toprak lekelerine bakılırsa, aynen öyle görünüyordu. İçinde bir aile yeşersin diye dikilen bir ev.

Sophie'nin bir evi vardı ve büyük annesinin sallayacak bir sürü bebeği olacaktı. En modern sihirler sayesinde yaşanan mutlulukların en gelenekseliydi bu.

Elorie, Realm'da yüzlerce gözün ve kalbin de bu olayı onunla birlikte izlediğini bilerek kolyesini sıkıca tuttu. Cadı olmak için çok güzel bir gündü.

Masanızdaki bilgisayardan bir oyuna girip dünyanın başka bir yerindeki bir bilgisayardan çıkmak istemez miydiniz?

Elorie, yıllar boyunca cadı bir ailenin cadılık güçleri olmayan tek çocuğu olduğu için üzölmüştür. Mutsuzluğunu yenip kendisini sanata verir ve okyanusun taşıdığı taşlardan muhteşem takılar tasarlayarak adından söz ettiren genç bir sanatçı olur. Ancak ilk önemli sergisinin heyecanına gölge düşürecek bir gelişmeye hazırlıksızdır.

Bebekliğinden beri cadı olmadığı için içeren Elorie'nin aslında çok güçlü bir internet cadısı olduğu ortaya çıkar.

Ama cep telefonuna bile uzak olan bu yeni cadı, daha önce varlığından haberdar olunmayan sanal cadılığı nasıl öğrenecektir?

Debora Geary, Uçan Süpürge Serisi'nin ilk kitabı *Modern Cadı* ile perdelerini araladığı cadılar dünyasına *Sanal Cadı*'yla sanal güçlerin heyecanını katıyor ve sihir ikiye katlanıyor.

